

Gods Aionische Doelstelling

door

Adlai Louie

Geschreven in 1929 - herzien in 1973

©Concordant Publishing Concern – U.S.A.

Inleiding

Hoofdstuk 1 - De heilige Schrift

Hoofdstuk 2 - Hoe we onze Bijbel kregen

Hoofdstuk 3 - Het Begin van de schepping

Hoofdstuk 4 - De aionen en de bedelingen

Hoofdstuk 5 - Het koninkrijk van de Schrift

Hoofdstuk 6 - De aanpassing van de aionen

Hoofdstuk 7 - Het woord delen

Hoofdstuk 8 - Kerk, bruid en lichaam

Hoofdstuk 9 - De evangeliën onderscheiden

Hoofdstuk 10 - Het evangelie dat Paulus preekte

Hoofdstuk 11 - Rechtvaardiging

Hoofdstuk 12 - Het verloren evangelie - de verzoening

Hoofdstuk 13 - Compleetheid in Christus

Hoofdstuk 14 - De komst van de Heer

Hoofdstuk 15 - De komende verontwaardiging

Hoofdstuk 16 - Beoordeling

Hoofdstuk 17 - Het millenniaale koninkrijk - Israels hoop

Hoofdstuk 18 - Het grote witte troon gericht

Hoofdstuk 19 - Dood en hel

Hoofdstuk 20 - De nieuwe hemelen en aarde

Hoofdstuk 21 - Het doel van het universum
kaart - ontvouwd gezicht

Inleiding

Voor dit boek worden geen verontschuldigen aangeboden. Het is een eerlijk antwoord van het hart op het grote aantal aanvragen van liefhebbers van de waarheid om doorheen de tijd een concordant constructieve serie van uiteenzettingen te maken waarin GODS AIONISCHE DOELSTELLING wordt ontvouwd zoals die in de Schrift wordt geopenbaard. Het werk is ontworpen voor en zal een beroep doen op de denkende man of vrouw die tegen problemen is aangelopen bij het bestuderen van "de Bijbel" zoals de conventionele ideeën van het Christendom die voortbrengen. De tegensprekende vragen over de schepping, zonde en kwaad, redding, doop, de wedergeboorte, dood en hel, onsterfelijkheid, eeuwige kwelling, en andere, zijn frank en vrij benaderd uit de geest van liefde, van energie voorzien door een sterke overtuiging die komt uit een frisse concordante vertaling van de

Heilige Schrift, ten allen tijde overeenkomend met een patroon van gezonde woorden.

Er wordt in deze onderwijzingen geen beroep gedaan op originaliteit. Ik heb vurig en nauwkeurig geprobeerd de goddelijke waarheden van het origineel te volgen met een trouw die een beroep zal doen op alle serieuze waarheidszoekers. Er wordt geen aandacht geschonken aan het in stand houden van de dogmas of leerstukken van enige organisatie, sekte of denominatie, noch worden er nieuwe aan toegevoegd, maar met alleen het oog op de heerlijkheid van onze Heer, Christus. Ik heb nauwgezet het werk samengesteld, me er van bewust zijnde dat het, en de invloed er van, Zijn rechtvaardige beoordeling zal krijgen in die dag wanneer "het vuur ieders werk zal testen - wat voor soort het is"!

De Concordante Vertaling van de Heilige Schrift is doorheen heel het werk gebruikt. Hoofdstuk II geeft meer dan voldoende bewijs om alle gewetensvolle tegenwerpingen te weerleggen die men in eerste instantie tegen het gebruik er van kan inbrengen.

De studies zijn progressief. Elk hoofdstuk bereidt de weg voor het volgende en zou in de gepresenteerde volgorde gelezen moeten worden. De verklarende hulpen zijn gegeven met het oog op het in staat stellen van de lezer, ook al is die een beginner in de studie van de Schrift, te lezen met begrip en opbouw, terwijl tegelijkertijd ze zo grondig en veelomvattend zijn gemaakt dat ze onmisbaar zijn voor de geleerde en de onderwijzer. Deze hulpjes zijn of toegevoegd door de samensteller of geleend uit andere bronnen. Vaak heb ik, zonder te pogen de gedachten opnieuw aan te kleden in mijn eigen taal, geciteerd zoals uitgedrukt door de auteur, behalve bij een paar (tekst-)verbeteringen die nu en dan nodig waren om een "patroon van gezonde woorden" te vormen, overeenkomend met de waarheid in z'n pure vorm. Ik heb vrijelijk genomen uit de werken en aantekeningen van onze geliefde broeder A.E. Knoch, vertaler en samensteller van de [Engelse] Concordante Vertaling. Aan hem druk ik mijn warme dankbaarheid uit voor zijn suggesties en medewerking, die dit werk mogelijk gemaakt hebben.

Het werk is het gevolg van vele jaren van toegewijd onderzoek, bestuderen en weer opnieuw bestuderen van de oorspronkelijke Schrift, getest in de onderwijshallen van de grotere steden van de Verenigde Staten en Canada, voor een publiek dat was samengesteld uit verscheidene nationaliteiten en levenswandel, inclusief wetenschappers, evolutionisten, advocaten, doctors, geschiedkundigen, taalkundigen, onderwijzers enz., die kritisch en aandachtig de studies volgden; de overgrote meerderheid van hen de uiteenzettingen met lof aanvaardend. Het werk in z'n huidige vorm belooft de onbevooroordeelde, oprechte waarheidszoeker afdoende bewijs, concordant in hun zuiverheid overgenomen uit de Schrift, om ze volwassen te presenteren in al het woord en wil van God.

Iedere herhaling in de verschillende hoofdstukken is met opzet gegeven voor de compleetheid van gedachte en nadruk. Het onderwijs benadrukt de unieke heerlijkheid en bejubeling van Christus en Zijn kruis, als de uitdrukking van Gods oneindige liefde en als het meer dan voldoende offer voor redding, rechtvaardiging, verzoening en wederzijdse verzoening, waardoor God uiteindelijk het doel van Zijn aionische doelstelling zal verkrijgen: Alles in allen te worden.

Wij hebben onze best gedaan. We zouden willen dat het beter was. We dragen het op aan "Hem nu, Die in staat is meer dan overvloedig te doen boven al wat wij vragen of begrijpen, naar de kracht, die in ons werkt"(Efeze 3:20;SW). Wij versturen het nu met ongeveinsde liefde en met het oprechte doel dat energie gaf aan de leer van de apostel Paulus en de gebeden van Epafra motiveerde "ieder mens terechtwijzend en ieder mens onderwijzend in alle wijsheid, opdat wij ieder mens volwassen in Christus zouden presenteren" en "ten volle verzekerd zijnd in alle wil van God."

Hem zij de glorie!

Adlai		Loudy
10	oktober	1929
Johnson City, Tennessee		

Mijn herinneringen, na 44 jaren, aan de 383 paginas van de heerlijke weelde van Schriftinformatie en uitleg die Gods glorieuze doelstelling van de aionen ontvouwen, overweldigen mijn geest met onuitdrukbare dankzegging en lof aan mijn hemelse Vader, ziende dat de heerlijke boodschap van geestelijke weelde opnieuw uittrekt voor de uitleg en verlichting van de liefhebbers van waarheid van vandaag, en doorheen de komende jaren.

Adlai		Loudy
25	mei	1973
Pulaski, Virginia.		

Hoofdstuk 1 - De heilige Schrift

Is de Schrift van God of van de mens?, is een vraag die vandaag in vele eerlijke harten de boventoon voert. Met andere woorden, schreef God de Schrift, of zijn ze gewoon een verzameling van menselijke schrijverijen? Indien ze gewoon een verzameling is van menselijke schrijverijen, zonder goddelijke leiding, dan is ze niet meer betrouwbaar dan de faalbare mens. Maar indien God ze schreef, dan moeten ze waar zijn en kunnen we afgaan op hun vermaningen en leringen, profetieën en beloften.

"Deze gelovige wereld"

Een vriend zond ons een boek met de titel "Deze gelovige wereld," dat we zojuist gelezen hebben. Het is echt een van de meest spitsvondige werken die ik ooit heb onderzocht, en is er op uit het geloof te verwoesten van hen die niet door feiten versterkt zijn om hen in staat te stellen het met onderscheidingsvermogen te lezen. Na boek Eén, getiteld "Hoe het allemaal begon," begint de schrijver Boek Twee en zegt: "Jammer genoeg leest die schets alsof ze met compleet vertrouwen gegeven wordt. Ondanks alle 'misschienen' en 'mogelijken' die doorheen het verhaal zijn gestrooid, leest het nog steeds alsof de schrijver zeker wist wat er gebeurd was. In feite weet hij hiervan niets af. Al wat hij weet is wat vele antropologen, na veel nauwkeurig onderzoek, vermoeden wat waar is." Na deze erkenning neemt de schrijver zijn verhaal onmiddellijk weer ter hand en schrijft alsof hij zeker weet wat er gebeurd is! We hebben diep medelijden met allen die het boek serieus nemen.

Regelmatig komen we in contact met hen die verward zijn over de verdelingen en oorlog voerende partijen binnen het Christendom, en daarom aandacht schenken aan en studeren in "vergelijkbare religies." Ze lezen het Brahmanisme, met z'n 230 miljoen communicanten in India, trouw aan hun heilige boeken, genaamd de Vedas, wat 'kennis' of 'heilige wetenschap' betekent - een uitgebreide literatuur van psalmen en magische betoveringen die bij het altaar geciteerd moeten worden om zo een steviger grip op de goden te krijgen. Of zij bestuderen de heilige geschriften van Buddha, de Tripitake, met 460 miljoen volgelingen in China en Japan. Buddha was de eerste "praktische psycholoog" en er moet opgemerkt worden dat zijn systeem niet echt religieus is in de populaire zin van de uitdrukking, want er is geen vermelding van gebed of ceremonie of God of Satan of enig bovennatuurlijk wezen. Het is puur een filosofische psychologie - een waanidee dat duizenden van de waarheid af brengt. Dan komen de Islamiëten, met hun 220 miljoen aanbiddeers in Turkije en omliggende landen, die hun heilige geschriften hoog houden, de Koran, de beloften van Abraham door zijn eerstgeborene Ishmael opeisend! Er zijn vele andere religies, die grote claims en fascinerende beloften doen, maar dit volstaat.

Natuurlijk rijst de vraag: Hoe kunnen we weten dat hun geschriften niet net zo oorspronkelijk en echt zijn als de geschriften die wij de Heilige Schrift noemen? Er is veel bewijsmateriaal waarmee aangetoond kan worden dat zij niet vergeleken kunnen worden met de Heilige Schrift, en hier bezig zijnde met het aanvoeren van positief bewijs over de inspiratie van de Schrift, hebben we niet de ruimte voor negatief bewijsmateriaal over andere geschriften. Maar ten behoeve van de gerezen vraag, verlangen wij er naar één bewijs voor te stellen dat wij voldoende achten om de meest sceptische geest tevreden te stellen die het onderzoek wil doen.

- I. In de Heilige Schrift vinden we de Ene God, de Vader, sprekend en

Zichzelf aan de mensheid openbarend, terwijl in alle andere geschriften, steeds weer de mens vinden die spreekt over zijn god en probeert die te openbaren.

II. De Heilige Schrift leert dat "net zoals door één mens de zonde de wereld is binnen gekomen, en door de zonde de dood, zo ging de dood door in alle mensen, waarop allen zondigden"(Rom. 5:12;SW). Deze waarheid wordt door alle andere geschriften ontkend vanwege de leugen van Satan: "Jij zal zeker niet sterven", belichaamd in de leer van een voortdurend bewust bestaan.

III. De Heilige Schrift onthult dat Christus openbaar werd, ja, om de dood af te schaffen en leven te laten zien en onvergankelijkheid door het evangelie (2Tim. 1:10). Alle andere geschriften ontkennen deze waarheid en vernietigen de gezegende hoop van de wederopstanding door de leer dat er geen dood is. Het zou alleen een overgang zijn!

IV. De Heilige Schrift leert dat Christus "alleen onsterfelijkheid heeft" (1Tim. 6:16), en dat de levende heiligen omgevormd zullen worden van sterfelijk naar onsterfelijk, en zij die rusten onvergankelijkheid zullen aandoen in de opstanding bij Zijn komst (1 Kor. 15:51-55). Alle andere geschriften ontkennen deze grote waarheid door de natuurlijke en onlosmakelijke "onsterfelijkheid van de ziel" te leren, en dat, terwijl het lichaam sterft, de ziel overgezet wordt naar een groter, voller leven - onmiskenbaar Satans leugen in Eden er op plakkend!

V. De Heilige Schrift onthult dat het grote werk van redding, verzoening en wederzijdse verzoening geheel van God komt, buiten de verdienste van werken van rechtvaardigheid om die door schepselen zelf verricht worden. Alle andere geschriften ontkennen dit, door redding te onderwijzen door zelf-hulp werken van rechtvaardigheid, verricht door het individu, buiten God om of in samenwerking met Hem.

Een gewetensvolle overdenking van de hele tegenstelling die onthuld werd in deze paar fundamentele waarheden, is afdoende om iedere eerlijke waarheidszoeker te overtuigen van de majestueuze verhevenheid en superioriteit van de Heilige Schrift boven andere geschriften.

De Heilige Schrift

Het wordt uit het karakter van de Schrift heel duidelijk dat ze niet het werk van een mens is, want een mens zou het niet geschreven kunnen hebben als hij het al zou willen, en zou nooit geschreven zijn als hij het zou kunnen. Waarom doe ik zo'n uitspraak? Omdat de Schrift vernietigend en zonder te sparen de zonden van haar grootste mannen, zoals Abraham, Jakob, Mozes,

David en Salomo, in detail weergeeft, hen beschuldigend van valsheid, verraad, trots, overspel, lafheid, moord en uitgebreide losbandigheid. Ze presenteert de geschiedenis van de zonen van Israel - het uitverkoren volk van JAHWEH - als een vernederend verslag van ondankbaarheid, overspel, ongeloof en rebellie. Daarom kunnen we veilig stellen dat de Hebreëen, niet geleid en niet gestuurd door de geest van God, nooit de zondige geschiedenis van hun natie en haar grootste mannen beschreven zou hebben.

De geschriften van de mens

Het is het opmerken waard, in verband met wat gezegd is, dat wanneer mensen geschiedenissen en biografieën schrijven, zij de fouten en het verkeerde van hun onderwerpen weglaten en hun goede daden vergroten, om zo het beeld wat mooier te maken. In de Heilige Schrift gaat dat heel anders. De boze daden van haar grootste mannen worden samen met goede daden opgetekend. Dit is, op zich, voldoende bewijs dat de mens, uit zijn eigen wil, de Schrift niet bedacht en schreef.

De oude handschriften

Op dit moment zullen een paar woorden in verband met de oude handschriften op z'n plaats zijn. En houdt alstublieft in gedachten dat, wanneer ik spreek over deze handschriften, ik verwijst naar de kopieën in de oorspronkelijke talen, Hebreeuws, Chaldees of Grieks - geschreven op Payrus of rollen gemaakt van soepel gemaakte dierenhuiden.

Van de Griekse handschriften zijn er een behoorlijk groot aantal - mogelijk 1500. En men is, vanwege het verschil in hun toestand en algemeen voorkomen, geneigd te vermoeden dat ze zeer in leeftijd verschillen. De vraag van het vaststellen van de ouderdom van een handschrift is een zeer ingewikkelde, en de vorm van de letters is de belangrijkste leidraad. De oudste, en daarom meest waardevolle, zijn in hoofdletters geschreven, zonder ruimte tussen de woorden en zonder leestekens. Deze worden de Unciale Handschriften genoemd.

De latere of moderne kopieën zijn geschreven in lopend schrift, zoals ons moderne Grieks van vandaag, met ruimte tussen de woorden, met tekens op de letters en met afsluitende zinnen. Deze worden de Cursieve Handschriften genoemd, en tonen ons de veranderingen en toevoegingen van de mens.

"Twee of drie getuigen"

Onze Heer onderwees dat, "Op de mond van twee getuigen of op de mond van drie getuigen zal de zaak bevestigd worden"(Deut. 19:15;SW). Daarom is het duidelijk niet zomaar een kans dat twee grote getuigen van de tekst van de Heilige Schrift, en een derde waarop men een beroep kan doen wanneer deze

niet overeenstemmen, tot ons gekomen zijn. Bewerkers hebben duizenden van de latere handschriften onderzocht, maar de overblijvende tekst is praktisch dezelfde als die welke afstamde van de drie oudste handschriften.

De drie oudste handschriften

De drie oudste en meest kostbare handschriften van de Griekse Schrift zijn de CODEX SINAITICUS, waarschijnlijk in het museum in Leningrad, in Rusland; de CODEX VATICANUS, in de Bibliotheek van het Vaticaan in Rome; en de CODEX ALEXANDRINUS, in het British Museum in Londen. Deze handschriften tonen ons de Schrift zoals die bestond in de eerste paar eeuwen - duidelijk zeer dicht bij de oorspronkelijke handgeschreven stukken. Elk van deze grote en van onschatbare waarde zijnde handschriften draagt een interessant verhaal met zich mee, waarvan wij nu een korte schets willen geven.

CODEX SINAITICUS

Het verhaal van de ontdekking van de Codex Sinaiticus is vol van belang voor alle liefhebbers van de waarheid. Dr. Constantin Tischendorf, de grote Duitse geleerde, die zijn leven gaf aan het onderzoek en het bestuderen van oude handschriften van de Schrift, vond de Codex Sinaiticus zeer onverwacht in het Sint Katharina Klooster op de berg Sinaï, in de woestijn van Arabië. Hij noemde het "de parel van al zijn onderzoeken," en het is de meest complete en perfecte van de drie grote getuigen.

De ontdekking

De ontdekking kwam als volgt tot stand. Tijdens een bezoek aan het Sint Katharina Klooster in mei 1844, zag Dr. Tischendorf in het midden van een grote hal een mand vol oude perkamenten staan. De bibliothecaris vertelde hem dat twee grote hopen al waren gebruikt om vuur aan te steken! Tot zijn verrassing zag hij dat de mand een aantal vellen bevatte van een kopie van de Septuagint (het Griekse Oude Testament), en het waren de meest oud uitzijnde handschriften die hij ooit had gezien. De autoriteiten van het klooster stonden hem toe ongeveer veertig vellen mee te nemen, aangezien ze toch alleen maar voor het vuur bestemd waren. Maar hij stelde zoveel belang en toonde zoveel enthousiasme over het geschenk, dat de aandacht van de monniken was gewekt over de waarde van de handschriften, en zij wilden hem niet nog meer geven.

De tweede reis

Het jaar 1853 zag Dr. Tischendorf teruggaan naar het klooster, in een poging de rest van de handschriften in bezit te krijgen; maar hij vond slechts één vel.

De derde poging

In 1859, in opdracht van Tsaar Alexander de Tweede van Rusland, keerde hij voor de derde maal terug naar de berg Sinai in Arabië. Na weken van vruchteloos zoeken, was hij, teleurgesteld, zich aan het voorbereiden om te vertrekken, toen een totaal onverwachte gebeurtenis alles bracht waar hij op had gehoopt. De avond voor de dag van zijn voorgenomen vertrek, maakte hij een wandeling over het land met de beheerder van het klooster, en bij hun terugkeer nodigde de monnik hem uit in zijn cel voor wat verfrissing. Nauwelijks was hij de cel binnen gegaan toen de monnik hem vertelde dat hij een kopie had van de Septuagint, en zo gezegd zo gedaan, nam hij een grote bundel, in een rode doek verpakt, en legde die op de tafel. Dr. Tischendorf opende het pakket en tot zijn grote verbazing vond hij niet alleen de fragmenten die hij veertien jaren daarvoor had gezien, maar ook de andere delen van het Oude Testament, het complete Nieuwe Testament en een paar van de Apocriefe boeken.

Vol blijdschap, waarover hij, deze keer, de zelfbeheersing had om die te verbergen, vroeg hij op een onverschillige wijze om toestemming om het allemaal in zijn slaapkamer door te mogen nemen. "En daar, op mijzelf," zegt hij, "gaf ik uiting aan mijn grote blijdschap. Ik wist dat ik een van de meest kostbare Bijbelse schatten die er bestaan in mijn handen had - een document waarvan de ouderdom en het belang overtroffen van alles wat ik ooit na twintig jaren studeren op het onderwerp had gezien."

Uiteindelijk, door de invloed van de Keizer, slaagde hij er in het kostbare handschrift te bemachtigen als een geschenk aan de Tsaar, de beschermer van de Griekse kerk, waartoe zij behoorden. Het werd naar de Russische Keizerlijke Bibliotheek in Sint Petersburg gebracht, waar het waarschijnlijk nu verblijft. Het is vreemd te moeten opmerken dat na de wederwaardigheden van vijftien eeuwen, dit grote getuigenis van Gods woord pas 68 jaren later aan de wereld werd teruggegeven!

CODEX VATICANUS

De Codex Vaticanus is de volgende die onze aandacht vraagt. Deze wordt algemeen door geleerden gezien als de oudste van de handschriften, hoewel later onderzoek schijnt te wijzen naar de Codex Sinaiticus als nog ouder en waardevol.

De Codex Vaticanus is sinds 1481 in de Vaticaanse Bibliotheek in Rome geweest, uitgezonderd een korte periode, toen Napoleon ze naar Parijs bracht. Men is zeer geneigd de Roomse kerk het bezit van dit waardevolle handschrift te misgunnen, want zij zijn er, inderdaad, zeer jaloerse bewaarders van geweest. Het was radicaal ontoegankelijk voor geleerden tot 1868.

Dr. Tregelles, een van de meest vooraanstaande studenten van tekstueel

kriticisme, deed een poging het te bestuderen, maar hij zegt dat zij het werk niet wilden openen zonder eerst zijn zakken te doorzoeken en hem te ontdoen van alle pennen, inkt en papier. Twee priesters die gezegd werden hem te bewaken, zouden proberen zijn aandacht af te leiden als hij teveel aandacht schonk aan een bepaalde passage. En als hij enig deel te lang bestudeerde zouden ze naar hem toe rennen en het uit zijn handen grissen, zijn plek doen verliezen, om het daarna aan hem terug te geven!

Fotografisch facsimile

In 1889-90 werd, in opdracht van Paus Pius IX, een fotografisch facsimile uitgegeven, die het voor allen toegankelijk maakte, en nu gezien kon worden in onze belangrijkste openbare bibliotheken. Het is vrijwel compleet - Genesis 1 tot 48 en Psalmen 105 tot 137 ontbreken uit het Oude Testament, terwijl in het Nieuwe Testament alles van Hebreëen 9:4 tot en met Openbaringen ook ontbreken.

CODEX ALEXANDRINUS

De Codex Alexandrinus is de jongste van de drie grote handschriften en is voor ons van speciaal belang, want hij wordt bewaard in Engeland, samen met de grote nationale schatten, in het British Museum. Hij werd in 1628 na Christus aan Charles I aangeboden door Cyril Lucas, Patriarch van Constantinopel.

Hij kwam zeventien jaren te laat in Engeland om gebruikt te worden bij de voorbereiding van de Authorized Version van King James. Men zou er aan moeten denken dat geen van deze drie oudste en meest waardevolle handschriften toegankelijke was voor de geleerden toen de King James Bijbel werd gemaakt. Dit leggen we volledig uit in ons volgende hoofdstuk over "Hoe kregen wij onze Engelse Bijbel?"

Van dit Alexandrijnse handschrift ontbreken tien vellen uit het Oude Testament, terwijl vijf en twintig vellen van Mattheüs, twee van Johannes en drie van 2 Korinthe ontbreken uit het Nieuwe Testament.

Hoe ze werden geschreven

Ik wens dat ik in staat gesteld mag worden dat ik onuitwisbaar op het hart van iedere lezer mag drukken dat de Schrift niet in één keer werd gegeven, noch in één keer voor altijd. Met andere woorden, ze werden in "delen" gegeven, of zoals het soms wordt uitgedrukt, "in gedeelten" naar mate de tijd en gelegenheid verlangde. Onze Algemene of King James vertaling geeft het weer met "in verschillende tijden en op verschillende wijzen" (Hebr. 1:1). In het origineel hebben we *polumeroos kai polutropoos*, wat betekent "VELE-GEDEELTELIJK EN VELE-wijzen," en wordt als volgt uitgedrukt in gewone taal met "in vele delen en op vele manieren." Zo bevestigt goddelijke inspiratie het

feit dat de Schrift niet in één keer compleet werd gegeven noch in één keer voor altijd.

De schrijvers

Drie en dertig mannen, door God uit verschillende manieren van leven gekozen, "gedragen door heilige geest," spraken en schreven de openbaring die Hij wilde dat de mensheid zou weten, tijdens een periode van 1500 jaren, van ongeveer 1400 v.Chr, tot ongeveer 100 n.Christus.

Er waren koningen, zoals David en Salomo; staatsmannen zoals Daniël en Nehemia; priesters zoals Ezra; mannen die geleerd hadden in de wijsheid van Egypte, zoals Mozes; een herder zoals Amos; een vernederde en verachte belastingontvanger in dienst van de Romeinse regering zoals Mattheüs; ongeletterde Galileese vissers, zoals Petrus, Jakobus en Johannes; een geliefde arts, zoals Lukas; een vervolger en lasteraar zoals de apostel Paulus, en machtige zieners zoals Jesaja, Jeremia en Johannes, voor wie de gordijnen van de tijd terzijde werd geschoven, hen toestaande door de eeuwen te kijken en gebeurtenissen te zien van in de "toekomstige aionen" en er verslagen van makend "voor onze lering."

Waar ze werden geschreven

De Schrift is niet een verzameling Aziatische geschriften, ook al werden ze in dat deel van de wereld geschreven. De paginas er van werden geschreven in "de wildernis van Sinaï," op de "klippen van Arabië," op de heuvels en in de steden van Palestina, in de hoven van de tempel, in de scholen van de profeten in Bethel en Jericho, in de paleizen van Shushan in Perzië, aan de oevers van de rivier Chebar in Babylonië, in een Romeinse gevangenis en op het eenzame eiland Patmos, in de Egeïsche zee.

Een illustratieve vergelijking

Denk u, bijvoorbeeld, een andere verzameling in van geschriften die op een soortgelijke manier werd samengesteld. Stel dat we drie en zestig boeken samenstellen, het aantal van het origineel, geschreven door drie en dertig verschillende artsen en chirurgen, over een periode van 1500 jaren, uit de verschillende scholen van genezen, zoals allopathie, homeopathie, hydropathie, osteopathie enz. - en dan proberen een ziekte vanuit zo'n werk te behandelen. Welk succes zou men mogen verwachten? Welke eenheid en overeenstemming zou er in zo'n medisch werk zijn? Alles zou uiteraard verwarring zijn. De Schrift, echter, samengesteld op de beschreven wijze, is

niet een heterogene hutspot van oude geschiedenis, mythen, legenden, religieuze speculaties en bijgeloof, zoals men zou verwachten.

Eenheid en voortgang

Er is in de hele wereld geen ander boek zoals de Heilige Schrift. In de eerste plaats is er, van het begin tot de voleinding, een goddelijke eenheid die in geen ander geschrift onder de hemelen gevonden kan worden. Elk boek, hoofdstuk, vers, woord en letter, vormt een noodzakelijk deel in de eenheid van het geheel, en elk staat in z'n goddelijk aangewezen plaats. Deze uitspraak wordt gewaarmerkt door het feit dat geen speciaal deel van de Schrift verstandelijk begrepen kan worden zonder enig begrip van de plaats er van in en de relatie met het geheel. Het is daarom onmisbaar voor een interessante en vruchtbare studie van de Schrift, dat een algemene kennis van het geheel wordt verkregen.

In de tweede plaats presenteert de Schrift een goddelijke volgorde en voortgang in het ontvouwen van waarheid. De richters wisten meer dan de aartsvaders; de profeten wisten meer dan de richters; de apostelen wisten meer dan de profeten. De woorden van de Heer over de aarde die vrucht draagt - "eerst het blad, daarna de aar, daarna het volle graan in de aar" (Mar. 4:28;SW) - zijn een illustratie van de volgorde waarin God Zijn openbaring geeft aan de mensheid. Het werd gegeven "in vele delen en op vele wijzen," naar gelang de tijd en gelegenheid het vereiste.

Hun inspiratie

We zullen nu onze aandacht richten op de "inspiratie" van de Schrift. Wat moeten we precies verstaan bij de inspiratie van de Schrift? We dienen te verstaan dat God de mens stuurt, door Hemzelf gekozen, om in geschrift om te zetten zulke openbaringen van schepping, historische feiten, wetten, profetieën, vermaningen, leringen, en beloften die de mensheid naar de kennis en wijsheid van Zijn doelstelling, liefde en genade zouden brengen.

Het origineel leest *pasa graphee theopneustos*, en betekent, wanneer letterlijk vertaald, "IEDERE GESCHRIFT God-geïnspireerd." Hieruit kunnen we helder verstaan dat God, Zelf, door de heilige geest, mensen van oudsher vertelde wat precies te schrijven. Daarom is de Schrift precies het woord van God.

"De God van de Hebreeuwse Schriften sprak: het was een mondelijke openbaring. Hij werd onthuld als Elohim, JAHWEH, Adonai enz. door middel van uitspraken die via de profeten tot de vaders kwamen, terwijl Zijn essentie verborgen bleef. Bij de Sinaï werd Zijn stem gehoord, maar Hij bleef verborgen." Hij schreef de "twee tabletten van getuigenis" (Exo. 31:18 en 32:16), en op de "muur" van het paleis van Belshazzar (Dan. 5:5, 24-28). Hij sprak met Mozes op de berg toen Hij hem de specificaties voor de Tabernakel

gaf en de inrichting, met al z'n Levitische wet en orde van dienst. Hij sprak bij de doop van Christus (Matt. 3:17) en op de Berg van de Transformatie (Matt. 17:5), en op een dag toen de Here Jezus tot de menigte sprak (Joh. 12:27-30).

En laat men zich herinneren dat God niet alleen rechtstreeks tot mensen sprak, maar Hij sprak ook tot hen in Zijn Zoon (Hebr. 1:1). Mattheüs' en Johannes' verslagen (gewoonlijk evangeliën genoemd, bevatten negen en veertig hoofdstukken met 1950 verzen, 1140 waarvan, bijna drie vijfde, door Jezus Christus Zelf gesproken werden, en Hij beweerde: "Want Ik spreek niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die Mij zendt, Hij heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zou zeggen en wat Ik zou spreken"(Joh. 12:49;SW). Uit dit alles zien we dat de God van de Schrift zowel kan schrijven als spreken, en daar anderen kan vertellen en opdragen wat te schrijven en te spreken.

De omvang van de inspiratie

Nu rijst de vraag: Tot waar reikt de omvang van de inspiratie van de Schrift? We beantwoorden dit door te zeggen dat de inspiratie reikt tot ieder deel - van het eerste woord in Genesis tot het Amen bij de afsluiting van het boek Openbaring. En wat meer is, het reikt tot iedere zin, woord, punt, jota en tittel van de oorspronkelijke handschriften. Toen Christus in Mattheüs 5:17 en 18 zei dat "geen jota of tittel van de wet voorbij [zal] gaan, totdat alles gebeurd zal zijn", verwees Hij naar de kleinste letter, de jota of yod, en het kleinste teken, de cerif, die in de Hebreeuwse taal een letter van een andere onderscheidt, zo aangevend dat zij geïnspireerd en noodzakelijk waren voor een compleet verstaan van God in Zijn woord.

Maar hoe zit het dan met de woorden van Satan, boosaardige ongeïnspireerde mensen, de genealogische tafels, de vloed, en andere historische delen van de Schrift? Ze werden buiten verslagen om geïnspireerd. Met andere woorden, de geïnspireerde schrijvers werd verteld welke historische feiten op te schrijven en welke weg te laten. Voor iemand die bekend is met de historische verslagen van de Hebreeuwse Schrift en die van de wereldse geschiedenis van dezelfde tijdperiode, met de legenden en tradities er over en de gedetailleerde beschrijvingen, wordt het heel duidelijk dat de schrijvers van de Heilige Schrift goddelijk geleid werden om alleen die dingen op te schrijven die nodig zouden zijn voor het verlichten van de mensheid over Gods plan en doelstelling voor de aionen.

Hoe mensen geïnspireerd werden

En nu rijst de vraag: Hoe werden mannen geïnspireerd om de Schrift te schrijven? Werden de schrijvers in een soort "betovering" gezet, in "extase" of "trance" gebracht, en schreef men onder de invloed daarvan wat er in hun gedachten opkwam? Of dicteerde God, door de heilige geest, aan hen de precieze woorden die ze moesten gebruiken en opschrijven?

De overweging hiervan is hier zeer essentieel, vanwege de valse en misleidende claims van veel zogenaamd geïnspireerde schrijvers van vandaag, die zeggen "visioenen" en "openbaringen" ontvangen te hebben die zij in kleurrijke taal uiteenzetten en velen wegleidden van het Woord van God.

Laat mij het feit benadrukken dat een gedachte alleen in woorden uitgedrukt kan worden, en dat deze woorden de precieze gedachte van de spreker moeten uitdrukken, anders wordt zijn exacte gedachten niet uitgedrukt.

Illustratie

Voor een illustratie hiervan zullen een voorval reciteren dat gebeurde tijdens honkbalseizoen van 1925. Het verhaal gaat dat tijdens een wedstrijd, een scheidsrechter verontwaardigd raakte over de manier waarop een bepaalde fan hem bespote, de wedstrijd stillegde en de tribune opging en hem een zware tuchting gaf. Later, toen de voorzitter van de bond van de zaak hoorde, telegrafeerde hij de scheidsrechter als volgt: "STUUR VOLLEDIG RAPPORT VAN HET PROBLEEM STOP WERK VANDAAG." De scheidsrechter deed zoals het telegram vroeg. Hij verzond een volledig rapport over het probleem en werkte die dag niet. Maar de scheidsrechter snapte de exacte woorden van de voorzitter niet en slaagde er daarom niet in zijn precieze gedachte te vatten. In feite begreep hij precies het omgekeerde. De precieze woorden van de voorzitter ware: "Stuur volledig rapport over het probleem. Werk vandaag." Maar bij het verzenden van een telegram wordt "stop" gebruikt voor een punt, en in dit geval paste het goed bij de woorden "Werk vandaag," dat, onder de omstandigheden, door de scheidsrechter werd aangenomen als deel van het telegram.

Dit alles bedenkend kunnen we duidelijk de kracht van Paulus' aanmoediging aan Timotheüs begrijpen: "Heb een patroon van gezonde woorden, die jij van mij hoort"(2 Tim. 1:13;SW). Zo zien we dat foutloosheid vraagt dan de heilige schrijver gewoon een amanuensis[een hulp] is en de exacte woorden weergeeft. En dit wordt door de Schrift zelf bevestigd, zoals in 2 Petrus 1:21. "Want niet door de wil van een mens werd op enig moment profetie voortgebracht, maar gedragen door heilige geest, spreken heilige mensen namens God."

Deze uitspraak wordt verder bevestigd door het feit dat veel van wat door de oude Hebreeuwse profeten werd geschreven, niet door hen zelf werd begrepen, zoals verklaard in 1 Petrus 1:10-12. En dat zij slechts instrumenten waren die door God werden gebruikt om Zijn woord te spreken en op te tekenen, is te zien in het feit dat niet allen van hen goede of heilige mannen waren, zoals Bileam (Num. 22:38 en 23:26), koning Saul (1 Sam, 10:10-12 en 19:20-24), en Kajafas (Joh. 11:49-52).

Exacte woorden

Dat de profetische schrijvers de exacte woorden spraken die God hen gaf, wordt duidelijk uit hun eigen uitspraken. Mozes klaagde bij JAHWEH, toen hij de opdracht kreeg om naar Farao te gaan, dat hij "niet een man van woorden" was, maar "traag van spreken en traag van tong." Toen zei JAHWEH tot hem: "Wie plaatste de mond op de mens of wie plaatst de stomme of de dove of de open ogen of de blinde? Ben Ik het niet, JAHWEH? En nu, ga! En Ik zal met jouw mond zijn en Ik zal jou leiden bij wat je zult spreken."(Exo. 4:11,12;SW).

De profeet Jeremia zegt: "En JAHWEH strekte Zijn hand uit en Hij raakte mijn mond aan. En JAHWEH zei tot mij: Zie!, Ik geef Mijn woorden in jouw mond"(Jer. 1:9;SW). Ezechiël, Daniël en al de profeten zeggen hetzelfde.

De uitdrukking "De Heer zei," "De Heer sprak, zeggend," "Zo zegt de Heer" enz. komen 560 maal voor in de Pentateuch, 300 maal in de historische en profetische boeken, 1000 maal in de profeten, alleen al 24 maal in Maleachi, in totaal meer dan 2000 maal in de Hebreeuwse Schrift, zo de uitspraak van Petrus onderstrepdend dat "niet door de wil van een mens werd op enig moment profetie voortgebracht, maar gedragen door heilige geest."

Vervulling is bewijs van inspiratie

De vervulling van profetie is een waardevol argument voor de "inspiratie" van de Schrift. En dit wordt nog meer duidelijk gemaakt wanneer het vorgelegd wordt in de eenvoudige vorm van "samengestelde mogelijkheden." Bijvoorbeeld: Indien ik voor volgend jaar een aardbeving in Johnson City, Tennessee zou voorspellen, dan zou de kans één op twee zijn dat die zal gebeuren. Indien ik zou toevoegen dat het overdag zou gebeuren, wordt de kans dat die zou plaatsvinden verminderd naar één op vier. En indien ik nog een ander detail zou toevoegen, dat het tijdens 4 juli zou gebeuren, wordt de kans al terug gebracht naar één op acht. En indien in nog tien details aan mijn voorspelling zou toevoegen, wordt de kans dat het ook echt zal gebeuren verminderd naar 1 op 1024.

Schriftuurlijke voorzeggingen

Laat me, met het voorgaande voorbeeld in gedachten, uw aandacht vragen voor het feit dat door de Hebreeuwse profeten vijf en twintig specifieke voorzeggingen werden gedaan met het oog op het "verraad," de "beproeving," "dood," en "begrafenis" van Christus. Deze werden uitgesproken door verschillende profeten tijdens een periode van vijf honderd jaren, van 1000 v. Chr. tot 500 v. Chr., maar ze werden alle in één persoon en binnen vier en twintig uren vervuld, in de Christus van Wie zij spraken.

Pas de wet van "samengestelde mogelijkheden" hierop toe, en de kans wordt verminderd tot 1 op 33.554.432 dat de vijf en twintig voorzeggingen vervuld

zouden worden! Zou één profeet verscheidene voorzeggingen gedaan hebben over een bepaalde gebeurtenis, dan zou hij die heimelijk met anderen tot stand kunnen brengen. Maar wanneer een aantal profeten, verdeeld over de tijdsperiode van vijf eeuwen, gedetailleerde en specifieke voorzeggingen doen over één bepaalde gebeurtenis, dan kan de aanklacht van heimelijkheid niet onderbouwd worden. De enige manier voor een bevredigende verklaring voor deze schitterende feiten, is toe te geven dat de schrijvers geïnspireerd werden, en dat de boodschap die zij gaven Gods woord is - Zijn onthulling aan de mensheid.

*A glory in Thy Word we see
When Grace restores our sight;
But Satan darkened all our minds
And veiled the heavenly Light.*

*When God's own Spirit clears our views,
How bright the teachings shine!
Their holy fruits and sweetness show
Their Author is Divine,*

*How blest we are, with open face
To view Thy glory, Lord--
And all Thy Image here to trace--
Reflected in Thy Word.*

Hoofdstuk 2 - Hoe we onze Bijbel kregen

Om het verhaal van de Heilige Schrift terug te speuren vanaf de dagen toen de eerste geïnspireerde brieven door godvruchtige mannen werden geschreven, goddelijk gekozen voor het werk, doorheen de wederwaardigheden van de eeuwen, tot aan deze era waarin wij er van genieten in onze eigen taal, gedrukt en gebonden in handige boekvorm, is een verhaal zonder weerga in heel het gebied van de seculiere geschiedenis. Zoals ik eerder heb uitgelegd - door de vele stromen, Hebreeuws, Chaldees, Grieks, Syrisch, Anglo-Saksisch - bleef het Heilige Woord onophoudelijk doorstromen.

In ons eerste hoofdstuk hielden we ons bezig met de Heilige Schrift - hoe die werd geschreven en de inspiratie er van. Binnen het bereik van dit hoofdstuk stellen we voor bezig te zijn met versies en vertalingen

Velen hebben de gedachte dat God de King James "Bijbel" inspireerde. Niet lang geleden schreef een "professor" mij, zeggend dat de King James versies voor negen en negentig en vier vijfde procent "zuiver" was! Het is voorbij vreemd dat mannen die stellen geïnformeerd te zijn, zich overgeven aan zulke, nergens op gebaseerde, uitspraken. Laat men bedenken dat God de oorspronkelijke documenten van de Schrift inspireerde, maar dat Hij niet de versies inspireerde die de mensen er van maakten.

Versies

Het is een nogal verschrikkelijke toestand dat zovelen onwetend zijn van het feit dat er vele versies van de Schrift gemaakt zijn vóór de King James "Bijbel." [Zie de kaart van oorspronkelijke handschriften en vertalingen.](#)

Met in het achterhoofd de kennis dat God de heilige originelen in het Hebreeuws en Grieks inspireerde, schenken we nu onze aandacht aan versies die daaruit zijn voortgekomen. De oude versies van vertalingen van de Schrift in de taal van de vroege heiligen, laten ons de Bijbel zien zoals gebruikt door mensen, sommige waarvan de ouders gemakkelijk de apostelen zelf gezien kunnen hebben. Ze zijn van grote waarde bij het, in sommige gevallen, vaststellen van het origineel.

De Syrische (Aramese) versie

De Syrische of Aramese versie is de belangrijkste, en dateert van zo vroeg als 170 n.Chr. Ze wordt de Peshitto genoemd en betekent een heel eenvoudige en gewone versie, zonder de toevoeging van de allegorische of mystieke commentaren. De mensen onder wie onze Heer Zich bewoog waren "tweetalig," en deze versie vertegenwoordigt vrijwel het dialect dat in het onderling verkeer van een huishouden werd gebruikt. Maar ze verstonden wel allemaal Grieks, dat in die tijd vrijwel een universele taal was.

De Egyptische (Koptische) versie

Vóór de afsluiting van de tweede eeuw na Christus, waren er minstens twee vertalingen van de Schrift gemaakt in het Bohairisch en het Sahidisch, Egyptische dialecten.

De Gothische versie

Rond 350 n. Chr. maakte Ulfilas, bisschop van de machtige Gothische stammen, een versie vanuit de Septuagint. Dit prachtige, zilver geletterde

boek, met z'n bladen van purper perkament, is voor de studenten van de taal zeer kostbaar, omdat de lange fragmenten van de evangeliën en Paulinische brieven de oudste voorbeelden bevatten van Teutonische literatuur.

De Armeense versie

De vertaling van de Schrift in de Armeense taal viel tussen 354 en 441 n. Chr. Er werd in Edessa aan begonnen door Mesrop en voortgezet door zijn neef uit Khoren. Ze was gebaseerd op de Septuagint.

De Ethiopische versie

In de vierde eeuw evangeliseerden zendelingen uit Tyrus Ethiopië, en tegen de vijfde en zesde eeuw na Christus was de Schrift in Ethiopië vertaald.

De Latijnse versies

Verscheidene Latijnse versies zagen het licht in het vroege deel van de vierde eeuw, maar deze waren niet erg perfect, en in 383 n. Chr. gaf paus Damasus van Rome aan Eusebius Hieronymus de opdracht om de Latijnse versie te herzien, die later bekend werd als de Vulgata of Vulgaat. Geen ander werk heeft zo'n invloed op de geschiedenis van de "Bijbel" gehad. Meer dan duizend jaren was het de ouder van iedere andere versie van de Schrift in West Europa, en de invloed er van is zeer duidelijk waarneembaar, zelfs in de King James "Bijbel" van vandaag.

Toch willen we juist hier opmerken dat, in die tijd, Hieronimus' versie aangevallen werd als ketters, revolutionair en goddeloos, een werk dat beschouwd werd als een ondermijning van het geloof van de kerk! Het kerkvolk van die dag had hun oude "Bijbel", die zij zeer vereerden en geloofden behoorlijk juist te zijn. Misschien klonk het geluid van de zinnen er van net zo als muziek in de oren van hen die zich verbonden met de heiligste momenten van hun leven, als de "King James Bijbel" van vandaag dat voor ons is. Maar Hieronimus vocht zijn strijd, misschien met meer vuur dan nodig was, er op staande dat geen hoeveelheid sentiment zou kunnen pleiten voor een "foute" Bijbel. In zijn schrijven aan Marcella, noemt hij bepaalde arme schepselen "mensjes," die hem ijverig lasterden vanwege zijn corrigeren van woorden in de "Evangeliën." "Ik zou me kunnen veroorloven hen te verachten," schrijft hij, "indien ik op mijn rechten zou staan, want een lier wordt tevergeefs gespeeld voor een ezel. Indien ze het water uit de zuivere fontein niet lekker vinden, laat ze dan de modderige stromen maar drinken."

Er waren toen menigten, net als nu, die niet konden begrijpen dat iedere nieuwe versie van de Schrift een goddelijk gebruikt middel was om de mensheid te verlichten over wat God echt had gesproken. Ze wilden vasthouden aan hun oude "Bijbels," net zoals hun opvolgers van vandaag

vastkleven aan de King James versie, een voorkeur die uitgaat boven de betere en meer accurate American Standard Revised of een andere latere versie.

Engelse versies

We slaan nu acht of negen honderd jaren over en komen terecht in de twaalfde eeuw, die verscheidene vertalers en herzieners voortbracht; maar het is pas in 1384 dat John Wycliffe, met de hulp van een staf van competente assistenten, de Engels sprekende wereld de eerste complete Schrift herziening en vertaling van de Schrift gaf.

In het midden van zijn werk werd hij gedwongen om te stoppen en terecht te staan voor ketterij! Een van de aanklachten die tegen hem werden ingebracht was dat hij de Bijbel gewoon en meer open voor de leek en zelfs vrouwen(!) had gemaakt dan nodig werd geacht door de geestelijkheid, goed onderwezen en goed begrijpbaar, zodat "de parel van het evangelie vertreden wordt onder de voeten varkens." Hoewel onstuimig belachelijk gemaakt en bekritiseerd, bereikte die desalniettemin, zelfs in manuscript vorm, het waarheid liefhebbende volk en werd trouw doorheen het koninkrijk gelezen.

Tyndale's versie

In 1525 begon William Tyndale, een tijdgenoot van Luther, te werken aan zijn beroemde versie van de Schrift. Tegen deze tijd was de boekdrukkunst uitgevonden, en Tyndale wenste zijn versie in de handen van het volk te leggen, want, zoals hij zegt: "Het is onmogelijk de leken in enige waarheid te vestigen, als de Schrift niet voor hun ogen wordt neergelegd, in hun moedertaal." Maar overal ontmoette hij ontmoediging, in het bijzonder onder kerkmensen, predikanten, en bisschoppen! Het was een gevaarlijke periode voor de Schriftvertaling. Mannen werden gevangen gezet en zelfs geëxecuteerd voor het lezen van een kopie van Luthers geschriften. Zo werd Tyndale gedwongen Engeland te verlaten om zijn werk te kunnen voltooien. Maar na vele gevaarlijke avonturen produceerde deze dappere herziener in Worms, in Duitsland, rond 1526, het eerste gedrukte Engelse Nieuwe Testament. Een octavo^(*) uitgave van 6000 kopieën werd gemaakt en Engeland binnen gesmokkeld.

De hele wereld kent het verhaal van Tunstal, bisschop van Londen, die Tyndale's Nieuwe Testament opkocht en die bij het kruis van St. Paul in Londen verbrandde. Ons wordt verteld dat de Londense bisschop, ziende dat hij niet kon voorkomen dat de versie naar Engeland kwam, een wat hij een idee kreeg dat hij "briljant" noemde! Hij huurde een koopman in die met Antwerpen handelde om "alle kopieën over de wateren op te kopen." Omdat de bisschop de koopman geld gaf om alle "onverkochte kopieën over de wateren" op te kopen, nam hij het naar Tyndale, die hem elke reis voorzag van een goede voorraad, en hij gebruikte het geld om nog meer te

drukken! Toen de versie Engeland nog overvloediger begon te bereiken, vroeg de bisschop aan zijn vriend de koopman hoe dit mogelijk was. Daarop antwoordde de koopman: "Mijn heer, het zou voor uwe hoogheid beter zijn ook de stempels op te kopen waarmee ze gedrukt worden."

De geestelijken en bisschoppen doorheen het land begonnen een razende preekstoelafwijzing van de versie. Maar ondanks alle oppositie werd er over het boek gesproken, er naar gezocht en overal gelezen. Een bisschop schreef: Het gaat boven mijn macht of die van enig ander geestelijk man om het nu te verhinderen." Het pad voor de "Bijbel" was eindelijk geopend, en geen koning of bisschop kon de voortgang er van stoppen. Gods gepaste tijd voor het schijnen van het licht in Englands lange nacht van fouten en bijgeloof was aangebroken.

Maar de lichtbrenger beleefde die dag niet. Lange, moeizame jaren had hij er aan gewerkt als een versleten, in een met armoede geslagen verbanning in een ver weg gelegen Duitse stad; en nu, toen het zover was, was zijn leven voorbij - de gevangenis en de stok hadden hun werk gedaan. En het serieuze deel van de zaak dat we moeten opmerken, is dat de tragedie werd gepland en uitgevoerd door de geestelijken en bisschoppen van de kerk! Een verraderlijke geestelijk, met de naam Phillips, won het vertrouwen van de niets vermoedende banneling, hem enige afstand van zijn huis lokkend, waar wachtende helpers hem grepen en hen snel wegvoerden naar de kerkers van het kasteel van Vilvoorde. Het is inderdaad meelijwekkend over de arme gevangene daar te lezen, in zijn kou en ellende en voden, de gouverneur schrijvend, smekend: "Uwe hoogheid, en dat door de Here Jezus, dat als ik hier moet blijven tijdens de winter, u de procureur zal vragen vriendelijk genoeg te zijn om van mijn goederen die hij in zijn bezit heeft, mij een warme muts laat brengen, want ik lijd zwaar onder een voortdurende verkoudheid, die in deze cel zeer is toegenomen. En ook een warmere mantel. want die welke ik heb is erg dun; ook een stuk doek om mijn benen mee te bedekken - ook mijn hemden zijn versleten Ook dat hij mij zou toestaan dat ik mijn Hebreeuwse Bijbel en grammatica en woordenboek zou hebben."

Er was geen hoop op ontsnappen, en de klerikale invloed in Engeland tegen hem was te sterk om een beroep te doen in die richting; en op vrijdag, de zesde oktober 1536, werd hij aan de paal gewurgd en daarna to as verbrand, vurig biddend met zijn laatste woorden: "Heer, open de ogen van de koning van Engeland."

De belangrijkste hulpen die Tyndale gebruikte waren het Griekse Nieuwe Testament van Erasmus (1519, 1522), het Duitse Nieuwe Testament van Luther (1523) en de Latijnse Vulgata. Alle daarop volgende geleerden hebben niet anders gedaan dan de details van de vertaling te verbeteren. Hij legde voor alle volgende werkers de standaard van spraak en stijl vast van de Engelse "Bijbel." De grootste hoeveelheid van de woorden die we nu nog lezen zijn van hem. Uit zijn versie van Johannes 10:7-10, bijvoorbeeld, behield de King

James van zeven en tachtig woorden er tachtig, en de Revised Version behield er zeven en zeventig, die identiek zijn aan het Nieuwe Testament van Tyndale uit 1525.

Andere Engelse versies

Rond de tijd dat Tyndale tot martelaar werd gemaakt, stelde Myles Coverdale een versie samen uit vijf andere, maar hij volgde de lijnen van Tyndale zeer nauw. Spoedig daarna gaf John Rogers uit wat bekend staat als de "Matthews Bible", die vrijwel alles kopieerde uit Tyndale's versie. Een weinig later verscheen een andere Tyndale imitatie in wat "Taverners Bible" werd genoemd.

Geen van deze versies was bevredigend voor het volk, zodat ongeveer drie jaren na de dood van Tyndale wat bekend is geworden als de "Great Bible" werd gepland, met Coverdale die leiding gaf aan het werk. Deze beroemde versie, uitgegeven op gezag van de koning, was een compilatie van Tyndale, Matthew en Coverdale, met Tyndale als de hoofdbasis. Zo is het gebed van de oude martelaar beantwoord geworden!

We zullen voorbij gaan aan de verschillende herzieningen van de Schrift die in de paar volgende generaties volgden, waarvan de belangrijkste de "Geneva Bible" van 1560, de "Bishop's Bible" van 1568, en de "Rheims-Douay Bible" van 1582-1610 waren, en zullen terecht komen in de meest veelbewogen periode van de moderne geschiedenis, waarin de "King James Bible" het licht zag.

De "Authorized Version"

Toen koning James VI van Schotland koning James I van Engeland werd, waren er drie versies van de Schrift in gebruik. De "Great Bible," de "Geneva Bible" en de "Bishop's Bible." De koning, een man van aanzienlijke mogelijkheden, maar ijdel en ten volste een geloof koesterend in het goddelijk recht van koningen, besloot om zijn gezag als Gods gezalfde uit te oefenen. Dus zette hij, opdat zijn gehoorzame onderdanen een eenduidige versie van de Schrift zouden hebben, door zijn koninklijke macht alle drie de versies die dan in gebruik waren opzij en gaf opdracht dat een nieuwe herziening van de hele Schrift gemaakt moest worden, die zijn eigen naam zou dragen - de King James versie.

De volgende paar jaren zagen roerige tijden in Engeland. De koning vreesde twee maal voor zijn leven. De Katholieken broedden het beruchte "Gun Powder Plot" uit om de koning en het parlement op te blazen en zo de weg vrij te maken voor het herstel van het Romanisme. Het plan werd op het laatste moment voorkomen. Maar te midden van internationale en externe beroering ontwaakten de inwoners van het Verenigd Koninkrijk - Schotland en Engeland - op een morgen in 1611 met het feit dat de ene grote daad van koning James

compleet en bereikt was - de "King James Bible" was er.

Het is weinig bekend, maar een onbetwistbaar feit, dat de Authorized Version van koning James niet een vertaling was, maar gewoon een herziening van de "Bishop's Bible." De vertalers zeiden in hun voorwoord: "Echt, Christelijke lezer, we hebben er vanaf het begin nooit aan gedacht om een nieuwe vertaling te maken, noch om van een slechte een goede te maken, ... maar om een goede beter te maken."

De geleerden uit de dagen van koning James hadden geen toegang tot de schatten aan oude handschriften, versies en citaten die de hedendaagse geleerden wel bezitten; zij hadden niet de wetenschap van tekstkritiek, die de waarde en de methoden leert van omgaan met de oude documenten; dit alles is sinds die tijd opgekomen; nog bezaten zij de wijde en grondige bekendheid met de heilige talen en het vermogen om onderscheid te maken tussen de delicate schaduwen van betekenis die geleerden van vandaag wel in staat zijn aan te brengen. Zij werden ook ingeperkt door veertien regels die door koning James waren opgesteld, over hoe ze moesten handelen. Sommigen trokken zich terug en weigerden te dienen, toen de regels werd gegeven. Ze hadden geen systeem waarmee ze een echte versie tot stand konden brengen, maar vertrouwden gewoon op hun eigen oordeel in de zaak, en wanneer ze niet zeker waren, kwamen ze gewoon onder elkaar tot een overeenstemming over hun "meningen" en brachten die aan!

Toen de uitgave er was, schreef Dr. Broughton, een van de beste Hebreeuwse geleerden van die tijd, aan koning James: "Ik zou liever willen dat mijn lichaam door wilde paarden in stukken gescheurd zou worden, dan dat ik zo'n versie dwingend zou opleggen aan de kerk." Hij zei ook: "In vijftien verzen van Lukas 3 (de verzen 24-38), hebben de vertalers drie honderd nietszeggende woorden waarvoor ze in de Dag des Oordeels rekening van moeten geven." De cursief gegeven woorden van dit hoofdstuk zijn namelijk niet in het origineel te vinden.

Nieuwe versies

Binnen een relatief recente tijd is de toename van kennis over oude landen en talen zo toegenomen, dat Duitsland, Frankrijk, Holland, Noorwegen, Zweden en Denemarken herzieningen hebben gemaakt van hun "Bijbels." Dit waren geen verandering vanuit de oorspronkelijke Schriften zelf, maar rectificaties van de vertalingen die ze al hadden, om zo meer perfect overeen te komen en meer exact de gedachten van de originelen uit te drukken, waarvan de betekenis en geest tevoren niet begrepen waren.

De "Revised Version"

De Revised Version werd gemaakt omwille van de volgende redenen die door het "Committee" werden gegeven: (1) Omdat het Griekse Testament nauwkeurig was bestudeerd in de handschriften en bestaande gezaghebbende boeken, en er menige zwakke punten in de Authorized Version [de King James vertaling] aan het licht waren gekomen. (2) Omdat in de loop van bijna drie honderd jaren, woorden en zinsneden versleten waren geraakt of van betekenis veranderd. (3) Omdat Griekse en Hebreeuwse geleerdheid tot een veel hogere graad was ontwikkeld dan in de zeventiende eeuw mogelijk was.

Er werd door sommigen tegengeworpen, toen de herziening werd voorgesteld, dat het gevaarlijk zou zijn het geloof van de mensen aan het wankelen te brengen door hen te laten zien dat de oude "Bijbel," die zij zo vereerden, vele passages bevatte die verkeerd vertaald waren, en sommige sowieso zelfs niet het recht hadden er in te staan. Maar ons geloof zou gefundeerd moeten zijn op de goddelijke waarheden. Het is geen kleinering als we ontdekken dat feilbare mensen bij het bestuderen en vertalen van deze woorden, soms vergissingen hebben begaan, en het is zeker geen eer aan de woorden die we belijden te vereren, als we willens en wetens toestaan dat de fouten ongecorrigeerd blijven bestaan!

Het Engelse werk werd in delen uitgegeven, het Nieuwe Testament 1881 en het Oude Testament in 1885. Een recensie van dit werk werd, genaamd de American Standard Edition, die vele belangrijke verbeteringen belichaamde die door het American Revision Committee werden gedaan, werd in 1901 uitgegeven.

Het systeem dat in dit werk werd gebruikt was een twee-derde meerderheid, wat vaak de betere en meer correcte weergaven hinderde om in de tekst te komen, zoals opgemerkt kan worden door de weergaven die in de voetnoten worden gegeven te overdenken.

Moderne versies

In recente jaren zijn vele versies uitgegeven. Alle hebben enige goede kwaliteiten en vele hebben veel dat betreurd moet worden. De belangrijkste hiervan zijn: Wilson's Diaglott, Ferrar Fenton, Darby, Rotherham, Weymouth, The Twentieth Century, Moffatt, en Goodspeed.

De Concordant Version

Met alle versies opgesomd kan de vraag gesteld worden: welke ruimte is er voor een andere? Deze vraag leidt ons naar de overweging van de CONCORDANT VERSION van de Heilige Schrift. Meer dan een kwart van een eeuw geleden, deed Mr. A. E. Knoch, een ijverig student van de Schrift, verlangend het woord van God te verstaan, de ontdekking dat praktisch alle solide vooruitgang in de herovering van waarheid tijdens de laatste eeuw, was

gekomen door de concordantie. Hij vond dat het naspeuren van woorden door al hun voorkomende plaatsen, de veilige en bevredigende methode was om zeker van te worden van de echte betekenis die God door hun gebruik bedoeld had. Zo kwam het dat de gedachte aan een concordante vertaling zich aan zijn denken opdrong. Niemand kon echt bezwaar maken tegen deze methode, want het is de enige die niet gebaseerd is op menselijke geleerdheid, maar op een aanbidde erkent van het vermogen van de goddelijke Auteur om Zichzelf bekend te maken. De Concordant Version is de enige die praktisch erkent dat "Alle Schrift is door God geïnspireerd" - letterlijk "God-gegeest" (2 Tim. 3:16), door een methode van vertalen te hanteren die is gebaseerd op de ontkenning van menselijk vermogen om de diepten en hoogten er van in te schatten, en te staan op de bovenmenselijke perfectie tot in het allerkleinste detail - ieder element overwegend en luisterend naar iedere letter.

Een herstelde Griekse tekst

De concordante methode van het bestuderen van de Schrift gebruikt een concordantie om de betekenis van een woord te ontdekken, niet in enige versie, maar in het originele Hebreeuws, Chaldees en Grieks, en ontdekt het gebruik er van en legt het belang er van vast door de geïnspireerde verbanden, volgens de taalwetten, en zet ze om in Engels. Om dit te doen zijn de drie grote getuigen van de tekst van de Heilige Schrift gebruikt, zoals beschreven in hoofdstuk 1, de Codex Sinaiticus, de Codex Vaticanus en de Codex Alexandrinus, waardoor een herstelde Griekse tekst tot stand kon worden gebracht die zoveel als mogelijk overeen komt met de geïnspireerde handschriften.

Een concordantie van iedere vorm van ieder Grieks woord werd gemaakt en in een systeem verwerkt en omgezet in Engels. Het hele Griekse woordenboek werd geanalyseerd en vertaald, gebruik makend van een STANDAARD Engels vergelijkbaar woord voor elk Grieks element. De Griekse grammatica werd helemaal herzien in overeenstemming met wat werd gevonden in deze taak van precies in het Engels overzetten van wat God echt onthulde in het heilige origineel. Het gevolg van dit noeste en uitpunrende werk is de CONCORDANT VERSION van de Heilige Schrift, die tegelijk wetenschappelijk, systematisch, eensluidende en consequent is - een standaard waaraan alle andere vertalingen getest mogen worden - echt het meest waardevolle werk dat ooit gedrukt is. Nooit tevoren was zo'n ijverige poging gedaan om het volk de onthulling over God te geven met de nooit veranderende eenvormigheid, eenduidigheid en zuiverheid die in de CONCORDANT VERSION te vinden is, de lezer in staat stellend zijn geloof te vestigen op goddelijke waarheden en niet zo zeer op menselijk gezag.

Een voorbeeldpassage

We geven hier een [Engelstalige] passage uit deze versie, genomen uit het derde hoofdstuk van Paulus' brief aan de Romeinen.

Romeinen 3:21-23	21 Yet now, apart from law, a righteousness of God is 'manifest' (being attested^o by the law and the prophets), 22 yet a righteousness of God through Jesus Christ's faith, 23 for all, and on all 'who are believing, for there is no^t distinction, for all sinned and are wanting^o of the glory of God.
Concordant Text (Romans 3:22)	ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΔΕ ⁶⁰ 22 BEFORE-AYERSIS JUSTICE YET ΘΕΟΥ ΔΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ⁴⁰ OF-GOD THRU BELIEF OF-JESUS AN- ΠΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΝ ⁴⁰ OF-FAITH IN ANOINTEED JESUS AND ON ALL (IS) ON ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ⁶⁴ ALL THOSE WHO BELIEVING ΔΕ ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗ ⁶⁰ NOT FOR IS distinction
Concordant Commentary on the New Testament (Selection on Romans 3:21-23)	JUSTIFICATION INDIVIDUAL 21 The previous section found no one just but God Himself. No one has been able to attain God's standard by doing good or keeping the law. How then may we become just before God? Only by becoming partakers of His righteousness. 22 The channel through which we may obtain this righteousness is the faith of Jesus Christ. He alone of all mankind, not only did good and kept the law, but He believed God even when He smote Him for our sins. It is out of His faith for our faith (1:17). 23 They hated Him <i>without a cause</i>—gratuitously. Such is the meaning of this precious word. Justification on any other ground than the free and unforced favor of God is impossible, for none deserve it. But now Christ Jesus has effected a deliverance from all judgment, which is absolutely free to all who believe.

Vergelijking

Alleen door vergelijking kan men de CONCORDANT VERSION op prijs stellen, dus willen we een paar voorbeelden voorstellen met een kort commentaar ter overweging. Laten we kijken naar Genesis 1:1,2. Zoals gegeven door de King James "Bijbel" staat er:

"In het begin schiep God de hemel en de aarde. En de aarde was zonder vorm en ledig; en duisternis was op de oppervlakte van de diepte"

De manier waarop dit vers leest geeft praktisch alle lezers de indruk dat God de aarde "zonder vorm en ledig" schiep. In de gevierde "Evolution Trial" in Dayton, Tennessee, vroeg Mr. Darrow aan wijlen Mr. Brown iets te omschrijven

dat "zonder vorm en ledig" geschapen kon worden! Wetenschappers hebben de "Bijbel" belachelijk gemaakt vanwege deze uitspraak en de vrome verering van een boek, en niet de waarheid die hen dwong te geloven en het benadrukken omdat het er in stond! De CONCORDANT VERSION verheldert de zaak:

"In het begin schiep God de hemelen en de aarde. De aarde nu wordt een puinhoop en kaal, en duisternis is op het oppervlak van de afgrond."

Dat dit de juiste weergave is, wordt bevestigd door Jesaja 45:18, zoals gegeven in de American Standard Revised Version, die spreekt van de eerste schepping voordat de aarde "woest en ledig" werd.

"Want zo zegt JAHWEH, Schepper van de hemelen: Hij is de Elohim, de Formeerder van het land en haar Maker. Hij vestigde het, niet als chaos schiep Hij het, om in te verblijven formeerde Hij het. Ik ben JAHWEH en er is geen ander."(SW)

Dit Schriftdeel bevestigt de waarheid dat de aarde "niet als chaos" geschapen werd in het eerste vers van Genesis, maar "om in te verblijven," en op een latere datum, door het een of ander rampzalig oordeel, verwoest is geworden - "werd chaos en leegstaand en er was duisternis over oppervlakten van afgrond." Vergelijk Jeremia 4:23-26 en 2 Petrus 3:5,6. Dit zal in meer detail in hoofdstuk IV behandeld worden.

In Johannes 20:1 leest de King James:

"Nu op de eerste dag van de week..."

Het is weinig bekend in het Christendom dat dit een "onzin" vertaling is, door vertalers aan de kerk aangesmeerd, een "kameel" die door geleerden en studenten gezamenlijk geslikt is. De schrijver had een goed bedoelende broeder in de Heer, die zich zo zorgen over mij en mijn onderwijs ging maken dat hij een lange afstand reisde om met mij over de zaak te praten. Een daarvan was het feit dat de Schrift, juist vertaald, niets wist van "de eerste dag van de week." Hij hief zijn handen in verbazing dat ik zulk een oneerbiedige aanklacht tegen de "Bijbel" durfde te maken. Na met de feiten geconfronteerd te zijn gaf hij de voorkeur aan een "fout" boven de waarheid, want hij deed geen poging om te antwoorden en verliet het onderwerp zonder enige verklaring dan ook.

Het origineel, in alle drie van de oudste handschriften, leest: *mia toon sabbatoon*, EEN VAN-DE SABBATTEN. Onze vertalers namen aan meer te weten dan de grote Auteur en verbasterden het woord van God. Ze veranderden "een," zodat het "eerste" leest, voegden het woord "dag" toe, want het staat niet in het origineel en is niet nodig in de vertaling, en veranderden "sabbatten" in het enkelvoudige "week." Kan men zich een meer trouweloze en misleidende daad van een mens indenken? Het is echt weerzinwekkend voor

hen die eerbiedig het origineel beschouwen als het woord van God, en willen dat het tot hen spreekt zoals Hij het goed vond te geven.

In Handelingen 2:40 lezen we:

"En met vele andere woorden getuigde en moedigde hij aan, zeggend: Red jezelf van deze weerbarstige generatie. "

Het is mijn ervaring geweest te zitten en luisteren naar hoe een groot spreker dit als een tekst gebruikte om een "zelf hulp", een "laarzen hulpje" redding preek uit te spreken. In zijn oppervlakkige kennis van Gods woord, was hij zich maar weinig bewust dat hij de heiligen berooftte door filosofie en lege verleiding, in overeenstemming met menselijke traditie, in overeenstemming met de elementen van de wereld, en niet in overeenstemming met Christus, in Wie wij compleet zijn (Kol. 2:8-17). De passage zou zo gelezen moeten worden:

"En met andere woorden betuigde en bemoedigde hij hen, zeggend: Wordt gered zijnde uit dit verkeerde geslacht."

In Handelingen 19:2 leest de Authorized Version:

"Hebben jullie de heilige geest ontvangen aangezien jullie geloofden?"

Het is aan de gedachte te danken die door deze onjuiste vertaling wordt overgebracht, dat een valse en misleidende filosofie is afgeleid om de heiligen te beroven, hen naar de een of andere "tweede zegen" te laten uitzien. Er zou gelezen moeten worden:

"Hebben jullie heilige geest ontvangen toen jullie geloofden?"

Het is een toestand die vandaag niet op ons toepasbaar is; het behoort bij de Pinksterbedeling, waarvan in het boek Handelingen verslag wordt gedaan. In deze geheime bedeling van Gods genade, zegt Paulus: "in Wie ook jullie het Woord van de waarheid horen, het evangelie van jullie redding, in Wie ook, gelovend, jullie verzegeld zijn met de geest van de belofte, wat een voorschot op ons lotdeel is, tot verlossing van het verkregene, tot lofprijzing van Zijn heerlijkheid."(SW)

In Romeinen 1:16,17 spreekt Paulus over niet beschaamd zijn voor het evangelie, en stelt, zoals gegeven in de King James versie:

"Want daarin wordt de rechtvaardigheid van God onthuld van geloof tot geloof."

Opnieuw vertalen zij in hoofdstuk 3:22...

"Zelfs de rechtvaardigheid die is door geloof van Jezus Christus uit geloof tot geloof."

De grote waarheid die God een genoegen deed om in deze Schriftdelen te onthullen, is bewolkt geraakt en steeds door de vertalers bedekt. Ze zouden moeten lezen:

"Want daarin wordt Gods rechtvaardigheid onthuld, uit geloof tot geloof" ...
"een rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus, voor allen, en op allen die geloven" (SW)

Onze vertalers geloofden kennelijk niet dat de Here Jezus Christus geloof had, en pasten het in deze passages aan om overeen te stemmen met hun meningen. Christus wordt "de Inwijder en Volmaker van het geloof" genoemd (Hebr. 12:2), want Hij deed niet alleen goed en hield de wet, maar Hij geloofde God zelfs toen Hij Hem sloeg voor onze zonden. Daarom wordt de rechtvaardigheid van God onthuld "uit geloof tot geloof," dat wil zeggen "uit Jezus Christus' geloof voor allen en op allen die geloven." Dit zal diepgaand behandeld worden wanneer we ons met de evangeliën gaan bezighouden.

De Authorized Version geeft Romeinen 7:24 aldus weer:

"O, armzalig mens die ik ben! Wie zal mij verlossen van het lichaam van deze dood? Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer."

Sinds de King James "Bijbel" werd gemaakt, is deze vraag door de heiligen van God gelezen en herlezen, maar het antwoord bleef ontbreken. De CONCORDANT VERSION, de bewerker van de Sinaiticus volgend, herstelt het antwoord dat al deze jaren verloren is geweest. Ze leest:

"Ik ellendig mens! Wat zal mij redden uit dit lichaam van de dood? Ik ben God dankbaar, door Jezus Christus, onze Heer! Genade!"

Zij geven Romeinen 8:30 zo weer:

"Bovendien, die Hij tevoren bestemde, hen riep Hij ook; en wie Hij riep, hen rechtvaardigde Hij ook; en wie Hij rechtvaardigde, hen verheerlijkte Hij ook"

Dit vers is vol met problemen voor de nauwkeurige student van de Schrift. Over "tevoren bestemde" kunnen geen vragen worden gesteld, maar hoe kan Paulus zeggen dat deze (in het verleden) geroepen werden toen Romeinen geschreven werd? Indien dit echt waar is, dan hebben wij geen plaats in dit Schriftdeel, want wij werden pas geroepen in de toekomst die ver van deze tijd af lag! De concordante methode ontdekte dat de Griekse "aorist" een oneindige vorm is, handelingen in feiten veranderend, daden in waarheid omvormend. Let er op hoe simpel en groots de hele passage reageert op een echte vertaling:

"en die Hij tevoren bestemt, dezen roept Hij ook, en die Hij roept dezen ook rechtvaardigt Hij, en die Hij rechtvaardigt, dezen verheerlijkt Hij ook!"

De hele transactie wordt uit tijd en omstandigheid genomen, naar de hogere gebieden van eeuwigheid en waarheid. Er wordt geen verwarring geschapen met de tijd waarin de brief werd geschreven. De weergave voegt zich prachtig met de grote waarheid van het hoofdstuk, en deelt blijvendheid en majesteit uit aan Gods methode van ons naar Hemzelf toe trekken.

Overweeg 2 Korinthe 8:1...

"Bovendien, broeders, wij willen dat jullie getuigen van de genade van God, die aan de kerken van Macedonië geschonken is."

We zouden net zo goed het Grieks in dit vers kunnen citeren en verwachten dat mensen het begrijpen, als dat we het citeren zoals hier weergegeven in de King James. Laten we het verstaan onmiddellijk opmerken, door de Concordante vertaling:

"Nu maken wij jullie, broeders, de genade van God bekend, die gegeven is in de ecclesias van Macedonië" (SW)

Let op de lezing van Efeze 1:3.

"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, Die ons heeft gezegend met alle geestelijke zegeningen in hemelse plaatsen in Christus ...

In de vroege jaren van de ervaringen van de schrijver met de Schrift, gaf de weergave met "hemelse plaatsen" niet weinig problemen met de betekenis ervan. Ik worstelde me door de werken van de grote uitleggers van de "Bijbel," figuurlijk gesproken, maar kreeg weinig meer dan "vermoeidheid van het vlees." Maar laat ons zien naar het licht dat voorkwam in de CONCORDANT VERSION:

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heer, Jezus Christus, Die ons zegent met alle geestelijke zegen te midden van de hemelingen, in Christus..."

In Christus worden we gezegend met alle geestelijke zegen te midden van de uitgebreide menigte van hemelse wezens in de hemel - de hemelingen. Dit zal in detail in een later hoofdstuk overdacht worden.

Een belangrijke passage is Efeze 3:5-7.

"Wat in andere tijden niet bekend was gemaakt aan de zonen van de mens, zoals het nu onthuld werd aan Zijn heilige apostelen en profeten, door de geest: dat de heiligen mede-erfgenamen zouden worden, en

van hetzelfde lichaam, en deelnemers aan Zijn belofte in Christus door het evangelie, waarvan ik een dienaar werd gemaakt.

De heerlijke waarheid van deze passage is verloren gegaan voor het Christendom door foutieve vertalingen en interpungeren. Zoals het er staat, zegt het dat de onthulling bekend werd gemaakt "door de Geest." Maar in welke wijze wordt onthulling bekend gemaakt, anders dan "door de Geest?" Daarom wordt geen doel bereikt door het feit hier te stellen. En opnieuw, de heidenen wordt gezegd "deelnemers te worden aan de belofte in Christus door het evangelie, waarvan ik een dienaar werd gemaakt," ook de betekenis vernietigend van de onthulde waarheid in deze passage. De CONCORDANT VERSION verheldert de zaak:

"dat tijdens verschillende generaties niet bekend is gemaakt aan de zonen van de mensen, zoals het nu werd geopenbaard aan de heiligen, Zijn apostelen en profeten, in geest, dat de natiën gezamenlijk lotdeelgenieters zijn en een gezamenlijk lichaam en gezamenlijk deelnemers aan de beloften, in Christus Jezus, door het evangelie, waarvan ik uitdeler ben geworden" (SW)

De nauwkeurige student zal zien dat deze passage gaat over het bekend maken van de waarheid dat de natiën "gezamenlijk" lotdeelgenieters worden, en een "gezamenlijk" lichaam, en "gezamenlijk" deelnemers zijn aan de belofte in Christus Jezus "in geest," en niet zozeer *hoe* de onthulling werd gegeven. Alle onthulling is "door de Geest," laat dat bekend zijn. Verder worden zij deelnemers aan deze zegeningen door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler was gemaakt. We zullen dit behandelen wanneer we het over de evangeliën gaan hebben.

Een andere tekst is 1 Timotheüs 3:16.

"En zonder strijdvrage groot is het geheimenis van godsvrucht: God was bekend gemaakt in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, gezien door engelen, gepredikt aan de heidenen, geloofd in de wereld, hoog ontvangen in heerlijkheid."

Dit schijnt een favoriete tekst te zijn van veel predikanten die veel spreken en weinig denken. Concordant vertaald leest het als volgt:

"En uitgesproken groot is het geheim van de godsvrucht, die werd geopenbaard in vlees, werd gerechtvaardigd in geest, werd gezien door boodschappers, werd verkondigd onder de natiën, werd geloofd in de wereld, werd opgenomen in heerlijkheid"

Niet alleen is het handschrift bewijs tegen het lezen "God is bekend gemaakt in vlees," maar ook andere overwegingen dwingen ons tot dezelfde conclusie. In de typerende leer over de tabernakel, vertegenwoordigde het gordijn Zijn

vlees (Hebr. 10:20). Toch onthulde het gordijn niets, maar verborg eerder de goddelijke aanwezigheid. Er kan niet van gezegd worden dat het Hem bekend maakte. De zinsnede "gerechtvaardigd in geest" is zeer onzinnig wanneer toegepast op Christus. De verkondiging onder de natiën is niet op z'n plaats, omdat geen bediening als die werd geprobeerd tot lang nadat Hij werd opgenomen in heerlijkheid.

De hele passage houdt zich bezig met gedrag. Het geheim van vroom gedrag wordt nagespeurd in de verschillende uitingen in hen die er het onderwerp van waren. Het zou in het vlees getoond moeten worden door ideale daden die het voortbrengt, het geniet rechtvaardiging in geest, is het onderwerp van inspectie door engelen (Efe. 3:10), is onder de natiën geproclameerd en zal van de wereld verwijderd worden voordat de Heer verschijnt in oordeel.

De Revised Version leest in 2 Timotheüs 1:9.

"Die ons gered heeft, en ons riep met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen doel en genade, die ons werd gegeven in Christus Jezus voor eeuwige tijden."

Als "tijd" eeuwig is, zoals de Revised Version vertaler het hier hebben weergegeven, dan blijft de psychologische puzzel bestaan over hoe iets plaats kon vinden "vóór" die eeuwige tijden. De King James zegt "voor de wereld begon." Dit duidt, op een bepaalde manier, meer duidelijke de waarheid aan dan de Revised Version. Het origineel spreekt van de "tijden" can de aionoon, dat wil zeggen, "aionen" of "tijden." Er zou moeten staan:

"Die ons redt en roept met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn voornemen en genade, die ons is gegeven in Christus Jezus vóór aionische tijden"

"Vóór aionische tijden" laat beslissend zien dat de "aionen" of "tijden" in het verleden niet eeuwig waren, maar een beslist begin hadden. In feite onthult de Schrift dat "tijd" drie grote verdelingen heeft: "pré-aionische tijden," "aionische tijden," en post-aionische tijden." De "aionische tijden," of "de tijden van de aionen" zijn in het verleden gebonden door het "begin," en in de toekomst door de "voleinding." Vóór het "begin" waren de "Pre-aionische tijden," en na de "voleinding" zullen er de "Post-aionische tijden" zijn. Dit onderwerp zal uitputtend behandeld worden in hoofdstuk IV.

In Hebreeën 9:26 wordt een probleem gepresenteerd:

"Maar nu eenmaal in het einde van de wereld is Hij verschenen om zonde weg te doen door het offer van Zichzelf".

Dit stelt duidelijk en ondubbelzinnig dat de wereld eindigde toen Christus werd gemanifesteerd in Zijn offer! Het is ontzettend te zien hoe predikanten en uitleggers zich in bochten wrongen om deze foute vertaling te

rechtvaardigen. De CONCORDANT VERSION heldert de zaak op:

"Maar nu, één maal, bij de afsluiting van de aionen, tot vergeving van de zonden, door Zijn offer, is Hij openbaar geworden"(SW)

Hier is uitleg niet nodig. Wat we nodig hebben is geloof om te geloven wat onthuld is.

Hoe kan iemand Hebreëën 11:1 geloven?

"U is geloof de substantie van dingen die gehoopt worden, het bewijs van dingen die niet gezien worden.

Geloof is noch substantie noch bewijs, zoals het in deze passage wordt weergegeven. Geloof is ontastbaar, het tegendeel van substantie. Het kan geen substantie worden zonder omgevormd te worden in iets zichtbaars, en is dan niet langer geloof. Latere versies veranderden substantie in "vertrouwen", maar dit is geheel niet passen voor een paar van de andere contexten waar het woord voorkomt. De CONCORDANT VERSION geeft het eenduidig weer.

"Geloof nu is de aanname van het verwachte, een overtuiging van het niet gezien zijnde"(SW)

Het woord "aanname" past in iedere passage waarin dit woord voorkomt, en opent een schitterend uitzicht van waarheid. Geloof neemt aan dat het waarheid is wat het verwacht dat in de toekomst een feit zal worden.

De Authorized Version van Openbaring 1:1 leest:

"De Openbaring van Jezus Christus, die God aan Hem gaf om aan Zijn dienaren dingen te tonen die spoedig moeten gebeuren."

Het Christendom kreunt onder de last van de vele verklarende werken die over Openbaring zijn geschreven. En er zijn bijna net zoveel uiteenzettingen als er boeken over zijn geschreven. De schrijver spendeerde tien jaren over het schrijven van een verhandeling over het boek, die kort voor het ter perse gaan teruggenomen werd en vernietigd. Dit werd gedaan voordat hij bekend werd gemaakt met dat wat de Heer echt onthulde en kon niets anders doen dan Zijn woord volgen. Er zou moeten staan:

"De openbaring van Jezus Christus, die God Hem geeft, om aan Zijn slaven te tonen wat met snelheid moet gebeuren" (SW)

"Wat met snelheid moet gebeuren" - niet "spoedig," maar met snelheid. Dit kreeg meer licht door geheel weg te gaan van deze setting en te zoeken waar hetzelfde woord opnieuw in het origineel wordt gebruikt en te zien of het daar hetzelfde betekent. Op de morgen van de opstanding, begonnen Johannes en Petrus samen, maar Johannes rende sneller (niet "spoedig") dan Petrus (Joh.

20:4). Indien deze profetie spoedig begon nadat Johannes ze schreef, is ze maar traag in beweging gekomen. Wanneer ze zal beginnen, dan zal ze met grote snelheid rennen. God talmt met het uitdelen van genade, maar haast zich bij het uitvoeren van oordeel. Dit vraagt om een geheel toekomstige vervulling, nadat de volheid van de natiën zal zijn binnengegaan (Rom. 11:25-27).

Vergelijking van versies

Na vele voorbeelden gegeven te hebben van hoe gestandaardiseerd, consequent vertalen Gods woord opent voor ons verstand, zullen we nu nog een vers citeren - 1 Korinthe 10:13 - zoals weergegeven in de originele edities van acht versies, zodat we de verbeteringen kunnen opmerken die in spelling, interpunctie, dictie, enz, gemaakt zijn in een periode van ongeveer vijf honderd jaren. [de vertaler heeft ze in het vaak oude Engels gelaten om zo de ontwikkeling te kunnen zien. Vertalen in het Nederlands zou dit verminderen.]

Wycliffe - 1380

temptacioun take not zou' but mannes temptacioun' for god is trewe whiche schal not suffre zou to be temptid aboute aboute that that ze moun but he schal make with temptacioun also puruyance that ze moun suffre.

TYNDALE--1534

There hath none other temptacion taken you' but soche as followeth the nature of man. But God is faythfull' which shall not suffer you to be tempted above youre strength: but shall in the myddes of the temptacion make away to escape out.

CRANMER--1539

Ther hath none other temptacyon taken you, but soch as followeth hte nature of man. But God is faythfull whych shall not suffer you to be tempted aboute youre strength: but shall in the myddes of the temptacion make a waye, that ye may be able to beare it.

GENEVA--1557

There hath none other tentation taken you, but such as appartayneth to man: but God is faithful, which shal not suffer you to be tempted aboute your strengthe: but shal in the middes of the tentation make away, that ye may be able to beare it.

RHEIMS-DOUAY--1582

Let not tentation apprehend you, but humane, and God is faithful, vwho vvil not suffer you to be tempted aboue that vvich you are able: but vvil make also vvith tentation issue, that you may be able to susteine.

AUTHORIZED (King James)--1611

There hath no temptation taken you but such as is common to man: but God [is] faithful, who will not suffer you to be tempted aboue that you are able: but wil with the temptation also make a way of escape, that ye may bee able to beare it.

AMERICAN STANDARD VERSION--1901

There hath no temptation taken you but such as man can bear: but God is faithful, who will not suffer you to be tempted above that ye are able: but will with the temptation make also the way of escape, that ye may be able to endure it.

CONCORDANT VERSION--1966

No trial has taken you except what is human. Now faithful is God, Who will not be leaving you to be tried above what you are able, but, together with the trial, will be making the sequel also, to enable you to undergo it.

Het is duidelijk dat God niet een ontsnappingsweg geeft, zoals vele van Zijn heiligen door ervaring hebben ondervonden. Als Hij dat deed, waarom of hoe zou dat hen in staat stellen het te dragen? Ze zouden het niet kunnen verdragen als Hij het uit hen nam! Hij maakt het vervolg. Alle grote voorbeelden van beproeving werden ondersteund door te denken aan de gezegende uitkomst waarvoor zij ontworpen waren om voort te brengen.

Conclusie

Deze voorbeelden zouden vele malen vermenigvuldigd kunnen worden, maar dit zal volstaan om aan te tonen dat wij zeer voorzichtig zouden moeten zijn om verdelende artikelen op te zetten, dogmas en leerstukken, gebaseerd op zulke imperfecties, zoals in deze oudere versies getoond worden. Sinds de King James "Bijbel" in 1611 werd uitgegeven, zijn ongeveer veertig woordenboeken uitgegeven om gelijke tred te houden met de groei en de veranderingen in het Engels.

*1) - Octavo - een bepaald formaat papier

Hoofdstuk 3 - Het begin van de schepping

*Come, my friends, and go with me,
Away back to eternity!
Go back beyond the days of youth
Where everything that was, was truth.*

*Go back until within the past
You fail to find the place, at last,
Where "the beginning" you can see
Of the immense eternity.*

Go back until there's not a trace

*Of anything but God and space:
God all around--below, above,
Unlimited in pow'r and love.*

*Away back there, removed from sight,
Where everything that was, was right.
Away back there, removed from sin,
Is where our story will begin.*

In gedachten, beste lezer, zijn we terug gegaan naar "vóór de aionen," waar in de taal van de poëet "geen spoor van iets vinden was dan van God en ruimte: God overal - onder, boven, onbeperkt in macht en liefde." O, wat zou ik het fijn vinden als ik in staat gesteld zou zijn om helder en onuitwisbaar op het hart van ieder die dit leest het feit kunnen drukken dat er een tijd was toen er geen "aionen" waren of tijden om de klok van eeuwigheid aan te duiden. Toen, zo lang geleden, werd God genade aan ons in Christus Jezus gegeven vóór aionische tijden hun loopbaan begonnen.

Deze waarheid wordt door de apostel Paulus bevestigd, aan wie, alleen, het volle bereik van goddelijke onthulling bekend werd gemaakt. Hij vertelt ons van de "tijden" buiten de aionen, precies zoals hij het gebied van Gods genade uitbreidt om heel het universum te omvatten. In zowel ruimte als tijd overstijgt hij de aard-gebonden beperkingen van eerdere onthullingen en verbreedt ons uitzicht om de hemelen alsook de aarde te omvatten, en alle tijd, waarvan de aionen slechts een tussengebeuren zijn.

"Vóór aionische tijden"

Over die tijd "vóór de aionen" is de Schrift duidelijk en stellig, sprekend van "genade" en "aionisch leven," en een "geheim ... voor onze heerlijkheid" - alles aan ons gegeven in Christus Jezus "vóór aionische tijden" hun loopbaan begonnen. Paulus, in een brief aan Timotheüs, maakt het feit bekend:

"God, Die ons redt en roept met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn voornemen en genade, die ons is gegeven in Christus Jezus vóór aionische tijden"
(2 Tim. 1:9;SW)

In Titus spreekt hij verder relatief over deze zelfde gedachte van Gods...

"in verwachting van aionisch leven, dat de niet ligende God beloofd* heeft vóór aionische tijden"
(Titus 1:2;SW)

En opnieuw, wanneer hij spreekt tot hen onder de Korinthische heiligen die volwassen zijn en in staat het te dragen, vertelt hij van ...

"maar wij spreken wijsheid van God in een geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid. Geen van die belangrijk zijn in deze aion heeft dit geweten, want indien zij wisten, kruisigden zij nooit de Heer van de heerlijkheid."
(1 Kor. 2:7,8;SW)

Deze Schriftgedeelten zijn beknopt en invoelend in het onthullen van een tijd "vóór de aionen," geen ruimte vrijlatend voor spitsvondigheden, tenzij het zou zijn met God en Zijn woord is. De aionen of tijden waren in het verleden niet eeuwig, maar hadden een beslist begin.

Gods aionische doelstelling

In de studie over Gods doelstelling met de aionen die Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer, moet er een beginpunt zijn, of een "begin." Wetenschappelijke theorieën hebben dit begin van het fysieke universum in de "nevel hypothese." Theologie heeft ook z'n "nevel hypothese," die weerspiegeld wordt in onze versies door de weergave "in den beginne."

Het bepalend lidwoord

Het zal voor velen een verrassing zijn dat het grootste deel van de passages die lezen: "in den beginne," in het origineel geen lidwoord hebben. Velen gaan naar Genesis 1:1 voor "den" beginne, maar het bepalend lidwoord "de" is hier in het origineel niet te vinden [het werkt wat minder in het Nederlands, omdat "begin" in het Nederlands een onzijdig woord is], daarom verwijst het zeer zeker niet naar het begin in absolute zin. In beide gevallen is "den beginne" gewoon een verwijzing naar de aanvang of het begin van het onderwerp dat besproken wordt. Genesis 1:1 is "het begin" van het fysieke universum, terwijl Johannes 1:1 spreekt van het begin van onthulling, maar in geen van beide gevallen is er een verwijzing naar "HET begin" in het absolute, maar gewoon "een" begin van het onderhanden zijnde onderwerp.

Vele beginnen

Er zijn vele "beginnen" opgeschreven in Gods woord. We hebben een begin van onthulling (Joh. 1:1); een begin van de fysieke schepping (Gen. 1:1; Matt. 24:21; Mark. 13:19; 2 Petr. 3:4); een begin van de schepping van de mens (Mark. 10:6); een begin van het evangelie van Jezus Christus (Mark. 1:1); en een begin van verdriet en zwoegen dat aan de grote benauwdheid of verdrukking die over de wereld zal komen vooraf gaat en die inleedt (Matt. 24:8; Mark. 13:8). De zorgvuldige student zal waarnemen dat in al deze gevallen van "beginnen," niet één er van verwijst naar het begin in absolute zin. In ieder geval betekent het alleen "een" begin of "in" begin van het onderhanden zijnde onderwerp. Het zou idiomatisch weergegeven kunnen worden met "om te beginnen met," met betrekking tot wat er overdacht werd.

Gedegenererde theologie

Door niet het feit waar te nemen van de afwezigheid van het bepalend lidwoord "de" in deze Schriftgedeelten, heeft de theologie een ijdele filosofie opgebouwd rondom een valse veronderstelling, en zo de heiligen van de waarheid van het echte begin van Gods schepping beroofd. De orthodoxe theologie staat er op dat "voor iets werd geschapen, 'de Zoon' net zo volkomen God was als 'de Vader.'" En wanneer we inlevend beweren dat de heilige Schrift niets weet van zulk een leer, zullen velen naar adem happen en "onorthodox," "gevaarlijke leer," "modernisme" roepen en veel andere smadelijke zinsneden die we maar niet zullen noemen. We doen een beroep op waarheid en gezond verstand door een "patroon van gezonde woorden." Mensen zijn zo onzorgvuldig geworden in hun leer, verblind door menselijke traditie en het gebruik van zovele ongezonde woorden, dat zij in feite, met krachtige overtuiging, eerlijkheid van hart en oprechtheid van doelstelling, veel dingen leren die buiten de Schrift zijn en fouten van de ergste soort. Bovendien, naar hen luisterend vanaf onze kindertijd en hen geen vragen stellend wanneer er op het feit wordt gewezen dat ze on-Schriftuurlijke, foutieve leerstellingen zijn, bestaat de echte test in het verkrijgen van de instemming van ons denken om hen over te geven aan de waarheid van God zoals Hij er een genoegen in vond die echt te onthullen. Maar voor hen die de liefde voor de waarheid ontvangen hebben en willen afkeren van alle vleselijkheid, bieden wij de leer van Gods woord aan over een onderwerp dat onze Heer, Jezus Christus, een unieke heerlijkheid geeft die maar weinig bekend is of gerealiseerd in de werken van de gedegenererde theologie.

God, de Vader, bron van alles

We willen eerst aan onze lezers de ene God, de Vader, aanbieden naar de Schrift, als de absolute bron van alle dingen. En laten we, voordat we verder gaan, dit bevestigen door Zijn woord:

"Dan over het eten van de afgodenoffers: wij hebben waargenomen dat er geen afgod is in de wereld en dat er geen God is dan Één! Want al zijn er zelfs die goden genoemd worden, hetzij in de hemel, hetzij op de Aarde, zoals er goden in menigte en heren in menigte zijn, er is voor ons maar één God, de Vader, uit Wie het al is en wij in Hem, en één Heer, Jezus Christus, door Wie het al is en wij door Hem. Maar niet in allen is de kennis, maar sommigen maken tot op heden gebruik van de afgod, en eten het als afgodenoffer; hun geweten, zwak zijnde, wordt vervuild. "

(1 Kor. 8:4-7;SW)

"O diepte van rijkdom en wijsheid en kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie kende het denken van de Heer, of wie werd Zijn raadgever?

En wie geeft eerst aan Hem, en het zal hem terug betaald worden?
Want uit Hem en door Hem en tot Hem is het al. Hem zij de heerlijkheid tot in de eionen. Amen."
(Rom. 11:33-36;SW)

"Vóór de eionen" was God, de Vader, alles in Zichzelf, want Zijn woord vertelt ons dat alle dingen uit Hem zijn. Daarom is, voor allen die echt de Schrift als Gods woord ontvangen, de vraag voor altijd beantwoord over "Godheid" en de bron van "alle dingen." Er is één God, de Vader, uit Wie alles is. Dit is geen theorie of traditie, geen dogma of leer van mensen, het is gewoon God op Zijn woord nemen en geloven wat Hij zegt. En niet lettend op hoeveel kritieke we zullen krijgen, staan wij op de conclusie die we op dit gebied hebben bereikt - het woord van God gelovend zoals het is gegeven: "er is voor ons maar één God, de Vader, uit Wie het al is."

Het maakt niet uit hoe ver we ons denken naar achteren zullen projecteren, de "ene God, de Vader" is daar, zelfs als er niets anders is. En wat anders ook een "begin" gehad mag hebben, Hij had er geen.

Gods creatieve origineel

Nu we uit de Schrift hebben vastgesteld dat de ene God, de Vader, de oorsprong of bron van alle dingen was, dan is de volgende vraag waarmee we ons bezig gaan houden Gods creatieve origineel. Met andere woorden: Wat was het "origineel" of "begin" van Gods schepping? Laten we dan zonder te theoretiseren of filosoferen naar de wijze van de mens, een beroep doen op Gods woord voor het ware licht op dit onderwerp. In de Openbaring van Jezus Christus, hoofdstuk 3, vers 14, staat geschreven:

"Dit nu zegt de Amen, de trouwe en ware Getuige, het Begin van de schepping van God."

Het hieraan ten grondslag liggende origineel en een letterlijke sublinear van het laatste deel van het vers, "het Begin van de schepping van God" leest: *Hee archee tees ktiseoos tou Theou*, HET BEGIN [ORIGINEEL] VAN-DE SCHEPPING VAN-DE GOD. Vijf maal in de Openbaring wordt ons nadrukkelijk verteld dat Jezus Christus "de Alfa," "het Origineel," "het Begin van de schepping van de God" is (Openb. 1:8,18; 3:14; 21:6; 22:13). En we willen dit feit benadrukken bij onze lezers, dat nergens anders in alle heilige originele geschriften wij het bepalend lidwoord "de" gebruikt vinden in verband met "begin," uitgezonderd in deze verwijzingen die exclusief wijzen naar de Here Jezus Christus. Daarom zou dit voor de oprechte zoeker van waarheid de vraag beantwoorden van "het Begin van de schepping van de God." De trouwen en ware Getuige, Jezus Christus Zelf, is "Gods creatieve Origineel."

Veel scheppingen

In onze zoektocht naar waarheid over deze vragen, zullen we, als we niet erg voorzichtig zijn, de schepping van God helemaal beperken tot materiële substantie. De schepping van de hemelen en aarde, zoals beschreven in het eerste hoofdstuk van Genesis, is niet de enige "schepping" waarvan in Gods woord wordt gesproken. In Kolossenzen lezen we van de "schepping" van wat "in de hemelen en op de aarde ... het zichtbare en het onzichtbare" is. Dit is een verwijzing naar de myriaden van levende wezens die de hemelen en de aarde bevolken, of het nu zichtbaar belichaamd op de aarde, of de onzichtbare menigten - tronen of soevereiniteiten of gezaghebbers te midden van de hemelingen - in de hemelen.

Het doel van schepping

Hoewel God aanwezig en krachtig is, moet er toch aan gedacht worden dat Hij geest is, onzichtbaar, ontastbaar, onwaarneembaar (Joh. 4:24; 1 Tim. 1:17), en kan als zodanig niet gekend of begrepen worden door Zijn schepselen. En aangezien het de last van de schepping is om Zijn excellentie bekend te maken, moet het zo zijn dat ergens in het universum er een perfect Beeld van Zijn wezen bestaat. Fragmenten zijn er overal. Zijn macht is in de wind. Zijn licht is in de zon. Monarchen op aardse tronen weerspiegelen zwakjes Zijn majesteit. Maar elk van deze is beperkt, iets wat Hij niet is, en elk heeft gebrek aan kwaliteiten die andere fragmenten hebben. Maar het grootste gebrek is aan liefde. De Natuur, net als de mens, schijnt harteloos en meedogenloos wreed.

Het Beeld van de onzichtbare God

Maar er is één Beeld dat perfect is. De Zoon van God, de zichtbare bekendmaking van God, is de Enige Die beantwoordt aan ieder attribuut dat Godheid vereist.

Toen Filippus vroeg om de Vader te mogen zien en het zou volstaan, antwoordde de Here Jezus: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien!" (Joh. 14:8,9;SW). Christus, de Zoon van God, het Beeld zijnde van de onzichtbare God (2Kor. 4:4), Hij is daarom de afstraling van de heerlijkheid van de Vader en het Embleem van Zijn aanneming (Hebr. 1:3).

God neemt verschillende karakters aan tijdens de bedieningen van de aionen. Hij is Schepper, Redder, Rechter en Verzoener. In ieder van deze aannemingen wordt Hij door Zijn Zoon vertegenwoordigd, Die, als Zijn Embleem, óók de Schepper, Redder, Rechter en Verzoener is. Heel het universum werd "in Hem, doorhem en voor Hem" geschapen (Kol. 1:16;SW).

Hij is de Elohim, de God van de ruimte. Hij is JAHWEH, de God van de tijd, want Hij maakte de aionen. En waar het zoonschap betreft vertelt Paulus ons in Kolossenzen 1:15 dat Hij de "Eerstgeborene van heel de schepping" is. En we

mogen in het bijzonder opmerken dat Hij niet vóór de eerstgeborene is, maar de Eerstgeborene Zelf. Als de Eerstgeborene van de schepping, net als de oudste zoon, erft Hij alle waardigheid en status die van Zijn Vader is.

Paulus vertelt ons ...

"Want in Hem is geschapen het al in de hemelen en op de Aarde, het zichtbare en het onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij soevereiniteiten, hetzij autoriteiten, het al is door Hem en tot Hem geschapen, en Hij is vóór allen en het al heeft in Hem samenhang" (Kol. 1:16,17;SW)

En precies zo was het, in het "begin." Voordat hemel of aarde ook maar iets wisten van heersen of eigendom, hield de Zoon van God, in Zijn eenzame sublimiteit, onbetwist heerschappij en compleet bezit van de schepping, van het centrum tot aan de uiterste randen, in de hemelen alsook op de aarde. En toen, later, de hemelen gevuld waren met een stralende menigte, ontving iedere vorst zijn macht regelrecht door Hem. En, nog later, toen de mens ten tonele kwam en de heerschappij over de schepselen van de aarde aan hem werd opgedragen, leidde ook deze het af van de Zoon van God. In het begin was het "in Hem." Doorheen de aionen is het "door Hem." Dat zijn de eren van de Zoon in die eerste en perfecte schepping, vers uit de hand van God. "Hij was allerhoogst."

Dit alles wordt onderbouwd door de volgende Schriftplaatsen:

"want Ik kwam uit God voort en arriveer"
(Joh. 8:42;SW)

"De Vader heeft de Zoon lief en heeft alles in Zijn hand gegeven"
(Joh. 3:35;SW)

"Want alles onderschikt Hij onder Zijn voeten"
(1 Kor. 15:27;SW)

"In vele delen en op vele manieren spreekt God, vanouds sprekend tot de vaders in de profeten, in deze laatste van de dagen tot ons in de Zoon, Die Hij stelt tot lotdeelgenieter van alle dingen, door Wie ook Hij de aionen maakt, Die, de schittering zijnde van de heerlijkheid en embleem van Zijn aanneming, daarbij het al dragend door de kracht van Zijn woord, reiniging van de zonden makend, gezeten is aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogten"
(Hebr. 1:1-3;SW)

In de Openbaring van Jezus Christus, geeft Johannes ons in deze woorden een blik op Zijn ware plaats in de schepping en de verlossing:

"Ik ben de Alfa en de Omega, de Oorspronkelijke en de Voleinding"(Openb. 21:6;SW en 22:13)

God, de Vader, begint met Hem, want Hij is Gods creatieve Origineel, en Hij, de allerhoogste Zoon (want Hij is de Eerstgeborene van alle schepselen) brengt al Gods raadsbesluiten voor het universum tot een perfecte rijpheid en levert het terug bij "Hem die Hem het al Onderschikt, opdat God zij alles in allen" (1 Kor. 15:28;SW).

Afsluitende samenvatting

In dit korte onderzoek naar "het Begin van de schepping van God", zoals opgeschreven in Zijn woord, hebben we het volgende vastgesteld:

"Er is één God, de Vader, uit Wie alles is"
(1 Cor. 8:6;SW)

"Alles is uit Hem en door Hem en voor Hem"
(Rom. 11:36;SW)

Met andere woorden, de absolute bron of oorsprong van alles, de loop van alles en het doel van alles is de ene God, de Vader. "Voor de aionen" was Hij alles in Zichzelf, want alles is "uit Hem." Na de aionen of voleinding zal Hij "Alles in allen" zijn, omdat "alles voor Hem" is.

Jezus Christus, de Trouwe en Ware Getuige, is het begin van de schepping van God. Hij, de Zoon van Zijn liefde, is:

"Die het beeld is van God, de Onzichtbare, Eerstgeborene van heel de schepping. Want in Hem is geschapen het al in de hemelen en op de Aarde, het zichtbare en het onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij soevereiniteiten, hetzij autoriteiten, het al is door Hem en tot Hem geschapen, en Hij is vóór allen en het al heeft in Hem samenhang. En Hij is het hoofd van het lichaam, de ecclesia. Hij is het origineel, Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in alles eerste mag worden, opdat heel het complement er een behagen in scheidt in Hem te wonen, en door Hem het al met Zich terug te verzoenen, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij dat op de Aarde, hetzij dat in de hemelen
(Kol. 1:15-20;SW)

"Hij onderschikt het al onder Zijn voeten"
(1Kor. 15:27)

Aangesteld als de genietter van het lotdeel van het universum, als het Embleem van Zijn aanneming, is Hij ...

"het al dragend door de kracht van Zijn woord"

(Hebr. 1:3;SW)

En Hij is het Hoofd van het Lichaam, de ecclesia, Die Soeverein is, Eerstgeborene uit de doden.

"opdat Hij in alles eerste mag worden"
(Kol. 1:18;SW)

Bovendien is Hij de lichamelijke woonplaats van heel de volheid van de Godheid.

"door Hem het al met Zich terug te verzoenen, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij dat op de Aarde, hetzij dat in de hemelen.
(Kol. 1:19,20;SW)

Daarna de voleinding.

"Maar nu: Christus werd opgewekt uit doden, als Eersteling van de ontslapenen. Want omdat door een mens de dood er is, is er ook door een mens opstanding van doden. Want evenals in Adam allen stervend zijn, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in de eigen klasse: Eersteling is Christus, daarna die van de Christus zijn bij Zijn aanwezigheid, daarna de voleinding, wanneer Hij het koninkrijk overdraagt aan Zijn God en Vader, wanneer Hij alle soevereiniteit en alle gezag en kracht zal hebben afgeschaft. Want Hij moet heersen totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal plaatsen. De laatste vijand wordt afgeschaft: de dood. Want alles onderschikt Hij onder Zijn voeten. Maar wanneer Hij zou zeggen dat alles onderschikt is geworden, dan is dat duidelijk buiten Hem die Hem het al Onderschikt. En wanneer Hem het al zal zijn onderschikt, dan zal Hij, de Zoon, worden onderschikt aan Hem die Hem het al Onderschikt, opdat God zij alles in allen.
(1 Kor. 15:20-28;SW)

"Then cometh the end"--the end of what?
The end that God so long hath sought:
The end He always had in view,
The end that man so little knew.

The end that centers in the cross,
Of suffering and pain and loss.
The end which dying love could see,
Bearing Him up in His agony.

The end of Sin's triumphant sway,
The end of death--the grave's decay.

The end of judgment and of ire,
The second death, the lake of fire.

The end when God will ever be,
With us for all eternity:
The end for which His love doth call,
The end when He is All in all.

Hoofdstuk 4 - De aionen en de bedelingen

"Zo zal het zijn bij het einde van de wereld" (Matt. 13:49)

"doorheen alle tijden, een wereld zonder einde" (Efe. 3:21)

Er is hier geen ruimte voor spitsvondigheden. Er staat absoluut dat iets gaat gebeuren bij het "einde van de wereld," die een "wereld zonder einde" is. Dit brengt ons oog in oog met een onbuigzame tegenstelling in de Bijbel. Verontschuldiging is onmogelijk. Het feit is gesteld en de vraag die voor ons ligt ter oplossing, is: Is het uit God of de mens?

Een verward Christendom

Liefhebbers van de waarheid zijn vandaag in een wildernis van verwarring vanwege gebrek aan STANDAARDEN in onze vertalingen en door het verwarren van Schriftuurlijke termen, zoals "aionen" (tijden) en "bedelingen" (dispensaties). Konden we maar de heiligen van God aanmoedigen zich te houden aan Paulus' aanmoediging aan Timotheüs - "Heb een patroon van gezonde woorden, die jij van mij hoort, in geloof en liefde die in Christus Jezus is" (2 Tim. 1:13;SW) - dan zou een heerlijke reformatie ten behoeve van de waarheid in korte tijd plaatsvinden. De vertalers van onze Bijbel gebruikten geen systeem en vertaalden het Griekse woord aion met de woorden wereld, altijd, voor altijd, eeuwigdurend, eeuwig, enz., die alle tegen het denken van de Inspiratie zijn. De heiligen zijn, uiteraard, aan hun genade overgeleverd en volgen hun leiding, sprekend van "tijden" en "dispensaties" als gelijke termen. Hoe vaak horen we niet uitdrukkingen als "de patriarchale tijd," "Mozaitische dispensatie," "de evangelietijd," of "de Christelijke dispensatie." Hoe verder zulk geen onderscheid makend werk is doorgevoerd, des te erger verward zal de zaak worden. Daarom doe ik een beroep op Schriftuurlijke termen door een "patroon van gezonde woorden," met een zorgvuldig onderscheid van die dingen die verschillen.

Aion gedefinieerd

Zonder twijfel is nu de meest bovenliggende vraag in ons denken: Wat is de betekenis van de term "aion"? De woorden die door de Inspiratie worden gebruikt zijn olam in het Hebreeuws en aion in het Grieks. Onze woordenboeken definiëren deze termen gewoonlijk met "een oneindige, lange periode van tijd; een tijd," Met deze definitie in gedachten heeft de theologie een van de grootste blunders begaan die maar in te denken is, door de betekenis op te rekken in termen als "voor altijd," "altijd durend," "eeuwig," "eeuwigheid" enz.

Vele jaren lang kwam het niet in mij op om te twijfelen aan de "autoriteiten" of de weergaven die zij in onze Bijbel er van maakten. Maar tijdens de loop van mijn zoektocht naar waarheid, werd ik er toe gebracht de studie van het origineel op te nemen en na een persoonlijke kennismaking en nauwkeurig onderzoek van het gebruik van de termen door goddelijke inspiratie buiten de "autoriteiten" om, vond

ik tot mijn verrassing dat er in heel de originele Schrift geen woord was dat de gedachte aan "eeuwigheid" of "eeuwig" in de zin van tijd overbracht. Nogmaals herhaal ik dat er in heel het Boek van God geen enkel woord is dat accuraat en volhardend vertaald kan worden met de betekenis van "eindelooze tijd." Bovendien zouden predikanten en leraren, voordat ze opstaan en gaan dwepen met deze woorden, bevestigend dat God "voor altijd" en "eeuwig" bedoelde, hen vervloekend die weigeren Zijn karakter te bevuilen door dit soort leer, een eerlijk hart moeten hebben, oprechtheid van doel en trouw aan inspiratie om te zitten en een persoonlijk onderzoek in te stellen naar het Schriftuurlijk gebruik van de termen. Het zal niet alleen hun schatten aan kennis en wijsheid doen toenemen over wat God werkelijk heeft onthuld, maar het zal het middel zijn van verrijking van hun geestelijk waarnemingsvermogen van Hem en Zijn veelzijdige liefde.

Nu stellen we de definitie voor aan onze lezers om de concordante methode voor van het afleiden van de ware betekenis van de in het Griekse origineel gebruikte termen, buiten menselijke opinie om. Het is gebaseerd op het woordenboekstelsel, waarvan de complete informatie te vinden is in de Inleiding tot de CONCORDANT VERSION OF THE SACRED SCRIPTURES.

Een nauwkeurig onderzoek van het Schriftuurlijk gebruik van de term onthult dat deze gewoonlijk verwijst naar een periode van tijd tussen twee grote fysieke en morele rampspoedoordelen van de aarde en haar bewoners. Met andere woorden, er wordt in de Schrift verwezen naar vijf aionen, die gescheiden worden door vier grote fysieke en morele veranderingen, de geschiedenis van het menselijk ras en de aarde waarop zij wonen punctuerend, namelijk de Nederwerping, de Zondvloed, de Dag van Verontwaardiging en het Grote Witte Troon oordeel, samengebonden door het begin en, in de toekomst, de Voleinding. Vergelijk dit met de kaart van de Goddelijke kalender([Klik hier](#)).

Hoewel de term verwijst naar de langste segmenten van tijd in de Schrift, is er toch altijd een begin en een einde.

Aion, liever dan tijd

Soms vraagt iemand: "Waarom gebruikt u het woord aion en niet tijd?" Wat al is gepresenteerd maakt duidelijk dat de gedachten die gewoonlijk verbonden zijn met "tijd," in veel belangrijke bijzonderheden verschillen van dat wat ons voorgesteld is door het originele woord aion. Het woord tijd vertegenwoordigt niet alleen een ander woord in het Grieks, maar de vele on-Schriftuurlijke begrippen die er aan vastkleven zouden verwarrend werken als we poogden het te gebruiken om de nieuwe begrippen er bij in te voegen, wat een grondige studie van het Schriftuurlijk gebruik van de aionen zal oogsten. Het woord aion is dan wel nieuw, maar niet moeilijk te leren en is niet besmet met on-Schriftuurlijke gedachten.

Schriftuurlijke leer van de aionen

In de eerste plaats wil ik aandringen op een diepgaande overtuiging, het gevolg

van vele jaren van studie van Gods woord, dat alleen een helder begrip van de Schriftuurlijke leer van de aionen de deur zal ontsluiten van de grote schatten van wijsheid en kennis die Hij met genoeg onthulde. En laat het herinnerd zijn dat wanneer ik spreek van de Schriftuurlijke leer van de aionen, ik niet het een of ander doorwrochte systeem van theologie bedoel, maar een heldere, positieve uitleg van de feiten van het interne bewijs van het woord van waarheid in al zijn zuiverheid, zonder menselijke traditie.

Zonder zulke kennis is de Bijbel min of meer een heterogeen rommeltje, een boek van mysteriën! Zoals iemand heeft gezegd: Het is als wandelen aan de kust, hier en daar een steentje optillend, terwijl de uitgebreide oceaan met al zijn schatten ononderzocht en ongekend voor ons ligt, tenzij we Gods "doelstelling van de aionen die maakt in Christus Jezus, onze Heer" kennen. Daarom doe ik, ten behoeve van de nadruk, nogmaals een beroep op de lezer om ijverig een helder verstaan te zoeken van wat de Schrift echt leert over de aionen, als men echt verlangt naar de volle zekerheid in heel de wil van God en de hartbevredigende bewustwording in Zijn liefde die alle kennis te boven gaat.

Tijdverdelingen

Bij het bestuderen van de Goddelijke Kalender([Klik hier](#)) zal men zien dat de tijd door de Schrift verdeeld is in drie grote verdelingen, die gekenmerkt kunnen worden als de Pré-Aionische tijden, de Aionische tijd en de Post-Aionische tijden.

De Pré-Aionische tijden

Over die tijd "vóór de aionen" is de Schrift helder en stelling in haar zuiverheid, geen ruimte latend voor verwarring. Paulus, schrijvend aan Timotheüs, maakt het feit bekend dat ...

"Die ons redt en roept met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn voornemen en genade, die ons is gegeven in Christus Jezus vóór aionische tijden"
(2 Tim. 1:9;SW)

Aan Titus drukt hij opnieuw dezelfde gedachte uit van Gods uitverkorenen...

"in verwachting van aionisch leven, dat de niet ligende God beloofd heeft vóór aionische tijden"
(Titus 1:2;SW)

Het wordt verder bevestigd aan de Korinthische heiligen, als er gesproken wordt van ...

"maar wij spreken wijsheid van God in een geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid. Geen van die belangrijk zijn in deze aion heeft dit geweten, want indien zij wisten,

kruisigden zij nooit de Heer van de heerlijkheid"
(1 Kor. 2:7,8;SW)

Deze Schriftdelen stellen het feit van een tijd vóór de aionen, wat een zeer belangrijk punt in onze studie vastlegt, namelijk, dat de aionen in het verleden niet eeuwig waren, maar een beslist begin hadden.

Aionen begonnen in Christus

Na uit de Schriften vastgesteld te hebben dat er een tijd was vóór de aionen, is onze volgende zoektocht die naar hun begin. In het eerste hoofdstuk was ik bezig met "Het begin van Gods schepping," waar we vonden dat "Gods creatieve origineel" niemand anders was dan de "Amen," de "Trouwe en Ware Getuige," het "Beeld van de onzichtbare God," de "Eerstgeborene van heel de schepping" - Christus Jezus, de Heer van heerlijkheid. De Schrift onthult dat ...

"Die het beeld is van God, de Onzichtbare, Eerstgeborene van heel de schepping. Want in Hem is geschapen het al in de hemelen en op de Aarde, het zichtbare en het onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij soevereiniteiten, hetzij autoriteiten, het al is door Hem en tot Hem geschapen"
(Kol. 1:15-17;SW)

Dit is de meest bevredigende en volledige opsomming van het waarom en waartoe van de schepping die men zich maar kan wensen. Zo simpel gesteld, maar zo groots en allesomvattend in z'n uitdrukking, dat we niet hoeven te zoeken naar verdere kennis over de zaak te midden van de chaotische theorieën van wetenschappelijke hypothesen. We zouden een ander getuigenis hieraan kunnen toevoegen, van de apostel Johannes, die Christus presenteert als de Logos, het Woord, verzekerend dat ...

" In het begin was het woord en het woord was op God gericht, en God was het woord. Dit was in het begin op God gericht. Alles kwam er door tot stand en buiten dit om kwam zelfs niet één ding tot stand dat tot stand is gekomen."
(Joh. 1:1-3;SW)

Dit Schriftdeel maakt ons bekend dat alles tot stand kwam door de Logos, en buiten die om er niets tot stand kwam dat tot stand gekomen is, en daarom zijn we er van verzekerd dat de aionen door het Woord werden gemaakt. Aan de Hebreëen onthult God hoe de aionen begonnen, zeggend ...

"In vele delen en op vele manieren spreekt God, vanouds sprekend tot de vaders in de profeten, in deze laatste van de dagen tot ons in de Zoon, Die Hij stelt tot lotdeelgenieter van alle dingen, door Wie ook Hij de aionen maakt"
Hebr. 1:1,2;SW)

En in die grootse Efezebrief zegt Paulus ...

"Aan mij, de minder dan de minste van alle heiligen, werd de genade gegeven dit aan de natiën te evangeliseren: de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, en allen opheldering te geven over wat de bediening van het geheim inhoudt, dat verborgen was in de aionen in God, Die het al scheidt, dat nu bekend zou worden aan de overheden en de gezaghebbers te midden van de hemelingen, door de ecclesia, de veelkleurige wijsheid van God. naar het doel van de aionen dat Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer" (Efe. 3:8-11;SW)

Deze Schriftdelen onthullen beslist en ondubbelzinnig dat de aionen hun begin hadden in Christus Jezus, onze Heer.

Voleinding van de aionen

Na in de Schrift vastgesteld te hebben dat de aionen een begin hadden, is de volgende vraag die vanzelfsprekend en logisch zal komen: Zullen de aionen een voleinding of einde hebben?

Zoals eerder verondersteld, hebben traditie en theologie in Gods woord en Zijn heiligen de gedachte binnengesmokkeld van "voor altijd," "eeuwig," enz., waar God spreekt van beperkte perioden van tijd. Niets minder dan oneerbiedigheid voor Gods woord en trouw aan traditie waren er de oorzaak van dat onze vertalers het karakter van God van liefde door deze termen uitgewist werd. Het is helemaal niet nodig een kennis van de originele talen te hebben (hoewel dat een heerlijke hulp is), noch om een student van de filosofie te zijn, om te zien dat de woorden die met "voor altijd," "voor eeuwig en eeuwig," "eeuwig," en "altijd durend" in onze Bijbel onmogelijk de betekenis van deze woorden kunnen overdragen. Dit kan zonder twijfel geverifieerd worden door een paar vergelijkingen te maken in de Schrift, genomen uit de King James Bijbel met oogverblindende tegenspraken.

I. In de eerste plaats zal men vinden dat onze vertalers niet consistent zijn geweest met hun woorden, maar het Griekse woord aion met verschillende woorden vertaald hebben, schijnbaar in overeenstemming met hun eigen meningen. Bijvoorbeeld:

1. tijden, Efe.2:7; Kol.1:26
2. loop, Efe.2:2.
3. wereld, Matt.12:32; 13:22,39,49; Rom.12:2; 1 Tim.16:17, enz.
4. eeuwig, Efe.3:11; 1 Tim.1:17.
5. voor altijd, Matt.21:19; Mark 11:14; Luke 1:55; Joh. 6:51,58, etc.
6. nooit (met een negatief), Mark 3:29; John 4:14; 8:51,52; 10: 28; 11:26; 13:8.
7. altijd, Heb.7:24.
8. voor eeuwig, Heb.7:28.
9. terwijl de wereld staat, 1 Kor.8:13.

Er valt duidelijk te zien dat als het Griekse woord aion "voor altijd" of "eeuwig"

zou betekenen in de absolute zin, dat dan deze verschillende vertalingen niet nodig zouden zijn. Er is iets fout.

II. In de tweede plaats is kennis van de originele taal niet nodig om te zien dat als het woord aion in het enkelvoud "voor altijd" of "eeuwig" zou betekenen, de meervoudsvorm een onmogelijkheid zou zijn geweest. Toch is die meervoudsvorm nogal vaak gebruikt. Bijvoorbeeld:

"Dat in de toekomstige eeuwen Hij de allesoverstijgende rijkdommen van Zijn genade zou tonen in Zijn vriendelijkheid naar ons in Christus Jezus" (Efe.2:7; vertaald uit de King James)

Hier nemen we waar dat "tijd", in het enkelvoud, niet "voor altijd" kan betekenen in het absolute, anders is het gebruik van de meervoudsvorm zonder betekenis. Verder bewijs is te vinden in Kolossenzen 1:26, waar we lezen:

"Zelfs het geheim dat in tijden en geslachten verborgen is geweest, maar bekend is gemaakt aan Zijn heiligen..."

Dit zou nonsens worden als we het zouden vertalen met "voor altijd," want dan zou het geheim nooit bekend gemaakt kunnen worden.

III. In de derde plaats: als het woord aion "voor altijd" of "eeuwig" zou betekenen, dan zou er geen begin en geen einde aan zijn. Maar in 1 Korinthe 2:7 lezen we:

"een geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid."

Het woord dat hier met het enkelvoudige woord "wereld" wordt vertaald, is het meervoudige "aionoon", aionen, in het origineel. Hier hebben we opnieuw een daad van oneerbiedigheid. Bovendien, als het woord in andere plaatsen "voor altijd" of "eeuwig" betekent, waarom zou het dan hier niet dezelfde waarde hebben? Hetzelfde idee wordt uitgedrukt in 2 Timotheüs 1:9 en Titus 1.2, en leest in onze King James Bijbel "vóór de wereld begon." Het woord "wereld" is hetzelfde woord, in de bijvoegende vorm, aionioon, aionisch, gebonden aan het meervoudige chronoon, tijden, wat aionische tijden betekent, en laat duidelijk zien dat de term relatief en tijdgebonden is, een begin had, en niet "eeuwig" kan betekenen. Het American Standard Revision Committee maakte de onzinnige blunder door deze passages te vertalen met "voor eeuwige tijden." Slecht een paar momenten van nadenken over deze weergave onthult het feit dat zij geen idee hadden van wat zij probeerden uit te drukken. "Eeuwige tijden," die geen begin of einde van bestaan hebben, kunnen niets vóór zich hebben.

IV. Bovendien toont de Schrift duidelijk aan dat de aionen niet alleen een begin hebben, maar ook een einde. In Mattheüs 13:39 leest onze gewone vertaling: "De oogst is het einde van de wereld." Hier is opnieuw het woord dat met "wereld" wordt vertaald het Griekse aion. Indien onze vertalers volhardend waren geweest, dan zouden ze het weergegeven hebben met "De oogst is het einde van het voor altijd."

In 1 Korinthe 10:11 lezen we "tot wie de voleindingen van de wereld zijn gekomen." Hier wordt medegedeeld dat de "wereld" meer dan één einde heeft. En laat me de aandacht richten op het feit dat het enkelvoudige woord "wereld" hier een vertaling is van het meervoudige Griekse woord aionoon. Dit zou beslissend bewijs moeten zijn dat de aionen niet alleen een einde, maar vele einden zouden hebben, en niet geen enkel!

In Hebreëen 9:26 lezen we: "aangezien Hij dan vele malen moet lijden vanaf de nederwerping van de wereld. Maar nu één maal, bij het einde van de wereld, tot vergeving van de zonden, door Zijn offer, is Hij openbaar geworden." Het eerste woord "wereld" in dit citaat is correct vertaald vanuit het Griekse kosmos, terwijl het tweede vertaald is van het meervoudige aionoon in het origineel, en bewijst dat onze vertalers niet trouw waren aan de heilige tekst. Bovendien weten we dat de "wereld" niet eindigde toen de Heer verscheen, en noch deden dat de aionen of tijden. Het woord is meervoudig in het Grieks, en het laatste deel van de zinsnede geeft, concordant weergegeven: "aangezien Hij dan vele malen moet lijden vanaf de nederwerping van de wereld. Maar nu één maal, bij de afsluiting van de aionen, tot vergeving van de zonden, door Zijn offer, is Hij openbaar geworden"(SW).

Dit citaat is een ander positief bewijs dat de aionen een afsluiting hebben, of einde, en daarom niet "voor altijd" duren. Het wijst ook de veronderstellende theorie van mensen af dat er een eindeloze serie van tijden is, want het spreekt van het einde van de aionen.

V. In de vijfde plaats. Voor allen die staan op de eeuwigheid van het woord aion, doen wij het voorstel dat zij de volgende drie zinsneden uit de heilige Schrift overwegen, en afzien van een uiteindelijke overtuiging tot zij in staat zijn de verschillen tussen hen uit te leggen over zulk een veronderstelling.

<i>ton</i>	<i>aiona</i>	<i>tou</i>	<i>aionos</i>	(Heb.1:8).
DE	aion	VAN-DE	aion	
<i>tou</i>	<i>aionos</i>	<i>ton</i>	<i>aionon</i>	(Efe.3:21).
VAN-DE	aion	VAN-DE	aionen	
<i>tous</i>	<i>aionos</i>	<i>ton</i>	<i>aionon</i>	(Gal.1:5).
DE	aionen	VAN-DE	aionen	

Indien de eerste zinsnede, ton aiona tou aionos, in elk voorkomend geval enkelvoudig, "voor altijd en altijd" betekent, dan zouden we, als we consistent blijven, de tweede zinsnede met "voor altijd en altijden" moeten weergeven en in de derde "voor altijden en altijden!" Deze zinsneden laten een onweerlegbaar bewijs zien dat de aionen beperkt zijn in omvang en onderscheiden van karakter en door de heilige Geest gebruikt werden om waarheid over te brengen die gerelateerd is aan Gods aionische doelstelling waarvan onze vertalers nooit droomden. Moge Hij ons de genade geven niet dat aan hen op te leggen war tegengesteld is aan de goddelijke Auteur!

VI. Het laatste argument dat we presenteren is een vergelijking van de Engelse uitdrukking "for ever" met "for ever and ever." Een overdenking van deze uitdrukkingen zal ieder weldenkend mens er toe brengen te zien dat hier iets niet goed is. Indien "for ever" z'n ware betekenis meedraagt - "doorheen de eeuwigheid" - dan is het tegen alle taalwetten, en ook rede, om "and ever" toe te voegen. We zijn ons bewust van de vergezochte uitleg, dat dit een poging is om het superlatieve of oneindige van eeuwigheid uit te drukken. Zo'n uitleg is zo in het oog springend oppervlakkig, dat commentaar overbodig is. Het is net zo juist om te zeggen "zwartste en zwartste," "langste en langste," of "verste en verste," als het is "for ever and ever" te zeggen. Het zou weergegeven moeten worden met "voor de aionen van de aionen," iets waarvan het belang later verklaard zal worden.

In Openbaring 22:13 wordt Gods aionische doelstelling, die Hij maakte in Christus Jezus, onze Heer, als volgt opgesomd: "Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, het Begin en de Voleinding"(SW). Dit zou het einde moeten zijn voor alle waarheidliefhebbers, want dit Schriftdeel vertelt ons niet alleen dat Christus de oorsprong van Gods doelstelling met de aionen is, maar dat Hij ook de Omega, het einde, is, de Voleinding van dat grootse doel. Daarom laat dit bewijs afdoende zien dat de aionen niet alleen een begin hebben, maar een voleinding. Christus is "het Begin" en "de Voleinding" van Gods aionische doelstelling.

De symmetrie van de aionen

Al Gods handwerk is harmonieus en symmetrisch. Natuur en openbaring zijn beide perfect in evenwicht. Indien we voor ons een kaart zouden hebben die maar op grove wijze de grote lijnen van de universele geschiedenis laat zien, zou die de aangeboren schoonheid en bevalligheid er van onthullen.

Zoals al eerder gesteld, spreekt de Schrift over vijf aionen in de aionische tijden, van elkaar gescheiden door vier grote fysieke en morele rampgerichten. Wij wensen echter het feit te benadrukken dat het kruis, en de daar aan verbonden tragedie, de crisis is van alle aionen. Het staat precies in het centrum van "de huidige boze aion", die gebonden is in het verleden door de Zondvloed en in de toekomst door de Dag van Toorn. "De dagen van de Zoon van de mensheid" zijn slechts het antitype van de "dagen van Noach"(Matt. 24:39). Tussen deze twee grote gerichten ligt de aion waarin wij nu leven, in de Schrift gekenmerkt als "de huidige boze aion"(Gal. 1:4). Het is de middelste van de vijf aionen van de aionische tijden. Raadpleeg de kaart van de Goddelijke Kalender. Het is de aion van menselijk regeren. De mens is het recht gegeven om over zijn medemens te heersen. Hierin verschilt ze van alle andere aionen. Maar het verkeerde heersen van de mens zal uiteindelijk de "dag van toorn" teweeg brengen, de weg vrijmakend voor de komst van Christus, wanneer de koninkrijken van de wereld het Koninkrijk van onze Heer en Zijn Messias zullen worden, en Israel tot een "koninkrijk van priesters" gemaakt zal worden, de andere natiën regerend en lerend in de kennis van de heerlijkheid van de Heer.

Een aion verder aan beide zijden hebben we de "nederwerping" (Gen. 1:2) in het verleden, en "het grote witte troon gericht" (Openb. 20:11-15) in de toekomst.

Deze zijn ook de grenzen van de huidige aarde. In het ene geval verwoestte water de aarde, in het andere zal de aarde omgevormd worden door vuur (2Petr. 3:6,7).

Dan een aion verder gaand aan beide zijden, hebben we het "begin" in het verleden en de "voleinding" in de toekomst. Het "begin" wijdde in wat de "voleinding" afsluit. Deze zijn de grenzen die God goed vond te onthullen. We kunnen er niet aan voorbij gaan. Zo vinden we de aionen van de Schrift symmetrisch gegroepeerd en draaiend op het kruis. Daarop komen alle dingen samen; er uit vloeien alle zegeningen voort.

De eerste en de laatste aionen komen overeen. In het diepe verleden omringden de zonen van God de verwoesting er van (Gen. 1:1,2). In de heerlijke toekomst zal de Zoon van God alles herstellen tot meer dan aanvankelijke heerlijkheid (Hebr. 1:8).

De "tweede" en de "vierde" aion zijn aanvullend. Het falen van de eerste mens, Adam, in de tweede aion, zal herwonnen worden door de Laatste Adam, Christus, in de vierde aion.

De Zoon van de Mensheid heerst in de vierde aion, terwijl de vijfde, of laatste, aion onder het beheer staat van de "Zoon van God"(Hebr. 1:8).

De huidige, middelste, aion, wordt, in tegenstelling tot wat mensen zeggen, namelijk dat de wereld beter wordt, in de Schrift bestempeld als de "de huidige, boze aion"(Gal. 1:4). Het is de enige die onder menselijke heerschappij staat, die werd opgedragen aan Noach, toen hij bij het begin er van uit de ark kwam. De doodstraf, in die tijd overgedragen aan de mens voor het bewaren van rechtvaardigheid en het uitvoeren van het recht op de aarde, leidde naar de meest onrechtvaardige daad van alle aionen - de moord op Gods eigen Zoon! Maar Zijn kruis, subliem alleen staand in het hart en centrum van alles, werd de achtergrond voor het vertoon van Gods alles overstijgende genade voor het uitwerken van Zijn grootse aionische doelstelling.

Verdelingen van de aionen

De vijf aionen van de Schrift zijn verdeeld in twee groepen - drie en twee. De eerste groep bestaat uit de eerste drie aionen, terwijl de tweede groep de laatste twee aionen omvat. Over de laatste groep wordt gesproken als "de toekomstige aionen" (Efe. 2:7) en "de aionen van de aionen"(Gal. 1:5); Filip. 4:20; Openb. 1:6; enz.). Deze zinsnede komt vaak voor.

De eerste aion van de laatste groep wordt in de Schrift aangewezen als de "komende aion"(Matt. 10:30; Luk. 18:30). De tweede aion van de laatste groep, die de laatste aion is van Gods aionische doelstelling, wordt aangewezen als "de aion van de aion"(Hebr. 1.8) en "de aion van de aionen"(Efe. 3:21).

Het precieze gebruik van de zinsneden "de aion van de aion," "de aion van de aionen," en "de aionen van de aionen" in de Schrift is bewijs van hun inspiratie en

beschaamd de wijsheid van de mens, getoond door hun verwarrende vertalingen en onvermogen hun belang op te lossen. De sleutel voor hun betekenis ligt in hun grammaticale vorm, die eerder naar relatie dan naar eeuwigheid wijst. "De aion van de aion" wijst naar de relatie van een aion met de voorafgaande aion. "De aion van de aionen! ziet een aion in relatie met alle voorafgaande aionen. "De aionen van de aionen" spreekt van twee aionen in hun relatie met de aionen voor hen.

Vergelijking met de tabernakel

De hieronder gegeven citaten zijn uit 1929, toen de broeder die dit schreef zelf nog een ontwikkeling in zijn denken doormaakte. Latere studie heeft op bepaalde punten ander inzicht gegeven.

"De tabernakel en de tempels zijn typen van toekomstige geestelijke werkelijkheden, en wijzen naar de weg van toegang tot de aanwezigheid van een drievoudig heilige God. De tabernakel typeerde de Pinkster bedeling, beschreven in het boek Handelingen. Salomo's heiligdom was een voor-afbeelding van de Koninkrijks bedeling in de Dag van de Heer van de komende aion, terwijl Ezechiëls tempel wijst naar de "bedeling van het complement van de eras" op de nieuwe aarde in de Dag van God, waar rechtvaardigheid woont. Toch verandert hun algemene ordening niet. Elk heeft een hof, een heilige plaats, en een heiligste van alle. In hun gewone systeem schijnen we een type of illustratie te hebben van de verschillende werelden of systemen, en de overeenkomende aionen van de Schrift, die helder begrepen kunnen worden door een studie van de kaart van de Goddelijke Kalender.

"Ja, de tabernakel is absoluut verbonden met de kosmos, of wereld, want we lezen van een "werelds heiligdom" of heilige plaats (Hebr. 9:1). Dezelfde vorm van de zinsnede wordt gebruikt voor de twee heilige plaatsen, net zoals we vinden in verband met de aionen. Beiden worden samen "de heiligen van de heiligen"(Hebr. 9:25; letterlijk) genoemd. Het binnenste heiligdom wordt het "heilige der heiligen(Hebr. 9:3) genoemd. Zij zullen niet alleen dienen om deze zinsneden te verklaren, maar veronderstellen een meer intieme relatie.

"Het tabernakel- en tempelsysteem verdeelt de wereld van ruimte in delen die in getal en karakter overeenkomen met de werelden en aionen. Er zijn er vijf in elk en in dezelfde volgorde, die gemarkeerd zijn met opvallende kenmerken van overeenkomst. Beiden geven ons de weg naar God, één voor de individuele zondaar, de andere voor het ras. Alles wordt, uiteraard, beperkt tot het aardse gezichtspunt, want geen tabernakel of tempel kan mogelijk de onmiddellijk en ongehinderde toegang illustreren die de bediening van de verzoening en de genade van de huidige geheime bedeling kenmerkt.

Verdelingen van het tabernakelsysteem

De vijf verdelingen die essentieel zijn voor het tabernakelsysteem zijn:

1. buiten het kamp.
2. binnen het kamp.
3. de hof.
4. de heilige plaats.
5. het heilige van het heilige (de meest heilige plaats).

Deze verdelen echt in twee en drie, want alleen de laatste twee zijn in de tabernakel zelf, en worden "de heiligen van het heilige" genoemd, net zoals de laatste twee werelden (of aionen) onderscheiden zijn door feitelijke ingang in het gebied van Gods aanwezigheid, en "de aionen van de aionen" worden genoemd.

"Er wordt inderdaad erg weinig gezegd over de wereld buiten het kamp. Hetzelfde is waar over de eerste aion. Net als de uitgebreide ruimte van het gebied dat het kampement van het uitverkoren volk omringde, ligt het lange uitzicht van tijd dat de eerste wereld en aion vormde. Er zijn nog steeds stille hintjes die ze samenbinden. Wij zijn uitverkoren in Christus vóór de nederwerping van de wereld (Efe. 1:4), dat wil zeggen, in de eerste wereld en aion, want de nederwerping was aan het einde er van. Zie de kaart van de Goddelijke Kalender. Onze plaats is buiten het kamp van Israel. In ruimte en tijd wordt langs heel andere lijnen met ons omgegaan."

"Het tabernakel- en tempelsysteem reikte nooit terug naar de eerste aion. Het is altijd weg van de nederwerping (vertaald met "foundation" - grondlegging - in de King James Bijbel). Daarom had het geen rechtsbevoegdheid buiten de grenzen van het kamp. Het is in essentie, in zowel tijd als ruimte, een exclusieve, beperkte ordening, net zoals Israels plaats in de aionische tijden."

"De tweede wereld en aion, vanaf de 'nederwerping' tot aan de 'vloed,' is het toneel van zonde, zonder de middelen om te bedekken of te reinigen. Daarom was het kamp bevolkt met zondaren, wiens enige toevlucht het was er doorheen te gaan in de heilige omheining, als zij God wensten te benaderen of om een regeling te treffen voor hun zonden."

"De derde, of centrale, verdeling is de hof van de tabernakel, die zeker de meest suggestieve is voor de huidige wereld en aion. Het bronzen altaar, dat hoogste type van de dood van Christus, herinnert ons er aan dat deze huidige wereld en aion geheiligd is door het grote offer, wat het ook mogelijk maakt binnen te gaan in de verderop liggende heilige plaatsen. In deze aion, boos als die is, is het ware wasbekken er voor de reiniging van alle bevuiling. Het is waar, het volle effect van het altaar en wasbekken wordt nog niet gevoeld, maar dat is omdat we tot op heden nog niet zijn binnen gegaan in de heilige plaatsen. Deze beelden de toekomstige werelden en aionen uit."

"De heerlijkheid van God wordt niet in de hof onthuld, maar is achter een gordijn en bedekkingen. Ook heeft God Zijn heerlijkheid niet onthuld aan deze wereld of aion. Maar in het Millennium, de Koninkrijksbedeling in de

komende aion, zal er tenminste een gedeeltelijke onthulling van Zijn pracht zijn. De meubelen van de heilige plaats, de kandelaar, de tafel van de toonbroden, en het gouden altaar, zijn prachtige typen van Christus Zelf in die aion, en van het deel dat genoten zal worden door de heiligen van die gezegende dag."

"Er zal licht zijn - goddelijk licht, geheel het tegendeel van het heden, waarin diepe duisternis de aarde bedekt, en mensen geen licht kennen anders dan dat van de zon. De kennis van God zal de harten van Zijn volk vullen en de aarde bedekken. Daaraan doet de zevenarmige kandelaar in de heilige plaats denken."

"De tafel met z'n twaalf broden is zo totaal anders dan het heden met al z'n verdelingen en gebrek aan geestelijk onderhoud. Dan zal de verenigde natie van Israel genieten van Gods voorzienigheid in Zijn aanwezigheid."

"Het gouden altaar van aanbidding zal z'n zoete wierook omhoog sturen doorheen die aion van zegen, zoals nooit tevoren is gekend. De psalmen van lof zullen hun volle uitdrukking vinden wanneer Davids grote Zoon heerst en leiding geeft als de grote Priester van Zijn volk."

"De heilige plaats is niet de heiligste. Er is nog een ander gordijn dat alle majesteit verbergt die gereserveerd is voor de allerhoogste manifestatie van God in dit systeem. Hetzelfde is waar voor de overeenkomende aion. Het Millennium, of "de toekomstige aion," is zeker niet de laatste van de aionen, of de heerlijkste. Dat is waar voor de volgende, de laatste aion, in de dag van God. En het meest opmerkelijke kenmerk van die overtreffende era is de aanwezigheid van God Zelf, net zoals het de kronende heerlijkheid is van "het heilige der heiligen" in de tabernakel en in de tempel."

"Het pad naar de aanwezigheid van God is het algemene doel van denken in de schikking van de aionen en het tabernakeltype. Het onderscheid tussen hen is als het verschil tussen de titels Elohim en YAHWEH. De een houdt zich bezig met het probleem vanuit het standpunt van de tijd, en de andere ziet het in de ruimte. YAHWEH is de aionische God. Hij maakte de aionen, de snelweg van de tijd die het ras leidt naar de aanwezigheid van de Shekinah. Elohim schikt een waarneembaar, materieel systeem met de tabernakelstructuur in het midden, om dezelfde waarheid te leren. Geen wonder dat er een zo opmerkelijke overeenkomst tussen beide is!"

Een oplossing van de "altijden"

"Een zeer belangrijke les kan geleerd worden uit de termen die gebruikt worden om de 'heilige plaatsen' te beschrijven. Wanneer we bezig zijn met de aionen, wordt ons vaak verteld dat 'de aionen van de aionen' een poging is om oneindigheid uit te drukken, 'aion die buitelen over aionen,' 'tijden op tijden,' enz. Maar indien we deze uitdrukkingen willen overzetten van tijd naar ruimte, zien we al snel hoe weinig grond er is voor dit soort

verklaringen. 'Het heilige van het heilige' moet niet verstaan worden als 'heilige plaatsen tuimelend over heilige plaatsen,' maar als heilige plaatsen die bij uitstek heilig gemaakt werden in relatie tot andere heilige plaatsen. Alles binnen het hof was heilig, maar de twee plaatsen binnen het gebouw waren 'heilige van de heiligen' - het allerheiligste."

"'Het heilige van het heilige' wordt gewoonlijk, en terecht, verstaan als een enkele heilige plaats. Waarom zou dan 'de aion van de aionen' niet een enkele aion zijn? De voorrang van het 'heilige van de heiligen' zit hem in de relatie er van met andere heilige plaatsen. Zo zit de voorrang van de 'aion van de aionen' hem in het zijn van de vrucht en oogst van de voorafgaande aionen. De verwarrende vertalingen en verklaringen die de waarheid van de aionen voor ons verbergen, zouden nooit getolereerd mogen worden als zij toegepast werden op zulke tastbare voorwerpen als de tabernakel en de tempel."

"We lezen dat de Hogepriester het 'heilige van de heiligen' binnen ging(Hebr. 9:25). De meeste manuscripten lezen gewoon 'de heiligen' of heilige plaatsen. Alleen de bewerker van het Sinaiticus manuscript handhaaft deze lezing. Zo'n ongewone en moeilijke lezing zou men gemakkelijk kunnen laten vallen, zodat maar zeer weinig bewijs nodig is om het te vestigen. Wanneer we deze zinsnede vergelijken met de parallelle van de aionen - 'de aionen van de aionen' - kunnen we niet anders dan verbaasd staan over de gepastheid er van. Net zoals de twee laatste aionen 'van de aionen' zijn, zo zijn de twee heilige plaatsen 'van de heiligen'. Ze zijn de meest heilige van alle heilige plaatsen, waaronder we zeker de hof moeten rekenen, misschien wel het kamp, dat een mate van heiligheid had, waarin bepaalde offers met betrekking tot zonde verbrand werden buiten de grenzen." (Citaten van A.E. Knoch in U.R. Magazine, september 1916).

De bedelingen

Na de Schriftuurlijke leer over de aionen voorgesteld te hebben, richten we nu onze aandacht op de bedelingen (ook wel dispensaties genoemd). Deze moeten niet verward worden met de aionen, die we bestudeerd hebben. Veel van de grotere werken over "dispensationele waarheid" verwarren de twee, ondanks het feit dat volgens de Schrift, een aion één of meer bedelingen kan hebben. Dit kan waargenomen worden door de aanwijzingen in de Goddelijke Kalender te overwegen([Klik hier](#)). Laat mij er op aandringen dat de Goddelijke Auteur hen onderscheidde door in het origineel verschillende woorden te gebruiken om de twee ideeën uit te drukken. Moge Hij ons de genade en eerbied schenken om in onze studie gehoor te geven aan wat staat geschreven.

De definitie van een bedeling

We leerden het oorspronkelijke belang van het Griekse woord aion door het gebruik en het woordenboekstelsel; laten we daarom op gelijke wijze voortgaan met ons onderzoek van het Griekse woord voor bedeling (dispensatie). Het

originele woord is *oikonomia*, en valt op natuurlijke wijze in twee elementen uiteen, die, met hun standaard vervangers, aldus geïllustreerd kunnen worden:

Origineel Grieks woord: *oikonomia* Verdeeld in elementen: oiko-nomia
Standaard vervangwoord: HUIS-WET

Deze uitdrukking, HUIS=WET, geeft ons een zeer suggestief concept van het doel van God, in het bijzonder wanneer gezien in relatie met het huis en de opvoeding van kinderen. Het doel van het huis is begint met kinderen in hun onschuld en, door systematisch onderwijs en training, hen op te voeden in kennis en wijsheid naar de volwassenheid van man zijn en vrouw zijn. En zo doet God het ook, in het uitwerken van Zijn grootse doelstelling van de aionen. Hij begint met de mensheid in onschuld, en de voleinding is wanneer mensen hun volwassenheid en volle zekerheid hebben in heel Zijn wil. Dit komt overeen met het volgende Schriftdeel:

"Het werd geschreven in de profeten: 'En zij zullen allen door God onderwezen zijn.' Iedereen die hoort van de Vader en leert, komt tot Mij."
(Joh. 6:45;SW)

Paulus zegt:

"En Deze geeft zowel de apostelen, als de profeten, als de evangelisten, als herders en leraars, tot aanpassing van de heiligen in het werk van bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus, met als doel dat wij alles zouden verkrijgen in de eenheid van het geloof en van de bovenkennis van de Zoon van God, tot een volgroeide man, tot een maat van gestalte van het complement van de Christus"
(Efeze 4:11-13;SW)

Opnieuw lezen we:

"Die wij verkondigen, ieder mens terechtwijzend en ieder mens onderwijzend in alle wijsheid, opdat wij ieder mens volwassen in Christus zouden presenteren"
(Kol. 1:28;SW)

Uit dit alles mogen we begrijpen dat *oikonimia*, HUIS-WET, de gedachte bevat van uitdelen, maar het is niet beperkt tot geven of uitdelen. Het volle belang er van is te vinden in de woorden "economie," "bedeling," of "dienaarschap," en heeft te maken met uitdelen, aankondigen, berispen, en onderwijzen, opdat iedereen volwassen voorgesteld kan worden in Christus Jezus - het gewenste einde, in verband met Gods aionische doelstelling.

Twaalf bedelingen

De Schrift onthult dat God de zaken van Zijn aionische doelstelling uitwerkt in een serie van twaalf onderscheiden bedelingen. Ze kunnen Onschuld, Geweten, Regering, Belofte, Wet, Vleeswording, Pinksteren, Overgang, Geheim,

Verontwaardiging, Recht en Liefde genoemd worden - de bedeling van het complement van de eras. Elk begint met een nieuwe bedeling en vrijwel alle eindigen in een gericht. Maar de belangrijke les die ik op de harten van mijn lezers wil drukken is dat Gods school van kennis en wijsheid ordelijk is en progressief van het begin tot aan de voleinding. En hoe sneller de heiligen van God zich deze waarheid bewust worden en de eerste inzetten van het woord van Christus achter zich laten en doorduwen naar volwassenheid, des te sneller zullen hun levens gevuld worden met lof en dankzegging in de bewustwording en volle zekerheid in heel Zijn wil.

De heerlijkheid van het kruis

Laat mij, ter afsluiting, opnieuw het kruis aanwijzen als de crisis van Gods aionische doelstelling. Het is het steunpunt waarop de elf bedelingen balanceren en vervulling vinden. Het omringend hebben we die centrale bedeling - de Vleeswording - Christus' aanwezigheid op aarde. Het leven dat Hij leefde, de dood die Hij stierf, schiep een unieke bedeling, waaromheen alle andere zich schikken.

Er voor kwam de bedeling van de wet, en er na kwam de tegenhanger van de wet, de Pinksterbedeling. In beide hielden ongeloof en ijver voor de wet de zegen van hen weg. Zoals hun vaders deden, zo deden zij.

Hieraan voorbij, aan beide zijden, liggen de bedeling van de Belofte en Paulus' afscheiding in de Overgangsbedeling. De Belofte aan Abraham vanwege geloof wordt in deze overgangstijd goed gemaakt aan de gelovige Israëlieten en de natiën.

Nog verder aan beide zijden hebben we de bedeling van Regering, toevertrouwd aan Noach, en Paulus' gevangenschap voor de huidige Geheime bedeling (Efe. 3:1-12). De eerste was vóór de dag van Israel en de laatste is nadat Israel terzijde is gesteld in de afsluiting van het boek Handelingen. Beide houden zich bezig met de natiën en in iedere mens die een naam voor zichzelf maakt.

Buiten deze vinden we in elke richting de bedeling van Geweten en Verontwaardiging. Deze worden gekenmerkt door de twee grote gerichten, de Vloed en de Dag van Toorn. In elk spelen boosaardige hemelse menigten een zeer prominente rol en ze worden uiteindelijk gevangen genomen om hen te weerhouden van verder kwaad. "Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn in de dagen van de Zoon van de mensheid" veronderstelt volkomen wat er zal gebeuren.

Nog een bedeling verder aan beide zijden zijn Onschuld en Recht. Beide worden gezegend door het wegnemen van de vloek, en met een man aan het hoofd van alle schepping. Het falen van de eerste men in Onschuld wordt heerlijk herwonnen door de Tweede Mens in de bedeling van Recht, wanneer alle heerschappij onderschikt zal zijn aan Zijn rechtvaardig heersen, en "de kennis van de heerlijkheid van de Heer zal de aarde bedekken zoals de wateren een bedekking vormen op de zee."

Een andere aion aan beide zijden brengt ons naar de oorspronkelijke schepping van "den beginne" en naar de nieuwe schepping van de laatste aion, de "bedeling van het complement van de eras", als voorbereiding voor de Voleinding. In de eerste, toen de hoekstenen van de fundamenten van de aarde werden gelegd, "zongen de morgensterren samen en jubelden de zonen van God in vreugde" (Job. 38:6,7), terwijl in de laatste de Zoon van God de allerhoogste is, heersend door de macht van de liefde, tot alle overgedragen heerschappij ruimte maakt voor zijn perfecte heerschappij en de doodstoestand, als laatste vijand, afgeschaft wordt, en allen levend gemaakt worden in Christus, in dat Koninkrijk van de Vader waaraan geen einde zal komen. "En wanneer Hem het al zal zijn onderschikt, dan zal Hij, de Zoon, worden onderschikt aan Hem die Hem het al Onderschikt, opdat God zij alles in allen" (1 Korinthe 15:28;SW).

Hoofdstuk 5 - Het koninkrijk van de Schrift

"Het koninkrijk van U, laat het komen! De wil van U, laat ze gebeuren, zoals in de hemel en ook op de Aarde"
(Matt. 6:10;SW)

Het KAN geen tegenspraak zijn dat God, in Zijn "doelstelling van de aionen die Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer," voorgesteld heeft een koninkrijk op aarde "op te richten" of te "vestigen" waarin Zijn "wil gedaan wordt zoals in de hemel." Maar over wat het karakter van dit koninkrijk zal zijn, de vestiging er van, de hoofdstad, de heersende mensen, wet, onderschikte landen en volken, is er ongeteld veel verwarring en getwist. De literatuur van het Christendom kreunt onder het gewicht van de onvoorstelbare massa aan verklaringen die over het onderwerp zijn geschreven en uitgegeven. Ik wil mijn lezers onmiddellijk verzekeren dat ik niet voorstel wat is geleerd te bekritisieren of te corrigeren, maar ik verlang gewoon enig constructief onderwijs naar voren te brengen dat bijeengebracht is uit Gods woord en dat het onderwerp voor mijzelf verduidelijkte, het voorstellend ter overweging voor waarheidsliefhebbers.

Het karakter van het koninkrijk

Onder dit kopje stellen we voor uit de Schrift het karakter van het koninkrijk vast te stellen dat God Zich voorgenomen heeft om op aarde te vestigen. Dat wil zeggen, om te zien of het een letterlijk koninkrijk zal zijn in het gewone gebruik van de term, zoals toegepast op aardse heerschappijen, of dat het gewoon een onzichtbare, geestelijke soevereiniteit aanduidt.

We zijn ons er van bewust dat weinig bereikt kan worden door te theoretiseren; daarom stellen we voor om voor alle bewijs een beroep te doen op de heilige Schrift, er van uitgaand dat wat God heeft onthuld beslissend en afsluitend is.

In de Schrift zien we de term "koninkrijk" ongeveer twee honderd en twintig maal gebruikt worden in verband met aardse heerschappijen zoals die van Israel, Juda, Medo-Perzië, Griekenland, Egypte, Assyrië, enz. Allen stemmen in met de betekenis van zulke koninkrijksuitdrukkingen. Maar wanneer zinsneden als "het koninkrijk der hemelen" en "het koninkrijk van God" worden gebruikt, staan we onmiddellijk van aangezicht tot aangezicht met een mist van verwarrende meningen.

Neem, bijvoorbeeld, de uitdrukking "het koninkrijk van de hemelen." Hij komt twee en dertig maal voor in het verslag van Mattheüs en is nergens anders in de Schrift te vinden. Ons wordt gevraagd te geloven dat het verwijst naar de "kerk" en onze bestemming "in de hemel." Maar ik sta er op dat geduldig, nuchter denkende overweging van de geest van profetie zal onthullen dat de zaak heel anders ligt. Door naar het tweede en zevende hoofdstuk van Daniël te gaan zullen we de goddelijke uitleg van de zinsnede vinden, aantonend waarom het zo gemakkelijk is je te vergissen als je voorbij gaat aan de Schrift.

In het tweede hoofdstuk van Daniël worden vier grote wereldkoninkrijken getypeerd door een groot beeld, en nadat Daniël de betekenis er van heeft geïnterpreteerd, krijgen we deze belangrijke uitspraak:

"En in hun dagen, dat wil zeggen, die van hun koningen, zal Eloah van de hemelen een koninkrijk oprichten dat voor de aionen geen schade zal

ondervinden. En het koninkrijk zal niet aan een ander volk overgelaten worden. Het zal al deze koninkrijken verpulveren en uitroeien en het zal bevestigd worden voor de aionen." (Dan. 2:44;SW)

Het bewijs van deze passage samenvattend om zo in één keer de volle betekenis er van helder te verstaan, relaterend met het karakter van het "koninkrijk" dat de God van de hemel gaat oprichten, krijgen we dit:

1. De vier koninkrijken die in het beeld getypeerd worden hebben wereldwijde heerschappij;
2. Het vierde koninkrijk zal verdeeld worden;
3. En in de dagen van die koningen (de tien tenen verdelingen) van het verdeelde vierde wereldkoninkrijk;
4. Zal de God van de hemel een koninkrijk oprichten;
5. Het zal al deze koninkrijken in stukken breken en vermorzelen;
6. En het opstaan voor de aionen.

Hier hebben we de verzekering dat de God van de hemel tot doel heeft een koninkrijk op te richten, dat alle anderen koninkrijken in stukken zal breken en vermorzelen, wereldheerschappij hebben en staan voor de aionen. Laten we met zoveel bewijs veilig gesteld, het zevende hoofdstuk van Daniël bestuderen.

HET ZEVENDE HOOFDSTUK VAN DANIËL	Opmerkingen bij de vertaling
1 In het eerste jaar van Belshazzar, koning van Babylon, krijgt Daniël op zijn bed een droom en visioenen van zijn hoofd. Dan schrijft hij de droom op, de uitspraken samenvattend. 2 Daniël antwoordt en zegt:	<i>Hoewel de Concordant Version een proefvertaling is [denk er aan dat dit stuk werd geschreven, lang voordat de Concondant Version uitkwam], is een verdere bijdrage nu beschikbaar van de uitgever in hun Vertaling van Daniël uit 1968. 1. De LXX heeft voor Babylon Chaldeans laat de de samenvatting van de uitspraken weg. 2 De LXX laat</i>

	antwoorden weg en zegt, heeft hemel voor hemelen.
"Ik nam waar in mijn gezicht, vannacht, en zie!, vier winden van de hemelen snelden voort naar de grote zee. 3 En vier immense dieren kwamen op uit de zee, deze verschilt van deze. 4 Het oostelijke is als een leeuw en er op zijn vleugels van een gier. Ik nam waar totdat de vleugels er van afgeschraapt werden. En het werd opgetild van het land en op twee voeten gezet, als een sterveling en het werd een hart van een sterveling geschonken.(SW)	3 <i>De LXX heeft overal wild beest voor</i> <i>dier. Zowel het Chaldees als het Grieks spreken overal over de dieren als vrouwelijk..</i> 4 <i>De LXX heeft overal mens voor sterfelijk. Het woord voor glad schrappen wordt gebruikt voor het polijsten van wapens, het scheren van hoofd en baard.</i>
5 En zie!, een ander dier, een tweede, lijkend op een beer en voor een deel was het opgericht. En er waren drie ribben in zijn mond, tussen zijn tanden. En men zegt zo tot hem: Sta op, verslindt overvloedig vlees.	5 <i>Het woord deel is genomen uit de LXX. Het Chaldees komt alleen hier voor. In het Hebreeuws zou het oppertoezicht betekenen. Het woord ribben is ook uit de LXX genomen. In het Hebreeuws zou het een avondmaal betekenen. Het schijnt verbonden te zijn met een Hebreeuws woord dat cel beketent.</i>
6 Ik was in deze plaats aan het waarnemen en zie!, een ander dier, als een luipaard en het had vier vleugels, die van een vogel, op zijn gebogen rug; en het dier had vier hoofden. En het werd rechtsbevoegdheid gegeven.	6 <i>Na een ander voegt de LXX wild beest toe, en heeft over haar voor op haar gekromde [rug].</i>

7 Ik was in deze plaats aan het waarnemen in de gezichten van de nacht, en zie!, een vierde dier, verschrikkend en vreselijk en buitengewoon machtig. En het had immense tanden van ijzer, verslindend en verpulverend en het overblijfsel verstampte het onder zijn voeten. En het was anders dan alle dieren die voor hem waren en het heeft tien hoornen.	7 <i>De LXX laat in de visioenen van de nacht weg.</i>
8 Ik dacht na over de hoornen en zie!, een andere kleine hoorn kwam op tussen hen en drie van de hoornen, de oostelijken, werden er voor geveld tot stompen. En zie!, er waren in deze ogen als ogen van een sterveling en een mond die immense dingen verklaarde.	
9 Ik was aan het waarnemen, totdat tronen werden neergezet en de Eerbare van Dagen zat. Zijn kleding was als blanke sneeuw en Zijn haar op Zijn hoofd was als smetteloze wol, Zijn troon was van vlammend vuur, de wielen er van een flitsende vlam. 10 Er was een stroom van een vlam aan de voorkant en gaat uit van voor Hem. Duizend duizenden bestralen Hem en tienduizenden tienduizenden staan voor Hem op. Het oordeel zat en de rollen werden geopend.	9 <i>Plaatste is letterlijk geworpen, want oosterse tronen bestonden uit op de vloer geworpen kussens. Er is geen gedachte aan leeftijd in het woord dat gewoonlijk met oud wordt weergegeven. De Hebreeuwse tegenhanger wordt vertaald met duurzaam, getrokken van, arrogantie, drukkende dingen, stijf, moeilijke dingen. Het werkwoord is gewoonlijk verwijderen, en één maal natekenen. De centrale gedachte schijnt te zijn OVERBRENGEN. De Overbrenger van Dagen schijnt Degene aan te duiden Die aardse heerschappijen</i>

	<i>overbrengt van de Mensendag naar de Dag van JAHWEH en de Dag van God 10 De LXX heeft tot Hem voor vóór Hem, en nu voor opstaan.</i>
11 Ik dan was aan het waarnemen, door het geluid van de immense zaken die de hoorn verklaarde, ik was aan het waarnemen totdat het dier gedood werd en het gestel er van werd vernietigd, en het werd overgegeven aan het gloeien van het vuur. 12 En het overblijfsel van de dieren, hun gezag deed men voorbij gaan, maar hen werd een verlenging van leven geschonken, tot een bepaalde tijd en seizoen.	<i>11 De LXX heeft 'grote woorden' voor 'monsterlijke uitspraken' en 'spreken' voor 'uitspraken doen', en laat 'Ik was dan aan het waarnemen' weg. 12 De LXX heeft 'seizoen en seizoen' voor 'gestelde tijd en seizoen'.</i>
13 Ik was aan het waarnemen in de gezichten van de nacht en zie!, met wolken van de hemelen arriveert iemand als een zoon van een sterveling. Hij reikte tot aan de Eerbare van Dagen en men bracht Hem dichtbij, voor Hem. 14 En Hem werd rechtsbevoegdheid geschonken en achting en een koninkrijk, en alle volken en natiën en taalgroepen zullen Hem dienen. Zijn rechtsbevoegdheid is een aionische rechtsbevoegdheid, die niet voorbij zal gaan en Zijn koninkrijk zal niet ingeperkt worden.	<i>13 De LXX heeft 'hemel' voor 'hemelen' en 'komt' voor 'arriveert.' 14 De LXX heeft 'stammen' voor 'rassen', en 'slaven' voor 'dienen', en 'verlammen' voor 'overlijden.' Hij heeft 'vervallen' voor 'verpanden', wat gebruikt wordt bij gebrek aan een betere term. De wortel betekent BELOVEN, en veronderstelt dat het koninkrijk niet onder verplichtingen zal zijn aan andere gebieden of de machten van het</i>

	<i>kwaad.</i>
15 Mijn geest huiverde, van mij, Daniël, middenin mijn lichaam. En de gezichten in mijn hoofd brachten mij in de war. 16 Ik benaderde een van die opstaan en voor de zekerheid vroeg ik hem over dit alles. En hij sprak tot mij en hij maakt mij de uitleg van de zaken bekend:	16 <i>De LXX heeft 'vast staan' voor 'opstaan' en probeert de exactheid te leren in verband met een verzoek over de zekerheid, en vergelijking van de woorden voor interpretatie van de uitspraken.</i>
17 Deze immense dieren, deze vier, vier koningen zullen opstaan van de Aarde. 18 Maar de allerhoogsten van heiligen zullen het koninkrijk ontvangen en zij zullen het koninkrijk bewaren tot aan de aion en tot aan de aion van de aionen.	17 <i>De LXX laat monsterlijk weg, en heeft koninkrijken voor koninkrijken, wat de betere lezing schijnt te zijn, en voegt toe wat weggenomen zal worden.</i> 18 <i>Het woord dat weergegeven wordt met Meest Hogen in dit hoofdstuk(verzen 18,22,25,27) is meervoudig. Omdat het enkelvoudige Allerhoogste is, doet dit denken aan een verwijzing naar de hoogste posities die aan Israels heiligen zullen behoren in het koninkrijk. De LXX heeft 'hoogste', en 'bewaren' voor 'veilig bewaken' en laat 'voor de aion' weg.</i>

19 Toen wilde ik zekerheid over het vierde dier, dat anders was dan zij allen, overvloedig verschrikkend, zijn tanden van ijzer en zijn klauwen van koper, verslindend, verpulverend, en het overblijfsel verstampend onder zijn voeten, 20 en over de tien hoornen die op zijn hoofd zijn, en dat een andere op kwam en drie eerdere er voor vielen, namelijk de hoorn met zijn ogen en mond die immense dingen uitspreekt. En het gezicht er van is groter dan van zijn metgezellen. .	19 De LXX heeft 'zoek precies' voor 'heb de zekerheid' en voegt overal 'wild beast' toe. 20 De LXX heeft 'schudt de eersten af (Alex. ms. voegt 'drie van ... die hoorn' toe), zelfs dezelfde hoorn', en heeft 'grote woorden' voor 'verklaren van monsterlijke [dingen]', en heeft 'de rest' voor 'zijn partners.'
21 Ik was aan het waarnemen en deze hoorn deed een aanval op de heiligen en overwon hen, 22 totdat de Eerbare van Dagen arriveerde en berechting werd geschonken aan de allerhoogsten van de heiligen en de bepaalde tijd is bereikt. En de heiligen bewaarden het koninkrijk.	21 De LXX heeft 'slag' voor 'aanval'. 22 de LXX heeft 'Oud' voor 'Overbrenger', en 'hoogste' voor 'oppergezag', en 'seizoen' voor 'gestelde tijd', en 'bewaren' voor 'veilig bewaken'.
23 Zo sprak hij: Het vierde dier is het vierde koninkrijk dat op de Aarde zal zijn. Dat zal verschillen van ieder koninkrijk, en het zal heel het land verslinden en het zal haar vertreden en het zal haar verpulveren. 24 De tien hoornen. Van zijn koninkrijk zullen tien koningen opstaan en een ander zal na hen opstaan en hij zal verschillen van de oostelijken en hij zal drie koningen afzetten. 25 En hij zal uitspraken uitspreken om de Allerhoogste opzij te zetten en de allerhoogsten van de heiligen zal hij uitputten en hij is van plan om gestelde tijden en bevelen te veranderen; en zij zullen in zijn hand gegeven worden tot een tijd en tijden en een deel van een tijd. 26 En het gericht zal zitten en zijn gezag zal men doen voorbij gaan, uitroeiend en vernietigend tot de voleinding.	23 De LXX heeft 'superieur' voor (verschillend', en 'vertrappen' voor 'kapot smijten' en 'open snijden' voor 'verpulveren.' 24 De LXX laat 'van dit koninkrijk' weg, en leest 'is overvloedig in kwaad'. 25 De LXX heeft ' spreekt woorden tegen de Hoogste' in plaats van 'zal een uitspraak spreken om de

	<i>Allerhoogste terzijde te stellen', en heeft 'Hoogste' voor hoogheden, en heeft 'seizoenen' en 'wet' voor 'gestelde tijden' en 'bevel' of 'bevelen', en heeft 'helpt' voor 'verdeling.' De LXX heeft 'soevereiniteit' voor 'autoriteit', en 'voleinding' voor 'beëindiging.'</i>
27 En het koninkrijk en de rechtsbevoegdheid en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen werd geschonken aan het volk van de allerhoogsten van de heiligen. Zijn koninkrijk is een aionisch koninkrijk en alle gezaghebbers zullen het dienen en zij zullen luisteren.	<i>27 De LXX heeft 'hemel' voor 'hemelen', laat 'volk van' weg, heeft 'Hoogste' voor 'hoogsten', heeft 'soevereiniteiten' voor autoriteiten, en 'slaven' voor 'dienen.'</i>
28 Verder is dit de afsluiting van de zaak. Ik, Daniël, mijn enorme overdenkingen brachten mij in de war en mijn uiterlijk veranderde aan mij, maar ik hield de zaak in mijn hart in bewaring.	<i>28 De LXX heeft 'woord'(of zaak) voor 'uitspraak', en 'redeneringen' voor 'gedachten', en 'vorm' voor 'aspect.'</i>

Het behulpzame bewijs dat uit deze lange passage opgesomd kan worden is als volgt:

1. De vier grote dieren, opkomend uit de grote zee, staan voor koningen (v.17) en koninkrijken die op de aarde zullen zijn (v. 23).
2. Het vierde dier zal anders zijn dan alle de dieren die er voor waren (met verwijzing naar positie, niet tijd) en had tien horens (v.7).
3. De vier horens van dat koninkrijk zijn tien koningen die zullen opstaan (v.24).
4. Een andere horen zal na hen opstaan, tien ogen hebbend en een mond die monsterlijke dingen verklaart tegen de Allerhoogste (v.25).
5. Hij zal oorlog voeren (v.21) en de heiligen uitputten(v.25).

6. De Overbrenger van dagen kwam (v.22).
7. En met de wolken van de hemel kwam iemand als de Zoon van de Mensen(v.13).
8. De rechter ging zitten en de rollen werden geopend (vs.10,26).
9. Van de hoorn die grote dingen sprak werd de heerschappij weggenomen en vernietigd tot het einde (vs 11,26).
10. En Hem werd rechtsbevoegdheid geschonken en achting en een koninkrijk, en alle volken en natiën en taalgroepen zullen Hem dienen. Zijn rechtsbevoegdheid is een aionische rechtsbevoegdheid, die niet voorbij zal gaan en Zijn koninkrijk zal niet ingeperkt worden (v.14).
11. En de tijd kwam dat de heiligen het koninkrijk zouden bezitten (v.22).
12. En het koninkrijk en de rechtsbevoegdheid en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen werd geschonken aan het volk van de allerhoogsten van de heiligen. Zijn koninkrijk is een aionisch koninkrijk en alle gezaghebbers zullen het dienen en zij zullen luisteren (v.27).

Door nu het bewijs samen te vatten dat uit onze studie van deze twee hoofdstukken verkregen is, in verband met het karakter van het koninkrijk, krijgen we het volgende:

1. De God van de hemelen heeft Zich als doel gesteld een koninkrijk op te richten (2:44).
2. In de dagen van die koningen (2:44), zijn er de tien-tenige verdelingen van het verdeelde vierde koninkrijk (2:41,42).
3. De tien hoorns van dat koninkrijk zijn tien koningen die zullen opstaan (7:24).
4. Een andere hoorn zal na hen opstaan, ogen hebbend en een mond die tegen de Allerhoogste spreekt (7:20-25).
5. Hij zal oorlog voeren en de heiligen uitputten (7:25)
6. De Overbrenger van dagen komt (7:22) en er kwam met de wolken iemand als de Zoon van de Mensen (7:13).
7. De rechter neemt plaats en de hoorn die monsterlijke dingen verklaarde, zag zijn heerschappij weggenomen worden en werd vernietigd tot het einde (7:11,26).
8. En aan de Zoon van de Mensen werd heerschappij en heerlijkheid en koningschap gegeven, zodat alle volken, rassen en talen Hem zouden dienen (7:14).
9. En Zijn koninkrijk zal al deze koninkrijken in stukken breken en verteren (2:44).
10. Alle rechtsgebieden zullen Hem dienen en gehoorzamen (7:27), en Zijn koninkrijk zal opstaan voor de aionen (2:44).
11. De tijd komt voor de heiligen om het koninkrijk veilig te stellen, en rechtsbevoegdheid is geschonken aan de heiligen van de allerhoogsten (7:22).
12. En het koninkrijk en het gezag en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen zal gegeven worden aan het volk van de heiligen (7:27).

Zeker, niemand hoeft zich, met al dit bewijs voor ogen, te vergissen over de uitdrukking "het koninkrijk van de hemelen," gebruikt door Mattheüs. Het is een

letterlijk koninkrijk dat door de God van de hemel opgericht zal worden, en zal alle koninkrijken onder heel de hemel omvatten. De uitdrukking vraagt aandacht voor de bron vanwaar de koninkrijken komen - de hemelen, en het gebied waar het werkzaam moet zijn - onder alle hemelen, dat wil zeggen: op de aarde.

Moge opgemerkt zijn dat de uitdrukking "het koninkrijk van de hemelen" de nadruk legt op de fysieke en politieke aspecten van het koninkrijk, terwijl de uitdrukking "het koninkrijk van God," hoewel geestelijk en universeel in z'n volle en complete betekenis, vaak gebruikt wordt bij het spreken over "het koninkrijk van de hemelen" om de God van de hemelen te benadrukken. Die het koninkrijk opricht, en aan Wie gezag en soevereiniteit toegekend moet worden door allen die de zegeningen en vreugde er van binnen gaan. Het benadrukt de geestelijke aspecten van het koninkrijk op aarde, waarin de wil van God gedaan zal worden zoals die in de hemelen wordt gedaan.

De oprichting van het koninkrijk

Onder dit kopje - de oprichting van het koninkrijk - heerst er veel verwarring over wanneer het opgericht zal worden. Sommigen stellen dat het al opgericht is, terwijl anderen dat niet zo zien. Opnieuw doen we in deze een beroep op de Schrift.

In het tweede en zevende hoofdstuk van Daniël, dat we bestudeerd hebben, kan het volgende bewijs bijeen gebracht worden met betrekking tot de "oprichting" van het koninkrijk.

1. De God van de hemelen heeft Zich tot doel gesteld een koninkrijk op te richten (2:44).
2. In de dagen van die koningen (2:44), dat wil zeggen, het verdeelde koninkrijk van de tien tenen (2:41,42).
3. Dat het vierde "dierenkoninkrijk" op de aarde is, waarvan de tien horens tien koningen zijn die zullen opstaan (7:23,24).
4. En een ander (hoorn of koning) zal na hen opstaan en hij zal verschillen van de eerdere (7:24).
5. Hij zal grote woorden spreken tegen de Allerhoogste (7:25).
6. En hij zal de heiligen uitputten (7:25).
7. Maar met de wolken van de hemel kwam de Zoon van de Mensen (7:13).
8. En Hem werd heerschappij gegeven en heerlijkheid en koningschap, opdat alle volken, rassen en talen Hem zouden dienen (7:14).
9. En zijn rechtsgebied (de hoorn koning die opstaat na de tien en grote woorden spreekt tegen de Allerhoogste) zal weggenomen worden om tot het einde vernietigd te worden (7:26).
10. En het koninkrijk en het gezag en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen zal aan de heiligen gegeven worden (7:22,27).
11. Zijn koninkrijk is een aionisch koninkrijk en alle onderhorigen zullen het dienen en gehoorzamen (7:27).

Uit deze samenvatting zien we dat het "koninkrijk," dat de God van de hemelen

Zich ten doel heeft gesteld op te richten, nog steeds toekomstig is, omdat "de dagen van die koningen" - het verdeelde tien tenen koninkrijk, het vierde wereldwijde dierenkoninkrijk met z'n tien hoorn koningen, en de andere hoorn koning die na hen opstaat, grote dingen sprekend tegen de Allerhoogste, oorlog voerend en de heiligen uitputtend, het volk van Daniël, de Israëlieten (Dan. 9:24), nog niet heeft plaatsgevonden.⁽¹⁾

Noch heeft iemand "als de Zoon van de Mensheid, komend met de wolken van de hemel" de heerschappij overgenomen van een wereldmonarch; noch zijn de koninkrijken onder heel de hemel in stukken gebroken en vernietigd tot een einde; noch is de tijd aangebroken voor oordeel en is er heerschappij gegeven aan het volk van de Allerhoogste, wanneer zij het koninkrijk bezitten. De heiligen van de Allerhoogste, waarvan door Daniël wordt gesproken, zou altijd in gedachten worden gehouden als verwijzend naar Daniëls volk, de Israëlieten (Dan. 9:24; 12:1). Daniël wist van geen andere heiligen en geen ander volk is de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder heel de hemel beloofd, zoals aan het koninklijke priesterschap van JAHWEH. Hier zullen we later op terugkomen.

Daarom is er, met het bewijsmateriaal dat voor ons ligt, geen andere conclusie mogelijk waarop we, in harmonie met de Schrift, uit kunnen komen, anders dan dat "het koninkrijk van de hemelen" nog niet op aarde is gevestigd. Moge God, in plaats van traditionele en foutieve leer te volgen, tegen het denken van de inspiratie in, ons de genade schenken om te volgen wat onthuld is en de oplossing voor al deze problemen zoeken in de heilige Schrift en onze leer er naar rectificeren.

De hoofdstad

Wanneer de God van de hemel Zijn koninkrijk opricht op de aarde, zal er noodzakelijkerwijs een hoofdstad moeten zijn, van waaruit de wetten en besluiten van de Koning zullen worden uitgegeven, invloed hebbend op heel de mensheid op de aarde. De Schrift loopt over van bewijs dat JAHWEH Jeruzalem heeft gekozen om de hoofdstad te zijn van "het koninkrijk van de hemelen" op de aarde. Ze zal herbouwd moeten worden op de plek van de oude en luisterrijk gemaakt met al Zijn heerlijkheid (Jer. 30:18-22; Eze. 43:2-9).

Ze zal de zetel zijn van de regering, want "uit Zion zal de wet uitgaan en het woord van JAHWEH uit Jeruzalem" (Jes. 2:3; Joël 3.16). Ezechiël vertelt ons dat de naam van de stad in die dagen "JAWHEH-SHAMMAH" zal zijn, dat wil zeggen "De Heer [JAHWEH] is daar"(Eze. 48:35), terwijl Zacharia haar "de stad van waarheid" noemt (Zach. 8:1-7). Dan zullen vele volken en sterke natiën komen en in Jeruzalem JAHWEH van menigten zoeken en aanbidden (Zach. 8:22).

Het heersende volk

Zo ver terug als Exodus 19:5,6 vinden we JAHWEH voorstellend om de zonen van Israel te maken tot een "koninkrijk van priesters en een heilige natie." Zij zullen een koninklijk priesterschap zijn, koningen die voor Hem de natiën regeren, en

priesters om de natiën bij Hem te brengen. En laten we er aan denken dat zo'n belofte aan geen ander volk is gedaan!

"Hij vertelde Zijn woorden aan Jakob,
Zijn inzetten en Zijn oordelen aan Israel.
Hij deed zo niet aan iedere natie
en Zijn oordelen kennen zij niet. Prijst JAH!"
(Psalm 147:19:20;SW)

"want ik wenste gescheiden te zijn van de Christus, ten behoeve van mijn
°broeders, mijn °verwanten naar het vlees. Zij zijn immers Israëlieten, van
wie het zoonchap is en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en
de goddelijke dienst en de beloften"
(Rom. 9:3,4;SW)

"en de bepaalde tijd is bereikt. En de heiligen bewaarden het koninkrijk"
(Dan. 7:22;SW)

"En het koninkrijk en de rechtsbevoegdheid en de majesteit van het
koninkrijk onder alle hemelen werd geschonken aan het volk van de
allerhoogsten van de heiligen"
(Dan. 7:22;SW)

Deze Schriftplaatsen wijzen duidelijk het volk van de heiligen van de Allerhoogste aan als het "heersende volk" van het koninkrijk. Zij zijn de Israëlieten in wie geen valsheid is, het "kleine kuddetje," "een gekozen ras, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een veilig volk." Aan hen is het koninkrijk, de heerschappij en grootheid van het koninkrijk onder de hemelen beloofd (Lukas 12:32; 1Petrus 2:9).

De wet

"Want uit Zion zal de wet uitgaan en het woord van JAHWEH uit
Jeruzalem"(Jes. 2:3;SW).

De onbuigzame wet van rechtvaardigheid zal de koninkrijksheerschappij kenmerken, waarin oordeel onmiddellijk en snel zal zijn. Rechtvaardigheid zal heersen en zonde zal onderdrukt worden.

De "Bergrede" zal, in plaats van verkeerd toegepast, vergeestelijkt en geformaliseerd, zoals vandaag in het Christendom wordt gedaan, de koninkrijkscode zijn in de dag van JAHWEH, wanneer het koninkrijk van de hemelen op de aarde is gevestigd. Het is dan dat Israel de "koninklijke wet" zal vervullen zoals JAHWEH die verordend heeft te doen(Jak. 2:8-13; Lev.19:18; Jer.31:23-40; Heb.8:6-12), en "hen lerend alles te houden wat Ik jullie gebied"(Matt.28:18,20).

Onderschik landen en volken

Palestina zal gemaakt worden tot "de hof van Eden" (Eze. 36:35), en bewoond worden door de zonen van Israel, tot één natie gemaakt in het land van hun

vaders, om daarin te verblijven, zij en hun kinderen, en hun kinderens kinderen, voor de eeuwen, wanneer JAHWEH hen zal heiligen, Zijn tabernakel in hun midden zettend, en hun God zal zijn, en zij zullen Zijn volk zijn (Eze. 37:31-38; 39:21-29). Het koninklijk geschenk van land dat aan hun vader Abraham werd gegeven, is meer dan acht maal groter dan dat wat eerder door de twaalf stammen werd bezet. Het reikt van de "rivier van Egypte" tot aan de Eufraat (Gen. 15:18). Ezechiël legt de noordelijke grens neer bij Hamath, ongeveer 100 mijlen ten noorden van Damascus, en het zuidelijk grensgebied bij Kadesh, ongeveer 100 mijlen ten zuiden van Jeruzalem (Eze. 48:1-28).

Met Israel gevestigd in hun land als het koninklijk priesterschap van JAHWEH, zal "het koninkrijk en de rechtsbevoegdheid en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen" aan hen gegeven worden (Dan. 7:27;SW).

Zo zegt de Heer JAHWEH:

"Zie!, Ik zal Mijn hand opheffen tegen de natiën
en tegen de volken zal Ik Mijn banier hoog opheffen.
Dan zullen zij jouw zonen in hun boezemzak brengen
en jouw dochters zullen zij op hun schouders dragen.
En koningen worden jouw pleegvaders
en hun leidsters jouw vroedvrouwen.
Zij zullen de neusgaten voor jou buigen naar het land
en de grond van jouw voeten zullen zij likken.
(Jes. 49:22,23;SW)

"En vreemden staan en grazen jullie schaapskudden
en zonen van de buitenlander zijn jullie boeren en jullie wijngaardeniers.
En jullie, jullie zullen priesters van JAHWEH genoemd worden,
dienaren van onze Elohim zal men jullie noemen.
Jullie zullen het vermogen van de natiën eten
en in hun heerlijkheid zullen jullie je omkleden."
(Jes. 61:5,6;SW)

Dit alles geeft ons een levendig beeld van de tijd wanneer alle koninkrijken, heerschappijen, volken en natiën onderschikt gemaakt zullen worden aan Israel als het koninklijk priesterschap van JAHWEH, wanneer zij Zijn zegen zullen uitdelen tot de "de kennis van de heerlijkheid van JAHWEH de aarde zal vullen zoals de wateren een bedekking vormen voor de zee."

Samenvatting

Dit hoofdstuk is niet bedoeld als een diepgravende behandeling van het onderwerp dat ons ter overdenking staat, maar een gedachten openende aanduiding van Schriftuurlijke uitspraken, dat de God van de hemel Zich tot doel heeft gesteld een letterlijk koninkrijk op deze aarde op te richten, waarvan Jeruzalem de hoofdstad zal zijn, met Israel als het koninklijke priesterschap, recht uitdelend door Zijn onbuigzame wet van rechtvaardigheid zoals uiteengezet in de Bergrede, met alle koninkrijken, heerschappijen, volken en natiën als onderschikten.

Verder bewijs voor elke richting van ons onderwerp kan verkregen worden uit de Schrift door hen die er naar verlangen. Maar wij achten wat werd gegeven als afdoende, gelovend dat wanneer God spreekt, Hij het ook zal doen.

Nu rijst de vraag: In de volheid van de tijd kwam de Messias, de Koning van Israel, en het "koninkrijk van de hemelen" werd verkondigd als zijnde nabij. Waarom werd het niet opgericht? Waarom werd het koninkrijk niet aan Israel gegeven volgens de beloften? Maar we lopen op de zaken vooruit. Het antwoord moet wachten tot ons volgende deel: "De aanpassing van de aionen."

*1) We zij ons ten volle bewust van de huidige meningen en argumenten die pogen Rome als het vierde dier-koninkrijk van het beeld in het tweede hoofdstuk van Daniël te identificeren. Maar laten we ons herinneren dat Daniël ons wereldrijken voor ogen stelt en dat Rome, in z'n wijdste bereik, nooit de grenzen van Alexander verwezenlijkte; het had nooit wereldheerschappij. De Eufraat markeerde in de praktijk de oostelijke grens er van. Rome begon ook als een republiek en niet als een monarchie. Bovendien verrijst het vierde wilde beest van Daniëls beeld met tien horens; daarom zijn alle pogingen om het aan te passen aan Romeinse geschiedenis nutteloos. Voor verdere informatie over dit punt van het onderwerp bevelen wij het 464 pagina boek CONCORDANT STUDIES IN HET BOEK VAN DANIEL aan, uitgegeven door het [Concordant Publishing Concern](#).

Hoofdstuk 6 - De aanpassing van de aionen

Het onderwerp dat we in dit hoofdstuk presenteren - de aanpassing van de aionen - dateert van rond het jaar 64 n.Chr., en hoewel het een zeer belangrijke waarheid is van goddelijke onthulling, is het voor de meerderheid van de heiligen in het Christendom totaal verloren gegaan. We citeren het vers dat het behandelt zoals het staat in de King James vertaling:

"Door geloof verstaan wij dat de werelden werden ingekaderd door het woord van God, zodat dingen die gezien worden niet gemaakt werden van dingen die verschijnen"
(Hebr. 11:3)

Indien de waarheid in dit vers niet door deze weergave verborgen is, ben ik gereed om voor hen te buigen voor het vol zijn van wijsheid en vermogen om "duistere zinnen" te begrijpen! Uit de vroege jaren van mijn studie van de Schrift herinner ik

me zeer goed de ijver die gegeven werd aan het begrijpen van de waarheid van dit vers; en hoe meer ik het las, des te minder kreeg ik er uit. Uitleggers verduisteren gewoonlijk raad in plaats van verlichting en bevrediging te geven aan zulke passages.

"De werelden werden ingekaderd" is helemaal niet toepasselijk op deze passage, want "werelden" staan hier niet ter overweging. De vertalers van de Revised Version corrigeerden dit in hun kantlijnnotities. Het originele woord hier, dat met "werelden" werd vertaald, is *aioonas*, en, zoals we door de vele bewijzen in hoofdstuk IV hebben gezien, zou altijd met "aionen" of "tijden" vertaald moeten worden.

Dit vers houdt zich bezig met Gods verandering in Zijn "beheer van de aionen" als gevolg van Israels afwijzing van het her-aanbod zoals opgetekend in het boek Handelingen. Laten we daarom een zorgvuldige concordante vertaling van het vers overwegen, die ons zal helpen begrip te krijgen over de onthulling.

"Door geloof begrijpen wij dat de aionen aangepast zijn geworden door bekendmaking van God, zodat wat gezien wordt, niet geworden is uit wat zichtbaar is."(Hebr. 11:3;SW)

Dit geeft verlichting over de waarheid die ter overweging staat, als we het volle bereik van de Schrift in gedachten zullen houden en de omstandigheden die deze uitspraak opriepen. Het koninkrijk van de Schrift, naar voren gebracht in hoofdstuk V, de verwachting van Israel (waarin het uitverkoren volk van JAHWEH een "koninklijk priesterschap" zal zijn dat de wet en woord van de Messias uitdeelt aan de natiën vanuit Zion en Jeruzalem, ze dichtbij brengend) was "gezien" - duidelijk waargenomen - en schijnbaar klaar voor openbaarmaking, aangekondigd door Johannes de Doper als "nabij gekomen," met de Messias aanwezig. Alles hing af van de bekering van de natie naar God en geloof van het evangelie, het goede nieuws dat God hen hun lang-beloofde Messias had gezonden en klaar stond om hen in hun koninkrijk te vestigen. Maar de leiders van het volk en de oudsten, het Sanhedrin en de hele Senaat van de zonen van Israel - de bouwers van de natie - verwierpen de Steen die het hoofd van de hoek wordt. Het hier goed zijn het feit aan te geven dat de natie van Israel het koninkrijk twee en twintig maal afwees - 3 x 7 - één maal in de evangeliën en twintig maal in Handelingen! Deze verwerping begon zich te tonen in de vroege verkondiging door de Messias Zelf, Die de blijde tijding terugtrok en de deur naar het koninkrijk afsloot met Jesaja's plechtige woorden in het dertiende hoofdstuk van Mattheüs. Een weinig later vinden we Hem terug, de sleutels van het koninkrijk overdragend aan Petrus (Matt. 16:19). Dan, in Handelingen, beginnend bij de Pinksterdag, hebben we de her-aanbieding van het koninkrijk aan het hele huis van Israel, door de geest, via Petrus en de elf, welke verkondiging voortgaat tot aan de laatste getuige en uiteindelijke verwerping aan het einde van het boek, wanneer Paulus Jesaja's uitspraak opnieuw citeert, en de deur van het koninkrijk sluit. Dan, met Israel terzijde geworpen en het koninkrijk opgeschort, wordt Paulus de "gevangene van Christus Jezus voor jullie, de natiën"(Efe. 3:1;SW), en komt God met nieuwe uitspraken over een "geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid"(1 Kor. 2:7;SW), en paste de aionen aan om te passen bij de toestand die teweeg werd gebracht door de afval van Israel en de afwijzing van hun koninkrijk.

Om de zaak verder op te helderen, in afwachting van ons Schriftuurlijk bewijs, zullen we het zo stellen: Het koninkrijk was "komend" in de dagen van de Messias en tijdens het her-aanbod in de Pinksterbedeling, opgeschreven in het boek Handelingen. Maar met de uiteindelijke afwijzing bij de afsluiting van het boek, paste God door middel van nieuwe uitspraken de aionen zo aan dat wat nu gezien wordt . de huidige geheime bedeling, die in God verborgen is geweest tijdens de aionen, en de kerk die het Lichaam van Christus is, met een lotdeel van hemelse heerlijkheid - niet tevoorschijn kwam uit wat "komende" was, dat wil zeggen, het koninkrijk.

Origineel en sublineair van een vers

Met deze vooruitlopende uitleg, verlangen we nu dit vers te presenteren in het licht van het origineel, ter bevestiging van de "aanpassing van de aionen." De waarheid is zo compleet verloren gegaan door foute vertaling en het puin van menselijke traditie, dat alleen door een beroep te doen op het interne bewijs van het Word in z'n zuiverheid, we hopen deze onthulling van God in de harten van Zijn heiligen te vestigen. Eerst presenteren wij, ten behoeve van hen die onbekend zijn met de Concordante Griekse tekst, het origineel met een uniforme standaard interlineair.

PISTEI GELOVEN	NooUMEN WIJ-ACHTSLAAN	KAThRTISqAI NAAR-BENEDEN- UITGERUST-ZIJN GEWORDEN		
TOUS DE	AIwNAS AIONEN	RhMATI NAAR- UITSPRAAK	qEOU VAN-GOD	
EIS INTO	TO DE	Mh NEE	EK	fAINOMENwN van- VERSCHIJNING
TO DE	BLEPOMENON worden- BEKEKEN	GEGONEN ZIJN- GEWORDEN		

We moedigen onze lezers aan met vlijt het taalgebruik van het origineel te grijpen zoals uitgedrukt in de sublineair, door die meerdere malen zorgvuldig te lezen. Het is, natuurlijk, vreemd in onze oren, maar het is zo dichtbij het Grieks in exactheid en eenvormigheid als maar mogelijk is. Een studerend lezen er van in de sublineair zal ons in staat stellen de idiomatische weergave in onze taal op prijs te stellen.

"Door geloof begrijpen wij dat de aionen aangepast zijn geworden door bekendmaking van God, zodat wat gezien wordt, niet geworden is uit wat zichtbaar is"
(Hebr. 11:3;SW)

Tegenwerpingen overwogen

Laten wij, voor we verder gaan, drie tegenwerpingen overwegen die gewoonlijk ingebracht worden wanneer dit onderwerp wordt gepresenteerd.

1. Hoe kunnen wij er zeker van zijn dat "aangepast" de correcte vertaling is voor het originele woord, *katartizoo*?
2. Moest God Zijn plan wijzigen toen Israel hun Messias en Zijn koninkrijk verwierp?
3. Waarom werd het aan de Hebreëen geschreven en niet in Paulus' brieven aan de kerk waar het over gaat?

In het eerste geval: We zijn er zeker van dat "aangepast" de juiste weergave is van katarizoo door zorgvuldig het gebruik er van door de Inspiratie te overwegen. In de King James vertaling wordt het weergegeven met "mend" (herstellen-maken-repareren - Matt. 4:21; Mark. 1:19), "perfect" (Matt. 21:16; Luk. 6:40; 2 Kor. 13:11; 1 Thess. 3:10; Hebr. 13:21; 1 Petr. 5:10), "passen" (Rom. 9:22), "herstellen" (Gal. 6:1), voorbereiden (Hebr. 10:5), "kader" (Hebr. 11:3), "perfect samenvoegen" (1Kor. 1:10). Nu is het opeens duidelijk dat het onmogelijk is het denken van de Inspiratie te krijgen door al deze verschillende weergaven. De Concordant Version gebruikt de synoniemen "readjust" (in orde brengen), "adapt"(aanpassen) en "attune"(aanpassen aan). Zij zijn de secundaire standaard voor NAAR-BENEDEN=UITVOEREN, de eerste standaard katarizoo.

Door het bestuderen van het eerste gebruik van de term in Mattheüs 4:21 en Markus 1.19 krijgen we een beeldend commentaar op het woord. In deze Schriftgedeelten wordt ons verteld dat Jakobus en Johannes in het schip waren, bezig met hun "netten te herstellen"(KJAV). Maar dit is zeer ongebruikelijk. Vissers staan er om bekend dat ze hun netten in hun schepen schikken, zodat er geen problemen zijn wanneer ze deze overboord zetten voor een andere vangst, maar zelden weten we er van dat ze hun netten aan boord repareerden. Ze werden meegenomen naar een plaats met meer ruimte, die geschikt was voor zulke werk. Maar iedere maal dat ze gebruikt werden, moesten ze gevouwen of aangepast worden voor de volgende vangst. Dit geeft ons het eerste bewijs ten gunste van de weergave.

Een andere overweging, die zelfs nog meer behulpzaam is, is het gebruik van het woord door Paulus, in verband met de heiligen van de overgangsbedeling - van de afscheiding van Paulus in het dertiende hoofdstuk van het boek Handelingen tot aan het einde er van. Ze moesten van de positie van schuldenaren aan Israel en "gasten van de verbondsbeloften" in die era afgebracht worden naar de "eenheid van geloof" en "volwassenheid" in de huidige geheime bedeling. Daarom lezen we:

"En *Deze* geeft zowel de apostelen, als de profeten, als de evangelisten, als herders en leraars, tot *aanpassing* van de heiligen in het werk van bediening, tot *opbouw* van het lichaam van Christus, met als doel dat wij alles zouden verkrijgen in de *eenheid* van het geloof en van de *bovenkennis* van de Zoon van God, tot een *volgroeide* man, tot een *maat van gestalte* van het

complement van de Christus, opdat wij niet meer *minderjarigen* zouden zijn..."
(Efe. 4:11-14;SW)

Door het bestuderen van de woorden die we in bovenstaande citaat *cursief* hebben aangegeven, zal opgemerkt worden dat geen daarvan het repareren van een breuk veronderstelt. In tegendeel! De gaven werden gegeven om heiligen in orde te brengen, aan te passen aan de genade van de nieuwe onthulling van de geheime bedeling die tijdens de aionen in God was verborgen. De aionen werden "aangepast" met het oog op Israels aanvaarding van hun Messias en koninkrijk. Maar toen zij uiteindelijk weigerden het hernieuwde aanbod te aanvaarden in de Pinksterbedeling van het boek Handelingen, was een 'op orde brengen' noodzakelijk. Dit werd bereikt door de nieuwe uitspraken van God, gemaakt doorheen de apostel Paulus in zijn Romeinse gevangenis, en de apostelen, profeten, evangelisten, pastors en leraren moeten ze uitdelen voor de opbouw van het Lichaam van Christus, totdat we allen de eenheid van geloof verkrijgen, en de maat van gestalte van een zoon van God, tot een volgroeide man, tot de volwassen status van Christus' complement, opdat wij niet langer minderjarigen zouden zijn, maar "aangepast," of "op orde gebracht" voor onze nieuwe positie in Christus Jezus, en de rijkdommen van Zijn genade die Hij over ons uitstrooit in alle wijsheid en voorzichtigheid.

Laat me, wat de tweede tegenwerping betreft, met alle mogelijk nadruk het feit naar voren brengen dat God Zijn denken, plan of doelstelling niet hoefde te wijzigen door Israels verwerping van hun Messias. Hun afval en verwerping van het koninkrijk was goddelijk verordend, opdat de Schrift vervuld zou worden (Joh. 12:37-40), en de weg voorbereid werd voor het uitvoeren van Zijn geheime, pré-aionische doelstelling, die, tot aan Paulus' gevangenneming aan het einde van het boek Handelingen, in Hemzelf verborgen was voor de aionen (Efe. 3:9). Het was de hoogste tijd, in Gods doelstelling met de aionen, om dit "geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid"(1Kor. 2:7;SW) en in overeenstemming met Zijn soevereine wil, dat Hij de nieuwe uitspraken uitademde en dit "geheim, dat verborgen geweest is tijdens de aionen en tijdens de geslachten, maar nu geopenbaard werd aan Zijn heiligen, aan wie God wil bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheim onder de natiën. Dat is: Christus in jullie, de verwachting van de heerlijkheid" onthuld zou worden(Kol. 1:26;27;SW). Daarom paste Hij de aionen aan.

De derde tegenwerping: "Waarom zou het in Hebreeën gevonden worden en niet in Paulus' brieven aan de kerk," wordt zonder enige overweging naar voren gebracht. Het *is* te vinden in Paulus' geschriften, zoals we al eerder hebben aangegeven, want hij houdt er zich specifiek en uitputtend mee bezig in zijn gevangenisbrieven - Efeziërs, Filippenzen en Kolossenzen. Maar waarom zouden de gelovige Hebreeën (die het evangelie van het koninkrijk aanvaard hadden met de volle verwachting van het snelle herstel er van), niet geïnteresseerd zijn in een woord van onthulling in verband met de omkeer van zaken in de bedeling van de aionen als gevolg van het ongeloof van de natie als geheel? De stand van zaken was, zoals men zag toen Hebreeën werd geschreven, geheel verschillend van de eerdere stand van zaken, voordat Israel terzijde was gezet. Daarom hadden zij een woord van onthulling nodig om hun geloof te versterken, terwijl de apostelen, profeten, evangelisten,

pastors en leraren van de kerk, het Lichaam van Christus, bezig waren met het uitbrengen van de nieuwe uitspraken die God via Paulus had gegeven, om hen aan te passen aan de heerlijke rijkdommen van genade in het geheim dat God had bevolen voor de wereld, voor hun heerlijkheid. Daarom werden de Hebreëën ingelicht over dit woord van onthulling, om hun geloof te versterken toen zij zagen dat het koninkrijk was uitgesteld naar de toekomst, hen achterlatend om te sterven in het geloof, zonder de beloften gezien te hebben, zoals de wolk van getuigen voor hen had gedaan (Hebr. 11:13,39,40).

Wat zichtbaar is

Het laatste deel van ons vers luidt: "zodat wat gezien wordt, niet geworden is uit wat zichtbaar is," waaruit we begrijpen dat, vóór "de aanpassing van de aionen," iets zichtbaar was waaruit wat wordt waargenomen niet gekomen is. Met andere woorden: "wat zichtbaar was" vóór de aionen werden aangepast, is niet wat vandaag wordt waargenomen. Nu is de vraag die we moeten beantwoorden: "Wat was zichtbaar voor de aanpassing van de aionen plaatsvond?" Met dit vraagstuk opgelost zullen we de studie opnemen van de zinsnede "wat waargenomen wordt."

Het koninkrijk van de Schrift

Zoals verondersteld in hoofdstuk V, is het koninkrijk van de Schrift de hoop van Israel. En de Hebreeuwse Schrift van Genesis 12 tot Maleachi gaat, voornamelijk, over de profetie en voorbereiding op de Messias en het koninkrijk voor hen. Er is in onze studie al afdoende bewijs over dit onderwerp gegeven om de zaak te verifiëren. Maar we zullen nogmaals kortweg stellen, ter benadrukking, dat de Schrift het "koninkrijk van de hemelen" onthult als een werkelijk, letterlijk koninkrijk - een wereldheerschappij als Babylon, Medo-Perzië en Griekenland - met Messias ben David zittend op de troon van Zijn vader David, met Jeruzalem als hoofdstad en genaamd "JAHWEH-Shammah" en "de stad van waarheid," omdat de Koning gezeten zal zijn op de troon van Zijn heerlijkheid in Jeruzalem en de wet uit zal gaan van Zion, en het woord van JAHWEH uit Jeruzalem zal gaan voor heel de mensheid. Het geredde Israel zal het heersende volk zijn - een koninkrijk en priesterschap, heersend op aarde. "De "Bergrede" zal de onbuigzame wet zijn van rechtvaardigheid, wanneer het koninkrijk en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder alle hemelen gegeven zal worden aan het volk van de heiligen. Het koninkrijk is een aionisch koninkrijk en alle gebieden zullen het dienen en gehoorzamen.

Johannes de Doper

Zodra we Mattheüs' verslag van de zogeheten Nieuwe Testament geschriften binnen gaan, horen we de voorloper en aankondiger van de Prins Messias en het koninkrijk, verkondigend aan het hele volk van Israel in de wildernis van Judea, zeggen:

"Bekeer je, want het koninkrijk van de hemelen is nabij gekomen!"
(Matt. 3:2;SW)

Een weinig verderop in het verslag (de verzen vijf tot negen) lezen we van het gevolg van de boodschap van de Doper, niet alleen aan het gelovige, maar ook aan het ongelovige deel van de natie. Hij bereidde de weg voor voor de bekendwording van de Messias.

"Toen ging Jeruzalem en heel Judea en heel het gebied rond de Jordaan naar hem toe en zij werden door hem gedoopt in de rivier de Jordaan, hun zonden belijdend. Nu waarnemend dat vele van de Farizeeën en Sadduceeën naar zijn doop kwamen, zei hij tot hen: 'Nageslacht van slangen! Wie maakt jullie bekend te vluchten voor de komende verontwaardiging? Brengt dan vrucht voort, waardig aan de bekering. En jullie moeten het niet wagen onder elkaar te zeggen: 'Wij hebben Abraham als vader', want ik zeg jullie dat God in staat is uit deze stenen kinderen van Abraham op te wekken" (Matt. 3:5-9;SW)

In vers dertien vinden we Jezus - Prins Messias - komend "vanuit Galilea, bij Johannes, om door hem gedoopt te worden." Dan horen we in Mattheüs 4:12-17 dezelfde koninkrijksproclamatie uiteengezet worden door de Here Jezus, Israels Messias. Maar in dit alles is het van het grootste belang in gedachten te houden dat Christus' werk een bevestiging was van de patriarchale beloften aan de Besnijdenis ten behoeve van de waarheid van God (Rom. 15:8), en alleen op hen van toepassing was. Zullen zij hun Koning ontvangen?

Daniëls zeventig zevens

Op dit moment wil ik een ander getuigenis toevoegen aan het bewijs dat al gegeven werd in verband met het koninkrijk dat de God van de hemel Zich voorgenomen heeft op te richten op deze aarde. Het zijn de zeventig zevens ("weken" in de King James vertaling) van Daniëls profetie, en is een van de meest belangrijke profetische uitspraken in heel het bereik van onthulling voor het doen schijnen van licht op de huidige toestand alsook de toekomstige vooruitzichten van de natie Israel. Gabriël, de boodschapper die voor God staat (Lukas 1:19), bracht de onthulling en interpretatie van de troon van God aan Daniël in Babylon (Daniël 9:24-27). Ze gaat als volgt:

24 Zeventig zevens zijn afgescheiden over jouw volk en over jouw stad van heiligheid,
[1] om de overtreding te doen ophouden en
[2] om de zonde te beëindigen en
[3] om een bedekkende verzoening te maken voor de verdorvenheid en
[4] om de rechtvaardigheid van de aionen te brengen en
[5] om gezicht en profeet te verzegelen en
[6] om heiligheid van heiligheden te zalven.
(Dan. 9:24;SW)

Deze weergave is behoorlijk concordant.

Aangezien het Hebreeuwse woord voor "afschieden" slechts één maal in deze passage voortkomt, is het moeilijk de

precieze betekenis er van vast te stellen. De weergaven van de LXX, "goedkeuren," "oordelen" en "snijden," veronderstellen het algemene idee van afscheiden of los maken. Het woord "verzegelen" heeft de betekenis van bevestigen (door middel van vervulling, en niet zozeer van afsluiten).

De zesvoudige aionische zegen die aan Daniëls volk Israel is beloofd, in deze profetie, is het ultieme doel en afsluiting van de zeventig zevens, of heptaden. Met andere woorden, wanneer deze zeventig zevens van jaren (490) hun loopbaan hebben gehad, zal Israel in hun koninkrijk in het land van hun vaders gevestigd worden - in Palestina - in milleniale heerlijkheid, alle beloofde zesvoudige zegeningen genietend in het vier en twintigste vers van deze profetie. Dat Israel nu (en nog nooit) deze zegeningen heeft genoten, is positief bewijs dat, te danken aan de keer van zaken in Gods bedeling van de aionen, deze profetie op een bepaald moment uitgesteld werd en tot op heden nog niet is afgesloten. De profetie geeft, als we willen luisteren, het antwoord.

"En jij zal weten en jij zal verstand hebben. Van het uitgaan van het woord om terug te keren en om Jeruzalem te bouwen, tot aan een gezalfde bestuurder zijn zeven zevens en tweeënzestig zevens. Men zal terugkeren en het zal gebouwd worden, het plein en het in het oog springende en in de druk van de tijden."
(Dan. 9:25;SW)

Om sentimentele redenen zouden we de voorkeur willen geven aan bestuurder in plaats van vorst. Zulke titels worden in onze vertalingen met grote verwarring gebruikt. Deze wordt vaak toegepast op de bestuurder in het huis van de Heer (Jer. 20:1). "*>Het plein en het in het oog springende*" wordt in onze vertalingen weergegeven met straat en muur. Het woord voor straat komt van de wortel voor BREED, wat zeker niet doet denken aan een oosterse straat. Het is het brede plein dat gewoonlijk te vinden is in de buurt van een stadspoort. Maar pleinen worden niet gebouwd. Dit verwijst eerder naar de muur die het plein maakt. Het woord dat met "*in het oog springende*" wordt weergegeven is op verschillende wijzen uitgelegd en vertaald. Het is hetzelfde als het woord "beslissen" in het volgende vers. De wortelgedachte is PUNT. Het werd gebruikt voor puntige dorsinstrumenten (Jes. 28:27). Het wordt met muur vertaald in de oude Griekse, Syrische en Latijnse vertalingen; daarom is het mogelijk iets in die betekenis. We stellen voor dat zowel "plein" als "in het oog springend" verwijzen naar de muur die door Nehemia werd gebouwd door de twee gevaarlijke en belangrijke punten op te noemen.

Vanaf het twintigste jaar van Artaxerxes (Neh. 2:1-5), het uitgaan van het woord om Jeruzalem te herstellen en bouwen, tot aan de Prins Messias, Christus' intrede

in Jeruzalem op een veulen, het jong van een ezellin(Lukeas 19:32-44; Zach.9:9), was een periode van precies 173.880 dagen, of negen en zestig jaren, 360 dagen per jaar tellend. De dag van Jeruzalems bezoeking was gekomen en ze was het zich totaal niet bewust. De Schriftgeleerden hebben mathematisch aangetoond dat Hij hun Messias was, door de dagen van Daniëls profetie te tellen, maar toch waren ze zo blind dat ze Hem verwierpen! Zeven maal had Hij de stad bezocht en had Hij meer dan voldoende bewijs geleverd van Zijn Messiasschap. Dit was de laatste maal. Hadden ze Hem ontvangen, dan zou vrede het deel van Jeruzalem zijn geweest. Maar door Hem te verwerpen kan er geen blijvende vrede zijn tot zij haar beslissing terugdraait bij Zijn terugkeer in macht (Matt. 23).

"En na de tweeënzestig zevens zal een gezalfde afgesneden worden en er is niets tegen hem. En het volk van een bestuurder, die komt, zal de stad en het heiligdom vernietigen en zijn eind is in de vloed. En tot aan het einde is er oorlog, verwoestingen zijn besloten."
(Dan. 9:26)

Dit vers werd precies vervuld zoals het werd bevolen. De Messias werd "afgesneden," volgend op Zijn triomfantelijke intrede. Toch hoort de ongelovige natie, vanwege Zijn bemiddelend gebed "Vader, vergeef het hen, want zij zijn zich niet bewust van wat zij doen"(Lukas 23:34), nogmaals het evangelie van het koninkrijk, versterkt door het toegevoegde bewijs van Zijn opstanding uit de doden, tijdens de voorwaardelijke periode die in het boek Handelingen wordt beschreven, waarna de stad en het heiligdom tot een puinhoop werden gemaakt tijdens het beleg door Titus en de Romeinse legers, terwijl een bevolen mate van verwoestingen, nog bitterder dan wat ze nu heeft gekend, haar in de toekomst wacht. Dit wordt zeer levendig gemaakt door een studie van de gebeurtenissen in de zeventigste zeven van de profetie.

"Dan zal hij verbondsheerschappij hebben over de velen, één zeven. En in de helft van de zeven zal hij het offer en de geschenkenaanbieding doen ophouden en op een vleugel van het heiligdom zijn er verwoesting brengende gruwelen. Tot aan de voleinding, zal wat besloten is worden uitgestort op die verlaten is."
(Dan. 9:27;SW)

Het woord vleugel is op verschillende wijzen weergegeven geworden. Het is "overspreiden" in de King James vertaling. Sommigen hebben verondersteld dat het een vergissing is in de tekst. De LXX heeft "tempel." Nu had het heiligdom vleugels (Matt. 4:5; Lukas 4:9). Onze Heer werd verleid om Zich van een van de zijden van het tempelgebied te werpen, dat uitstak over een stijle afgrond. Het schijnt dat de verwoestende verwoesting, of afgodsbeeld, opgericht zal worden in een vleugel van het heiligdom.

Dit vers zet ons de toestanden voor ogen die zullen bestaan in de laatste heptade, of zeven jaren, van de zeventig zevens van deze profetie. Het is de era van "de komende verontwaardiging," of "toorn," die gemarkeerd wordt door de onthulling van een personage dat hier wordt omschreven als "de verwoester," of "een koning

met een sterk gezicht"(Dan. 8:23), "de mens van wetteloosheid [zonde]"(2 Thess. 2:3-8), die een verdrag ondertekent, of verbond, met Israel voor één heptade (zeven jaren), maar het in het midden van de heptade schendt, er voor zorgend dat offers en geschenkoffers van hun aanbidding ophouden, "zodat deze in de tempel van God gezeten is, zelf tonend dat hij god is"(2Thess. 2:4;SW). De "gruwel der verwoesting" waar in dit vers naar wordt verwezen door de Here Jezus (Matt. 24:15,16), is het signaal voor de getrouwen in Jeruzalem en Judea naar de bergbolwerken van de wildernis van Judea te vluchten, waar zij 1260 dagen bewaard zullen worden (Openb. 12:6), de laatste helft van de heptade, voor de vreselijke benauwdheden door de verwoester, tot Christus komt en hen verlossing brengt.

Door de gevouwen kaart te bestuderen die dit hoofdstuk vergezelt, kunnen een we een goed beeld krijgen van de nabijheid van het koninkrijk toen Johannes de doper zijn verkondiging aan het volk van Israel begon op de oevers van de Jordaan, in de wildernis van Judea. Zij waren, ongeveer, slechts een weinig meer dan zeven jaren verwijderd van het koninkrijk en de zesvoudige zegen die hen in het vier en twintigste vers van deze profetie die we hebben bestudeerd werd beloofd. De zeventigste heptade is de toekomen verontwaardiging waar Johannes de Doper de Farizeeën en Sadduceeën, die naar zijn dopen kwamen, voor waarschuwde.

Zoals eerder werd gezegd, kregen ze na de kruisiging veertig jaren lang een heraanbod van het koninkrijk, zoals beschreven in het boek Handelingen. Maar toen het laatste getuigenis, in Rome gedaan door Paulus, werd verworpen, hield de voorwaardelijke verdraagzaamheid op, werd het koninkrijk terzijde gesteld, en werden door een uitspraak van God de aionen aangepast, zodat "wat gezien wordt" niet is voortgekomen uit "wat zichtbaar was."

Wat gezien wordt

Met Israel terzijde geschoven wordt Paulus de "gevangene van Christus Jezus voor jullie, de natiën"(Efe. 3.1;SW). Gods raad voor de verlossing van de aarde door Israel en het koninkrijk wachten op de toekomst, en Zijn geheime raad voor de hemelse gebieden wordt bekend gemaakt, door Paulus, in de gevangenis- of volkomenheidsbrieven - Efeziërs, Filippenzen en Kolossenzen. Deze brieven presenteren de uitspraken van God waardoor de aionen werden aangepast, en markeren de tijd van "volkomenheid," of volwassenheid, voor de heiligen. Zij beginnen met God in Zijn oorspronkelijke doelstelling. De eerste brief is het hoogtepunt van goddelijke onthulling - de Efezebrief - en presenteert een zorgvuldige, uitgebreide verklaring van de waarheid voor het heden - de geheime bedeling die nu gaande is sinds de afsluiting van de Pinksterbedeling in Handelingen. Het betreft de leden van Christus' Lichaam, die in Hem werden gekozen voor de nederwerping(de grond legging) van de wereld. Zij worden nu begunstigden van een hemels lotdeel in overeenstemming met Zijn geheime bedoeling. De aarde verlatend, waar Christus afgewezen is door Zijn volk Israel, worden we gezet te midden van de hemelingen, waar Christus op de troon zit aan de rechterhand van God. De Filippenzenbrief geeft opdrachten over onze houding,

terwijl Kolossenzen het complement is van de Efezebrief, uitwijdend over de geheime bedeling en het geheimenis van Christus, Die hoofd van het Lichaam is.

Dat wat vandaag waargenomen wordt niet is voortgekomen uit het koninkrijk dat zichtbaar was voor de aionen werden aangepast, kan beter worden begrepen door de aandacht te vestigen op onthullingen die pas bekend gemaakt werden nadat de Handelingenperiode was afgesloten. Omdat veel van mijn lezers niet bekend zijn met de Concordante Vertaling, zal ik twaalf verzen geven van het derde hoofdstuk van Efeziërs, die verband houden met deze geheimen.

"Door dit ben ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus voor jullie, de natiën, indien jullie tenminste luisteren naar de bediening van de genade van God, die aan mij gegeven werd voor jullie, die naar openbaring aan mij is bekend gemaakt, het geheim waarvan ik eerder in het kort schreef, waartoe jullie, lezend, mijn inzicht in het geheim van de Christus kunt begrijpen, dat tijdens verschillende generaties niet bekend is gemaakt aan de zonen van de mensen, zoals het nu werd geopenbaard aan de heiligen, Zijn apostelen en profeten, in geest, dat de natiën gezamenlijk lotdeelgenieters zijn en een gezamenlijk lichaam en gezamenlijk deelnemers aan de beloften, in Christus Jezus, door het evangelie, waarvan ik uitdeler ben geworden naar de gave van de genade van God, die mij gegeven is, naar de werking van Zijn kracht. Aan mij, de minder dan de minste van alle heiligen, werd de genade gegeven dit aan de natiën te evangeliseren: de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, en allen opheldering te geven over wat de bediening van het geheim inhoudt, dat verborgen was in de aionen in God, Die het al scheidt, dat nu bekend zou worden aan de overheden en de gezaghebbers te midden van de hemelingen, door de ecclesia, de veelkleurige wijsheid van God. naar het doel van de aionen dat Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer, in Wie wij de vrijmoedigheid en toegang hebben, in vertrouwen, door Zijn geloof"
(Efe. 3:1-12;SW)

Indien hedendaagse gelovigen deze heerlijke verzen uit de Schrift ter harte zouden nemen, de bewustwording van hun betekenis in zich opnemend, zou het hen onzegbare vreugde en vrede en gejubel brengen. In deze verzen leren we van het "geheim van Christus" - Zijn Hoofdschap over alle soevereiniteit en gezag en heerschappij te midden van de hemelingen; leren wij dat in geest, de heidenen (met een overblijfsel door genade uit Israel), gezamenlijk genieters van een lotdeel worden, en een gezamenlijk lichaam, en gezamenlijk deelnemers aan de belofte in Christus Jezus, door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler was. Dit is de kerk, die het Lichaam van Christus is, door welke God voorstelt de soevereiniteiten en het gezag te midden van de hemelingen Zijn veelkleurige wijsheid bekend te maken.

Misschien kunnen we de studie nog profijtelijker maken door op te sommen "wat waargenomen wordt," wat nog niet is voortgekomen uit "wat zichtbaar was" vóór de aionen werden aangepast.

1. Wij nemen waar "een geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid" (1 Kor. 2:7;SW)

2. We nemen waar dat het "de bediening van het geheim inhoudt, dat verborgen was in de aionen in God" waarover genade was geschonken aan Paulus om allen te verlichten.(Efe. 3:9;SW)
3. We nemen waar dat "het geheim, dat verborgen geweest is tijdens de aionen en tijdens de geslachten, maar nu [64 n.Chr.] geopenbaard werd aan Zijn heiligen, aan wie God wil bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheim onder de natiën. Dat is: Christus in jullie, de verwachting van de heerlijkheid" (Kol. 1:26,27;SW).
4. We nemen waar dat in geest de natiën gezamenlijke genieters zijn van een lotdeel, en een gezamenlijk lichaam, en gezamenlijke deelnemers aan de belofte in Christus Jezus, door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler werd (Efe. 3:6,7).
5. We nemen het "gezamenlijk lichaam" waar, de kerk, gezegend met "met alle geestelijke zegen te midden van de hemelingen, in Christus". (Efe. 1:3;SW).
6. We nemen waar dat "Hij ons verkoos in Hem vóór de nederwerping van de wereld, opdat wij heiligen en vlekkelozen zijn voor Zijn aangezicht, in liefde ons tevoren bestemmend in de plaats van een zoon door Jezus Christus, in Hem, naar het welbehagen van Zijn wil" (Efe. 1:4,5;SW).
7. We nemen waar "de versnijdenis, want wij zijn de besnijdenis, degenen die, in geest van God, goddelijk dienstbetoon bieden en roemen in Christus Jezus en niet in vlees vertrouwd hebben" (Filip. 3:2,3;SW).
8. We nemen waar "één lichaam en één geest, zoals ook jullie geroepen werden in één verwachting van jullie roeping, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die boven allen, door allen en in allen is" (Efe. 4:4-6;SW).
9. We nemen waar "Hij wekt ons tezamen op en zet ons tezamen in Christus Jezus te midden van de hemelingen, opdat Hij, in de komende aionen, de overstijgende rijkdom van de genade zou tonen, in Zijn goedheid voor ons in Christus Jezus" (Efe. 2:6,7;SW).
10. We nemen waar dat "aan ons is niet de worsteling tegen bloed en vlees, maar tegen de soevereiniteiten, tegen de autoriteiten, tegen de wereldmachten van deze duisternis, tegen de geestelijke machten van de boosheid onder de hemelingen" (Efe. 6:12;SW).
11. We nemen waar dat "ons burgerschap behoort in de hemelen, waaruit ook wij de Redder verwachten, de Heer, Jezus Christus, Die het lichaam van onze vernedering zal omvormen gelijkvormig aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van Die Hem in staat stelt zelfs het al aan Zich te onderschikken" (Filip. 3:20,21;SW).
12. We nemen waar dat "het leven van jullie werd verborgen, samen met °Christus, in God. Wanneer Christus, jullie leven, openbaar mag worden, dan ook zullen jullie, samen met Hem, openbaar gemaakt worden, in heerlijkheid" (Kol. 3:3,4;SW).
13. We nemen waar dat "wij zijn tot lofprijzing van Zijn heerlijkheid, die een eerdere verwachting hebben in de Christus" (Efe. 1:12;SW).
14. We nemen waar dat de kerk, die het Lichaam van Christus is, is "het complement van Hem Die het al in allen completeert" (Efe. 1:23;SW).

Dit alles is voor ons, beste gelovige; onze blijde verwachting. Voordat de aionen werden aangepast, was zulk een heerlijke verwachting nooit aan de heidenen voorgehouden als de rijkdom van heerlijkheid die deze geheime bedeling ons

brengt. Is het niet schitterend? Is het niet heerlijk? Leden van Zijn Lichaam, het complement dat heel het universum compleet maakt! Vult het ons niet, en doet het ons niet huiveren, met blijdschap en lof voor de bewustwording van de heerlijke genade die ons begenadigt in de Geliefde, en zulk een alles overstijgende verwachting voorhoudt bij de komst van onze gezegende Heer Christus? Denk aan zulke een heerlijke bestemming voor alle heiligen die in Christus zijn en in Hem geloven, die nu elke dag, ieder uur, ieder moment werkelijkheid kan worden! Dan zullen we bij Hem zijn, en als Hem, en voor Hem, in onuitspreekbare gelukzaligheid en alles overstijgende heerlijkheid! O was het er maar, die dag der dagen, dat uur der uren, dat moment wanneer wij van aangezicht tot aangezicht zullen staan met Hem in al Zijn heerlijkheid, met Hem Die onze gezegende Redder is, onze aanbiddelijke Heer, ons heerlijke Leven, en ons bejubelde Hoofd! Moge het spoedig komen!

Hoofdstuk 7 - Het woord delen

B E S N I J D E N I S	De Koning en Koninkrijk Afgewezen	MATTHEÛS	<i>Christus als Koning</i>
		MARKUS	<i>Dienaar</i>
		LUKAS	<i>Mens</i>
		JOHANNES	<i>Zoon van God</i>
	Opnieuw aangeboden en verworpen		
	In Afwachting	HANDELINGEN	
		De huidige, tussengevoegde pauze	
		PAULUS' BRIEVEN	

WAARHEID VOOR LICHAAM-ECCLESIA

DE VOORBEREIDENDE BRIEVEN

<i>Geloof</i>	ROMEINEN	Rechtvaardiging
		Verzoening
		Houding
	1 KORINTHE	Houding
	II KORINTHE	Verzoening
	GALATEN	Rechtvaardiging

DE VOLKOMENHEIDSBRIEVEN

<i>Liefde</i>	EFEZIËRS	Leer
		Houding
	FILIPPENZEN	Houding
	KOLOSSENZEN	Leer

DE BELOFTEBRIEVEN

<i>Hoop</i>	THESSALONICENZEN
	II THESSALONICENZEN

DE PERSOONLIJKE BRIEVEN

I en II TIMOTHEÛS, TITUS, FILEMON

G Herbevestigd

E
S
C
H
R
I
F
T
E
N

Verwezenlijkt

HEBREEËN
JAKOBUS
I en II PETRUS
I, II and III JOHANNES
JUDAS

DE OPENBARING

"WAT IS WAARHEID?" Pilatus vroeg het de Here Jezus Christus toen Die voor hem terecht stond. De vraag kwam als gevolg van een uitspraak van onze Heer, "Iedereen die van de waarheid is, hoort Mijn stem"(Joh. 18:37;SW). Bij een eerdere gelegenheid had Hij gezegd: "Indien jullie in Mijn woord zouden blijven, zijn jullie echt Mijn discipelen. En jullie zullen de waarheid kennen en de waarheid zal jullie vrij maken." (Joh. 8:31,32;SW). En later, in de memorabele nacht waarin Hij werd verraden, bad Hij in Zijn bemiddelend gebed: "Heilig hen in de waarheid! Uw woord is waarheid"(Joh. 17:17;SW). Zo'n veertig jaren na deze uitspraken had de tijd grote veranderingen gebracht en horen we Paulus, de verkondiger, apostel en leraar van de natiën in kennis en waarheid, gebonden met een ketting in een Romeinse gevangenis, deze heerlijke woorden voortbrengen:

"Streef er naar jezelf beproefd te presenteren voor God, als een onbeschaamd werker, het woord van de waarheid juist snijdend" (2 Tim. 2:15;SW)

Uit deze uitspraken kan het volgende samengevat worden: Gods woord is waarheid, waardoor wij Zijn stem horen en geheiligd zijn en vrij gemaakt, als wij er in blijven. Maar om gekwalificeerde, onbeschaamde werkers voor God te kunnen zijn, moeten we het woord der waarheid recht snijden. Daarom is het doel van dit boekje om aandacht te vragen voor de *kunstmatige* en *valse verdeling* van de Bijbel, en een poging om de goddelijke lijn van demarcatie te bevestigen waardoor wij echt en waar het denken van God kunnen kennen en duidelijk Zijn onthulling aan de mensheid verstaan.

Verwarring

Er heerst een schrikwekkende verwarring over de laatste vijf woorden van Paulus' uitspraak in 2 Timotheüs 2:15. Het Grieks heeft hier *orthotomounta ton logon tes aletheias*. De bewerkers van de American Standard Revised Version of the Bible, in een poging om de King James weergave te verbeteren, "het Woord van waarheid recht te verdelen," vertaalden zeer losjes met "op een juiste wijze het woord van waarheid hanterend." Dit is zeer vaag en laat zien dat hun begrip van wat Paulus wenste uit te drukken wazig was.

Voordat we voortgaan met het onderwerp, zal het van belang zijn een paar van de vele weergaven te citeren die door verschillende vertalers van deze zinsnede is gemaakt

J. N. DARBY--"snijdend in een rechte lijn het woord van waarheid."
EMPHATIC DIAGLOTT--"op juiste wijze het woord van waarheid behandelend."
ROTHERHAM--"vakkundig het woord van waarheid behandelend."
WEYMOUTH--"recht door zee omgaand met het woord van waarheid."
TWENTIETH CENTURY--"accuraat in het afleveren van de boodschap van waarheid."
MOFFATT--"de manier waarop je het woord van waarheid hanteert."
G. CAMPBELL MORGAN--"Correct het woord van waarheid scheidend."

We zouden kunnen doorgaan, maar dit zal volstaan om aan ieder weldenkend persoon te onthullen dat weinigen, als ze er al zijn, van deze vertalers een helder begrip hadden van wat Paulus probeerde uit te drukken. De betekenis er van wordt echter heel duidelijk wanneer we de illustratie opmerken die hij in de context uiteen zet, over de valse leer die de woorden van vermaning uitlokte die we nu overdenken.

De illustratie

Hymeneüs en Filetus ontkenden de opstanding niet, zoals de Korinthiërs (1 Kor. 15:12), maar zij misplaatsten die. Ze leerden dat die al gebeurd was. Onderwijzen dat in deze aion de opstanding al verleden tijd is, is een fout van de eerste orde, maar in de komende aion zal het een gezegende waarheid zijn. En zo is het met alle waarheid. Ze heeft haar juiste plaats, waaruit waarheid zelf de meest

verraderlijke fout wordt, omdat ze steun schijnt te krijgen van de Schrift. Maar indien we Paulus' illustratie in gedachten houden over het door Hymeneüs en Filetrus misplaatsen van de waarheid over de opstanding, kunnen we helder het belang van zijn woorden begrijpen. We geven het nu weer zoals het concordant vertaald wordt:

"Streef er naar jezelf beproefd te presenteren voor God, als een onbeschaamd werker, het woord van de waarheid juist snijdend."
(2Tim. 2:15;SW)

Is het niet duidelijk dat Paulus bedoelde dat de waarheid voor de ene aion een foute is voor een andere? De kern van zijn oproep, het woord der waarheid recht te snijden (of verdelen), houdt de noodzaak in het toe de delen aan de aion waarvoor het bedoeld was, de dispensatie of bedeling waarvoor het was bedoeld en aan de mensen aan wie het was geschreven, We kunnen op geen andere wijze de waarheid echt hebben.

De kunstmatige en valse verdeling

In de eerste plaats zijn we een kunstmatige en *valse verdeling* in de Bijbel gaan beschouwen alsof die zo heilig is als ware het door God geïnspireerd. Wie is niet naar de kerk gegaan en luisterde naar preken van dominees, of naar gebedsbijeenkomsten gegaan of andere bijeenkomsten voor aanbedding, en hoorde niet 2 Timotheüs 2:15 geciteerd en besproken worden? Maar toch betekende het niets meer voor hen dat het verdelen van de Bijbel in zogeheten Oude- en Nieuwe Testamenten! Laat me nu het feit benadrukken dat dit *absoluut fout* is en *zeer misleidend*. In plaats van het ene deel van de heilige Schrift "oud" en het andere "nieuw" te noemen, zal het voor ons zeer behulpzaam zijn bij het verstaan van het denken van God, als we ze als "één" zouden beschouwen.

Maar iemand staat klaar om te vragen: "Wil je nu echt zeggen dat het "Oude" en het "Nieuwe" Testament als één beschouwd zouden moeten worden?" Ja, we willen zeggen dat zij in werkelijkheid één boek zijn, en dat de verdeling die we zijn gaan aanvaarden tussen Maleachi en Mattheüs, *kunstmatig* en *vals* is - het werk van mensen - en heeft het Christendom geleid naar een veelvoud van fouten en verwarring.

Waarom "Testamenten"?

Mag ik, door middel van een tussenzin, vragen waarom Gods onthullingen aan de mensheid "testamenten" genoemd worden, alsof Hij op het punt staat te sterven? Het is waar, ze bevatten "beloften" of "contracten," maar deze zijn slechts een klein deel van Zijn onthulling. En velen zullen zonder twijfel verrast zijn te weten dat het zogeheten "Oude Testament niet alleen het "oude verbond" bevat dat JAHWEH met Israël maakte in de Sinai, maar dat het ook het "nieuwe verbond" bevat dat Hij met hen zal maken in de dag van hun herstel in de "toekomstige aion" (Jer. 31:31-34).

In waarheid gaan de "verbonden" en "beloften" ons, de natiën, in het geheel niet aan. Paulus vertelt ons in Romeinen 9:1-5, "Ik vertel de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten getuigt met mij mee in heilige geest, dat mijn verdriet groot is, en dat mijn hart onophoudelijk pijn doet, want ik wenste gescheiden te zijn van de Christus, ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees. Zij zijn immers Israëlieten, van wie het zoonschap is en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de goddelijke dienst en de beloften,..." En ook in Efeze 2:11,12 vertelt hij ons: "Herinnert jullie daarom dat ooit jullie, de natiën in het vlees, die onbesnijdenis genoemd werden door die besnijdenis genoemd worden in het vlees, gedaan door handen, dat jullie, vóór die era, zonder Christus, vervreemd waren van het burgerschap van Israel en gasten van de verbonden van de belofte, geen verwachting hebbende en zonder God in de wereld."

Ons lotdeel is in de hemel, "te midden van de hemelingen, in Christus Jezus" (Efe. 2:6;SW) en komt via het evangelie "waarvan ik uitdeler ben geworden naar de gave van de genade van God, die mij gegeven is, naar de werking van Zijn kracht" (Efe. 3:7;SW), en heeft geen enkele band met Israel en hun belofte verbonden voor de aarde en het aardse koninkrijk.

Het "nieuwe verbond" werd profetisch beloofd aan Israel in Jeremia 31:31-34, en werd herbevestigd in Hebreëen 8:6-12. Het is vandaag niet werkzaam, en zal pas werkzaam worden wanneer de "ecclesia die het Lichaam van Christus is", met een hemelse bestemming, gecompleteerd zal zijn en geroepen om bij de Heer te zijn, en Israel door "de grote verdrukking" zal zijn gegaan, waarvan door de Hebreeuwse profeten gesproken is als "de tijd van Jakobs verdrukking," en Christus, hun Redder, uit Zion zal gekomen zijn en hen verlossing brengt. Paulus maakte dit alles duidelijk in Romeinen 11:25-27, toen hij vertelde hoe Israel afgebroken was. Hij zegt: "Want ik wil niet dat jullie onwetend zijn, broeders, van dit °geheim, opdat jullie niet eigenwijs zult zijn, dat een verharding, ten dele, over Israel is gekomen, totdat de volheid van de natiën zal binnengaan. En zo zal heel Israel gered worden, zoals het is geschreven: Uit Sion zal de Verlosser arriveren. Hij zal de oneerbiedigheden van Jakob afwenden. En dit is Mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden verwijder."

Nu kunnen allen zien dat het "verbond" voor *Israel* is en nog verwezenlijkt moet worden, want de "ecclesia die het Lichaam van Christus is", bedoeld in de uitspraak "de volheid van de natiën," is nog niet compleet en ook zijn de "oneerbiedigheden van Jakob" nog niet afgewend of hun zonden verwijderd.

De juiste verdeling

Laten we nu terug gaan naar de verdeling tussen het zogeheten "Oude" en "Nieuwe" Testament. Wanneer we ons ten volle er van bewust zijn dat deze verdeling tussen de Hebreeuwse en Griekse geschriften van de heilige Schrift *kunstmatig* en *vals* zijn, zullen we goed op weg zijn naar een verstaan van Gods onthulling aan de mensheid, op een wijze waarvan we nooit hebben kunnen dromen.

Er is een veel dieper belang voor de aanmoediging "*juist verdelen*" van het woord der waarheid," dan die van slechts de mensgemaakte verdeling tussen Maleachi en Mattheüs. We moeten uitzien naar een LIJN VAN DEMARCATIE, absoluut genegeerd door het Christendom, maar zo onvoorstelbaar belangrijk en ver rijkend in bereik, dat *alleen door erkenning er van en ons er strikt aan te houden*, we in staat gesteld worden een waar begrip te krijgen van goddelijke onthulling.

Doe voor uw bevrediging het volgende onderzoek: Begin met Genesis, hoofdstuk 12, en lees doorheen heel de Hebreeuwse Schrift ("het Oude Testament") en u zal zien dat dit waar is: *Alles heeft betrekking op de profetie en voorbereiding op de Messias en het koninkrijk voor Israel*. Lees verder door Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, en zal zien dat de Koning en het koninkrijk voorgesteld worden aan de natie Israel, en, let op, verworpen worden. Ga door in Handelingen en u zal ontdekken dat *hetzelfde koninkrijk* opnieuw door de Heilige Geest aangeboden wordt door de twaalf koninkrijksapostelen aan *hetzelfde volk, Israel*, en opnieuw verworpen worden. Sla de brieven van Paulus aan de natiën over (Romeinen tot en met Filemon), die de tussentijdse stilte in Gods programma met het volk Israel en de verlossing van de aarde opvullen. Ga na Handelingen door naar Hebreeën, waarin het nieuwe verbond herbevestigd wordt (Hebr. 8:6-12). Ga door in Jakobus, Petrus, Johannes en Judas, en zult hetzelfde koninkrijk herbevestigd vinden aan hetzelfde volk, Israel. Ga verder met Openbaringen en u zal hetzelfde volk zien aan wie het beloofd was - de natie Israel.

Met andere woorden, vanaf Genesis 12, tot en met Openbaringen, Paulus' brieven weglatend, gaan het over:

HETZELFDE VOLK,
HETZELFDE LAND,
HETZELFDE ZOONSCHAP,
DEZELFDE HEERLIJKHEID,
DEZELFDE VERBONDEN,
DEZELFDE WETGEVING,
HETZELFDE GODDELIJK DIENSTBEToon,
DEZELFDE BELOFTEN,
DEZELFDE HOOP--

HET AARDSE KONINKRIJK

met Israel als het *koninklijk priesterschap*, doorheen wie JAHWEH Zijn zegeningen zal uitdelen aan de rest van de mensheid, de natiën, in die dag, wanneer "het land zal gevuld worden met de kennis van de heerlijkheid van JAHWEH, zoals de wateren de zee bedekken"(Hab. 2:14;SW).

Een ieder die wil lezen, strikt gehoor gevend aan de voorafgaande schets, zal zich verbazen over de wijsheid van God voor de verlossing van de aarde. Alles zal helder en onverward zijn. Problemen met interpreteren zullen verdwijnen, twijfel zal vertrekken, en hart en hoofd zullen in aanbidding buigen.

Lichaam-ecclesia niet betrokken

Maar men moet zich herinneren en strikt waarnemen dat niets van dit alles ons aangaat, gelovigen in Christus Jezus, uit de natiën, vandaag, in deze geheime bedeling van Gods genade (Efe. 3:9), die "de ecclesia die het Lichaam van Christus is" (Efe. 2.23; Kol. 1:14-28) aanstelt met een hemelse bestemming, een "lotdeel te midden van de hemelingen in Christus Jezus" (Efe. 2:4-9;SW), door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler werd(Efe. 3:6-9)

"Adresseringen van boeken"

Voor verder bewijs dat dit de juiste weg is om de heilige Schrift te verdelen, zal men nauwkeurig moeten waarnemen aan wie de verschillende boeken zijn geadresseerd. De meeste Bijbelstudenten weten, zonder meer, dat de Hebreeuwse Schrift (het Oude Testament) zich hoofdzakelijk bezig houdt met Israel, zoals de volgende Schriftdelen bevestigen.

"Toen de Allerhoogste aan de natiën lotdelen gaf, toen Hij de zonen van de mens verdeelde, stelde Hij de grenzen van de volken naar het aantal van de zonen van Israel."

(Deut. 32:8;SW)

"Zie!, een volk dat alleen tabernakelt en het rekt zichzelf niet onder de natiën. "

(Num. 23:9;SW)

"Hij vertelde Zijn woorden aan Jakob,
Zijn inzetten en Zijn oordelen aan Israel.
Hij deed zo niet aan iedere natie
en Zijn oordelen kennen zij niet. Prijst JAH!"

(Psalm 147:19,20;SW)

"want ik wenste gescheiden te zijn van de Christus, ten behoeve van mijn
°broeders, mijn verwanten naar het vlees. Zij zijn immers Israelieten, van wie het zoonschap is en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de goddelijke dienst en de beloften"

(Rom. 9:3,4;SW)

Hier hebben we de bevestiging door de Schrift dat Israel het gekozen erfdeel van JAHWEH is, niet geteld onder de natiën, van wie het zoonschap is en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en het goddelijk dienstbetoon en de beloften, en dat Hij Zijn regelgeving niet bekend maakt aan de andere natiën. Dit wordt bevestigd door de Hebreeuwse geschriften van Genesis tot Maleachi.

Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes

Wanneer we de Griekse Schrift binnen gaan (onjuist het "Nieuwe Testament" genaamd), want vinden wij dan? Wel, onze Heer bevestigt in Zijn eigen woorden: "Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis van Israel!"(Matt. 15:24;SW). En Paulus vertelt het waarom, zeggend: "Ik zeg namelijk dat Christus dienaar van besnedenen is geworden, ten behoeve van de waarheid van God, om de beloften van God aan de vaders te bevestigen"(Rom. 15:8;SW). Dit wordt verder versterkt door het feit dat Hij nooit buiten het land van Palestina

ging in Zijn vroege bediening. En voor zover het verslag reikt, bediende Hij slechts twee heidenen in heel Zijn bediening; de centurion, een proseliet (Matt. 8:5-13; Luk. 7:1-10), en de Syro-Fenicische vrouw (Matt. 15:21-28; Mar. 7:24-30).

Heidenen buiten

Iemand die betrokken genoeg is om de verslagen van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes te lezen met de gedachte in het achterhoofd die we aan de orde stellen, zal getroffen worden door het feit hoe volkomen de heidenen buiten het bereik van de aardse bediening van Christus gesloten waren. Bovendien, toen Hij de twaalf en de twee en zeventig uitzond, gaf Hij hen een opdracht, zeggend: "Op de weg van de natiën zullen jullie niet voortgaan en in een stad van Samaritanen zullen jullie niet binnen gaan, maar ga veeleer naar de verloren schapen van het huis van Israel" (Matt. 10:5,6; Mark. 6:7-13; Luk. 9:1-6).

Met zulke duidelijke feiten voor ogen over hoe volkomen de natiën *in die dag* buiten Zijn aardse bediening gesloten waren, is het buiten mijn begripsvermogen te verstaan hoe heidenen het lef hebben vandaag binnen te dringen en de leer van deze verslagen van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes op zichzelf toe te passen. Met andere woorden, indien de leer van onze Heer, in Zijn aardse bediening, *exclusief* was voor "de verloren schapen van het huis van Israel", wanneer, waar en op wiens gezag werd die dan toepasbaar op ons, de natiën, vandaag?

Wanneer deze vraag is beantwoord, zal ondervonden worden dat het geheel en volledig rust op het gezag(?) van traditionele aannames uit donkere tijden! Het is gewoon een geval van een blinde die een blinde leidt. En zij die de voorkeur geven aan tradities van mensen boven het interne bewijs van het woord van waarheid in z'n oorspronkelijke zuiverheid, zullen, uiteraard, dit getuigenis beschouwen met onverschilligheid en met een snier. Maar zij die echt Zijn discipelen zijn en het getuigenis waarderen dat door Zijn woord wordt gedragen, zullen er in blijven, deze GODDELIJKE LIJN VAN DEMARCATIE erkennend en strikt handhavend.

Handelingen

De gedachte in het achterhoofd houdend - de adressen in de boeken - leze men Handelingen, en men zal zien dat de Twaalf nooit buiten het land Palestina gingen en alleen aan Joden en proselieten dienden. En met de grote vervolging van de ecclesia in Jeruzalem werden de discipelen verspreid over de districten van Judea en Samaria, behalve de apostelen (Hand. 8:1), en gingen zo ver als Foënicie, Cyprus en Antiochië, het woord sprekend aan niemand anders dan Joden (Hand. 11:19). Nu, in Christus' opstandingsbediening, droeg Hij de apostelen op: "Maar jullie zullen kracht verkrijgen bij het komen van de heilige geest op jullie, en jullie zullen getuigen van Mij zijn, zowel in Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria en tot de grenzen van het land" (Hand. 1:8; SW). De nauwkeurige student van de Schrift zal zien dat de Twaalf hun bediening beperkten tot deze drie gebieden - Jeruzalem, heel Judea en Samaria en tot aan de grenzen van het land. Daarbuiten gingen ze niet. Paulus werd geroepen terwijl hij buiten het land van Palestina was en diende voor de regionen daarbuiten.

In het eerste deel van het boek Handelingen is Petrus de meest vooraanstaande, maar hij wordt in het latere deel vervangen door Paulus. De eerste zeven hoofdstukken houden zich bezig met de bediening van de Twaalf in Jeruzalem, het achtste en negende met heel Judea en Samaria, en het tiende, elfde en twaalfde met de proselieten aan de grenzen van het land. Hun getuigenis werd in elk daarvan verworpen. De balans van het boek leidt naar buiten het land en heeft betrekking op de bediening van Paulus.

Paulus' afscheiding

Het dertiende hoofdstuk doet verslag van Paulus' afscheiding voor het werk waartoe hij werd geroepen ("afgezonderd voor het evangelie van God ... over Zijn Zoon ... Jezus Christus, onze Heer, door Wie wij genade en het apostelschap ontvingen, voor de geloofsgehoorzaamheid onder alle natiën" - Rom. 1:1-6;SW) en zijn bediening op het eiland Cyprus. Op Pafos wordt een Jood, genaamd Bar-Jezus, blind gemaakt omdat hij probeerde de proconsul, Sergius Paulus, een heiden, af te brengen van het geloof. De proconsul gelooft, het eerste individu uit het midden van de natiën die het evangelie hoorde en aanvaardde zonder eerst een proseliet van het Judaïsme te zijn geworden.

Vanaf die tijd groeit er een steeds wijder wordende kloof tussen de bediening van de Twaalf en die van Paulus, tot het afsluitende hoofdstuk, waar we Paulus in Rome vinden. Israel verwerpt zijn getuigenis over het koninkrijk en hij citeert Jesajas woorden, net zoals onze Heer deed toen zij Zijn getuigenis verwierpen (Matt. 13:14,15), blindheid over hen allen uitsprekend totdat "de volheid van de natiën zal binnengaan"(Rom. 11:25;SW).

Gevangenis en volkomenheidsbrieven

Het is *dan* dat Paulus zijn volkomenheidsbrieven schrijft - Efeziërs, Kolossenzen en Filippenzen - en voor het eerst de huidige geheime bediening presenteert die "verborgen was in de aionen in God"(Efe. 3:9), toen, in geest, de natiën gezamenlijke deelnemers werden aan de belofte in Christus Jezus, door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler werd (Efe. 3:6,7), met een hemels lotdeel "te midden van de hemelingen in Christus Jezus"(Efe. 2:4-7). Daarom moeten wij, de natiën, om de waarheid van God die voor ons was bedoeld over de alles overstijgende genade die de onze is in Christus Jezus te verkrijgen, en die Hij zal tonen tijdens de komende aionen (Efe. 2:6-8), gaan naar de brieven van Paulus, de uitverkorene, geroepene, afgescheidene, en benoemd als "een verkondiger en een apostel en een leraar van de natiën in kennis en waarheid"(Rom.15:15,16; 1 Tim.2:6,7; 2 Tim.1:11), en aan wie, alleen, de onthulling bekend was gemaakt(Efe. 3:1-4).

Maar laten we, voor nu, de geschriften van Paulus in de tussenperiode overslaan, en voortgaan met onze studie van Gods boodschap aan Israel in de Besnijdenis geschriften.

De Hebreëën

Na Handelingen is Hebreëën het volgende boek, in de volgorde van de Besnijdenis geschriften. De naam en het karakter van het boek tonen zonder enige twijfel aan dat het aan Israel werd geschreven. Het spreekt van "de vaders" (Hebr. 1:1) - en behoren alleen tot Israel - "verbonden," "priesterschap" en "koninkrijk," enz, die het onmiskenbaar doen behoren bij het volk Israel, want de "verbonden," "koninkrijk" en "priesterschap" behoren in zowel type als antitype bij Israel en niemand anders, als we Gods woord eren boven de tradities van het Christendom. Het "nieuwe-" of "betere verbond" wordt bevestigd in hoofdstuk 8:6-12, wat is voor het *huis van Israel* en het *huis van Juda*. Hoe een heiden hier kan binnendringen en deze leringen op zichzelf kan toepassen, zonder goddelijke volmacht of gezag, vereist meer onvervalste arrogantie dan wij verlangen te bezitten.

Jakobus

Vervolgens keren we ons naar het boek Jakobus, en we worden zeker niet in twijfel gehouden over aan wie het werd geschreven, want het allereerste vers bevat het adres, dwz. "Aan de twaalf stammen in de verstrooiing" (Jak. 1:9). Met dit duidelijke adres aan het begin van de brief, schijnt het moeilijk in te denken hoe een heiden, die het slechts leest (om niet te spreken over bestuderen, de passages er van kaapt voor zichzelf; zeker wanneer hij dat met verlies moet doen. De vraag die wij onszelf kunnen stellen is: Geloven wij dat Jakobus wist aan wie schreef, toen hij deze brief adresseerde aan de "twaalf stammen in de verstrooiing," of willen wij het beter weten dan hij, en het verdraaien, zodat het heidenen aanspreekt voor wiens richtinggeving ze nooit was bedoeld?

1 en 2 Petrus

Overweeg nu Petrus' brieven, en u zal vinden dat ze het volgende adres bevatten: "aan de uitverkoren verbannen van de verstrooiing". En voor verder bewijs over aan wie Petrus schrijft, vertelt Paulus ons in Galaten: "dat mij het evangelie van de onbesnijdenis was toevertrouwd, net zoals Petrus van de besnijdenis" en dat God "werkt voor Petrus in het apostelschap van de besnijding"(Gal. 2:7-9;SW). Allen die Gods woord in ere houden boven de traditie, zullen dit als afdoende bewijs aanvaarden dat Petrus' geschriften beperkt zijn tot de BESNIJDENIS.

Johannes en Judas

We zetten onze studie voort met Johannes en Judas, waar we voldoende intern bewijs vinden om hen die er zorgvuldig naar kijken, te overtuigen dat ook deze beperkt zijn tot de Besnijdenis. In feite worden de natiën, of heidenen, slechts drie maal genoemd in de Besnijdenisbrieven (1Petrus 2:12; 4:3; 3 Johannes 7) en dan alleen op een negatieve wijze! Petrus sprak over hen aan wie hij schrijft als zijnde onder de natiën. Johannes verdiept het onderscheid door te verklaren dat

zij niets van de natiën nemen. Al dit bewijs is voldoende om het feit te bevestigen dat deze brieven niet voor de heidenen bedoeld zijn, en als we enig geweten hebben over de goedkeuring van ons werkmanschap voor God, zullen we ophouden met kapen van hun geschriften voor de heidenen, en ze CORRECT TOEDELEN aan wie ze bedoeld zijn - de Besnijdenis - Israel.

De Openbaring

We beëindigen onze studie met "de Onthulling van Jezus Christus," of Openbaring, die de laatste van de Besnijdenis geschriften is. En ze loopt, voor de opmerkelijke lezer, over van bewijs dat ze werd geschreven aan de Besnijdenis. Alles is Joods, van het begin tot het eind, met de natiën aan hen onderschikt. Zij zijn een koninkrijk van priesters (Openb. 1:5,6). De ark van Gods verbond (Openb. 11:19), die exclusief aan Israel toebehoort, is in beeld. En de heilige stad is beschreven met de namen van de twaalf stammen van de zonen van Israel, en de muur van de stad heeft twaalf fundamenten en daarop zijn de namen van de twaalf apostelen van het Lammetje (Openb. 21:12,13). Laten we nu het feit opmerken dat wanneer er, in verband met deze stad, over natiën gesproken wordt, zij altijd *buiten* zijn, en niet in de stad (Openb. 21:24-26). Er is zelfs geen hint, in heel het woord van God, dat de natiën deel zullen hebben aan de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem. Verder bewijs hiervan, dat wij, de ecclesia die het Lichaam van Christus is, geen deel hebben aan deze stad, is het feit dat de fundamenten van de stad zijn beschreven met *alleen de namen van de twaalf apostelen* van het Lammetje. Hoe zullen we rekening afleggen voor de weglating van de andere apostelen van deze eer? Paulus en Timotheüs en Silas werden als apostelen beschouwd. Waarom worden zij weggelaten? En bovenal, elk fundament dat verondersteld wordt de ecclesia te ondersteunen, moet de apostel Paulus bevatten, door wie de onthulling en alle waarheid over het gezamenlijk lichaam was bekend gemaakt (Efe. 3:12). De afwezigheid van Paulus' naam (want hij was niet een van de twaalf - Hand. 2:14; 6:2 - Paulus was op dat moment nog niet bekeerd) is positief bewijs dat zij wie hij diende part nog deel hebben in de heilige stad. Ze zal het geredde Israel bevatten, de bruid van het Lammetje. Ons lotdeel, de ecclesia die het Lichaam van Christus is, is te midden van de hemelingen, in de hemel (Efe. 2:4-7; 3:1-10).

Zo dit alles (de Besnijdenis geschriften) latend voor wie ze bedoeld zijn - Israel - laten we ons nu keren naar Paulus' geschriften en de alles overstijgende genade proeven die komt naar hen buiten de verbonden - aan wie geen beloften werden gedaan - die geen hoop hebben, en die zonder God in de wereld zijn.

Paulus' brieven

Grofweg gesproken schreef Paulus negen brieven aan zeven ecclesias en vier brieven aan privé personen. En, zoals te vinden in de introductie van zijn brieven, ze zijn praktisch allemaal geadresseerd aan de Onbesnedenheid, de heidenen, voor wie hij werd verkozen, geroepen, afgescheiden, en aangesteld als verkondiger, apostel en leraar. In zijn geschriften ontvangen wij, de natiën, die het Lichaam - de ecclesia - vormen, een hoop van heerlijkheid die de verwachting van het volk Israel verre overtreft. Op aarde hebben we geen rechten - die behoren toe aan Israel, aan wie ze in verbonden gegeven werden. Maar in de hemelen verkrijgen wij

een alles overstijgende plaats, gereserveerd door genade, alleen voor hen die geen verdiensten hebben, die geen verwachting hebben, en zonder God in de wereld zijn. Vanaf dit bejubelde hoogtepunt van gelukzaligheid, kunnen wij neerzien op de zegeningen van de Besnijdenis en elk, ten behoeve van ons, omgezet zien worden in hemelse pracht.

Let op het contrast!

Bezit Israel niet de verbondsbeloften voor de aarde?

"Ons burgerschap behoort in de hemelen, van waaruit wij een Redder verwachten, ook, de Heer, Jezus Christus, Die het lichaam van onze vernedering zal omzetten, om het een te maken met Zijn heerlijke lichaam" (Filip. 3:20,21).

* * * * *

Is niet "het geredde Israel" "de bruid van het Lammetje?"

Wij zijn "het *Lichaam van Christus*" (Kol.1:18), een veel meer *intieme* en *vitale* relatie.

* * * * *

Zijn zij "gepardoneerd" of "vergeven?"

Wij zijn "gerechtvaardigd" of "van blaam gezuiverd."

* * * * *

Zijn zij "opnieuw geboren," "opnieuw verwekt?"

Wij zijn een "*nieuwe schepping*" in Christus, het "primitieve ging voorbij."

* * * * *

Hebben zij toegang tot de tempelhoven?

Wij hebben, met vertrouwen, toegang tot de Vader Zelf door Jezus Christus' geloof (Efe. 3:11,12), zonder de tussenkomst van een priester.

* * * * *

Zijn hun "namen geschreven in de rol des levens van het Lammetje?"

"*Christus* is ons leven," en "*wij zijn samen met Christus verborgen in God*" (Kol.3:3,4), een meer *vitale* en *veilige* staat.

* * * * *

Zal Christus redding brengen aan allen in Israel die Hem verwachten, uitzien naar Hem?" (Heb.9:28)?

"Christus stierf voor ons, zodat, of wij nu waken of dommelen, wij gelijk met hem zouden leven" (1 Thess.5:9,10)!

* * * * *

Zal Israel een lotdeel hebben op de aarde als een koninkrijk van priesters, heersend over de natiën?

Wij, het Lichaam - de ecclesia, hebben ons lotdeel te midden van de hemelingen, in Christus Jezus," (Efe.2:4-6), heersend over de engelen en aartsengelen van het hemelrijk(1 Kor.6:3).

* * * * *

Ziet Israel uit naar Christus om te komen en over heel de aarde te heersen?

Wij, het Lichaam - de ecclesia, zullen met Hem zitten op de troon van het universum, hoog boven iedere soevereiniteit en gezag en macht en iedere naam die genoemd wordt, niet alleen in deze aion, maar ook in die welke nog toekomst is(Efe. 1:20-22).

* * * * *

Zal Israel het koninklijk priesterschap zijn dat de aarde zal vullen met de kennis van de heerlijkheid van de Heer?

Wij, het Lichaam - de ecclesia, zullen de veelkleurige wijsheid van God bekend maken aan de soevereiniteiten en gezaghebbers te midden van de hemelen, in overeenstemming met de doelstelling van de aionen die Hij maakte in Christus Jezus, onze Heer (Efe. 3:10-12).

* * * * *

Zal Israel het koninkrijk en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder de hemelen gegeven worden (Dan. 7:27)?

Wij, het Lichaam - de ecclesia, zullen in de toekomstige aionen gebruikt worden om de alles overstijgende rijkdommen van Zijn genade te tonen in Zijn vriendelijkheid aan ons in Christus Jezus (Efe. 2:7) - het complement dat heel het universum compleet maakt (Efe. 1:23).

Twee gebieden van werkzaamheid

"In begin schiep Elohim de hemelen en het land" (Gen. 1:1;SW). En, uitgezonderd Paulus' brieven, heel het bereik van de Schrift is betrokken bij Gods raadsbesluiten

met betrekking tot de aarde (het land), en meer in het bijzonder bij het kanaal waardoor Hij deze raadsbesluiten zal voltooien, de natie Israel.

Paulus' geschriften houden zich bezig met de hemelen, en meer in het bijzonder met het kanaal waardoor God voorstelt zegeningen te brengen aan de hemelse gebieden, heel het universum, - de ecclesia, die het Lichaam van Christus is. Dit zal ons in staat stellen te beseffen waar Paulus aan dacht toen hij zei: "de heerlijkheid van de hemelen is anders en de heerlijkheid van de aardsen is anders"(1Kor. 15:40;SW). Israel zal grote heerlijkheid hebben op de aarde, in de komende aionen, maar de onze, te midden van de hemelingen, zal van alles overtreffende overstijging zijn.

Paulus' onthullingen overtreffen die van alle apostelen en profeten in zowel tijd als ruimte, omdat het aan hem was gegeven geheimen bekend te maken die tijdens de aionen in God waren verborgen. Hem werd toegestaan de doelstelling van God, die Hij maakte in Christus Jezus, voorafgaand aan de aionen, en die pas bereikt zal worden totdat zij hun loop hebben volbracht, te begrijpen en voor te leggen. Het werd hem geschonken het woord van God aan te vullen of te completeren, en zijn geschriften dragen ons binnen in een voortreffelijke, overstijgende genade en zegen waarvan Israel nooit kon dromen. Laten we ons daarom niet schuldig maken aan ze neer te trekken tot het niveau van hen van de Besnijdenis, maar met dankbare harten het gelukkige deel aanvaarden dat het onze is, en altijd proberen het gescheiden te houden van Israels verwachting.

Afsluitende samenvatting

Het bewijs van deze vluchtige blik is voldoende om aan te tonen dat de grote Auteur, in Wie alle schatten van rijkdom en kennis zijn verborgen, een doel en plan heeft dat zo groot is dat het heel het universum omvat, en toch maakt Hij een duidelijk onderscheid tussen de twee gebieden van werkzaamheid - de hemelen en de aarde. De GODDELIJKE LIJN VAN DEMARCATIE scheidt het Lichaam-ecclesia en de hemelen van Israel en de aarde.

Neem Paulus' brieven weg en we hebben een complete onthulling over Gods plan voor de verlossing van de *aarde* en het kanaal waardoor Hij heeft gekozen te werken - de natie Israel. In Paulus' brieven wordt het gebied van zegen overgezet naar *de hemelen* (Efe. 1.3), en het kanaal waardoor Hij gekozen heeft te werken is -- de ecclesia die het Lichaam van Christus is.

Verdere studie zal aan de opmerkelijke student veel opmerkelijke verschillen Paulus' geschriften en die van de Besnijdenis onthullen, waarvan wij nu slechts een schets gegeven hebben. En het grootste voordeel zal pas tot ons komen wanneer wij ten volle het feit waarderen dat Paulus' brieven er zijn voor het heden, en dat heel de rest van de Schrift z'n interpretatie en toepassing vindt vóór en na de huidige geheime bedeling of dispensatie van genade. Alleen Paulus geeft de waarheid voor de ecclesia die het Lichaam van Christus is. Die is nergens buiten zijn geschriften te vinden. Alle andere delen van goddelijke onthulling betreffen Israel en de natiën in onderschikking aan hen. Alle Schrift is voordelig als een

onthulling van Gods wegen, maar moet niet toegepast worden buiten de juiste plaats.

Het systeem van leer dat in Paulus' geschriften wordt ontwikkeld, is compleet op zichzelf, en is zo uniek dat het weigert vermengd te worden met de Besnijdenis leringen, zonder verwarring en verlies te krijgen. Dit verklaart waarom Paulus veel uitspraken van Petrus op een hoger niveau schijnt te herhalen. Twee voorbeelden zullen volstaan om het contrast aan te tonen.

PETRUS: "Daarom: omgordt de lendenen van jullie verstand, nuchter zijnde, verwacht volkomen de op jullie te brengen genade bij de onthulling van Jezus Christus"

(1Petr. 1:13;SW)

Paulus: "Wij dan, gerechtvaardigd uit geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus, door Wie wij ook, door het geloof, toegang hebben in deze genade, waarin wij staan en wij roemen, in de verwachting van de heerlijkheid van God."

(Rom.

5.1,2;SW)

Hier zien we dat genade een toekomstige verwachting is voor hen aan wie Petrus schrijft, terwijl zij aan wie Paulus schrijft reeds staan in de genade, een hedendaags bezit!

PETRUS: al jullie zorg op Hem werpend, want Hij zorgt voor jullie.""
(1Petrus 5:7;SW)

PAULUS: "Weest in niets bezorgd, maar laat in alle dingen door het gebed en het verzoek met dankzegging jullie wensen bekend gemaakt worden bij God, en de vrede van God, die superieur is boven alle denken, zal jullie harten en begrip bewaken in Christus Jezus"
(Filip. 4:6,7;SW)

Zorg doodt meer mensen dan oorlog. Maar als we niets toestaan ons bezorgd over te maken, hoe kunnen we dan onze zorgen op Hem werpen? Dit is gewoon weer een ander contrast tussen de bedieningen van Petrus en Paulus. In Paulus worden we geleid naar een vrede van God die kennis overstijgt, waar we rusten in de wil van Hem Die in staat is overtreffend te doen boven alles wat we wensen of vragen, in overeenstemming met de kracht die in ons werkzaam is. (Efe. 3:20).

Hieruit kunnen wij zien hoe de nieuwe wijn niet in oude wijnzakken gedaan kon worden. Beroof Petrus niet om Paulus te betalen. Hij heeft het niet nodig!

Laat me nogmaals herhalen dat alle Schrift is ter lering, maar niet alle Schrift werd aan of over ons geschreven. Paulus' brieven presenteren de waarheid voor vandaag en gaan over de ecclesia die het lichaam van Christus is, met een hemelse bestemming. Alles buiten zijn geschriften heeft geen plaats of toepassing voor het heden; het is voor de toekomst, nadat het Lichaam, de ecclesia, gecompleteerd is en geroepen om bij de Heer te zijn.

Mogen we leiding ontvangen om de GODDELIJKE LIJN VAN DEMARCATIE te herkennen en strikt te handhaven, aangewezen in deze kleine boodschap, de Besnijdenis geschriften latend voor wie ze bedoeld zijn - Israel, en ons koesteren in Zijn heerlijke genade die ons begenadigt in de Geliefde.

Hoofdstuk 8 - Kerk, Bruid en Lichaam

"op deze rots zal Ik Mijn ekklesia bouwen" (Matt. 16:18;SW)

"Wie de bruid heeft is bruidegom" (Joh. 3:29;SW)

"En Hij is het hoofd van het lichaam, de ekklesia" (Kol. 1:18;SW)

Een van de grootste behoeften bij het bestuderen van de Schrift vandaag is de dingen te onderscheiden die verschillen. En in onze studie van de onderhavige onderwerp verlangen wij er naar de grenzen op te zoeken van trouw aan het heilige origineel, er op staand dat een "patroon van gezonde woorden" wordt gebruikt, de dingen onderscheidend die verschillen en ze "juist snijden". Op geen

andere wijze kunnen we echt hopen de waarheid te hebben waarmee we kunnen komen tot een juist verstaan van het denken van de Inspiratie.

Ons onderwerp vraagt aandacht voor drie Schriftuurlijke termen, namelijk "Ecclesia," "Bruid" en "Lichaam." We hebben drie zinsneden gekozen uit het Woord der waarheid waarin deze termen worden gebruikt, niet om de zinsneden zelf te overdenken, maar gewoon de woorden van ons onderwerp dat ze belichamen. Maar ik zou in het voorbijgaan willen aanwijzen dat voor de meerderheid van Gods heiligen deze woorden als synoniemen beschouwd worden - een en hetzelfde ding betekenend. Maar ik sta er op te zeggen dat dit ver van de waarheid is. Deze gedachte heeft allen die er aan vasthouden geleid, en leidt nog steeds, naar verwarring en verlies, en we verlangen, indien mogelijk, de zaak op te helderen door het ware belang aan te duiden van elk van de termen volgens hun gebruik door de Inspiratie. We zullen ze overwegen in de genoemde volgorde.

De "ekklesia"

"Ik zal Mijn ekklesia bouwen." Laten we er aan denken dat wij deze woorden van onze Heer niet citeren voor het doel van omgang met het belang van de uitspraak zelf. We hebben de zinsnede gekozen omdat daarin wij de eerste maal in de heilige Schrift het woord "ekklesia" hebben, en het wordt vrijwel algemeen beschouwd als de profetie over de ekklesia, alsof er van slechts één kerk werd gesproken in de Schrift. En we kunnen verder toevoegen dat uitleggers, met dit idee in hun achterhoofd, de Schrift in een "puzzelplaatje" hebben omgevormd. Ongeacht welk deel van de Schrift we ook lezen, het ene doel schijnt de zijn: Zoek de ekklesia! Als voorbeeld wil ik een voorval vertellen dat twee jaar geleden onder mijn aandacht kwam. Het was mijn voorrecht op een zondagmiddag een grote kampbijeenkomst bij te wonen. Een bekende predikant van de denominatie zou de preek doen. De tabernakel was gevuld, met nog eens meerdere honderden buiten, zittend op het gras. Ik kwam zo dichtbij als mogelijk, verlangend alles te horen wat hij te zeggen had. Hij kwam naar voren en kondigde als zijn onderwerp aan: "De mars van de kerk doorheen de eeuwen," zijn tekst citerend uit Exodus 12:37, "En de zonen van Israel reizen van Rameses naar Succoth". In zo ongeveer anderhalf uur bracht hij naar voren wat hij de geschiedenis van de "kerk" noemde, verleden, heden en toekomst, van de tijd dat Israel hun exodus uit Egypte begon, tot al de verlostten in de hemel zouden zijn, wandelend op de gouden straten van het nieuwe Jeruzalem! Toen we weg gingen kwamen van alle kanten de opgetogen commentaren los: "Hij is absoluut een heel goede spreker!" "Was dat niet een heerlijke preek?" "Dat was de beste preek die ik in heel mijn leven heb gehoord!" Als ze er al waren was kennelijk niemand zich bewust geworden dat hij begon met een on-Schriftuurlijk uitgangspunt, en daarna doorheen de preek de Schrift verdraaide en weergaf om het te laten passen bij zijn traditionele ideeën over de kerk en de hemel. Met andere woorden, hij bracht een fout naar voren, en die werd met veel lof ontvangen!

Wat is de oorzaak van dit alles? Ik denk dat ik niet beschuldigd zal worden van het geven van een hardvochtig oordeel, maar mijn waarneming kan in één woord samengevat worden: zelfzucht. "Wij" behoren tot de ekklesia, daarom behoort alles wat we in de Bijbel lezen aan "ons!" Zo'n houding is gedegenereerd in een staat van

beroving - openlijke beroving - van de "verbonden," "wetgeving" en "beloften" van anderen, met niet de minste wroeging van het geweten! De Schrift betekent niet langer wat de Heilige Geest bedoelde, maar de "Bijbel" is een viool geworden waarop we ieder oud liedje kunnen spelen dat we wensen! De zonen van Israel die uit Egypte kwamen zijn de kerk! Israel in het land is de kerk! Johannes de Doper preekte tot de kerk! De Here Jezus preekte tot de kerk! Het koninkrijk is de kerk! Het kleine kuddetje is de kerk! De drieduizend op de Pinksterdag zijn de kerk! De zeven kerken in het tweede en derde hoofdstuk van Openbaring is de kerk! Johannes, in Openbaring 4:1, vertegenwoordigt de kerk! De levende schepselen, of cherubs, en de vier en twintig oudsten voor de troon zijn de kerk! De 144.000 zijn de kerk! De grote menigte is de kerk! De met de zon beklede vrouw, in Openbaring 12, is de kerk! De bruid is de kerk! Het nieuwe Jeruzalem is de kerk! O, de tragedie van zulk zelfzuchtig behandelen van het Woord van God! Moge Hij ons de genade schenken om af te keren van zulk vleselijk denken en wijsheid en kennis in deze zaken zoeken bij de *bron* van informatie - de oorspronkelijke Schrift, concordant vertaald - bewuste zorg gevend aan wat staat geschreven.

Bij onze studie over het woord "kerk," zien we dat het in het Grieks "ekklesia" is, een gewoon zelfstandig naamwoord, samengesteld uit de elementen "ek," dat "uit" betekent, en "klesia" dat "geroepen" betekent. Samengevoegd hebben we de letterlijke betekenis in onze taal van het Grieks, namelijk: "uit-geroepen." Het woord komt 115 maal voor in het origineel. In de King James vertaling, alsook in de American Standard Version, is het 112 maal weergegeven met het woord "church/kerk" en 3 maal met het woord "assembly/vergadering."

Het woord "kerk" heeft door de eeuwen heen veel rond zich verzameld dat vreemd is aan het origineel. In feite schijnen de vertalers en theologen de taak op zich genomen te hebben van het omvormen van een gewoon zelfstandig naamwoord naar een eigennaam, en, hoewel ze Gods heilig Woord geweld aangedaan hebben, zijn ze er toch goed in hun onderneming geslaagd. Voor de gemiddelde lezer draagt de term kerk heel de tijd de gedachte met zich mee aan het zelfde ding, ongeacht de plaats die hij leest of de context. Hij denkt alleen aan één kerk.

Laten we ons nu herinneren dat het originele woord ekklesia gewoon en alleen "uit-geroepen" betekent. Enige andere gedachte of belang dan dit is door mensen toegevoegd. Alleen door de context worden we in staat gesteld het soort karakter van de ekklesia te ontdekken, of van de "uit-geroepen" mensen die we overdenken. We zullen nu de aandacht richten op vijf onderscheiden ekklesias - "uit-geroepen" mensen - in de Schrift.

Israelitische raad in de wildernis

"Dit is de in de ekklesia in de wildernis komend met de boodschapper, die tot hem spreekt bij de berg Sinai"
(Hand. 7:38;SW)

Hier zien we hoe de Israelitische raad in de wildernis een "kerk" presenteert in de ware zin van het woord, dat wil zeggen, een "uit-geroepen" gezelschap van de natie Israel, afscheiden voor een speciaal dienstbetoon aan JAHWEH.

Een bende zilvermeden in Efeze

"Anderen dan schreeuwden iets anders, want de ecclesia was in verwarring en de meerderheid had niet waargenomen om welke reden zij samengekomen waren."

(Hand. 19:32;SW)

"Want ook wij zijn in gevaar beschuldigd te worden van oproer van vandaag, waarbij geen oorzaak hoort, waarover wij niet in staat zijn verantwoording af te leggen over dit oproer. En deze dingen zeggend, ontbindt hij de bijeenkomst[ekkklesia]"

(Hand. 19:40,41;SW)

Hier hebben we opnieuw de ware gedachte achter de betekenis van ekklesia in het alledaagse Grieks. De op rellen uit zijnde bende van zilvermeden hier in Efeze, die opstond tegen Paulus en zijn medereizigers, schreeuwend tegen hen en hun onderwijs, was een "kerk," een "uit-geroepen" groep mensen, naar hun beroep en bedoeling, nauwkeurig afgescheiden van de stadsbevolking.

Het stadsbestuur van Efeze

"Indien jullie nu zoeken naar iets over andere dingen, het zal in de wettige bijeenkomst [ekkklesia] verklaard worden"

(Hand. 19:39;SW)

Hier hebben we een andere ekklesia, of "kerk", die, wanneer genoemd, druk bracht om te dragen op de ekklesia, of "kerk" van zilvermeden, en hun bandeloze opschudding dempte. Het was voor de stadsraad van Efeze dat zo'n verstoring gebracht zou worden om geregeld te worden. Hierin kunnen we zien dat een select, of "uit-geroepen," gezelschap uit de Efezische bevolking, bekrachtigd om de wettelijke zaken van de stad uit te voeren, een "kerk" was! Maar in onze gebruikelijke Bijbelvertalingen zijn de ekklesia van zilvermeden en de stadsraad van Efeze vertaald geworden met het woord "vergadering," de hedendaagse lezer de indruk gevend dat wij een ander woord in het origineel hebben. Zulke inconsequente weergaven als deze hebben geleid tot verwarring en verlies over wat de waarheid die God echt over vele, vele dingen doorheen de Schrift heeft onthuld.

Gebruikt voor de Bruid van het Lammetje

"En grote vrees kwam op de hele ecclesia en op allen die dit hoorden"

(Hand. 5:11;SW)

Door een zorgvuldige overweging van wat vooraf is gegaan in de verslagen van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, zal van deze ekklesia, waarover hier als "gehele kerk" wordt gesproken, gezien worden dat ze alle "uit-geroepenen" van de natie Israel omvat, geroepen door Johannes de Doper, de Here Jezus en Zijn discipelen tijdens Zijn aardse bediening, Petrus en de elf, van Pinksteren tot aan deze gebeurtenis. Het omvat de "meer dan vijf honderd broeders"(1Kor. 15:6), de

"honderd en twintig"(Hand. 1:15), de "ongeveer drie duizend zielen" van Pinksteren (Hand. 2:42), en de "de velen die geloven" een paar dagen later, het totaal op ongeveer vijf duizend brengend (Hand. 4:4), een totaal makend van meer dan vijf duizend en vijf honderd van de zonen van Israel, hier aangeduid als de "hele ekklesia." Maar er moet aan gedacht worden dat deze "kerk" alleen de zonen van Israel bevat, met mogelijk een paar proselieten. Dit zal duidelijk gemaakt worden als we voortgaan in onze studie.

Vijf onderscheiden gebruiken van de uitdrukking

We hebben vijf onderscheiden gebruiken van de term ekklesia aangegeven, die in onze gebruikelijke vertalingen vertaald is geworden met "kerk" en "vergadering," en, zoals duidelijk waargenomen kan worden, elk gebruik verwijst naar een andere "kerk" of "uit-geroepen" volk. Zij die geleid willen worden door het interne bewijs van de originele Schrift kunnen zien dat "eklesia," letterlijk vertaald, een "uit-geroepen" volk betekent, en alleen door de context zijn we in staat het soort of het karakter te kennen van het "uit-geroepen" volk dat in beeld is. Met zo onze weg vrij zijn in de gelegenheid de andere termen van ons onderwerp met vrucht te verwegen.

Bruid en Lichaam

Dit deel van ons onderwerp bevat twee termen - "bruid" en "lichaam" - die vrijwel algemeen als synoniemen beschouwd worden. Daarom denken wij dat het in de eerste plaats verstandig en vruchtbaar zal zijn aandacht te vragen voor feiten die duidelijk en beslissend laten zien dat de Schrift de termen niet in een synonieme zin gebruikt.

Het eerste argument waar we naar willen wijzen om te laten zien dat "bruid" en "lichaam" niet als synonieme termen in de Schrift gebruikt worden, is het feit dat de "bruid" nergens een lotdeel of bestemming in de hemel wordt beloofd. Het "lichaam" is tenslotte een hemelse bestemming beloofd, "gezegend met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen," in tegenstelling tot de aardse zegeningen en heerlijkheid van de "bruid." Een zorgvuldig onderzoek van deze waarheid zal de schitterende wijsheid van God onthullen in Zijn raadsbesluiten voor de hemelen en de aarde.

Het tweede argument dat wordt aangeboden om te laten zien dat zij niet synonieme termen zijn, is het feit dat de "Besnijdenisgeschriften" overlopen van typen en anti-typen, symbolen en zinspelingen op de "bruid," terwijl Paulus zelfs niet daarop hint in zijn geschriften.

Het derde argument dat wordt aangeboden om te laten zien dat zij niet synonieme termen zijn, is het feit dat de "Besnijdenisgeschriften," in het bijzonder Johannes, voortdurend spreken over de "bruid," terwijl, aan de andere kant, Paulus voortdurend spreekt over het "lichaam," maar zelfs niet één maal de "bruid" noemt. Dit onderscheidend gebruik van de termen door de Inspiratie zou de aandacht van alle waarheidsliefhebbers moeten vasthouden.

Het vierde argument dat uit de Schrift wordt aangeboden om aan te tonen dat de termen "bruid" en "lichaam" niet identiek zijn, is het feit dat de "bruid" aanwezig was in de dagen van Johannes de Doper (Joh. 3:29), terwijl het "lichaam," waarvan Christus het Hoofd is, pas werd onthuld nadat Paulus was geroepen en naar de natiën werd gezonden.

Het vijfde argument is het feit dat de Schrift de termen onderscheid door te verklaren dat Christus de kerk maakt. die Zijn lichaam is, gereed, ze presenterend aan Zichzelf, zonder vlek of rimpel of enig ander ding, alleen maar dat het heilig en smetteloos zou zijn (Efe. 5.25-30), terwijl de bruid "zichzelf gereed maakt" (Openb. 19:7). De vereniging van de twee in één brengt een tegenstelling voort.

Dit is zeker voldoende bewijs om het feit te stellen dat de Schrift onderscheid maakt tussen de twee termen "bruid" en "lichaam." Dit bereidt de weg voor voor het aanwijzen van het belang van iedere term door het gebruik er van in de Schrift.

Wat is de bruid?

Johannes de Doper, een vriend van de Bruidegom, zal ons helpen de vraag te beantwoorden. Hij stelde zijn eigen discipelen voor aan de Bruidegom, toen hij tot hen zei:

"Zie, het Lam van God, die de zonde van de wereld wegneemt"
(Joh. 1:29;SW)

"De volgende morgen stond Johannes opnieuw, en twee van zijn discipelen. En kijkend naar Jezus, Die wandelde, zei hij: Zie, het Lam van God! En de twee discipelen hoorden hem spreken, en zij volgden Jezus"
(Joh. 1:35-37;SW)

Op een later moment, toen de Doper werd verteld van het gevolg van de bediening van de Heer, herinnerde hij hen:

"Jullie zelf getuigden tot mij dat ik zei dat ik niet de Christus ben, maar dat ik vóór Die gezonden ben geworden. Wie de bruid heeft is bruidegom. Maar de vriend van de bruidegom, die staat en Hem hoort, verheugt zich met blijdschap vanwege de stem van de bruidegom. Dit, dan, mijn blijdschap, is vervuld geworden. Hij moet groeien, maar het is aan mij om minder te worden"
(Joh. 3:28-30;SW)

"Wie de bruid heeft" maakt duidelijk dat de "bruid" in beeld was bij het prille begin van de bediening van onze Heer. Daarom zijn we zeker van twee dingen; eerst dat de Here Jezus Zelf de Bruidegom is; en twee dat de kleine groep van gedoopte Israëlieten die rond Hem bijeen gebracht was, het begin en representatief was van de ekklesia, of "uit-geroepen" Israëlieten, "aan wie geen vlek was," de "bruid van het Lammetje."

We weten dat Israel in de Hebreeuwse Schrift vaak wordt afgebeeld onder de figuur van de "vrouw" van JAHWEH. Bij de Sinai werd Hij hun echtgenoot (Jer. 31:32). Maar zij liet Hem in de steek om achter andere liefhebbers aan te gaan (Hosea 2:6-13), en Hij gaf haar een scheidingsbrief (Deut. 24:1-4). Volgens de wet kan ze nooit meer de Zijne worden, maar toch nodigt Hij haar uit om terug te keren (Jer. 3:1). Hij belooft op haar te wachten en haar voor Zichzelf te houden, tot de laatste dagen, zeggend: "jij zal niet van een man worden. En ook ben ik voor jou." (Hosea 3:3;SW).

Toen de Heer kwam en onder hen wandelde, noemde Hij hen een overspelige generatie, want zij hadden JAHWEH in de steek gelaten. De "vrouw" van JAHWEH omvatte de hele natie, maar de "bruid" is exclusiever. Alleen zij in Israel die Hem erkennen als JAHWEH's Lam voor hun zonden, met Hem verenigd in de liefhebbende banden van redding, konden deel aan deze blijde klasse claimen. Niet de "vrouw" van JAHWEH of het Lam, maar de "bruid" van het Lammetje. Niet een trieste hereniging in hoge ouderdom, maar vernieuwd met jeugd!

Dit deel van het onderwerp afsluitend, mogen we zeggen dat in heel de beschrijving van de "bruid-ekklesia" er geen enkele suggestie is die de natiën een plaats geeft. Neem bijvoorbeeld het toekomstige huis van de "bruid," de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, met z'n twaalf fundamenten en twaalf paarden poorten. De hele beschrijving verwijst exclusief naar de zonen van Israel, de "bruid van het Lammetje." Wanneer er over de natiën wordt gesproken zijn die altijd "buiten." Zij wandelen bij het licht er van en brengen eer en heerlijkheid in de stad. Verder zijn de twaalf fundamenten beschreven met de namen van de twaalf apostelen van het Lammetje. Hoe zullen we verantwoording afleggen voor de weglating van de andere apostelen van deze eer, als de heidenen deel hebben in de heilige stad? Paulus, Timotheüs, Silas, Sopater, Aristarchus, Secundus, Tychicus, Trofimus, Epafroditus worden in de Schrift allen erkend als apostelen. Waarom worden ze hier genegeerd? En bovenal: ieder fundament dat geacht wordt de "kerk" te ondersteunen, moet de apostel Paulus bevatten, door wie alle waarheid voor deze "geheime bedeling" bekend werd gemaakt. En aangezien hij afwezig is, is het een positief bewijs dat, wie de stad ook mag bevatten, het niet de plaats is voor hen aan wie Paulus diende. Daarom zal de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, de ekklesia van Israel bevatten, de "bruid van het Lammetje," en niet de ekklesia die het "Lichaam van Christus" is. Denk er aan dat de zinsnede "bruid van Christus" een verkeerde benaming is, een menselijke uitvinding, en nergens in de Schrift te vinden. Zij die verlangen een "patroon van gezonde woorden" te volgen, zoals God goed dacht te spreken door de Heilige Geest, zullen het links laten liggen.

Wat is het Lichaam van Christus?

Na uit de Schrift vastgesteld te hebben dat de term "kerk" ekklesia is in het Grieks, een gewoon zelfstandig naamwoord, en dat het een "uit-geroepen" volk betekent, dat de "bruid van het Lammetje" de "uit-geroepen" Israëlieten zijn die het koninkrijk beërven met al zijn aardse heerlijkheid, en wiens aionisch thuis in de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, zal zijn, dat neerdaalt van God uit de hemelen, en in de laatste aion haar plaats inneemt op de nieuwe aarde, kunnen we nu onze aandacht richten op de laatste term van ons onderwerp, dat onze harten

zal interesseren en grijpen als geen ander onderwerp in de heilige Schrift, omdat het ons aangaat, de natiën, de voorwerpen van Zijn alles overstijgende genade. En zoals we naar de Besnijdenisgeschriften moeten gaan om de waarheid te vinden over de "bruid-ekklesia," zo ook moeten we naar Paulus' geschriften gaan voor de waarheid over de "Bruid-ekklesia." Paulus spreekt, als enige van alle schrijvers van de Griekse Schrift, over het lichaam.

En het kan hier goed zijn aan te duiden dat Jezus Christus, in Zijn aardse bediening, niet preekte over het lichaam. Hij zegt met Zijn eigen woorden: "Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis van Israel!" (Matt. 15:24;SW)

En Paulus verifieert dit door te zeggen dat "Christus dienaar van besnedenen is geworden, ten behoeve van de waarheid van God, om de beloften van God aan de vadersen te bevestigen" (Rom. 15:8;SW)

Nu slaan de "beloften van God aan de vadersen" niet op het lichaam, want dat werd pas vele jaren na de aardse bediening van onze Heer onthuld. Er staat geschreven: "En Hij leidde hen rond in heel Galilea, onderwijzend in hun synagogen en verkondigend het evangelie van het koninkrijk" (Matt. 4:23;SW)

Hij noemde het woord "kerk" slechts drie maal (Matt. 16:18; 18:17,17), en geen daarvan verwees hoe dan ook naar het lichaam, dat in latere jaren door de apostel Paulus werd onthuld, maar had betrekking op de "bruid-kerk," zoals we eerder aangeduid hebben. Maar in de geschriften van Paulus slaat alles op de "kerk" die het Lichaam van Christus is.

"En Hij is het Hoofd van het lichaam"
(Kol. 1:18;SW)

"En Hij onderschikt alles onder Zijn voeten en Hij geeft Hem, als Hoofd over allen, aan de ecclesia"
(Efe. 1:22;SW)

Deze Schriftgedeelten wijzen een "lichaam-kerk" aan, eigen aan de geschriften van de apostel Paulus. Mogen we een overweging geven voor een verdere beschrijving er van?

"Door dit ben ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus voor jullie, de natiën, indien jullie tenminste luisteren naar de bediening van de genade van God, die aan mij gegeven werd voor jullie, die naar openbaring aan mij is bekend gemaakt, het geheim waarvan ik eerder in het kort schreef, waartoe jullie, lezend, mijn inzicht in het geheim van de Christus kunt begrijpen, dat tijdens verschillende generaties niet bekend is gemaakt aan de zonen van de mensen, zoals het nu werd geopenbaard aan de heiligen, Zijn apostelen en profeten, in geest, dat de natiën gezamenlijk lotdeelgenieters zijn en een gezamenlijk lichaam en gezamenlijk deelnemers aan de beloften, in Christus Jezus, door het evangelie, waarvan ik uitdeler ben geworden naar de gave van de genade van God, die mij gegeven is, naar

de werking van Zijn kracht"
(Efe. 3:1-7;SW)

Hier leren we van een ekklesia, een "uit-geroepen" volk uit de natiën en Israel door "het evangelie waarvan ik [Paulus] de uitdeler ben geworden," die, "in geest," medelotdeelgenieters werden, een gezamenlijk lichaam, en gezamenlijke deelnemers van de belofte in Christus Jezus.

Dit is de ekklesia die God "zegt met alle geestelijke zegen te midden van de hemelingen, in Christus" (Efe. 2:3;SW)

Dit is de ekklesia die God "ons tezamen op en zet ons tezamen in Christus Jezus te midden van de hemelingen, opdat Hij, in de komende eeuwen, de overstijgende rijkdom van de genade zou tonen, in Zijn goedheid voor ons in Christus Jezus" (Efe. 2:6,7;SW)

Dit is de ekklesia "door de genade zijn jullie geredden, door geloof en dat niet uit jullie zelf; het is het naderingsgeschenk van God, niet uit werken, opdat niemand zou roemen"(Efe. 2:8,9;SW).

Dit is de ekklesia van heidenen en Israëlieten, die "in geest, ... gezamenlijk lotdeelgenieters zijn en een gezamenlijk lichaam en gezamenlijk deelnemers aan de beloften, in Christus Jezus, door het evangelie, waarvan ik uitdeler ben geworden naar de gave van de genade van God, die mij gegeven is, naar de werking van Zijn kracht." (Efe. 3:5,6,7;SW).

Dit is de ekklesia aan wie "niet de worsteling [is] tegen bloed en vlees, maar tegen de soevereiniteiten, tegen de autoriteiten, tegen de wereldmachten van deze ^oduisternis, tegen de geestelijke machten van de boosheid onder de hemelingen."(Efe. 6:12;SW).

Dit is de ekklesia waarvan het "burgerschap behoort in de hemelen, waaruit ook wij de Redder verwachten, de Heer, Jezus Christus, Die het lichaam van onze vernedering zal omvormen gelijkvormig aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van Die Hem in staat stelt zelfs het al aan Zich te onderschikken" (Filip. 3:20,21;SW).

Dit is de ekklesia waardoor God Zich heeft voorgenomen "dat nu bekend zou worden aan de overheden en de gezaghebbers te midden van de hemelingen, door de ekklesia, de veelkleurige wijsheid van God, naar het doel van de eeuwen dat Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer" (Efe. 3:10,11;SW).

Dit is de ekklesia "die Zijn lichaam is, het complement van Hem Die het al in allen completeert" (Efe. 1:23;SW).

Afsluitende samenvatting

Het bijeen gebrachte bewijs uit deze korte studie van de Schrift over ons onderwerp, de "kerk," de "bruid" en het "lichaam" kan als volgt opgesomd worden:

- De term "kerk" is de vertaling van het origineel Griekse woord "ekklesia," een gewoon zelfstandig naamwoord, en betekent "een uit-geroepen" volk, met geen bijzondere verwijzing naar wie dat volk mag zijn, voor wat het woord zelf aangaat.
- De "bruid van het Lammetje" is een ekklesia, een "uit-geroepen" volk van de natie Israel, die het koninkrijk beërft met alle beloften die er bij horen, uit de hemel, van God, en neemt haar plaats in op de nieuwe aarde in de laatste aion.
- Het "lichaam van Christus" is een ekklesia, een "uit-geroepen" volk uit de heidenen en de natie Israel, "door het evangelie waarvan ik [Paulus] de uitdeler ben geworden," die "in geest, ... gezamenlijk lotdeelgenieters zijn en een gezamenlijk lichaam en gezamenlijk deelnemers aan de beloften, in Christus Jezus," met een hemelse bestemming, gezegend met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen van het grote hemelgebied van God.

Het verlangen van ons hart en gebed is dat van de apostel Paulus, dat de God van onze Here Jezus Christus, de glorierijke Vader, aan allen die dit lezen een geest van wijsheid en openbaring moge geven in de bewustwording er van.

Hoofdstuk 9 - De evangeliën onderscheiden

"Hij die bij machte is jullie te versterken naar mijn evangelie"
(Rom. 16:25;SW)

Beste lezer, ik vraag me af of het belang van deze zinsnede, "mijn evangelie," ooit uw hart lang genoeg gegrepen heeft om u te doen vragen naar waarom Paulus gebruik maakte van zulk een uitdrukking? Om de gedachte verder te ontwikkelen, kwam het ooit bij u op dat de Schrift meer dan één evangelie naar voren zou kunnen brengen? En dan, als Paulus' evangelie hetzelfde is als dat wat door Petrus, Jakobus en Johannes uitgedeeld werd, is het dan niet aanmatigend van de kant van

Paulus om achter hen om het *zijn* evangelie te noemen? Is het wel eens bij u opgekomen dat men kan preken en er op aandringen een evangelie te "gehoorzamen" dat voor het heden terzijde is gesteld, of dat in de toekomst van kracht zal zijn?

Met deze vragen werkend in uw gedachten, verlang ik er naar een studie te presenteren over een van de meest belangrijke onderwerpen in heel het boek van God, maar tegelijk het meest genegeerde en verwarde, dat wij met zekerheid het evangelie kunnen kennen dat God heeft bevolen voor de huidige, geheime, bedeling, en waardoor wij versterkt mogen worden in de bewustwording van Zijn rechtvaardigheid en gevestigd worden in Zijn vrede.

Het woord "evangelie"

Het woord "evangelie" betekent letterlijk GOED-BERICHT, blijde boodschap, of goed nieuws. Het is voor ons allen zo bekend dat we de toepassing er van als eenduidig aanvaarden, zonder vragen te stellen. Dit is een bron van serieuze verwarring en een vorm van onderwijs waardoor het Christendom onuitsprekelijk geestelijk verlies heeft geleden.

In de Schrift lezen we van "het evangelie van het koninkrijk," "het evangelie van het koninkrijk van God," "het evangelie van de Besnijdenis," "het evangelie van de Onbesnedenheid," "het evangelie van de genade van God," "het evangelie van God," "het evangelie van de heerlijkheid van de blijde God," Paulus' "mijn evangelie," "het evangelie van Christus," "het evangelie van de heerlijkheid van Christus," "het geheimenis van het evangelie," "een andersoortig evangelie, dat geen ander is," en "het aionisch evangelie."

Door de meerderheid van Gods heiligen, inclusief predikanten en leraren, wordt als vanzelfsprekend aangenomen dat al deze uitdrukkingen verwijzen naar één en hetzelfde - gewoon het evangelie! Ik erken nederig dat het langdurig mijn deel was in het uitoefenen van zulk armzalig vakmanschap in de dienst van de Heer, en dat alles te wijten was aan het blindelings volgen van traditie! Maar toen ik, door Zijn genade, er toe werd gebracht een gewetensvolle studie te maken van de Schrift door een "patroon van gezonde woorden," gehoor gevend aan het belang van iedere uitdrukking, dat mijn bediening werd veranderd.

Door geen aandacht te schenken aan de waarschuwingen van de Schrift om onderscheid te maken van de dingen die verschillen en "het woord der waarheid recht te snijden," vinden we dat velen een evangelie preken dat nu in afwachting is, voor de toekomst, of zij mengen het onderwijs van twee of meer, daarmee "een andersoortig evangelie, dat niet een ander is" voortbrengend, waarvan de leraar, ook al zou hij een engel uit de hemel zijn, onder de dubbele anathema van de Schrift ligt!

De verschillende evangeliën

De verschillende verwijzingen in de Schrift naar de evangeliën vinden uitdrukking onder vijf verschillende kopjes:

1. Het evangelie van de Besnijdenis
2. Het evangelie van de Onbesnedenheid
3. Het geheimenis van het evangelie
4. Een andersoortig evangelie, dat geen ander is
5. Het aionisch evangelie

We stellen nu voor nauwkeurig elk van deze evangeliën in onze studie te overwegen, ze toedelend aan hen aan wie de Schrift duidelijk toewijst.

1. Het evangelie van de Besnijdenis

De Schrift spreekt van "het evangelie van de Besnijdenis," en om hier geen fout te maken zullen we een beroep doen op de Schrift voor informatie over wie de Besnijdenis zijn; dan zullen we het evangelie vaststellen dat bij hen hoort. De eerste maal dat het genoemd wordt zou de zaak voor eens en altijd moeten vastleggen.

"En Elohim zegt tot Abraham: "En jij zult Mijn verbond houden, jij en jouw zaad na jou, gedurende hun geslachten. Dit is Mijn verbond met jou, dat jij zult houden tussen Mij en tussen jullie en tussen jouw zaad na jou: jullie moeten besneden worden, al die mannelijk zijn. En jullie besnijden het vlees van jullie voorhuid, en het wordt tot teken van het verbond tussen Mij en tussen jullie. En een zoon van acht dagen zal door jullie besneden worden, al het mannelijke, gedurende jullie geslachten, die geboren is in jullie huishouding of iedere zoon van een vreemdeling, verkregen door zilver, hij die niet van jouw zaad is. Om besneden te zijn zal hij besneden worden die geboren is in jouw huishouding of verkregen met jouw zilver. En het wordt Mijn verbond in jullie vlees, tot een aionisch verbond. En de onbesneden mannelijke, hij van wie niet het vlees van zijn voorhuid is besneden, deze ziel wordt afgesneden van zijn volk. Hij hief Mijn verbond op." (Gen. 17:9-14;SW)

Laten we luisteren naar Paulus:

"Herinnert jullie daarom dat ooit jullie, de natiën in het vlees, die onbesnijdenis genoemd werden door die besnijdenis genoemd worden in het vlees, gedaan door handen, dat jullie, vóór die era, zonder Christus, vervreemd waren van het burgerschap van Israel en gasten van de verbonden van de belofte, geen verwachting hebbende en zonder God in de wereld" (Efe. 2:11,12;SW)

Deze Schriftgedeelten zullen volstaan om aan te tonen dat het zaad van Abraham naar het vlees, waarvan ieder mannelijke besneden is aan het vlees van zijn voorhuid, de Besnijdenis is. In de tweede plaats was het evangelie dat hen betrof, hun belofte verbonden, Messias en koninkrijk, zeer zeker "het evangelie van de Besnijdenis." Schriftuurlijke bevestiging hiervan wordt geleverd door Paulus aan de Galaten, zeggend:

"Maar integendeel: waarnemend dat mij het evangelie van de onbesnijdenis was toevertrouwd, net zoals Petrus van de besnijdenis, want Hij die werkt voor Petrus in het apostelschap van de besnijding, werkt ook voor mij in de

natiën"
(Gal. 2:7,8;SW)

Hier leren we dat aan Petrus het evangelie van de Besnijdenis was toevertrouwd, dat in Hem werkte voor het apostelschap van de Besnijdenis. Maar waar vond dat plaats? Het antwoord is te vinden in de afsluitende dagen van de aardse bediening van onze Heer aan de Besnijdenis (Rom. 15:8). Zoals we al eerder aangewezen hebben, in het dertiende hoofdstuk van Mattheüs, toen de natie Israel, de oudsten en leiders van het volk, de heersers en de bouwers, de boodschap van de Messias verwierpen, citeerde Hij Jesaja's plechtige woorden en sloot Hij de deur van het koninkrijk tegen hen. Dan vertelt Hij de discipelen de "geheimen van het koninkrijk van de hemelen," gebeurtenissen die gaan spelen na Zijn kruisiging en opstanding. Dit wordt gevolgd door een belangrijke gebeurtenis in het zestiende hoofdstuk van Mattheüs, dat maar weinig begrepen wordt, tenzij we het strikt toepassen op wie het toebehoort. Houd in gedachten dat Christus alleen was gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israel, dat Hij een dienaar werd van de Besnijdenis ten behoeve van de waarheid van God, om de beloften aan de vaders te bevestigen, en, dat Hij overal ging om het evangelie van het koninkrijk te preken. Nadat Zijn verkondiging verworpen was en de deur was gesloten, vinden we Hem bezig met het aan Petrus toevertrouwen van de "sleutels van het koninkrijk van de hemelen," met het gezag om te openen en binden en losmaken, met de zekerheid dat zijn daden in de hemel bekrachtigd zullen worden (Matt. 16:18,19). Het zou amusant zijn, ware het niet zo beklagenswaardig ernstig, de manier te zien waarop predikers van vandaag aannemen dat deze uitspraak van de Here Jezus aan Petrus met gelijke kracht op hen toepasbaar is!

De Heer droeg de sleutels van het koninkrijk van de hemelen over aan Petrus, en met hem aan "de elf" (Matt. 18:18), maar aan niemand anders. Dit is het moment waarop Petrus het evangelie van de Besnijdenis werd toevertrouwd. Dit kan geen ander evangelie zijn dan "het evangelie van het koninkrijk van de hemelen" (Matt. 3:2; 4:23), dat oorspronkelijk door Johannes de Doper werd verkondigd.

"Jullie hebben waargenomen wat in heel Judea besproken wordt, beginnend in Galilea, na de doop die Johannes verkondigt: Jezus van Nazareth, hoe God Hem zalft met heilige geest en kracht, Die door het land ging, goed doende en allen genezend die getiranniseerd zijn door de Lasteraar, dat God met Hem was."
(Hand. 10:37,38;SW)

Het is het goede nieuws dat de God van de hemelen Zich ten doel heeft gesteld een koninkrijk op te richten, hier op aarde, zowel politiek als geestelijk, alle koninkrijken van de mens omvattend "onder heel de hemelen," waar Messias Ben David zal zitten op de troon van Zijn Vader naar de Davidische belofte (2 Sam. 7:1-16), waarvan Jeruzalem de hoofdstad zal zijn, herbouwd met heerlijke en schitterende schoonheid, waar de zonen van Israel het koninkrijk zullen bezitten, met alle volken en landen aan hen onderschikt, als priesters van JAHWEH en dienaren van God, wanneer zij zullen heersen tot de kennis van de heerlijkheid van JAHWEH de aarde zal bedekken zoals de wateren een bedekking over de zee vormen. Het betreft het goede nieuws dat JAHWEH de beloften aan de vaders gaat vervullen en het koninkrijk aan Israel herstellen, de politieke soevereiniteit

die van hen was weggenomen en aan de heidenen gegeven, beginnend bij Nebukadnessar, "totdat de tijden van de natiën gevuld zullen zijn"(Luk. 21:24;SW).

Drie verkondigingen van dit evangelie

De Schrift brengt drie verkondigingen van dit "evangelie van het koninkrijk" naar voren - twee in het verleden en één in de toekomst. De eerste begon met de voor-verkondiging vanuit Galilea door Johannes de Doper(Hand. 10:37), en ging voort met de bediening van Christus en Zijn discipelen, eindigend met Zijn verheerlijking op de heilige berg, nadat Hij was verworpen door de bouwers van de natie (Matt. 13.14,15; Hand. 13:23-27).

De tweede begon op de Pinksterdag, toen Petrus, de sleutels gebruikend die aan hem waren toevertrouwd, opstaande met de elf, aan heel het huis van Israel verkondigde "dat God Hem én Heer én Christus maakte, deze Jezus die jullie kruisigen"(hand. 2:36;SW). De twaalf beginnen de bediening in Jeruzalem, en die gaat door heel Judea en Samaria, dan naar de grenzen van het land. Dit is zo ver als de Pinksteropdracht (Hand. 1:8) door de twaalf reikte, waarvan volledig verslag wordt gedaan in het achtste hoofdstuk. Paulus werd buiten het land geroepen en kreeg opdracht het naar hen in de verstrooiing te brengen. Maar net als bij de Messias en de twaalf in het land werd het verworpen. De deur naar het koninkrijk werd opnieuw dicht geslagen en ook voor de tweede maal door Jesaja's plechtige boodschap, bij de afsluiting van het boek Handelingen (28:26-28); en het koninkrijk, met de koninkrijksverkondiging, wordt uitgesteld.

Hier zal het niet ongepast zijn de waarheid te benadrukken dat Israel nog steeds als natie terzijde is gesteld, tot de volle maat van de natiën in zal gaan (Rom. 11:25-27). Paulus zegt: "Want de liefde van Christus dringt ons, dit oordelend: dat één ten behoeve van allen stierf, dus zijn zij allen gestorven" (2Kor. 6:14;SW). Op dezelfde basis benadrukken wij het feit dat als de natie Israel, als zodanig, afgebroken wordt, verhard, verblind, in de doelstelling van God, tot het volle complement van de natiën zal ingaan, dan zal alles wat hen toebehoort - hun belofte verbonden, priesters, Koning en koninkrijk, het evangelie van het koninkrijk, de brieven die rechtstreeks aan hen werden geschreven, als zodanig, met hen zeer zeker opgeschort zijn. Daarom staat het vandaag brengen van het Besnijdenis-evangelie van het koninkrijk gelijk aan het preken van een evangelie dat strikt betrekking heeft op Israel en hun koninkrijk, dat nu in afwachting is tot andere doelen in Gods aionische bedelingen zijn vervuld. De waarheid van dit alles wordt kenmerkend gedemonstreerd aan allen die gewetensvol aandacht willen schenken aan wat staat geschreven.

Er zal echter, in de toekomst, een derde verkondiging van het evangelie van het koninkrijk zijn, nadat de ekklesia die het Lichaam van Christus is, compleet gemaakt is en verzameld voor onze Heer, Leven en Hoofd, te midden van de hemelingen. Het zal tijdens de bedeling van "toekomstige verontwaardiging" zijn (Matt. 3:7;SW), en de "grote benauwing" (of "grote verdrukking" - Matt. 24:10-22;SW), die de laatste helft van de zeventigste zeven van Daniëls zeventig zevens profetie zal beslaan (Dan. 9:24-27). De verkondiging zal uitgevoerd worden door een trouw overblijfsel van Israel, aan wie geloof en mededogen zal worden

getoond, nadat het volle complement van de natiën zal zijn ingegaan (Rom. 11:29-32). De Here Jezus vertelde het in verband met de grote benauwing van Israel, door de natiën, in de eindtijd, zeggend:

"En dit evangelie van het koninkrijk zal verkondigd worden in heel de bewoonde Aarde, tot een getuigenis aan al de natiën, en dan zal de voleinding komen"
(Matt. 24:3-14;SW)

De hele context laat zien dat de boodschap van de Heer betrekking heeft op de zonen van Israel en niet op de natiën; de natiën haten, vervolgen en doden hen omwille van Christus' Naam, maar een trouw overblijfsel zal, middenin de grote benauwdheid, het evangelie van het koninkrijk verkondigen als een getuigenis aan alle natiën; dan zal het "einde van de huidige boze aion" komen, wanneer de Messias zal komen en verlossing zal brengen aan Israel, de komende aion zal inluiden en het verbond en koninkrijk voor hen bevestigen, zoals staat geschreven.

De luide en hardnekkige roep, vandaag, om "terug te gaan naar het oude Jeruzalem-evangelie," als een standaard motto van trouw aan de waarheid, wordt in werkelijkheid maar weinig herkend als een slogan voor afvalligheid! Het mag dan wel goed klinken voor die er de nadruk op leggen, maar het negeert wat staat geschreven en gaat terug naar en berooft de beloften van anderen!

II. Het evangelie van de Onbesnedenheid

Zonder enige twijfel is de vraag die nu om onze aandacht vraagt: Hoe kunnen wij de evangeliën voor vandaag kennen?

Hiervoor stellen wij voor de enig goddelijk gekozen, geroepen, door de heilige geest afgescheiden en opgedragen met een bijzonder missie voor de natiën in deze bedeling van het geheim, het antwoord te laten geven. Ongeveer twintig maal spreekt de Schrift van Paulus als de verkondiger en een apostel en een leraar van de natiën in kennis en waarheid (2Tim. 1.11).

Na zijn bekering, als Saul, was hij verbonden met die apostelen die rechtstreeks uit het Judaïsme geroepen waren - de twaalf - en gedurende de Handelingen periode verkondigde hij het evangelie van het koninkrijk in de synagogen buiten het land aan hen in de diaspora - Joden en proselieten.

In het dertiende hoofdstuk van Handelingen lezen we van zijn afscheiding voor het werk waartoe hij was geroepen, en als Paulus gaat hij naar de natiën, zijn eerste boodschap rechtstreeks predikend aan de natiën in Antiochië in Pisidië, waar hij voor het eerst melding maakt van zijn grootse leer van rechtvaardiging, het bijzondere evangelie waarvoor hij was afgescheiden, en dat hij met graagte "mijn evangelie" noemde. Maar we moeten in gedachten houden dat Paulus, zoals we hebben aangeduid in hoofdstuk VIII, vanaf zijn afscheiding in Handelingen dertien, een tweevoudige bediening uitvoerde, tot de afsluiting van de Handelingen periode. In de synagogen, buiten het land, verkondigde hij het evangelie van het koninkrijk als getuige aan de Joden en heidense proselieten die daar bijeen

kwamen. Na verdreven te zijn predikte hij het evangelie van God - rechtvaardiging door geloof - aan allen die naar hem wilden luisteren, Joden zowel als heidenen (Hand. 13:2; Rom. 1:2; Gal. 1;11,12; Rom. 1:16,17: 3:21-26 en 4:25-5:2).

Maar laat er aan gedacht worden dat dit evangelie - rechtvaardiging door geloof - nooit door de twaalf werd gepreekt. Dit is het punt waar alle verwarring vandaan komt. Door het vermengen van het evangelie van het koninkrijk (dat vergeving brengt) met het evangelie van de genade van God (dat rechtvaardiging, vrijspraak en zuivering brengt), wordt er een "andersoortig evangelie, dat geen evangelie is" geproduceerd, een vervalst evangelie met een vloek voor allen die het preken!

Nadat Paulus en Barnabas het evangelie hadden gepreekt in Lystra, Derbe en het land rondom, "En sommigen, afdalend van Judea, leerden de broeders dat: Indien je niet besneden zou zijn naar het gebruik van Mozes, kun je niet gered worden"(Hand. 15:1;SW). Na heel wat opschudding en discussiëren met hen, gaat Paulus, in overeenstemming met de beslissing van de broeders in Antiochië en een speciale onthulling, op naar Jeruzalem en legt aan hen van naam het evangelie voor dat hij verkondigde onder de natiën (Gal. 2:2).

Uit Paulus' verslag van deze bijeenkomst, in zijn Galatenbrief, leren we dat:

"voor hen simuleren wij zelfs geen uur van onderschikking, opdat de waarheid van het evangelie voort zou blijven bestaan bij jullie"
(Gal. 2:5)

Aan de andere kant verkreeg Paulus de volle erkenning van zijn apostelschap van hen van naam, zoals hij de broeders in Galatië vertelt:

"en van degenen die de reputatie hebben iets te zijn. Wat zij eens waren, niets daarvan is voor mij van belang; °God ziet niet naar het gezicht van de mens, want mij legden de aanzienlijken niets op. Maar integendeel: waarnemend dat mij het evangelie van de onbesnijdenis was toevertrouwd, net zoals Petrus van de besnijdenis, want Hij die werkt voor Petrus in het apostelschap van de besnijding, werkt ook voor mij in de natiën, en de genade kennend die mij geschonken werd, geven Jakobus en Cefas en Johannes, die verondersteld worden als pilaren, mij de hand van gemeenschap, dat wij gaan naar de natiën, doch zij naar de besnijdenis"
(Gal. 2:6-9;SW)

Bij deze bijeenkomst besluit Jakobus (niet de apostel), de broer van de Heer, die het leiderschap van de ekklesia in Jeruzalem op zich had genomen, bevelen te maken en die naar hen onder de natiën te zenden die geloofden (Hand. 15:19-32). Paulus en Barnabas, met anderen, worden met deze bevelen weggezonden. Op dat moment ontstaat er een scherpe onenigheid tussen Paulus en Barnabas. Paulus kiest Silas en, na door de broeders overgedragen te zijn aan de genade van God, hoort al spoedig de roep uit Macedonië en gaat naar nieuwe velden.

Vanaf die tijd tot aan de afsluiting van de Handelingenperiode, is er een steeds wijder wordend onderscheid tussen de ekklesia (uit-geroepen) uit de Besnijdenis en de ekklesia uit de Onbesnedenheid. Paulus, zoals we uit zijn brieven leren,

preekt "het evangelie van God ... over Zijn Zoon," waarvoor hij was afgezonderd "voor de geloofsgehoorzaamheid onder alle natiën, omwille van Zijn Naam" (Rom. 1:1-6;SW), dat hij "het evangelie door mij gebracht"(Gal. 1:11;SW) noemt, "het evangelie ... dat ik verkondig in de natiën"(Gal. 2:2;SW), "mijn evangelie"(Rom. 2:16; 16:25;2 Tim. 2:8).

Dit is, uiteraard, "het evangelie van de genade van God," alleen aan de apostel Paulus gegeven om te getuigen. Het is het goede nieuws dat Christus, verworpen en gekruisigd, tot een zondoffer voor de wereld werd gemaakt, dat Hij was opgewekt uit de doden vanwege onze rechtvaardiging, en door de verlossing die God in Hem bewerkte, door geloof in Zijn bloed, zijn wij gerechtvaardigd van alle dingen en kunnen we vrede hebben en kunnen we ons verheerlijken in de verwachting van de heerlijkheid van God. Niets als dit is te vinden in de geschriften van de Besnijdenis.

Dit evangelie wordt op vele manieren beschreven. Het wordt "het evangelie van God" genoemd in Romeinen 1:1, omdat het ontstond in Zijn liefde; "het evangelie van Christus" in 2 Korinthe 10:4, omdat het voortvloeit uit Zijn offer, en omdat dit het enige doel van evangeliegeloof is. Het wordt "het evangelie van de genade van God" genoemd in Handelingen 20:24, omdat het hen redt die de wet vervloekt, en hen rechtvaardigt aan wie nooit beloften of verbonden werden gegeven. Het wordt "het evangelie van de heerlijkheid van Christus" genoemd in 2 Korinthe 4:4, omdat het betrekking heeft op Hem Die Zijn vooraanstaande plaats in heerlijkheid verliet, Zichzelf ontledigde, de vorm van een slaaf aannam, komend in de gelijkenis van de mensheid, Zichzelf nederig maakte, gehoorzaam werd tot aan de dood, zelfs de dood van het kruis, om welke reden God Hem verhoogd heeft aan Zijn rechterhand, in heerlijkheid ...

"boven alle soevereiniteit en gezag en kracht en heerschappij en alle naam die genoemd wordt, niet alleen in deze aion, maar ook in de toekomstige.
En Hij onderschikt alles onder Zijn voeten en Hij geeft Hem, als Hoofd over allen, aan de ecclesia, die Zijn lichaam is, het complement van Hem Die het al in allen completeert"
(Efe. 1:21-23;SW)

Het wordt "het evangelie van onze redding" genoemd (Efe. 1:13), "want het is Gods kracht voor de redding van iedereen die gelooft, eerst voor de Jood en ook voor de Griek" (Rom. 1:16;SW). Het wordt "het evangelie van de Onbesnedenheid" genoemd (Gal. 2:7;SW), want het redt geheel buiten alle werken, vormen en inzettingen om, waarvoor Paulus de geroepen apostel en gekozen uitdeler werd, "voor de geloofsgehoorzaamheid onder alle natiën, omwille van Zijn Naam"(Rom. 1:5;SW).

Het "evangelie van de Onbesnedenheid," samen met het "geheimenis van het evangelie" is het evangelie dat vandaag gepreekt zou moeten worden.

III. Het geheimenis van het evangelie

Deze geheime fase is vandaag vrijwel geheel verloren gegaan in het Christendom. In feite is het zo dat buiten hen die bekend zijn met de Concordante Vertaling van

de Heilige Schrift, maar weinigen er iets over weten, en nog minder het nog preken. Toen Maarten Luther de boeien van het Romanisme brak, herstelde hij voor de wereld Paulus' grote leer van rechtvaardiging door geloof. We benadrukken opnieuw dat dit is "het evangelie van God" is, waarvoor Paulus was afgezonderd, en dat hij "mijn evangelie" noemde, en nooit door Petrus, Jakobus, Johannes of iemand anders van de twaalf werd gepreikt, en ook is het niet te vinden in enige van de Besnijdenis geschriften.

De Schriftuurlijke leer van rechtvaardiging wordt vandaag door de heiligen niet goed begrepen. Gewoonlijk wordt het gedegradeerd tot niet meer dan een pardon of vergeving, wat, op z'n minst gezegd, slecht werk is! We moeten voorzichtig zijn en het duidelijk scheiden van "het evangelie van de Besnijdenis" als we hopen de hartbevredigende boodschap er door te krijgen die God behaagd heeft te geven. Rechtvaardiging is Gods eigen rechtvaardigheid, die Hij uitgiet over de zondaar voor geloof (Filip. 3:9). Maar "het geheimenis van het evangelie" was geheim tot het door onthulling bekend werd gemaakt door de apostel Paulus. Het wordt door de Schrift de "verzoening" genoemd, en houdt zich bezig met vrede.

Onze vertalingen hebben (over het algemeen) over deze heerlijke waarheid heen gekeken, zodat het inderdaad een "geheimenis" werd in het Christendom! We vinden dat in het origineel God twee woorden gebruikte om de verschillende aspecten van dit evangelie uit te drukken, maar onze vertalers negeerden het feit en gaven beide weer met "verzoening." Als gevolg daarvan ging de gezegende waarheid van de "verzoening" voor de heiligen verloren.

In het Grieks hebben we twee woorden: katallasso, wat BENEDEN-VERANDERING betekent, of "verzoenen", en apo-katallasso, wat VANAF-BENEDEN-VERANDERING, of "wederverzoening," betekent. Als gevolg daarvan zou het voor allen duidelijk moeten zijn dat God twee verschillende gedachten uitdrukte door twee woorden te gebruiken, en verder wordt de waarheid duidelijk uitgedragen door de contexten waarin de woorden worden gebruikt. Verzoening is, altijd, een eenzijdige zaak.

"En dit alles is uit God, Die ons met Zich verzoent door Christus en ons de bediening van de verzoening geeft"
(2Kor. 5:18;SW)

"vijanden zijnde, verzoend werden naar God door de dood van Zijn Zoon"
(Rom. 5:10;SW)

In "het geheim van het evangelie" vinden we dat "alles uit God is," Die Zelf verzoend is en Die de zondaar smeekt om verzoend te zijn. Wanneer de zondaar zijn wapens neerlegt, doet hij zijn vijandschap weg, en ontvangt Gods verzoening, gemaakt door de dood van Zijn Zoon op het kruis; er is wederzijdse verzoening en vrede.

Laten we er aan denken dat ...

Christus stierf voor zondaren Gods Zoon stierf voor vijanden

maar God beveelt Zijn liefde aan ons Want indien wij, vijanden zijnde,

aan, ziende dat, toen wij nog zondaren waren, Christus ten behoeve van ons stierf.
(Rom. 5:8;SW)

verzoend werden naar God door de dood van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, gered worden in Zijn leven
(Rom. 5:10;SW)

Rechtvaardiging
Rechtvaardigheid
Redding!

Verzoening
Liefde
Vrede!

"Velen van de heiligen hebben nooit de stabiliteit gekend, de solide bevrediging, de jubelende vreugde die rechtvaardiging zelf niet kan voortbrengen, maar die in hen komt die de Weg gebruiken waarin God heeft voorzien - Christus Jezus - niet alleen om de last van hun zonden weg te nemen, maar als de weg die leidt naar Zijn aanwezigheid, toegang gevend aan deze veel grotere genade - de wederzijdse verzoening.

"Rechtvaardiging komt voort uit dat wat God heeft gedaan; maar de basis van vrede is wat Hij is. We wijzen naar de verlossing die in Christus Jezus is als de grond van onze rechtvaardiging, rechtvaardigheid en redding, maar we moeten opzien naar de Zoon van God, verhoogd tot de hoogste heerlijkheid, buiten het bereik van de dood, en naar God Zelf, Wiens Beeld Hij is, en vinden in Hem de levende, hartbevredigende, duurzame grond van verzoening, liefde en vrede.

"De Zoon van God, hoewel dezelfde persoon als Christus, presenteert Hem in een helder verhoogd licht. De Messias is de Mens die kon; Hij is de kracht van God, Zijn sterke rechterarm. Zijn zalving maakt Hem geschikt om dingen te doen. De Zoon van God spreekt niet zozeer van Gods Uitvoerende als van Zijn Beeld. Wat God is schijnt door in Hem. Verblijvend aan de boezem van de Vader onthult Hij Zijn aanhankelijkheden ten opzichte van Zijn schepselen.

"Tenzij we onderscheid maken tussen de verschillende heerlijkheden van onze Heer Christus, zullen we veel, zeer veel verliezen.

"Als de Zoon van God levert Zijn dood kracht noch rechtvaardigheid, maar levert de lang verloren liefdesband die achter bleef in de droevige aftocht uit Eden. Laten we jubelen in onze rechtvaardiging door de dood van Christus en de zekerheid die door Zijn bloed werd verzegeld. Maar dit is slechts een middel tot een heerlijk einde. Als we hier stoppen slagen we er niet in Gods doel met dit alles te bereiken.

"We werden verzoend door de dood van Zijn Zoon! Dit spreekt niet van onze zwakte of onze zonden of iets van onszelf. Het vertelt ons van Gods kant aan deze wonderlijke transactie op Golgotha. Toen mensen Gods Zoon doodden, hield Hij hun overtredingen niet tegen hen, maar maakte het tot een verzoening waardoor de mensheid en God wederzijds verzoend konden zijn en vrede hebben. Laten wij:

- Christus preken voor zondaren!
- Gods Zoon preken voor vijanden!
- Christus preken voor rechtvaardigheid!
- Het bloed van Christus preken voor redding!
- Het leven van Gods Zoon preken voor liefde, wederzijdse verzoening en vrede!

(Uittreksels uit "Het geheimenis van het evangelie")

Dit wordt in de Schrift "het geheimenis van het evangelie" genoemd, en het werd verzwegen tijdens de aionische tijden, tot het door de apostel Paulus werd onthuld voor de huidige geheime bedeling van Gods genade (Rom.2:16; 16:25; Efe.6:18-20; 2 Tim.2:8). Het hele twaalfde hoofdstuk is gewijd aan een studie van dit evangelie.

Een andersoortig evangelie, dat geen ander is

Dit evangelie wordt plechtig op de harten gelegd van allen die gewetensvol de opening lezen van Paulus' brief aan de Galaten. De brief werd tot stand gebracht als gevolg van Joodse leraren die ekklesias van de natiën in de provincie Galatië bezochten waar Paulus aan het evangeliseren was geweest, die probeerden ze tot besnijdenis te krijgen en vurig voor de wet, overeenkomstig de praktijken onder het Besnijdenis evangelie. Het is de vermenging van de leren van een of meer evangeliën en vuur voor de wet die dit "andersoortig evangelie dat geen ander is" voortbrengt. Hoe verfrissend is het een man te ontmoeten die geen ruimte geeft aan traditie, maar altijd probeert de wil van God te kennen door Zijn Woord, en die dat Woord preekt met warme liefde, met het oog alleen op de heerlijkheid van onze gezegende Heer Christus!

De afvalligheid van het Christendom

Paulus, in zijn schrijven aan de Thessalonicenzen, waarschuwde hen: "Niemand zou jullie misleiden, op welke wijze dan ook. Want zou de afval niet eerst komen ...?" (2Thess. 2:3;SW). Velen zijn al misleid door uit te zien naar de komst van een beweging die de Bijbel zou vernietigen, met als gevolg dat religieus geloof en vuur zal ophouden! Niets kan verder van onthulde waarheid zijn dan dit. Het einde van deze aion gaat een van de meest gigantische organisaties van religie zien die de wereld ooit heeft gekend, waarin geloof en religieus vuur verkregen zal worden door "kracht en tekenen en valse wonderen," wanneer heel de wereld zal aanbidden! Ik opende vanochtend een brief van een grote denominale organisatie, waarin deze klaagde over het feit dat "wij onze Bijbel-school visie en ons evangelisch vuur hebben verloren!" Als een oplossing voor de toestand dringen zij er op aan dat als we willen "specialiseren, adverteren, mobilizeren en verbijbelen, de overwinning zal komen!" We mogen er zeker van zijn dat er geen einde zal komen aan de roep voor "verbijbelen," "Bijbel-school bijeenkomsten," "evangelisatie bijeenkomsten" om "ons volk te indoctrineren, zowel jong als oud, in

onze toestand." Allen die zijn binnengegaan in de bewustwording van Gods aionische doelstelling, in het bijzonder in Zijn onthulling over de afsluiting van deze boze aion, weten dat noch geld, noch energie gespaard zal worden om deze organisaties in leven te houden; want zij moeten groeien en samengaan in een wereldsysteem van religie, waarin trouw beloofd en eer gegeven moeten worden aan het hoofd, of gedood worden als gevolg! Maar we zouden ons moeten herinneren dat organisaties en religie niet Christus en redding zijn! Dit is de reden waarom de misleiding en afval is gekomen. Verder is de afval waarvan Paulus spreekt niet een van de minderheid, de paar die weigeren lid te worden van de verschillende denominaties van religie, maar van de meerderheid! De uitgebreide, samenwerkende systemen van religie, met hun miljoenen belijdende leden, zijn de afval!

De vraag rijst nu: Wat houdt de afval van het Christendom in? De Schrift geeft het antwoord. Tijdens de Handelingen periode getuigt Paulus niet alleen van het "evangelie van het koninkrijk" in de synagogen buiten het land Palestina, maar predikt het "evangelie van de genade van God" aan allen die wilden luisteren, aan Joden en heidenen. Tijdens zijn laatste zendingsreis vinden we hem terug in Milete, pleitend met de oudsten van de Efezische ekklesia, hen verhaalde hoe hij het evangelie van de genade van God betuigde en drie jaren lang, dag en nacht, hij een ieder onder tranen bemoedigde; en nu vertrouwt hij hen opnieuw toe aan God en aan "het woord van Zijn genade." Een paar jaren later schrijft hij aan Timotheüs zijn laatste brief en geeft hem de beklagenswaardige woorden: "Jij hebt dit waargenomen: dat zij allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia"(2Tim. 1:15;SW). Naar wie en wat keerden zij zich weg? Er is maar één antwoord: Zij keerden weg van Paulus' leer naar die van de Besnijdenis! Dat was het begin van de afval die het georganiseerde Christendom tot op vandaag heeft gepropageerd. Vijf en zeventig procent van de Bijbelleer, waarop de verschillende denominaties zeggen te zijn gegrondvest, zijn afkomstig uit de Besnijdenis geschriften, waarvan geen woord ooit aan hen werd geschreven! De geschriften van Paulus, degene die speciaal was geroepen, afgescheiden en opdracht had ontvangen als apostel, verkondiger en leraar van de heidenen in kennis en waarheid, ontvingen bijna geen plaats! Zoals ze in die vroege dag van Paulus wegkeerden, zo hebben ze zich van hem en van de kennis en waarheid die God voor hen heeft bevolen weggekeerd.

Maar ik hoor iemand gebruik maken van het gebruikelijke, vertrouwde argument: 'O, maar wij nemen Paulus' geschriften samen met alle andere!' Maar hoe weinig realiseren zij die van dit argument gebruik maken zich dat zij zichzelf beschuldigen van het preken van "een andersoortig evangelie, dat geen ander is," en zichzelf onder de anathema van de Schrift plaatsen!

Het is niet genoeg luid en lang te roepen om specialisering, mobilisering en verbijbelen. We moeten gehoor geven aan wat werd geschreven door een patroon van gezonde woorden, de dingen die verschillen onderscheiden en het woord van waarheid recht verdelen(of snijden), als we verwachten als gekwalificeerde, onbeschaamde werkers voor God te staan en Zijn gezegende applaus te ontvangen.

God heeft het "evangelie van de Onbesnedenheid" afgescheiden van het "evangelie van de Besnijdenis," en heeft in deze geplaatst wat niet vermengd kan worden zonder een overspelig evangelie voort te brengen, dat de Schrift "een andersoortig

evangelie, dat geen ander is" noemt. Het is niets anders dan samenbrengen wat God heeft gescheiden, en Zijn anathema is over allen die dit doen, ook al zou het een engel uit de hemel zijn.

V. Het eeuwigdurend (aionisch) evangelie

Over het "eeuwigdurend [letterlijk: aionisch] evangelie" wordt maar één maal gesproken in de Schrift, en het is onze nauwste overweging waard in verband met de tijd en omstandigheden waarmee het is verbonden.

"En ik nam een andere boodschapper waar, vliegend in het midden van de hemel, een aionisch evangelie evangeliserend aan die op de Aarde zitten en aan iedere natie en stam en taal en volk, zeggend met een luide stem:
"Weest bang voor God en geeft Hem heerlijkheid, want het uur van Zijn oordelen kwam. En aanbidt Die de hemel en het land en de zee en de waterbronnen maakte"
(Openb. 14:6,7;SW)

Dit aionisch evangelie is niet voor vandaag, zoals allen kunnen waarnemen, als zij maar onderscheidend lezen. Het is voor het uur van Zijn oordeel, en dat is in de toekomstige dag van Zijn verontwaardiging. God is verzoend en heeft vandaag vrede met de wereld, en alle ware prediking zou in harmonie moeten zijn met onze opdracht als ambassadeurs die het woord van verzoening verkondigen - vrede (2 Kor. 5:18-21). Dit aionisch evangelie wordt verkondigd te midden van toorn, en doet op hen geen beroep om te geloven, zoals het evangelie van vandaag doet. In feite schijnt er geen geloof mee verbonden te zijn, want het is aangepast aan een tijd waarin genade is teruggetrokken. Het roept niet op tot bekering, want dat is de deur naar het koninkrijk vóór het uur van oordeel heeft geslagen (Hand. 2:38). We zien dat de last van de boodschap vrees is - de vrees van God in Zijn meest elementaire aard als Schepper. Het is een eis dat niemand aanbeden wordt dan de Ene Die het universum heeft geschapen. Het is een tegenboodschap tegen de valse profeet, die allen oproept het wilde beest en de draak te aanbidden, zoals geleerd kan worden door het met Openbaring 13:11-15 te vergelijken. De boodschap is toepasbaar in het laatste deel van Daniëls zeventigste zeven, het afsluitend deel van de vreselijke verdrukking, wanneer Gods verontwaardiging onverdond uitgegoten zal worden over de zonen van de koppigheid. De boodschap onthult dat God zelfs in de tijd van verontwaardiging denkt aan mededogen.

Samenvatting

I. **Het evangelie van de Besnijdenis** is het goede nieuws in overeenstemming met de vaderlijke beloften, om het koninkrijk aan Israel te herstellen, alle koninkrijken van de mensheid onder de hemelen omvattend, met de Messias zittend op de troon van Zijn heerlijkheid in Jeruzalem, en Israel als koninklijk priesterschap - koningen om de natiën te regeren, en priesters om JAHWEHs geestelijke zegeningen aan hen te bedienen.

II. **Het evangelie van de Onbesnedenheid** is het evangelie van de genade van God, waarvoor Paulus was afgezonderd. Het geeft rechtvaardiging - Gods eigen

rechtvaardigheid - aan de zondaar, vanwege de geloofsgehoorzaamheid in Christus Jezus, buiten wet, vormen en inzettingen om. Paulus sprak er van als "het evangelie dat ik verkondig onder de natiën" - "mijn evangelie."

III. **Het geheimenis van het evangelie** is de verzoening die aangeboden wordt in de dood van Gods eigen Zoon tot wederzijdse verzoening en vrede. Het was een geheim dat tijdens de aionische tijden was verzwegen, tot het door de apostel Paulus werd onthuld voor de huidige, geheime bedeling van genade.

IV. **Een andersoortig evangelie, dat geen ander is**, is een overspelig evangelie, teweeg gebracht door het vermengen van het "evangelie van de genade van God" met het "Besnijdenisevangelie" van het koninkrijk en vuur voor de wet, en houdt een dubbele anathema in voor mens of engel die schuldig is aan het preken er van.

Het eeuwigdurende [aionische] evangelie is voor het uur van oordeel in de toekomstige dag van verontwaardiging, allen die op de aarde zijn oproepend God te vrezen en Hem de heerlijkheid en aanbidding te geven als Schepper. Het is een tegenboodschap tegen die van de valse profeet, die de mensheid oproept het beeld van het wilde beest te aanbidden en het merkteken in hun voorhoofd en hand te ontvangen. Het is tegengesteld aan alle feite van onthulling om de verkondiging van zo'n evangelie voor te stellen in deze dag van genade.

Hoofdstuk 10 - Het evangelie dat Paulus preekte

"De rechtvaardige zal leven uit geloof"
(Rom. 1:17;SW)

Toen Maarten Luther in 1510 Rome bezocht en met vuur zijn toewijding bracht, zoals de rest van de verdwaasd gemaakte menigte, terwijl hij op zijn knieën de trappen van de Sint Pieter beklom om de grote, beloofde aflaat te verkrijgen, zei hij: "Een stem als de donder leek tot mij te zeggen, 'de rechtvaardige zal uit geloof leven!' Dit voorval markeerde het begin van het herstel van het evangelie dat Paulus predikte, en dat bijna veertien eeuwen daarvoor voor de wereld verloren was gegaan.

Zoals we al in hoofdstuk IX hebben aangeduid, beweerde Paulus heftig dat het evangelie dat door hem werd gepreekt niet naar de mens was, noch aanvaardde hij het van een mens, noch was het door een van hen aan hem verteld, maar door een

onthulling van Jezus Christus (Gal. 1:11,12). Bij bekrachtigt het feit verder door het "mijn evangelie" te noemen.

Voor dit evangelie, zo vertelt Paulus ons, was hij afgezonderd (Rom. 1:2), dat hij niet beschaamd was (Rom. 1:6), dat het hem een wee zou zijn als hij het niet zou preken (1 Kor. 9:16). Door het evangelie dat hij preekte zijn wij gered, als we vasthouden aan wat hij zei bij het preken van het evangelie; buiten en zonder ons geloof is het een voorwendsel (1 Kor. 15:1,2). Hij geeft het in detail door aan de Korinthiërs, de nadruk leggend op de essentiële elementen in deze woorden:

"En nu, broeders, maak ik het evangelie bekend dat ik jullie evangeliseer, dat jullie aanvaard hebben, waarin jullie ook staan, door welk jullie ook worden gered, indien jullie vasthouden aan het woord dat ik jullie evangeliseer, behalve als jullie zonder reden geloven. Want ik geef door aan jullie ten eerste wat ook ik aanvaardde: dat Christus stierf voor onze zonden, naar de Schriften, en dat Hij werd begraven en dat Hij werd opgewekt op de derde dag, naar de Schriften"
(1 Kor. 15:1-4;SW)

Uit dit Schriftgedeelte zien we onmiddellijk dat het evangelie dat Paulus predikte betrekking had op Christus - Zijn dood, begrafenis en opstanding. Het is Gods kracht voor redding en niets kan de plaats er van innemen. Er is geen andere kracht in het universum die mensen naar God kan laten toekeren. Alle moderne vervangels en hulpmiddelen, sanitair of sociaal, gepassioneerde mondelinge of emotionele opwinding, kunnen een mens niet redden of rechtvaardig maken voor God. Alleen het evangelie, zonder enige toevoeging of verweer, is in staat iedereen die gelooft te redden.

Wat een heerlijke studie - de rechtvaardiging van de mens, zijn rechtvaardigheid en redding door de verlossing die in Christus Jezus is, Die God voortbracht voor een bedekking, door geloof in Zijn bloed - het evangelie! Dit is echt een goed bericht, goed nieuws.

I. Christus stierf voor onze zonden

Christus stierf voor onze zonden naar de Schrift. Dit is het eerste essentiële feit of waarheid van het evangelie. Een helder verstaan van alles wat dat inhoudt, samen met een bewustwording van de permanent blijvende, zonde-reinigende werkzaamheid van Zijn bloed, dat ons verlost, niet alleen van de natuurlijke gevolgen van zonde, maar ook van God verontwaardiging die er verband mee houdt, en ons kleedt in goddelijke rechtvaardigheid, buiten het bereik van veroordeling, kan niet ingeschat worden.

Maar op welke wijze stierf Christus voor onze zonden naar de Schrift? Deze vraag heeft veel zorg gebaard, en doet dat nog steeds, in eerlijke en ook oneerlijke harten. Daarom, ons tot op zekere hoogte de harde noodzaak voor een grondige studie van wat God heeft onthuld over deze grote vraag bewust wordend, zullen wij de uiterste zorg en eerbied betrachten bij het presenteren van het onderwerp van het woord van Zijn genade, hopen daarbij allen die het lezen te helpen.

Paulus opent het onderwerp door een vergelijking te maken met de daden van mensen. Zo vergroot en intensiveert hij de liefde van God, in Zijn transactie aan het kruis. Hij zegt:

"Want nauwelijks zal iemand ten behoeve van een rechtvaardige sterven, misschien dat iemand de moed heeft ten behoeve van een goede te sterven"
(Rom. 5:7;SW)

Velen die dit lezen zijn zich, door persoonlijke waarneming, bewust van de waarheid die het bevat. Vele jaren geleden speelde zich in de staat Virginia een tragedie af in een rechtbank, als gevolg van een uitspraak, toen de rechter en diverse rechtbank werknemers dood geschoten werden. De criminelen ontsnapten en verborgen zich lange tijd in de bergen, maar werden uiteindelijk door een jachtgroep gegrepen, en berecht en veroordeeld. In de groep was een jonge man, op iedere wijze ideaal, geliefd door heel de gemeenschap, maar met de anderen veroordeeld tot de elektrische stoel. Terwijl de tijd voor de executie naderde, deed een man van over de bergen een beroep op de gouverneur om toestemming te krijgen te sterven ten behoeve van de goede man! We zouden hier nog andere voorbeelden kunnen geven, ten behoeve van het goede, misschien zelfs van hen die durfden te sterven!

"maar God beveelt Zijn liefde aan ons aan, ziende dat, toen wij nog zondaren waren, Christus ten behoeve van ons stierf"
(Rom. 5:8;SW)

"Doch wij zien Jezus, een beetje minder gemaakt zijnd dan de boodschappers, vanwege het lijden van de dood gekroond zijn geworden met heerlijkheid en met eer, zodat door de genade van God, Hij zou proeven van de dood ten behoeve van iedereen"(Hebr. 2:9;SW)

"Want Degene die geen zonde kende, maakte Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem"
(2 Kor. 5:21;SW)

Deze Schriftgedeelten onthullen de diepgaande genade van God die ons wordt aanbevolen door de dood van Christus ten behoeve van ons, maar ik vraag me af of we echt het diepe belang van dit alles grijpen. In de eerste plaats moeten we een heldere bewustwording krijgen van de zondigheid van zonde in Gods ogen, en Zijn rechtvaardige verontwaardiging en veroordeling er van. Paulus zegt:

"Want het onmogelijke van de wet, waarin ze zwak was door het vlees, deed God, Zijn Zoon zendend in gelijkenis van het vlees van de zonde, en om de zonde - Die de zonde veroordeelt in het vlees, opdat de rechtseis van de wet vervuld zou worden in ons die niet naar het vlees wandelen, maar naar de geest"
(Rom. 8:3,4;SW)

Dit Schriftgedeelte onthult Gods veroordeling van zonde in het vlees, en de uitgebreide liefde en genade die Hij zo geweldig en niet mis te verstaan aan de wereld heeft aangeboden, toen Hij Zijn eigen Zoon zond in de gelijkenis van het

vlees van de zonde en Hem bracht in het stof van de dood aan het kruis. O, mochten wij toch de werkelijkheid grijpen van die grote transactie op Golgotha! Het verslag van Christus' gebeden en lijden in Gethsemanee zijn ons allen bekend, maar zij bereiden onze harten alleen voor op de diepere ontvouwingen van het kruis, waar de Zondeloze ten behoeve van ons tot zonde werd gemaakt. Door het donkere toneel van Gethsemanee binnen te gaan, vinden we de transactie van het kruis omgevormd van slechts een manifestatie van menselijke en satanische haat, naar een bewuste en tevoren besloten daad van God. De verschrikkelijke behandeling van de Heilige door de God Die Hij zo trouw diende, is een veel meer verwarrend probleem dan de introductie van het kwaad in de schepping. Niemand zal willen betwisten dat Christus niet verdiende de bittere beker te drinken die de Vader Hem voorzette. In de donkere schaduwen van Gethsemanee werd het probleem van het kwaad voor ons opgelost.

"Vader! Indien U wil, neem deze beker van Mij weg. Echter, laat niet Mijn wil gebeuren, maar de Uwe"
(Luk. 22:42;SW)

Dit is een goddelijk plaatje van het grote conflict tussen goed en kwaad in z'n meest intense vorm. Onze Heer kende heel goed het kwaad dat voor Hem lag, want Hij had er keer op keer over gesproken. Hijzelf wilde de beker niet drinken! Laten we dit helder stellen: het lijden van Christus was niet *Zijn* wil, maar de wil van *de Vader*. Tot dan toe was er een perfecte eenheid geweest tussen de wil van de Vader en die van de Zoon, maar in deze extreme worsteling van de ziel maakte berusting de weg vrij voor onderschikking.

Sinds het ochtendgloren van de schepping had Hij een genoeg gehad in de wil van God. Hij had met blijdschap Zichzelf ontledigd van de heerlijkheden van de goddelijke vorm en nam de vorm aan van een slaaf, binnentredend in de vernedering van de mensheid. Maar toen het aankwam op de schandelijke dood van het kruis, kwam Zijn ziel in opstand en weigerde Zijn wil te volgen! Onze willen zijn zo voortdurend in conflict met Gods wil, dat het voor ons vrijwel onmogelijk is ons bewust te worden van de vreselijke kloof die onthuld werd in de worstelende woorden "laat niet Mijn wil gebeuren, maar de Uwe."

Vanaf het donkere toneel van Gethsemanee, volgen wij Hem naar het kruis op Golgotha. En zonder ook maar op z'n minst de schuld van de mens of de zonde van Satan te minimaliseren, mogen we onder hun hatelijke daden door kijken en zien hoe God ze gebruikt als Zijn poppen in de voorbereiding van het grote Offer dat tevoren bekend was, ja, al voor de nederwerping van de wereld (1 Petrus 1:20).

De dreigende duisternis was maar een fysieke aanwijzing van terugtrekking van de goddelijke Aanwezigheid van de stille Lijder. Dit was onvergelijkbaar meer verschrikkelijk dan de tegenstand van Zijn vijanden of de verlating door Zijn vrienden. Totdat de duisternis Hem omhulde, had Hij altijd in het licht van Gods glimlach geleefd. Nu hangt Hij aan een boom en is Hij door God vervloekt (Gal. 3:13). Zondeloos werd Hij tot zonde gemaakt (2 Kor. 5:21). Toen was het dat vuur van boven in Zijn botten kwam (Klaagl. 1:13). Daar was het dat de Heer Hem kneusde en Zijn ziel maakte tot een offer voor zonde (Jes. 53:10). Het is het zwoegen van Zijn ziel in die donkere uren dat de zondevraag voor eens en altijd

regelde. Probeer, om een beetje te weten van wat Hij leed, de betekenis van de woorden van de Psalmist David te verstaan (Psa. 22:14,15;SW):

"Ik ben uitgegoten als water
en al mijn beenderen zijn ontwricht.
Mijn hart is als was;
het is gesmolten in het midden van mijn darmen.
Mijn kracht is opgedroogd als aardewerk
en mijn tong kleeft aan mijn kaken,
en op de grond van de dood
zet U mij op mijn hardstenen."

Dood door de handen van God; kunnen we het vatten? En het is alleen als we God zien tegen Hem, daar bij de veroordeling van zonde, dat we op prijs kunnen stellen hoeveel Hij nu voor ons is. Gekruisigd door de mens, op bevel van Satan, en door God verlaten, is Hij het meest verloren schepsel in het universum!

O Christ, what burdens bowed Thy Head!
Our load was laid on Thee;
Thou stoodest in the sinner's stead--
Bear'st all my ill for me:
A victim led, Thy blood was shed:
Now there's no load for me.

Death and the curse were in our cup--
O Christ, 'twas full for Thee!
But Thou hast drain'd the last dark drop:
'Tis empty now for me.
That bitter cup--love drank it up,
Now blessings flow for me.

The Holy One did hide His face.
O Christ, 'twas hid from Thee!
Dumb darkness wrapt Thy soul a space:
The darkness due to me.
But now that face of radiant grace
Shines forth in light on me.

For me, Lord Jesus, Thou hast died,
And I have died in Thee.
Thou'rt ris'n; my bands are all untied,
And now Thou liv'st in Me.
When we with Thee above abide,
Thy glory then for me.

Voor Zichzelf had God Hem nooit hoeven verlaten, maar ten behoeve van mij en van u, beste lezer, verdroeg Hij niet alleen de lichamelijke pijn, de mentale marteling, de morele vernedering die mensen toebrachten, maar de diepere, grotere wanhoop van de vreselijke vijandschap van God.

Daar hangend tussen aarde en hemel, drukte God "de beker" aan Zijn lippen en keerde Hem Zijn rug toe, Hem in het donker achterlatend om alleen de beker tot op de bodem leeg te drinken! Pas nadat dit was gebeurd en het licht terugkeerde, was Hij in staat uit te roepen tot God, en dan die meest onbegrijpelijk vraag uit te drukken:

"Mijn God, Mijn God, Waartoe heeft U Mij verlaten?"
(Matt. 15:34;SW)

Denk u een in! Terwijl wij nog zondaren waren, maakte God Zijn Zoon tot een zonde-offer ten behoeve van ons, om op die manier Zijn liefde voor ons aan te bevelen en, als reactie, onze antwoordende liefde te winnen. De genade van dit alles zit in onze onwaardigheid voor zo'n groot offer. Veroordeling en dood was ons enige deel. Maar God is liefde, en liefde verlangt naar een liefdesantwoord, en daarom werd Christus de grote zonedrager gemaakt, Wiens bloed voldoet voor zonden, uit het verleden, in het heden en in de toekomst, Gods recht rechtvaardigend en het voor Hem mogelijk makend de Rechtvaardiger van allen te zijn die het geloof van Jezus hebben (Rom. 3:24-26).

II. Hij werd begraven

De dood van Christus is essentieel in het evangelie, maar toch is dat niet voldoende. Dat, op zich, zou geen evangelie zijn. Hij moest begraven worden, een teken dat zonde geregeld is, gereinigd, weggedaan! Maar toch is dat niet voldoende, want een dode en begraven Christus kan niet redden. IJdel is onze hoop, wij zijn nog steeds in zonden, als dat alles is! Paulus verklaart:

"Indien wij alleen in dit leven in Christus onze verwachting hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen."
(1 Kor. 15:19;SW)

Met andere woorden, wat zou ons geloof waard zijn, als Christus nog steeds in het graf zou zijn? Maar we geloven niet alleen in een Christus Die stierf voor onze zonden, naar de Schrift, en begraven was, maar we geloven ook in de Christus Die ook opgewekt is geworden in de derde dag, naar de Schrift.

III. Hij is in de derde dag opgewekt geworden

Paulus vertelt ons in 1 Korinthe 15:20...

"Maar nu: Christus werd opgewekt uit doden, als Eersteling van de ontslapenen"
(1 Kor. 15:20;SW)

Dit is inderdaad een blij bericht! Maar hoe weinigen zijn zich bewust van de juichende waarheid van het evangelie die te vinden is in de opstanding! Wat schiet de hedendaagse prediking tekort in het uitleggen van het Schriftuurlijke patroon over dit deel van het evangelie! De opstanding was hét bijzondere beroep van al het apostolische preken. Het is het toppunt van alles wat vooraf was gegaan in het

evangelie, een waar begrip van wat een troostende verzekering brengt en een jubelende vreugde die er anders niet had kunnen zijn. Romeinen vier, vers vijf en twintig, presenteert de heerlijke waarheid zo duidelijk dat allen die het lezen kunnen begrijpen:

"Nu werd dit niet om hem [Abraham] alleen geschreven, dat het hem werd toegerekend, maar ook terwille van ons, aan wie het op punt staat toegerekend te worden, die in Hem geloven Die Jezus, onze Heer, opwekt uit de doden, Die werd overgeleverd om onze overtredingen en werd opgewekt om onze rechtvaardiging
(Rom. 4:23-25;SW)

Dit heeft geen uitleg nodig, alleen geloof om het te geloven! Hij werd opgewekt voor onze rechtvaardiging. Begrijpen wij de heerlijke waarheid die deze woorden uitdrukken? Laten we de zin nog eens lezen...

"Die werd overgeleverd om onze overtredingen en werd opgewekt om onze rechtvaardiging"

Hier staat geschreven dat Christus in feite stierf voor onze zonden en werd opgewekt uit de doden, omdat de zonden die Hij droeg weg waren en wij gerechtvaardigd zijn. De vraag is nu beperkt tot een verstaan van wat de Schrift bedoelt met het gebruik van het woord "rechtvaardiging." Omdat we dit onderwerp uitputtend zullen behandelen in ons volgende hoofdstuk, zullen we hier alleen dat opmerken wat ons in staat zal stellen in te gaan in de heerlijke waarheid die God door het gebruik van dit woord uitdrukt.

Eerst benadrukken wij het feit dat het niet een "pardon" of "vergeving" betekent; het hint daar zelfs niet naar. Er zo over te spreken verlaagt en verkleint het de werkzaamheid van dat onschatbare offer dat God in Christus aan het kruis bracht. O, de schande van zulk een onderwijs! Wat heeft dit een niet op te sommen verlies gebracht aan de heiligen van God!

We zien dat "rechtvaardiging" de vertaling is van het Griekse woord *dikaiooo*, en betekent rechtvaardigen, vrijspreken, of zuivering. rechtvaardigen betekent schuldloos of onberispelijk verklaren; vrijspreken betekent onschuldig verklaren, in rechten herstellen; terwijl zuivering betekent: verdedigen en succesvol als rechtvaardig handhaven en vrij van schuld tegen alles wat kan aanvallen. Hij werd opgewekt vanwege onze rechtvaardiging; Zijn opstandig is het bewijs! Het bloed van Christus is het gedenkteken van de blijvende werkzaamheid van Zijn dood, en beschermt ons tegen alle toekomstige verontwaardiging. Als Christus stierf terwijl wij nog zondaren waren, dan hoeven we zeker niets te vrezen, nu wij gerechtvaardigd zijn.

Maar hoe wordt deze rechtvaardiging of rechtvaardigheid van God, die in het evangelie is, aan ons toegekend of toegerekend? Paulus zegt dat het is "uit geloof tot geloof." Laten we heel de tekst eens bekijken.

"Want ik wordt niet beschaamd door het evangelie, want het is Gods kracht voor de redding van iedereen die gelooft, eerst voor de Jood en ook voor de

Griek. Want daarin wordt Gods rechtvaardigheid onthuld, uit geloof tot geloof, zoals het staat geschreven: De rechtvaardige zal leven uit geloof." (Rom. 1:16,17;SW)

Maar wat wordt er bedoeld met de zinsnede "uit geloof tot geloof"? Kennelijk is men zich weinig bewust van, en wordt er nog minder gepreekt over, het geloof van Jezus Christus! Zelfs de vertalers van de King James vertaling begrepen het niet en legden het verkeerd uit in vrijwel iedere gelegenheid waar de Grote Auteur het gebruikte. Een studie in de vertalingen van Wycliffe, Tyndale, Cranmer, Geneve, en Rheims-Douay, net als in de meeste moderne vertalingen, onthult het feit dat maar weinigen, zo niet allen, de ver reikende betekenis gegrepen hebben van de waarheid dat onze Here Jezus Christus de "Inwijder en Volmaker van geloof" was (Hebr. 12:2), en aan dit voorbij zien is het te wijten dat juist die Schriftgedeelten die gezegende stralen van licht laten schijnen voor de troost van de heiligen, verdorven zijn geraakt door de meningen van mensen, en de heiligen hebben er verlies door geleden.

Christus is de Inwijder en Volmaker van geloof, en het is "uit Zijn geloof" voor "ons geloof" dat de rechtvaardigheid van God met aionisch leven aan ons wordt toegerekend. De heilige Geest spreekt veelzeggend door Paulus een aantal malen over deze waarheid.

"Maar nu is, buiten wet om, rechtvaardigheid van God openbaar geworden(waarvan getuigd wordt door de wet en de profeten), ja, een rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus, voor allen, en op allen die geloven, want er is geen onderscheid" (Rom. 3:21,22;SW)

"Wij, van nature Joden, en niet zondaren uit de natiën, die waargenomen hebben dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door geloof van Jezus Christus, ook wij geloven in Christus Jezus, opdat wij gerechtvaardigd mogen worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet, ziende dat uit werken van de wet geen enkel vlees gerechtvaardigd zal worden." (Gal. 2:15,16;SW)

"Maar zeker ook acht ik alles schade te zijn vanwege het superieure van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, door Wie ik het al zuiver, en ik acht het vuilnis, opdat ik Christus zou winnen en in Hem gevonden moge worden, niet mijn rechtvaardigheid hebbend, die uit de wet, maar die door het geloof van Christus, de rechtvaardigheid van God, door het geloof" (Filip. 3:8,9;SW)

Hier, door vast te houden aan consequentie bij het vertalen, vinden we dat het geloof van Jezus Christus het kanaal is waardoor wij Gods rechtvaardigheid ontvangen. Hij alleen, van heel de mensheid, deed niet alleen goed en hield de wet, maar geloofde God toen Deze hem sloeg voor ons zonden. Daarom is het uit Zijn geloof voor ons geloof dat wij gerechtvaardigd zijn - bekleed met Gods rechtvaardigheid. Wij worden verder er door de Schrift van verzekerd dat het vanwege geloof is dat het kan overeenstemmen met genade (Rom. 4:6). Indien het

door iets anders dan geloof zou zijn, zou het botsen met genade. Daarom is er geen reden om te roemen.

Dus preekte Paulus het evangelie dat zich bezig hield met de dood, begrafenis en opstanding van Christus. Hij werd overgegeven vanwege onze overtredingen. Hij stierf ten behoeve van ons terwijl we nog zondaren waren. Hij werd begraven. Hij werd in de derde dag opgewekt, naar de Schrift, vanwege onze rechtvaardiging. Dit brengt ons naar de plaats waar we onze openingszin kunnen begrijpen, die Maarten Luther aangreep: "De rechtvaardige zal leven uit geloof" De rechtvaardigheid van God die in het evangelie is, komt niet door werken van rechtvaardigheid die we zelf doen. Paulus klaagde over het feit dat Israel vuur voor God had, maar, onwetend zijnde van de rechtvaardigheid die van God is, en proberend hun eigen rechtvaardigheid te vestigen, niet onderschikt was aan Gods rechtvaardigheid (Rom. 10:1-4). En precies zo is het: allen die onwetend zijn van Gods rechtvaardigheid proberen hun eigen rechtvaardigheid tot stand te brengen door zichzelf een te maken met werken van wet, ritueel, vormen en inzettingen, en weigeren onderschikt te worden aan Gods rechtvaardigheid die alleen door geloof komt.

Christus stierf voor onze zonden; werd overgegeven vanwege onze overtredingen, en werd opgewekt omdat de zonden die Hij droeg verdwenen zijn en wij gerechtvaardigd zijn! Nu zullen de rechtvaardigen leven door geloof. Christus' dood, begrafenis en opstanding is het evangelie. Het is Gods kracht voor redding voor een ieder die gelooft. Het is een voltooid werk met een blijvende werkzaamheid waardoor rechtvaardiging, kwijtschelding en zuivering komt in de ogen van God. Door geloof, dan, worden we gekleed in Gods rechtvaardigheid en zullen we leven tijdens de aionen.

Waarom dan kunnen wij niet vreugdevol uitroepen met de apostel Paulus...

"Want ik wordt niet beschaamd door het evangelie, want het is Gods kracht voor de redding van iedereen die gelooft, eerst voor de Jood en ook voor de Griek. Want daarin wordt Gods rechtvaardigheid onthuld, uit geloof tot geloof, zoals het staat geschreven: De rechtvaardige zal leven uit geloof."

En voor de climax van deze troostende, hartversterkende leer van Gods alles overstijgende genade, sluiten we af met de Schrift over hoe Christus ...

"... werd overgeleverd om onze overtredingen en werd opgewekt om onze rechtvaardiging. Wij dan, gerechtvaardigd uit geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus, door Wie wij ook, door het geloof, toegang hebben in deze genade, waarin wij staan en wij roemen, in de verwachting van de heerlijkheid van God"
(Rom. 4:25 - 5:1,2;SW)

Hoofdstuk 11 - Rechtvaardiging

"om niet gerechtvaardigd wordend in Zijn genade, door de verlossing die is in Christus Jezus, Die God bedoeld heeft als zoenmiddel, door geloof in Zijn bloed, als een tentoonspreiding van Zijn rechtvaardigheid, vanwege het voorbij gaan aan de straffen voor zonden die tevoren gebeurden"
(Rom. 3:24,25;SW)

We horen vandaag van alles gepreekt worden, van wetticisme tot "apekool," ofwel evolutie, maar hoe zelden horen we een echt solide boodschap over Paulus' grote leerstuk van "rechtvaardiging?" Nog onlangs ontving ik een brief van een geliefde heilige van God, die al over het halfweg punt in het leven was, zeggend: "Ik kan me niet herinneren dat ik ooit een boodschap over rechtvaardiging heb gehoord." Dit is zeker een beklagenswaardige toestand en ik wil wel de bewering uiten dat er velen

zijn die dit artikel lezen en nog nooit een preek over het onderwerp gehoord hebben.

Waarom is dit zo? Ik geloof dat ik de oplossing heb. Het loste in mijn geval de vraag op, en ik geloof dat het voor allen de vraag zal oplossen die het serieuze overweging willen geven. Het is dit: In plaats van 'op juiste wijze het woord van waarheid [te] snijden' en vast te houden aan die overstijgende leerstukken van genade die aan Paulus, voor ons, de natiën, werden gegeven, hebben we ze naar beneden getrokken en ze vermengd met de leerstukken van de "Besnijdenis geschriften" en hun belang en heerlijkheid gedimd. Snij Paulus' leringen los van de aardse en vleselijke schaduwen van de "Besnijdenis geschriften" en ze schijnen een super overvloedige weelde van alles overstijgende genade, naar beneden vloeiend van het grote, liefdevolle hart van God naar Zijn niet verdienende schepselen, hen optillend, door geloof, naar een lotdeel van hemelse heerlijkheid in Christus Jezus, die het universum zal doen duizelen in de "toekomstige eeuwen." O, dat de ogen van ons hart verlicht mogen worden om te begrijpen wat de heerlijke rijkdom van ons lotdeel te midden van de hemelingen is, in Christus Jezus, door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler werd.

Rechtvaardiging is een van die juwelen van Paulus' overstijgende leerstukken die Petrus, Jakobus en Johannes nooit preekten, en die niet buiten Paulus' geschriften te vinden zijn. Terwijl we pogen het uiteen te zetten, smeken wij u zorgvuldig te volgen en ieder argument aandachtig af te wegen, want we verwachten u een paar feiten over te dragen uit de heilige Schrift, die vrijwel geheel in het hedendaagse Christendom verloren zijn gegaan.

Rechtvaardiging en vergeving

In de eerste plaats moeten we, om de waarheid van God over dit onderwerp te verkrijgen, gehoor geven aan de oproep van de apostel Paulus en "de dingen onderscheiden die verschillen." En het verschil tussen de termen "rechtvaardiging" en "vergeving" wordt, hoe meer we er over nadenken, steeds wijder. Het belang hiervan kan in eerste instantie niet begrepen worden, maar vergelijking met goddelijke inspiratie zal onthullen dat het waarheid is.

We hebben onlangs pagina na pagina met argumenten overwogen, door een eminent pionier uitlegger van de Schrift, dat "vergeving" gelijkwaardig is aan "rechtvaardiging." Dit is een van de vele gevallen waar leraren de heerlijke leerstukken die aan Paulus, voor ons, de natiën, waren toevertrouwd, verduisterd hebben, ze degraderend om ze te kunnen harmoniseren met de leer van de Besnijdenis geschriften. Ze zijn er niet in geslaagd het ware belang te verstaan van Paulus' aansporing om het woord der waarheid "juist te snijden" of "correct te verdelen" en "de dingen te onderscheiden die verschillen."

Geen enkele regeringsambtenaar zal u vertellen dat "vergeving" synoniem is aan "rechtvaardiging." Het is alleen in zake de redding dat wij deze termen hebben verward. Het kan juist hier heel goed zijn de twee te contrasteren door illustraties uit onze rechtspraak, dan dit te vergelijken met Gods handelen met Israel en de natiën in de Schrift.

Vergeving

"Vergeving" (of pardon) is de uitoefening van besturende goedertierenheid in het kwijtschelden van schuld of de opgelegde straf, het verlenen van hoffelijke verdraagzaamheid. Het is het voorrecht van een regeerder of een koning. Maar het verslag er van blijft bestaan en als de partij aan wie zulk een voorwaardelijke verdraagzaamheid is verleend niet slaagt in zijn aandeel in de transactie, zal de "vergeving" (of pardon) herroepen worden en moet men de straf voldoen.

"Rechtvaardiging," nu, staat in scherp contrast met dit alles. In de eerste plaats is het de juridische daad van een rechter, die laat zien juist, zuiverend en kwijtscheldend te zijn, en "niet schuldig" uitspreekt. Het heeft niets met "vergeving" te maken. En er is ook niets voorwaardelijk aan, maar is absoluut en totaal; en eenmaal uitgesproken kan het niet meer herroepen worden!

Dit alles is in perfecte overeenstemming met de procedures in de gerechtshoven van ons land. Nu zullen we onze aandacht richten op de heilige Schrift en daar illustraties geven van Gods methoden met de mensheid die onze gerechtshofstandaarden op een hoger plan bevestigen.

Christus en Petrus

Een goede plaats om te beginnen is het voorval dat plaatsvond tussen onze Heer en Petrus, zoals opgeschreven in Mattheüs 18:21,22. Petrus, de Heer benaderend, zei: "Dan, naderend, zei Petrus tot Hem: "Heer, hoeveel malen zal mijn broer tegen mij zondigen en zal ik hem vergeven? Tot zeven maal?" Jezus zegt tot hem: "Ik zeg niet tot jou 'Tot zeven maal', maar tot zeven en zeventig maal." Het is dan dat Hij de gelijkenis geeft van de "Tien duizend talenten schuldenaar," die beeldend de ware betekenis van "vergeving" (of pardon) illustreert.

In deze gelijkenis vertelt Christus van een man die tienduizend talenten schuldig is (ongeveer 10 miljoen dollars), die het niet kon betalen, en uit mededogen wordt hij weggezonden en wordt de lening kwijtgescholden. Maar deze zelfde slaaf, naar buiten komend, vindt een van zijn medeslaven, die hem slechts honderd denari schuldig is (ongeveer \$16.66), grijpt hem vast en keelt hem, hem bevelend te betalen. De slaaf smeekt hem om geduldig te zijn en zegt alles te zullen betalen. Maar dat wilde hij niet en weggaand werpt hij hem in de gevangenis, totdat hij alles heeft betaald. Zijn medeslaven namen waar wat gebeurde en gingen, vreselijk verdrietig, weg en vertelden het hun heer. De heer, roepend om de boze slaaf, zei: "Dan, hem tot zich roepend, zegt zijn heer tot hem: 'Boze slaaf! Heel de schuld heb ik jou vrijgescholden omdat jij mij smeekte. Moest jij ook niet jouw medeslaaf genadig zijn, zoals ik ook jou genadig ben?' En verontwaardigd zijnde overhandigt zijn heer hem aan de beproevers, totdat hij al het verschuldigde zou betalen"(Matt. 18:32-34;SW). Onmiddellijk na het geven van deze gelijkenis aan de zonen van Israel, zei onze Heer tot hen: "Zo zal ook Mijn hemelse Vader met jullie doen, indien ieder van jullie zijn broer niet zal vergeven vanuit jullie harten"(Matt. 18:35;SW).

Deze gelijkenis en de aansporing werden vervuld in de Pinkstertijd, de periode waarvan het boek Handelingen verslag doet. Zij van Israel die in de Handelingenperiode vergeving ontvingen, zijn de tienduizend talenten schuldenaren. Zij hadden hun Prins Messias gekruisigd, de Heer van heerlijkheid, en waren onder ontelbare verplichtingen aan God. Maar toch, uit het mededogen van Zijn harte, *vergaf* Hij hun zonden, zoals Petrus op de Pinksterdag verkondigde (Hand. 2:38).

De natiën, die niets van het licht en voorrecht hadden dat Israels speciale lotdeel was, waren nauwelijks zoveel schuldig. Zij waren de honderd denari schuldenaar. Maar de vergeven gelovigen in Israel dachten er niet aan de gunst die zij hadden ontvangen te delen met die verachte vreemdelingen. In feite was er heel wat overtuiging nodig voordat Petrus naar Cornelius zou gaan, ook al was deze al een proseliet van het Judaïsme (Hand. 10). En toen hij ging, vond hij dat zijn broeders tegenstanders waren van zijn voornemen (Hand. 11:3). Maar zij waren nog veel grotere tegenstanders tegen Paulus' bediening onder de natiën. Bij zijn laatste verschijning in Jeruzalem, probeerden deze "vergeven" gelovigen hem ter dood te stenigen voor alleen al het noemen van het woord "heidenen." In zijn verdedigingstoespraak kwam hij tot zo ver als het woord "natiën" en daarna weigerden zij hem verder te horen, maar schreeuwden het uit: "Weg van de Aarde met zo iemand, want het past hem niet levend te zijn!" (Hand. 22:22;SW). Hun "vergeving" werd herroepen, precies zoals de Heer hen had verteld tijdens Zijn aardse bediening onder hen.

Paulus' doctrine

Maar laten we ons richten op Paulus' geschriften en het bereik bestuderen van het heerlijke woord "rechtvaardiging." En laten we er aan denken dat "rechtvaardiging" alleen in Paulus' geschriften wordt onderwezen. Het is een leerstuk dat speciaal van Paulus is, voor ons, de natiën, en zou de nauwste aandacht moeten hebben.

"Rechtvaardiging" komt van het Griekse woord "dikaiooo," wat "rechtvaardigen," "vrijspreken" en "van blaam zuiveren" betekent. Rechtvaardigen is aantonen dat men rechtvaardig is, verklaren schuldvrij en smetteloos te zijn. "Vrijspreken" betekent "onschuldig verklaren, in rechten herstellen." En "van blaam zuiveren" betekent "verdedigen tegen alles wat aanvalt, en met succes handhaven als rechtvaardig en juist."

Door dit alles kunnen we zien dat goddelijke inspiratie een woord gebruikte dat vol van betekenis is, en laat afdoende het wijde contrast zien tussen Paulus' onderwijs en dat van de Besnijdenis. "Pardon" of vergeving hield nooit zo'n verlossing in als die welke we vinden in "rechtvaardiging." En moge Hij ons de genade schenken om de heerlijke verlossing te overdenken en in te drinken die we hebben in "dikaiooo."

"Dikaiooo, rechtvaardigen - tonen rechtvaardig te zijn, schuldvrij en smetteloos."
"Dikaiooo, vrijspreken - vrij en onschuldig verklaren; zuiveren van blaam."
"Dikaiooo, in rechten herstellen - verdedigen tegen alles wat aanvalt en met succes handhaven als rechtvaardig en juist."

Is het niet heerlijk? Is het niet schitterend? Waarom zouden we, met de apostel van de heidenen, niet jubelen in de gezegende waarheid, dat...

"Wij dan, gerechtvaardigd uit geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus, door Wie wij ook, door het geloof, toegang hebben in deze genade, waarin wij staan en wij roemen, in de verwachting van de heerlijkheid van God."
(Rom. 5:1,2;SW)

Lof en eer en heerlijkheid zij Hem voor zo'n heerlijke verlossing die ons, door geloof, stelt in genade waar we mogen staan en ons verheerlijken in de verwachting van de heerlijkheid van God, die vast en zeker de onze is!

"Rechtvaardiging" stelt ons buiten het bereik van veroordeling! Het is geheel gebaseerd op het bloed van Christus, wordt ontvangen door geloof, buiten werken om, opdat het in overeenstemming zal zijn met genade (Rom. 8:1; 4:5,16).

"Vergeving" is voorwaardelijk, omdat het gebaseerd is op gedrag. Niet passend gedrag doet het herroepen worden. God herriep het in ieder voorkomend geval, tijdens de koninkrijksproclamatie aan Israel, toen zij faalden het uit te delen aan hen van de heidenen. Maar onze "rechtvaardiging" is onherroepelijk, omdat het geheel gebaseerd is op het bloed van Christus, dat o zo kostbaar en krachtig is.

Wat de Schrift zegt

Ons wordt in de Schrift verteld dat Paulus werd afgezonderd voor het evangelie van God ... betreffende Zijn Zoon ... Jezus Christus, onze Heer, door Wie hij genade verkreeg en apostelschap voor geloofsgehoorzaamheid te midden van alle natiën, ten behoeve van Zijn Naam (Rom. 1:1-6; Hand. 13:2). Het is het "evangelie van de genade van God" (Hand. 20:24;SW), alleen gegeven aan de apostel Paulus om te getuigen, en biedt "rechtvaardiging," door geloofsgehoorzaamheid, aan de natiën. Het voert ons terug naar Abraham, met wie het verbond om alle natiën op aarde te zegenen werd gemaakt. En omdat het geschenk van rechtvaardiging eerst aan Abraham werd gegeven, is hij het grote voorbeeld en neemt Paulus zijn zaak uitvoerig onder de loep, zowel in zijn Romeinen als Galaten brieven, om het absolute genadevolle karakter er van te laten zien. Daarom, om het betoog dat hij maakt ten behoeve van de genadevolle van God in het uitdelen van rechtvaardiging aan de natiën te kunnen begrijpen, moeten we overdenken wat er in de Schrift over wordt gezegd.

"Want als Abraham gerechtvaardigd werd door werken, dan heeft hij roem, maar niet bij God. Want wat zegt de Schrift? Abraham nu gelooft God en het wordt hem toegerekend als gerechtigheid"
(Rom. 4:2,3;SW)

"En de Schrift neemt tevoren waar dat God uit geloof de natiën rechtvaardigt. Hij evangeliseerde tevoren aan Abraham dat in jou al de natiën gezegend zullen worden. Zodat die uit geloof zijn gezegend worden, samen met de gelovige Abraham."
(Gal. 3:8,9;SW)

"om niet gerechtvaardigd wordend in Zijn genade, door de verlossing die is in Christus Jezus, Die God bedoeld heeft als zoenmiddel, door geloof in Zijn bloed, als een tentoonspreiding van Zijn rechtvaardigheid, vanwege het voorbij gaan aan de straffen voor zonden die tevoren gebeurden, in de verdraagzaamheid van God, voor de tentoonspreiding van Zijn rechtvaardigheid in de huidige tijd, zodat Hij rechtvaardig is, en Rechtvaardiger van degene die is uit het geloof van Jezus"
(Rom. 3:24-26;SW)

"Wij dan, gerechtvaardigd uit geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus, door Wie wij ook, door het geloof, toegang hebben in deze genade, waarin wij staan en wij roemen, in de verwachting van de heerlijkheid van God"
(Rom. 5:1,2;SW)

Beste vriend en geliefde in de Heer, u kunt zoeken in de geschriften van Petrus, Jakobus en Johannes, ja alle geschriften van de Besnijdenis, boek na boek, hoofdstuk na hoofdstuk, vers na vers, en woord na woord, maar u zult nooit iets vinden dat te vergelijken is met de heerlijke Schriftgedeelten die u zojuist in Paulus' geschriften heeft gelezen. Zoals ik al eerder zei, en laat me het feit opnieuw benadrukken, de vergeving van zonden en de wedergeboorte in de Besnijdenisgeschriften moeten niet verward worden met "rechtvaardiging" en de "nieuwe schepping in Christus" uit Paulus geschriften aan ons, de natiën. Als we ze verwarren zullen we groot verlies lijden.

Het heerlijke lotdeel dat het onze is te midden van de hemelingen in Christus Jezus, overstijgt verre dat van Israel in het aardse koninkrijk. Laat de Jood hebben wat God genadevol hem door Petrus, Jakobus, Johannes, en de rest van de Besnijdenisschrijvers, heeft gezonden - "vergeving van zonden" en "wedergeboorte." Wij hebben dat niet nodig. God, door Zijn enorme liefde waarmee Hij ons liefheeft, heeft ons iets veel beters gegeven - "rechtvaardiging" en een "nieuwe schepping in Christus." Laten we daarom weg gaan van de aardse zegeningen van de Besnijdenisgeschriften voor Israel en jubelen in de overstijgende geestelijke zegeningen in Paulus geschriften, die de onze zijn te midden van de hemelingen, in Christus Jezus.

Niet uit werken

Bovendien is onze redding in verband met Paulus' evangelie een verlossing die geheel en alleen gebaseerd is op genade, vanwege het bemiddelend werk van Christus, buiten rituelen, werken of verdienste van de kant van de "gerechtvaardigde" om. In werkelijkheid is rechtvaardiging voor hem die niet werkt, maar gelooft. Paulus bevestigt dit met deze woorden: "Nu wordt de werker het loon niet toegerekend als gunst, maar als schuld. Maar hij die niet werkt, maar gelooft Die de oneerbiedige rechtvaardigt, wordt zijn geloof toegerekend als rechtvaardigheid"(Rom. 4:4,5;SW). In dit Schriftdeel kunnen we zien dat rechtvaardiging net zo gratis, of nog meer gratis, is als zonlicht. In het oordeel zal God een ieder betalen die recht heeft op loon. Maar wanneer Hij geeft, *geeft* Hij en weigert Hij dat voor Zijn geschenken betaald moet worden, zelfs als iemand de prijs al zou kunnen betalen. Paulus zegt: "Daardoor is het uit geloof, opdat het

overeenstemme met de genade, ..." (Rom. 4:16;SW). Laten wij het dan ook met dankbaarheid en dankzegging aanvaarden.

Niet onze rechtvaardigheid

En denk er aan, beste lezer, dat bij onze rechtvaardiging, de rechtvaardigheid die wij ontvangen niet onze rechtvaardigheid is, maar Gods eigen rechtvaardigheid, ons toegerekend door geloof. We krijgen dit bevestigd door Paulus met deze woorden: "Maar zeker ook acht ik alles schade te zijn vanwege het superieure van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, door Wie ik het al zuiver, en ik acht het vuilnis, opdat ik Christus zou winnen en in Hem gevonden moge worden, niet mijn rechtvaardigheid hebbend, die uit de wet, maar die door het geloof van Christus, de rechtvaardigheid van God, door het geloof, om Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding en de deelname aan Zijn lijden, gelijkvormig wordend aan Zijn dood" (Filip. 3:8-10;SW). Dit wordt verder nog bekrachtigd door Romeinen 3:21,22: "Maar nu is, buiten wet om, rechtvaardigheid van God openbaar geworden (waarvan getuigd wordt door de wet en de profeten), ja, een rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus, voor allen, en op allen die geloven, want er is geen onderscheid" (Rom. 3:21,22;SW).

Aan het kruis van Golgotha werd onze verlossing gekocht "Want Degene die geen zonde kende, maakte Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem" (2Kor. 4:21;SW). Opnieuw lezen we: "Nu werd dit niet om hem alleen geschreven, dat het hem werd toegerekend, maar ook terwille van ons, aan wie het op punt staat toegerekend te worden, die in Hem geloven Die Jezus, onze Heer, opwekt uit de doden, Die werd overgeleverd om onze overtredingen en werd opgewekt om onze rechtvaardiging. Wij dan, gerechtvaardigd uit geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus" (Rom. 4:23-5:1;SW). Deze Schriftgedeelten laten afdoende zien dat onze rechtvaardiging geheel en alleen is gebaseerd op grond van het bemiddelende offer van Christus. Zijn dood en opstanding doen onze overtredingen weg en maken ons rechtvaardig voor God, naar staat geschreven: "De rechtvaardige zal leven uit geloof." (Rom. 1:17;SW). De zonden die Hij droeg zijn alle weg, en wij zijn, door Zijn opstanding, rechtvaardig en leven door geloof.

Om niet gerechtvaardigd

Maar de grootste en meest overweldigende gedachte van heel het onderwerp is te vinden in de woorden "om niet" van onze tekst. "Om niet gerechtvaardigd wordend in Zijn genade, door de verlossing die is in Christus Jezus" (Rom. 3:24;SW). Door de weergave die er aan dit woord gegeven wordt in de King James vertaling van de Schrift, is veel van de overvloedige rijkdommen van Gods genade verloren gegaan, die Hij goed vond precies hier te onthullen. Het originele woord is "doorean." In de KJAV is het weergegeven met het Engelse woord "freely" (vrijelijk). Maar dit woord is veel te zwak en ontoereikend om de diepte en rijkdom van het origineel uit te drukken. Door naar Johannes 15:25 te gaan, vinden we het woord opnieuw gebruikt door goddelijke inspiratie, maar is er een totaal andere weergave gegeven door onze King James vertalers. Hier vinden we het gebruikt met verwijzing naar het door de Joden haten van Jezus, en zij vertaalden het met "zonder oorzaak." En dat

is precies de betekenis van dit kostbare woord. Rechtvaardiging op welke andere grond dan ook is onmogelijk, want niemand verdient het. Maar nu, in Christus Jezus, is er een verlossing tot stand gebracht van alle veroordeling en oordeel, absoluut gratis voor allen die geloven, en alles "zonder oorzaak."

Etymologie van het woord

Dit is groot, wonderlijk en heerlijk, maar wanneer we kijken naar de etymologie van dit woord doorean, vinden we een nog meer overstijgend bereik van rijkdom dan we ooit hebben kunnen dromen. Door het woord in z'n elementen te scheiden en voor ieder element een standaard vertaalwoord er aan toe te kennen, krijgen we de letterlijke betekenis in een samengesteld woord: GEEF-GESTROOMD. Dit nu onthult waarin we "gerechtvaardigd" zijn. Het is GEEF-GESTROOMD door de verlossing die in Christus Jezus is. Ik geloof dat dit de meest heerlijke gedachte is die ooit tot mij kwam over hoe God de zondaar redt. Rechtvaardiging met al zijn diepte van rijkdom van betekenis wordt vergroot en geïntensifieerd door dit kostbare woord doorean. Het betekent dat God niet alleen "rechtvaardigt," maar dat Hij het over ons "geef-stroomt." Dat wil zeggen, Hij giet het uit, als een buitensporig vertoon van aanhankelijkheid, al Zijn overstijgende rijkdom van genade verpakkend in de betekenis van het heerlijke woord dikaiooo. De zondaar wordt in dikaiooo gerechtvaardigd, en getoond schuldvrij en smetteloos te zijn; hij is vrijgesproken - verklaard vrij en onschuldig te zijn, van blaam gezuiverd. En hij is in ere hersteld, verdedigd tegen alle aanvallen en met succes gehandhaafd als rechtvaardig en juist. En het heerlijke deel van dit alles is: het is gedaan "zonder oorzaak," "om niet." Dat wil zeggen, het is GEEF-GESTROOMD, toegewezen als een buitensporig vertoon van Zijn liefde waarmee Hij ons liefheeft - "door de verlossing die is in Christus Jezus, Die God bedoeld heeft als zoenmiddel, door geloof in Zijn bloed, als een tentoonspreiding van Zijn rechtvaardigheid" (Rom. 3:24,25;SW).

Zo'n verlossing, geliefden, is geheel op basis van genade en sluit alle roemen uit, tenzij het in Christus is en in Zijn God Die onze Rechtvaardiger is geworden. Door onze rechtvaardiging door geloof in Christus Jezus, onze Heer, zijn wij geplaatst in de onbewolkte gunst van God, waar "geen veroordeling is voor hen in Christus Jezus" (Rom. 8:1;SW). Wat zouden we nog meer kunnen wensen? Moge Hij ons de genade geven om te jubelen vanuit de diepten van onze harten - tot Hem zij de heerlijkheid voor de eonen van de eonen! Amen!

Hoofdstuk 12 - Het verloren evangelie - de verzoening

Het onderwerp van deze studie werd niet gekozen om alleen maar een beetje met woorden te spelen, maar om de aandacht te richten op een feit dat echt beklagenswaardig serieus is. Voor zover ik weet, na lange studie en me breed op de hoogte gesteld te hebben, kunnen alleen zij die door persoonlijke studie profijt getrokken hebben van de Concordante Vertaling van de heilige Schrift, enige ware bewustwording hebben van het heerlijke evangelie van de verzoening. Het is waar dat een paar zorgvuldige studenten een glimpje opgevangen hebben van de overstijgende waarheid, maar beïnvloedt door zwakke en foutieve vertalingen, waren zij nooit in staat aan te komen bij een helder en volledig verstaan van het onderwerp zoals het echt, in zuiverheid, onthuld is door de Schrift. De meerderheid wordt in beslag genomen door het evangelie van de Besnijdenis, dat zich bezig houdt met het koninkrijk, vragend om een pardon of vergeving; en dientengevolge bereiken zij nooit het heerlijke evangelie dat voor ons heidenen aan Paulus was toevertrouwd, de triomfantelijke verlossing van rechtvaardiging en verzoening brengend, vrede!

Onze studie is gegrondvest op Romeinen 5:10,11; 11:15 en 2 Korinthe 5:15-21, met in het bijzonder aandacht voor de verzen achttien en negentien van 2 Korinthe 5. Daar staat:

"En dit alles is uit °God, Die ons met Zich verzoent door Christus en ons de bediening van de verzoening geeft, hoe dat God in Christus de wereld verzoenend was naar Zichzelf, aan hen niet hun overtredingen toerekenend en in ons het woord van de verzoening plaatsend"
(2 kor.,. 5:18,19;SW)

Deze verzen van de Schrift zetten een evangelie en de bijhorende bedeling uiteen, uit zichzelf de studie verdelend in twee secties:

- I. Het evangelie: Wat God deed in Christus.
- II. De bedeling: Wat God zegt doorheen Zijn ambassadeurs.

Het evangelie van de verzoening

Het evangelie van de verzoening, of "wederverzoening" zoals we gewend zijn te lezen en er over te spreken, zou van het grootste belang moeten zijn voor alle heiligen en liefhebbers van de waarheid. Maar voordat we kunnen hopen op enige echte vooruitgang in de bewustwording van de grote waarheid zoals die in Christus is, moeten we ijverig studeren op de woorden van onze tekst en hun ware betekenis indrinken zoals oorspronkelijk gegeven door de Geest van God.

Verzoening, of "wederverzoening," veronderstelt een staat van vervreemding. Het gevoel van vervreemding en vijandigheid kan alleen aan een kant bestaan, of het kan aan beide zijden bestaan. De vraag rijst over de aard of staat van de vervreemding die bestaat tussen God en de mensheid, onafhankelijk van het evangelie, en waarvoor de bedeling van de verzoening is ontworpen om te overwinnen. Is het eenzijdig of tweezijdig? Is er iets dat alleen in de mens weggedaan moet worden of is er ook iets in God, voordat de wederverzoening tot stand gebracht kan worden?

Deze vragen zijn zeer vertrouwelijk op verschillende wijzen beantwoord geworden, maar we kunnen voordeel behalen waar anderen hebben gefaald, door harte-ijver te geven aan een onderscheidende studie van de woorden die door de Inspiratie worden gebruikt.

TEN EERSTE: "VERZOENEN"

"God ... verzoenend was"
(2 Kor. 5:19;SW)

In onze gebruikelijke vertaling van deze tekst, lezen we wederverzoenen in plaats van verzoenen. De twee woorden hebben verschillende betekenissen. Sommige uitleggers, zich bewust dat het woord wederverzoening niet de gedachte uitdrukte die door het onderliggende origineel hier wordt overgebracht, hebben gesproken

van een "eenzijdige wederverzoening," wat, op z'n zachtst gezegd, een moeilijk begrip is om te verstaan. Het brengt het onderwerp gewoon meer in de problemen dan dat het dit opheldert. De zwakte zit hem in de vertaling. Alleen een frisse weergave die eenduidig en volhardend de precieze betekenis van het origineel uitdrukt, zal het onderwerp verhelderen en ons met een volle bewustwording toestaan binnen te gaan in de kostbare waarheid.

Wanneer we in het Engels spreken van wederverzoening, denken we onmiddellijk aan twee personen of partijen die vervreemd waren, wederzijds verzoend wordend, en zo vrede hebben met elkaar. Maar dat is niet de betekenis van het woord verzoening onze tekst. Het is voor allen voor de hand liggend dat de wereld, die God aan het verzoenen was, nog steeds niet vrij is van haar vervreemding en vijandschap, en nu niet zich aan het verheugen is in de genade en gemeenschap van vrede met God. Daarom brengt het woord wederverzoening een totaal andere betekenis over dan die welke door de originele tekst hier wordt uitgedrukt. En om dit ten volle te begrijpen, is het nodig in gedachten te houden dat vervreemding en verzoening of eenzijdig of tweezijdig kunnen zijn. Wanneer verzoening tweezijdig is, of wederzijds, wordt het wederverzoening. Maar in het Schriftdeel dat we bestuderen, is het een eenzijdige verandering, door God alleen bewerkt. Dit is de basis waarop Hij in staat is een houding van genade te tonen naar de hele wereld. Deze eenzijdige verandering wordt in de Schrift uitgedrukt door het Griekse woord katalagee, NAAR BENEDEN-VERANDERING, verzoening. De gedachte aan een tweezijdige verandering wordt uitgedrukt in het Grieks door apo-katallassoo, VANAF-NAAR BENEDEN-VERANDERING, wederverzoening. de Concordante Vertaling van de heilige Schrift is de enige vertaling die ik ken die in het Engels de belangrijke verschillen overbrengt die door de Geest in hier in het origineel worden gemaakt.

Wanneer we spreken van wederverzoening, denken we onmiddellijk aan twee personen of partijen die eens vervreemd waren, en nu wederzijds verzoend zijn geworden, en zo vrede hebben met elkaar. Dat, echter, is niet de betekenis van het woord verzoenen in onze tekst. Het is voor allen voor de hand liggend dat de wereld, die God aan het verzoenen was, nog niet vrij is van haar vervreemding en vijandschap, en zich nog niet verheugt in de genade en gemeenschap van vrede met God. Daarom brengt het woord wederverzoening een totaal andere betekenis over dan die welke hier in het origineel wordt uitgedrukt door de originele tekst. En om dit volledig te verstaan is het nodig in gedachten te houden dat vervreemding en verzoening een eenzijdige of tweezijdige zaak kan zijn. Wanneer verzoening tweezijdig, of wederzijds, is, wordt het wederverzoening. Maar in het schriftdeel dat wij nu bestuderen, is het een eenzijdige verandering, verzoening, alleen door God veroorzaakt. Dit is de basis waardoor Hij in staat is een houding van genade te laten zien aan de hele wereld. Deze eenzijdige verandering wordt uitgedrukt in de Schrift door het Griekse woord katalagee, NAAR BENEDEN-VERANDERING, verzoening. De gedachte aan een twee-zijdige verandering wordt uitgedrukt met het Griekse apo-katallassoo, VANAF-NAAR BENEDEN-VERANDERING, wederverzoening. De Concordante vertaling van de heilige Schrift is de enige vertaling die ik ken die in het Engels het belangrijke onderscheid overbrengt dat hier door de Geest in het origineel wordt gemaakt.

Wederverzoening

Het woord apokatalassoo, wat wederverzoening betekent, komt drie maal voor in de Schrift: Efeze 2:16, Kolosse 1:20 en 21. Een korte overdenking van deze plaatsen zal ons in staat stellen helderder de betekenis te verstaan van het woord katalagee, verzoening, dat we bestuderen.

De eerste maal dat het voorkomt is in Efeze 2:16, en daar staat...

"Deze is onze vrede, Die de beide één maakt en de centrale muur van de scheiding afbreekt, (de vijandschap in Zijn vlees), de wet van de geboden in inzettingen teniet doet, opdat Hij de twee in Hem zou scheppen in één nieuwe mens, vrede makend, en beiden in één lichaam zou verzoenen met God door het kruis, de vijandschap daarin dodend"
(Efe. 2:14-16;SW)

Hier is de ware wederverzoening. Jood en heiden zijn geschapen in één nieuwe mensheid in Christus, waar alle raciale tegenstrijdigheden en onderscheiden verdwijnen, met Hem als onze Vrede, en beide door het kruis wederverzoend met God in één lichaam, waar de vijandschap werd gedood. Het onderwijs van de Schrift onthult een tweezijdige verandering waardoor vijandschap is vervangen door vrede, en op juiste wijze wordt uitgedrukt met het woord wederverzoening.

Onze volgende vindplaats is in Kolossenzen 1:20, en spreekt van de heerlijke doelstelling van God die wordt verkregen door het bloed van het kruis van Christus.

"En Hij is het hoofd van het lichaam, de ecclesia. Hij is het origineel, Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in alles eerste mag worden, opdat heel het complement er een behagen in scheidt in Hem te wonen, en door Hem het al met Zich terug te verzoenen, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij dat op de Aarde, hetzij dat in de hemelen."
(Kol. 1:18-20;SW)

De verzoening (die we nog duidelijker op prijs zullen stellen naarmate we voortgaan in deze studie), de vrede die werd gemaakt in het bloed van het kruis van Christus, was eenzijdig, en hier wordt ons een blik gegeven op het heerlijk voordeel dat uiteindelijk zal uitvloeien naar heel het universum als een gevolg van het grootse werk dat God in Hem op het kruis heeft bereikt. Vrede werd gemaakt door het bloed van Zijn kruis om alle dingen met God te weder te verzoenen, of dat nu op aarde is of in de hemelen, en spreekt van het voltooide doel van God wanneer de aionen hun loopbaan hebben gelopen.

De volgende en laatste vindplaats van wederverzoening is te vinden in Kolossenzen 1:21, en is gericht aan gelovigen, die de verzoening hebben ontvangen en, daarom, een huidige tweezijdige verandering genieten - wederverzoening - met vrede die heerst tussen God en Zijn volk, waar eens vervreemding en vijandschap de scepter zwaaide.

"En jullie, die ooit vervreemd waren en vijanden van de gezindheid, in boze werken, verzoent hij ook terug"
(Kol. 1:21;SW)

Dit Schriftdeel onthult dat op dit moment wederverzoening alleen hen omvat die, net als de Kolossenzen, in Hem geloven en zich bewust zijn van deze kostbare waarheid dat God vrede gemaakt heeft door de dood van Zijn Zoon aan het kruis. Het zal behulpzaam zijn er aan te denken dat redding alleen afhangt van het werk van Christus en niet aangetast wordt door onze gevoelens, terwijl wederverzoening aan onze kant afhangt van ons genieten van deze gunst door het ontvangen en het hartsbewustzijn van de waarheid dat God de verzoening tot stand heeft gebracht.

De korte studie die we hebben gedaan naar de drie voorvallen van wederverzoening stelt ons in staat helder te begrijpen dat een tweezijdige verandering altijd stilzwijgend aangenomen wordt bij het gebruik van het woord. Maar in het evangelie van de verzoening, is het altijd een eenzijdige verandering...

"En dit alles is uit God, Die ons met Zich verzoent door Christus en ons de bediening van de verzoening geeft, hoe dat God in Christus de wereld verzoenend was naar Zichzelf, aan hen niet hun overtredingen toerekenend en in ons het woord van de verzoening plaatsend"
(2 Kor. 5:18,19;SW)

Deze Schriftplaatsen vertellen ons dat "alles uit God" is in het grootse werk van verzoening, en, tenzij we het zien vanuit dit goddelijk onthulde standpunt, het niet mogelijk zal zijn de werkelijkheid op prijs te stellen van de genade die de onze is door dit heerlijke evangelie.

TEN TWEEDE: "DE WERELD"

"dat God in Christus de wereld verzoenend was"

Maar de wereld had geen aandeel in de grote transactie! Dit is een feit van het allerhoogste belang voor een helder verstaan van de waarheid van het evangelie van de verzoening, want het is hier dat de waarheid verdraait wordt en verloren gaat. Dat God de wereld verzoende betekent niet dat God probeerde mensen te bekeren, of over hen de overhand wilde hebben om hun vijandschap terzijde te leggen, maar dat Hij van Zijn kant alles weg deed wat vrede onmogelijk maakte. Toen Christus' werk was gedaan, was de verzoening van de wereld een voldongen feit. En wanneer mensen gesmeekt wordt het te ontvangen, gaan ze er in binnen en antwoorden ze op Gods houding. Ze kunnen hun harten opdracht geven en zeggen: Er is vrede. God Zelf heeft de vrede gemaakt. Hij deed het door de dood van Zijn Zoon. Voor die dood had God barrières geplaatst tussen Zichzelf en de mensheid. Ja, Hij sloot de natiën helemaal buiten van Zijn aanwezigheid. Maar nu is iedere barrière verwijderd. De verzoening van de wereld is gemaakt. Allen die de heldere bewustwording van de overstijgende waarheid ontvangen kunnen in vrede jubelen die volledig en blijvend is, die God bewerkte in de dood van Zijn geliefde Zoon, buiten de kennis of geloof van de mensen om. Het wordt niet meer aangetast door de vijandschap van de mens dan zonneshijn wordt aangetast door de blinde ogen die het niet zien.

Bovendien omarmt de verzoening niet alleen gelovigen. De algemeenheid van de uitdrukking laat zien dat heel de mensheid in deze genade is gebracht. God kan, en doet dat ook, al hun persoonlijke beledigingen tegen Hem negeren. Ondanks het ongeloof van de wereld en misvattingen en vijandschap, houdt God vol in de vrede die Hij maakte door de dood van Zijn Zoon. Hoewel de wereld, van haar kant, niet met God is verzoend, is Hij, tegen ongehoorde kosten, met de wereld verzoend geworden. De zonden van de mens en de beledigingen zijn op Christus gelegd, maar hun overtredingen worden genegeerd, niet aan hen toegerekend. Zijn gerechtigheid vereist bevrediging voor de puinhoop die door hun zonden tot stand is gebracht en voor het breken van Zijn heilige wet. Voor deze moet geboet worden. Aan beledigingen kan voorbij gezien worden, precies zoals God het behaagt, zonder Zijn Naam aan te tasten, maar zonde en overtreding moeten in aanmerking genomen worden als God Zijn rechtvaardige en heilige karakter in stand wil houden. Daarom voorziet Hij Zelf in een offer. Christus is Zijn zonde-offer. En zo gaat de verzoening verder. Beledigingen worden niet in aanmerking genomen, zonden en overtredingen worden weggedaan. Wat blijft er dan over tussen God en Zijn schepselen? Aan Gods zijde niets! En aan de zijde van de mens is er niets dan de dankbare aanvaarding van de verzoening - gezegende vrede. En laat me nogmaals herhalen dat deze genade *de wereld* omvat en dat het God is Die het gezegd heeft.

TEN DERDE: "NAAR ZICHZELF"

"dat God in Christus de wereld verzoenend was naar Zichzelf"

(2 Kor. 5:19;SW)

Het probleem is: Hoe kan een rechtvaardig en heilig God vrede hebben met een wereld van boosaardige zondaren? Maar de verzoening, zo moet u denken, is niet iets dat we bereiken wanneer we onze vijandschap tegen God terzijde leggen, maar het is iets dat God bereikte toen Hij, in de dood van Zijn Zoon, alles van Zijn kant wegleegde dat vervreemding bracht. De mens beledigde en beschadigde zijn Maker. Gods veroordeling van de wereld en hun zonde - Zijn verontwaardiging onthuld van de hemel over alle oneerbiedigheid en onrecht van de mensen - moet bevredigend beboet worden voordat er vrede kan zijn aan de zijde van een heilig en rechtvaardig God. Daarom handelde God eerst met Zijn veroordeling van zonde in Christus, aan het kruis, en verwijderde succesvol alle obstakels door die ontzagwekkende demonstratie van Zijn liefde. Nu dit volledig en rechtvaardig bereikt is geworden, is het "het woord van de verzoening" dat Hij ons wil laten verkondigen.

TEN VIERDE: "IN CHRISTUS"

"dat God in Christus de wereld verzoenend was naar Zichzelf"

(2 Kor. 5:19;SW)

Christus, het Beeld van de onzichtbare God en Eerstgeborene van heel de schepping, is het Embleem van al Zijn aannamen. Alles wat God doet is in en door Zijn Gezalfde, of het nu in schepping, redding, rechtvaardiging, verzoening of

wederverzoening is. Daarom was het in het grote werk van de verzoening dat het in Christus was dat God de wereld met Zichzelf verzoende, en de basis waarop het bereikt werd is aan ons bekend gemaakt door een schitterende uitspraak van de Schrift die onze meest serieuze overdenking waard is.

"Want Degene die geen zonde kende, maakte Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem."
(2 Kor. 5:21;SW)

Hier is de grootste uitdrukking van Gods liefde voor de mensheid in heel de Schrift. Hij maakte ten behoeve van ons Christus tot zonde! Wat is het belang van zo'n uitspraak? Onze zonde is de Zijne gemaakt! Ze is aanvaard, uitgeput, vernietigd in Zijn dood aan het kruis. Wanneer we de verzoening ontvangen worden we Gods rechtvaardigheid in Hem, en mogen we vrede hebben. Wat een heerlijk evangelie - goed nieuws - dat in Christus, dankzij de dood die Hij ten behoeve van ons stierf, Hij Gods veroordeling van zonde uitputte en wij Zijn rechtvaardigheid op mogen nemen!

De basis van vrede is rechtvaardigheid. En voordat er enige vrede kon zijn, moest met Christus gehandeld worden als met zonde, opdat Gods veroordeling van zonde uitgeput kon worden, zodat de mensheid rechtvaardigheid mocht hebben, ja, rechtvaardigheid van God in Christus. Daarom, nadat God, in Christus, effectief en bevredigend gehandeld heeft met zonde - Hem ten behoeve van ons tot zonde makend - mogen allen nu de verzoening ontvangen door geloof en jubelen in de vrede die het bracht.

Het feit dat we niet over het hoofd mogen zien is dat wij niet met God verzoend werden toen wij ons overgaven aan Zijn smekingen, maar toen wij nog zondaren waren. De Schrift verklaart dat...

"Want indien wij, vijanden zijnde, verzoend werden naar God door de dood van Zijn Zoon"
(Rom. 5:10;SW)

De dood van Gods Zoon is de enige en afdoende oorzaak. "In Christus" deed God het werk, zonder menselijke medewerking. "Alles is uit God." En als bewijs dat God tevreden is met Zijn eigen werk, rekent Hij de mensen hun beledigingen niet aan. Hoe beledigend waren de mensen op Golgotha! Die misdaad was zeker de grootste belediging van de mensheid. Maar God kwam zonde tegemoet met genade, kwaad met goed. In plaats van welverdiende toorn uit te gieten, doet Hij smeekbeden voor vrede. Juist die dood die Christus doormaakte door de handen van beledigende mensen, bracht de verzoening voort, en stelde de permanente, blijvende basis waarom de bedeling van vrede verkondigd mag worden.

II. DE BEDELING VAN DE VERZOENING

We zijn nu aangekomen bij de overdenking van het tweede deel van onze studie, "de bedeling van de verzoening." Nadat God de wereld met Zichzelf heeft verzoend, plaatst Hij het in ons. Hij laadt onze harten op met Zijn geest van liefde, opdat wij "het woord van de verzoening" mogen spreken.

Dit is het geheimenis van het evangelie. In de hoofdstukken IX en X hield onze studie ons bezig met het onderscheiden van de evangeliën, en werd speciale aandacht gegeven aan het evangelie dat Paulus preekte, dat hij kenmerkte door de woorden "mijn evangelie." Dit, zo leerden we, was "Gods evangelie" waarvoor Paulus was afgezonderd en dat rechtvaardiging brengt, Gods eigen rechtvaardigheid, voor de gehoorzaamheid van het geloof (Rom. 1:15; Filip. 3:9). Maar het geheimenis van het evangelie was een *geheim* totdat het door de apostel Paulus bekend werd gemaakt als het evangelie van de verzoening, en houdt zich bezig met vrede. Zijn hartstochtelijk verlangen dat wij in deze heerlijke waarheid gevestigd zouden worden, bewoog hem het uiteen te zetten in lof aan Hem Die alleen de kracht heeft om dat te doen...

"Hij die bij machte is jullie te versterken naar mijn evangelie en de verkondiging van Jezus Christus, naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen, maar nu, getoond door profetische geschriften, naar opdracht van de aionische God, tot gehoorzaamheid van geloof bekend wordt gemaakt onder alle natiën, de alleen wijze God, door Jezus Christus, Hem zij de heerlijkheid in de aionen. Amen"
(Rom. 16:25-27;SW)

Zoals we in eerdere hoofdstukken over de evangeliën hebben aangeduid, zo benadrukken wij opnieuw het feit dat Paulus niet was uitgezonden in gemeenschap met de rest van de apostelen. In het historische boek van Handelingen, hoofdstuk 13, lezen we dat de heilige Geest hem afzonderde voor het werk waarvoor hij geroepen werd ...

"Paulus, een slaaf van Christus Jezus, een geroepen apostel, afgezonderd voor het evangelie van God. (dat Hij tevoren beloofde door Zijn profeten in de heilige Schriften), over Zijn Zoon (Die voortkomt uit het zaad van David, naar het vlees, Die Zoon van God is verklaard, met kracht, volgens de geest van heiligheid, door de opstanding uit de doden). Jezus Christus, onze Heer, door Wie wij genade en het apostelschap ontvingen, voor de geloofs-gehoorzaamheid onder alle natiën, omwille van Zijn Naam, onder welke ook jullie zijn, de geroepenen van Jezus Christus: aan allen die in Rome zijn, geliefd door God, geroepen heiligen: Genade aan u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus"
(Rom. 1:1-7;SW)

Zowel hij als de andere apostelen predikten het koninkrijk van God, zoals opgetekend in het boek Handelingen, dat de zaken van het koninkrijk beschrijft en niets anders. De twaalf preekten vanuit het standpunt van Johannes de Doper en dat van onze Heer tijdens Zijn aardse bediening, en beperkten zich tot Joden en proselieten. Maar we zien Paulus een tweezijdige bediening uitoefenen - in de synagogen getuigend van het koninkrijk van God aan de Joden en proselieten, en, eenmaal verdreven, het evangelie van God predikend, rechtvaardiging voor de gehoorzaamheid van geloof, aan allen, dat hij onderscheidde door het "mijn evangelie" te noemen. De twaalf brachten het nooit.

Tijdens de verkondiging van dit evangelie, van Handelingen 13 tot 28, ging het koninkrijk voort door de twaalf, aan Israel, bevestigd door wonderen gedaan door

de kracht van de heilige Geest. De natiën werden keer op keer de gelegenheid gegeven om zich te bekeren onder deze verkondiging waarvan vanuit de hemel werd getuigd. Het getuigenis bereikte niet alleen alle zonen van Israel in het land, maar Paulus nam het mee naar buiten, naar hen die verstrooid waren onder de natiën. Maar de vertegenwoordigers van de natie weerstonden het getuigenis van de Geest, en met het oog op dit feit schreef Paulus aan de Romeinen over hun afvalligheid, zeggend ...

"God gaf aan hen een geest van bedwelming,
ogen om niet te zien,
oren om niet te horen,
tot de dag van °heden"
(Rom. 11:8;SW)

En nogmaals...

"Want indien hun verwerping verzoening van de wereld is"
(Rom. 11:15;SW)

Dit Schriftdeel spreekt van een grote verandering in de omstandigheden en de stand van zaken, die vandaag door het Christendom maar weinig gewaardeerd worden. Het was pas toen de natie Israel terzijde was geworpen, dat de weg vrij kwam voor de onthulling van het geheim - de verzoening van de wereld. Het koninkrijk hield zich bezig met het herstel van de troon van David, en het evangelie van God greep terug op het geloof van Abraham, maar de genade die we overdenken in het geheim van het evangelie, leidt ons terug naar Adam. Om dat alles te kunnen begrijpen en waarderen, moeten we erkennen dat eens "redding door de Joden" was, en dat eens de tijd zal komen dat zij Gods kanaal van zegen zullen zijn voor alle families van de aarde. Maar nu maakt God hun afvalligheid tot gelegenheid voor het onthullen van reserves aan genade die te groot zijn om door hen gekanaliseerd te worden, en veel groter dan enige van hun beloofde verbonden. Het is de verzoening die te maken heeft met vrede, en draagt ons terug naar Eden, onze harten richtend op Adams beklagenswaardige overtreding, die vervreemding bracht tussen schepsel en Schepper.

"Er is in die oer-onschuld een heerlijk toneeltje waar te nemen, toen JAHWEH kwam, in de koelte van de avondbries, om te genieten van het gezelschap van de man die Hij had geschapen. En naar welke grotere eer, welke grotere vreugde, kon Adam hongeren dan Zijn stem te horen en toegelaten te worden in de intimiteit van Zijn gedachten, in het gezelschap van de grote Schepper?

"Toen de bomen en de schepselen onvoldoende waren om aan de behoeften van Adams hart tegemoet te komen, maakte Hij de vrouw om zijn aanhankelijkheden te bevredigen. In dit alles bewees Hij Zijn liefde voor hem.

"Maar in een boos uur, toen JAHWEH er niet was, werd geïnsinueerd dat JAHWEH niet echt verlangde naar wat goed voor hen was, maar bang was dat ze Zijn gelijken zouden kunnen worden! Het pijltje was niet gericht op

JAHWEH's kracht of Zijn rijkdom alleen, het was gericht op Zijn aanhankelijkheid, op Zijn hart.

"De vrouw luisterde naar de insinuaties, en de man luisterde naar de vrouw, en JAHWEH's liefdevolle vriendelijkheid werd met voeten vertrapt!

"Adams zonde had verschillende aspecten: Ze stelde vragen bij de wijsheid van God en vernietigde Zijn werken. Ze stelde vragen bij de gerechtigheid van God en viel Zijn karakter aan. Ze stelde vragen bij Zijn liefde en verwondde Zijn aanhankelijkheden.

"Het was een zonde; het was een overtreding; het was een belediging.

"Als een zonde zette het de grootse machinerie van het universum uit de versnelling, zodat het zichzelf in stukken vermorzelde. En met de verwoesting er van brengt het het kreunen en het zwoegen waaronder de schepping zwoegt en alles in verderft keert. Het verbreekt het schitterende geschapene tot brandstof voor de universele brand.

"Als een overtreding bracht het de vloek van een rechtvaardig God over zich.

"Maar erger dan zonde en pijnlijker dan een overtreding was de belediging die het hart van God pijn deed, en vervreemding bracht tussen Hemzelf en het schepsel, over wie Hij Zijn aanhankelijkheid zo rijkelijk had uitgegoten.

"Voor Adams zonde en overtreding voorzag JAHWEH in een bedekking. Het eerste bloed dat de verbaasde grond ooit dronk werd in dat oerparadijs vergoten. En het was JAHWEH Zelf Die een onschuldig beest slachtte om te voorzien in een bedekking voor het schuldige paar; een passend beeld van het bloed van Gods heilig Lam, dat niet alleen zonde en overtreding bedekt, maar het weg doet.

"Dit alles werd gedaan voor Adam, maar de breuk werd nooit geheeld. Het vertrouwen werd niet hersteld. Adam was nog steeds vervreemd. Daarom wordt, om te voorkomen dat het onheil onherstelbaar wortel kon schieten, Adam uit de hof verdreven. Cherubs worden aan de oostelijke zijde geplaatst met een vlamvend zwaard, dat alle kanten op keerde om de weg naar de boom des levens te bewaken." (uittreksels uit "Mystery of the Gospel" door A.E, Knoch).

De verzoening die zo in schaduwen werd afgebeeld, werd een geheim dat in aionische tijden verzwegen werd, totdat het door de apostel Paulus werd onthuld, nadat de natie Israel verhard raakte in afvalligheid. En de proclamatie moet doorgaan in overeenstemming met de onthulling van het geheim van het evangelie, totdat de volheid van de natiën in gaat, zoals staat geschreven...

"Want ik wil niet dat jullie onwetend zijn, broeders, van dit geheim, opdat jullie niet eigenwijs zult zijn, dat een verharding, ten dele, over Israel is gekomen, totdat de volheid van de natiën zal binnengaan. En zo zal heel Israel gered worden, zoals het is geschreven: Uit Sion zal de Verlosser

arriveren. Hij zal de oneerbiedigheden van Jakob afwenden"
(Rom. 11:25,26;SW)

Nadat de volheid van de natiën is binnen gegaan, zal Israel weer ter hand worden genomen en gered worden (Rom. 11:26,27). De dag van de Heer zal aanvangen en de verkondiging van de verzoening zal teruggenomen worden. Maar nadat de dag van de Heer zijn loop zal hebben gehad, en de priesterbediening van Israel zal zijn voltooid, gaan we de nieuwe schepping binnen, de dag van God, wanneer het universum, in de hemelen en op de aarde, samengevat zal worden in de Christus, als de Zoon van Zijn liefde, wanneer het woord van de verzoening aan alle schepsel zal worden uitgedeeld. God Zelf zal bij de mensheid tabernakelen, en de heerlijkheid en eer en vrede zal gezegend door allen worden genoten.

De huidige geheime bedeling is een geestelijke tegenhanger van die heerlijke "bedeling van het complement van de eras" van de laatste aion. We worden nu gezegend met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen in Christus. Welke zegen van heerlijkheid en eer en vrede God in voorraad heeft voor Zijn schepselen in de laatste aion, Hij heeft nu, in geest, het al uitgegoten over allen die in Christus zijn en geloven. Het is zo dat voor ons "de voleindingen van de aionen zijn verkregen." Moge Hij allen die dit lezen vestigen in het hartsbewustzijn van deze grote waarheid.

Zo is het nu de era voor het uitdelen van dit goede nieuws, dit overstijgende nieuws, dit urgente nieuws - het woord van de verzoening - de grootste opdracht die ooit aan de mens is toevertrouwd:

"Ten behoeve van Christus dan zijn wij ambassadeurs, als van God, uitnodigend door ons. Wij moedigen jullie ten behoeve van Christus aan: Wees verzoend naar God!"
(2Kor. 5:20;SW)

Wat is dit een gedachte, dat God Zich feitelijk naar ons toe buigt om de mensheid te bidden en smeken om verzoend te zijn, om vrede met Hem te hebben! Maar dan, uitleggers hebben het verbazingwekkende contrast opgemerkt tussen de woorden "Wij zijn ambassadeurs" en "wij smeken jullie." Een ambassadeur staat, over het algemeen, op zijn waardigheid, de grootheid handhavend van de persoon die hij vertegenwoordigt. Maar niemand denkt aan Paulus, in zijn onaanzienlijke, gepassioneerde smeekbeden, als vals tegen Christus, maar hij manifesteert door zijn houding een onvergelykelijke aanbeveling van de genade van Christus in de bedeling van de verzoening in de geest van het evangelie. Denk u eens in hoe Saulus de Farizeeër namens God zou hebben gesproken, met welk een strengheid, soberheid, onbuigzaamheid, starre zekerheid! Maar ...

"indien iemand in Christus is, die is een nieuwe schepping. Het oude ging voorbij. Neem waar! Het is nieuw geworden!"
(2 Kor. 5:17;SW)

Dit vers verlicht, als een bliksemflits, de nieuwe wereld waarin het evangelie Paulus heeft overgezet. Het vuur dat in het hart van Christus brandde, heeft nu in hem een vurige passie ontstoken van overweldigende genade en liefde. Zich

volkomen bewust van de grandeur van zijn roeping en opdracht, is er niets dat hij niet wilde doen om mensen verzoend met God te krijgen.

In zijn waardigheid als Christus' ambassadeur, en als de mond van God, in zijn nederigheid, zijn gepassioneerde vurigheid, in de urgentie en directheid van zijn smeekbede, is Paulus vandaag het allerhoogste type en voorbeeld van de evangelist, pastor en leraar. In de passage waarop onze studie is gebaseerd, hebben we het beroep van het evangelie in z'n simpelste vorm. Waar Paulus ook namens Christus stond voor mensen, zijn gebed en smeekbede was ...

"Wees naar God verzoend!"

Deze smeekbede kan niets anders betekenen dan: Aanvaard Zijn aangeboden vriendschap en ga binnen in de vrede die Hij voor de wereld maakte in de dood van Zijn Zoon! Geloof dat Hij, tegen ongehoorde kosten, alles wat tussen u en God stond heeft weggedaan! Ontvang de verzoening!

Laat het duidelijk zijn dat, tijdens de bedeling van het evangelie van de verzoening, God mensen niet beschuldigt van hun zonden. De zondaar kan zeer aanvallend en beledigend zijn, maar God houdt deze aanvallen niet tegen hem. Dit is voor velen verbazingwekkend, ook voor de heiligen vandaag, en onthult hoe volledig het evangelie van de verzoening in het Christendom verloren is gegaan. Maar iemand vraagt: "Hoe zit het dan met mijn zonden?" Mag ik opnieuw de waarheid benadrukken, zodat het een blijvende herinnering zal zijn, dat Christus stierf voor zonden, en Gods gerechtigheid bevredigde in de veroordeling van zonde. Dat is volledig en afdoende en definitief, en daarom houdt het evangelie van de verzoening zich in het geheel niet bezig met de zondaar of diens zonden, maar met Gods houding naar de mens door de dood van Zijn Zoon. God staat er op vrede te hebben met de wereld, hoe ze Zijn Zoon ook behandeld hebben, of nu iemand van Zijn ambassadeurs behandelen. Hij zal ons, Zijn ambassadeurs, terugtrekken, voordat Hij de oorlog verklaart in de toekomstige dag van verontwaardiging.

Laat het onuitwisbaar op onze harten geschreven staan dat God met succes de zondevraag heeft geregeld, aan het kruis, eens en voor altijd, toen Hij Christus ten behoeve van ons tot zonde maakte, opdat wij in Hem Gods rechtvaardigheid zouden worden. Daarom, als er enige vervreemding is tussen u en God, komt het helemaal van uw kant. Koestert u enige vijandschap, enig vooroordeel, enig koppig ongelooft, enig verlangen om af te komen van de inperkingen door Zijn wil? Dan is dat de enige hindernis tussen u en de vrede die kennis overstijgt. God smeekt door ons, en wij smeken voor Christus...

"wees naar God verzoend!"

"Wat moet ik doen?" vraagt u. Er is voor u niets anders te doen, beste lezer, dan dankbaar in uw hart Zijn aangeboden liefde te aanvaarden, en Hem te danken en aanbidden voor de heerlijke genade die Hij over u aan het uitgieten is, en u te verheugen in vrede en gemeenschap met Hem die vol, gratis en blijvend is.

By inbred sin and practice far,
How very far from God!
Yet now by grace brought nigh to Him,
Through faith in Christ's own blood.

So near, so very near to God,
I cannot nearer be;
For in the person of His Son,
I am as near as He.

So dear, so very dear to God,
More dear I cannot be;
The love wherewith He loves the Son,
Such is His love for me.

Hoofdstuk 13- Compleetheid in Christus

"En Deze geeft zowel de apostelen, als de profeten, als de evangelisten, als herders en leraars, tot aanpassing van de heiligen in het werk van bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus, met als doel dat wij alles zouden verkrijgen in de eenheid van het geloof en van de bovenkennis van de Zoon van God, tot een volgroeide man, tot een maat van gestalte van het complement van de Christus, opdat wij niet meer minderjarigen zouden zijn, heen en weer slingerend en rondgedragen op iedere wind van leer, in de grilligheid van de mensen in hun sluwheid, tot de methodisering van de misleiding"
Efe. 4:11-14;SW)

Met de aanpassing van de aionen (hoofdstuk VI) en de onthulling van het "geheim, dat God tevoren beschikt had, vóór de aionen, voor onze heerlijkheid" (1 Kor. 2:7,8 en Efe. 3:9-12), werd er een noodzaak geschapen voor een "aanpassing van de heiligen," opdat zij de eenheid van geloof zouden verkrijgen en de bewustwording van hun zoonschap, volwassenheid en de overstijgende geestelijke zegeningen en heerlijke genade waarmee zij werden begenadigd in de Geliefde in de geheime bedeling, die nu gaande is. Opdat wij beter de werkelijkheden waarderen van de

geestelijke zegeningen die de onze zijn in Christus Jezus, zal het behulpzaam zijn terug te gaan en de elementaire loop van instructie, de "eerste principes" genaamd, over de uitspraken van God(Hebr. 5:12), waardoor God de zonen van Israel schoolde, hen naar Christus leidend, het grote Antitype.

Ten eerste moet opgemerkt worden dat God met Zijn aardse volk handelde als met een kind. Allen van Mozes tot Christus waren, zo gezegd, in de eerste klas, hun tekstboeken samengesteld uit typen en schaduwen, uiterlijke vormen, en voorschriften van een goddelijk dienstbetoon, uitgevoerd in verband met een goddelijke verblijfplaats. Door dit samenstel van materiële vormen, richtte God Zich tot hun zintuigen, en door middel van de doellessen of "eerste principes," stelde Hij een parallel aan tussen het materiële en het geestelijke. De verwijdering van lichamelijke bevuiling door water diende om de reiniging van geestelijke onreinheid door middel van Zijn woord te illustreren. Een tabernakel of een tempel, gemaakt van goud en zilver en koper, van linnen, van hout en verscheidene andere materialen, typeerde Zijn heerlijke verblijfplaats, terwijl de opdracht van goddelijk dienstbetoon, uitgevoerd door een priesterschap, de weg vormde van nadering voor zegen (Exo. 25, 26 en 27).

Op de gepaste tijd kwam Christus (Gal. 4:4), het grote Antitype van dit alles, en aan het kruis onthulde het hart van God zich volledig en perfect. Sinds dat moment heeft God Zijn woord aangevuld en compleet gemaakt, en biedt Hij nu een nieuwe koers aan. Christus Zelf is ons tekstboek. In Hem is er volwassenheid (Kol. 1:25-28).

Daarom, de eerste beginselen van het woord van Christus verlatend, zouden naar volwassenheid gebracht moeten worden, niet opnieuw een fundament van bekering van dode werken scheppend, en naar geloof van God, van het leerstuk van dopen, naast het opleggen van handen alsook de opstanding van de doden, en aionisch oordeel. En dit zullen we doen als God het zou toestaan (Heb. 6:1-3).

Dit Schriftdeel onthult dat het niet Gods doel is dat Zijn volk altijd op de weg zou blijven en nooit het doel zou bereiken (Heb. 5:11-14). Maar in plaats dat de Hebreeërs de eerste beginselen van het woord van Christus verlieten voor volwassenheid, verlieten zij ze voor afvalligheid. Ja, door terug te gaan naar het Judaïsme, kruisigden zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw, Hem aanhoudend vanwege vermeende schandelijkheid. Maar terwijl we nadenken over Israels trieste toestand, hier in het zesde van Hebreeën, klinkt er in onze oren een plechtige waarschuwing:

"Zie er op toe dat niemand van jullie de rover zal zijn door de wijsbegeerte en lege verleiding, naar de traditie van de mensen, naar de beginselen van de wereld, en niet naar Christus"
(Kol. 2:8;SW)

Geliefde lezer, deze plechtige aanmoediging werd niet alleen geschreven om ruimte op te vullen in Gods woord! Het is een machtig appèl van het grote, liefdevolle hart van God voor Zijn heiligen ten behoeve van hun perfectie of compleetheid in Christus. Maar denk ondanks de waarschuwing, aan de grote menigten van hen die blindelings in de valstrikken en het gezwoeg van mensen zijn gelopen. Echte, jubelende vreugde en hartsbevrediging worden alleen gevonden

door hen die hun compleetheid in Christus kennen, en die kan alleen gevonden worden door gehoor te geven aan dit goddelijke "Zie er op toe...!"

Filosofie en menselijke traditie

Vanaf de eerste van deze studies heb ik gewaarschuwd tegen filosofie en lege verleiding naar menselijke traditie. Ik heb er nauwgezet op toegezien dat het in dit werk geen plaats vindt. De Schrift, in haar zuiverheid, is voortdurend benadrukt als zijnde afdoende om ons wijs te maken over de redding, door geloof in Christus Jezus, en om ons aan te passen voor ieder goed werk. Ik ben me bewust van de machtige kracht van de traditie, na doorheen jaren van evangelisatie de gevolgen er van met groot verdriet te hebben waargenomen in de heiligen van verscheidene geloven en ordes. Keer op keer heb ik ze oog in oog gebracht zien worden met de een of andere gezegende waarheid in Gods woord, het herkenkend en het erkennend, maar er van terugkerend ten gunste van hun tradities! O, hoe zou ik willen dat God er een genoeg in zou hebben deze zwakke inspanning te gebruiken om Zijn "Zie er op toe..!" te laten klinken, dat iedereen die dit leest gezegend zal worden met de volle, hartbevredigende bewustwording van hun compleetheid in Christus.

De beginselen van de wereld

We worden ook gewaarschuwd op te passen voor filosofie en lege verleiding in overeenstemming met de "beginselen van de wereld." Dit brengt ons oog in oog met de studie van dat wat vandaag het Christendom in zo grote mate heeft beroofd dat als Paulus toegestaan zou worden terug te keren, hij zijn grootste vrees bewaarheid zou zien worden. Hij neemt het onderwerp ter hand met de Galatische heiligen, door te verwijzen naar zijn eerdere toestand en die van zijn Joodse broeders, toen zij slaafden onder de slavernij van de beginselen van de wereld, zeggend:

"Zo waren ook wij, toen wij minderjarigen waren, geslaafd onder de beginselen van de wereld. Maar toen dat wat de tijd vult kwam, vaardigde God Zijn Zoon af, geworden uit een vrouw, geworden onder wet, opdat Hij degenen die onder de wet zijn zou opeisen, opdat wij de plaats van een zoon zouden krijgen"
(Gal. 4:3-5;SW)

Hier vinden we dat de zonen van Israel, tijdens de periode van hun jeugd, in slavernij waren onder "de beginselen van de wereld." Deze "rudimenten," of aanvankelijke religieuze waarnemingen, zijn "zwak en arm" (vers 9), en zijn in contrast gesteld met Christus en onze compleetheid in Hem (Kol. 2:10). Zij waren nodig bij de opvoeding van Israel, en dienden een essentieel doel in de voortgang van onthulling, maar niemand, wetend van de vrijheid van zoonschap, zou ook maar voor een ogenblik hun ketenen toestaan. Een paar van de natiën, die God leerden kennen, en de geest verkregen uit het horen van geloof, werden beroofd door hun inspanningen om "gecompleteerd te worden door het vlees" (Gal. 3:2,3).

"Maar toen, inderdaad, God niet waargenomen hebbend, slaafden jullie voor hen die van nature geen goden zijn. Maar nu, God kennend, maar veeleer gekend zijnd door God, hoe kunnen jullie opnieuw terugkeren naar de zwakke en arme beginselen, voor wie jullie opnieuw, van voren af aan, willen slaven?"
(Gal. 4:8,9;SW)

In dit Schriftdeel vinden we Paulus de Mozaïsche ceremonie op gelijke voet stellen met heidense ritën! De heidenen, aan wie Paulus hier schrijft, keerden niet terug naar hun eerdere afgoderij, maar naar dingen onder de wet die zij tevoren niet beoefend hadden. En toch is het, in Gods ogen, precies hetzelfde alsof ze teruggekeerd waren naar hu oude ritën van het heidendom! Maar wat zijn deze "zwakke en arme beginselen" waarvoor zij nu wilden slaven? Later we het serieus lezen ...

"Jullie onderzoeken nauwkeurig dagen en maanden en seizoenen en jaren?"
(Gal. 4:10;SW)

Daar hebben we het zo duidelijk al taal het maar kan maken. Beste lezer, houdt u zich aan enige van deze dingen? Als u dat doet bent u onder slavernij en wordt u voor de ogen van God beroofd. Denk aan het arme beroofde Christendom! Wat zou Paulus zeggen als hij naar hun rituele houden van dagen, maanden, seizoenen en jaren zou kunnen kijken? Zou hij niet bang voor hen zijn en in bitterheid van hart klagen: "Ik vrees voor jullie! Misschien heb ik zonder reden voor jullie gezwoegd" (Gal. 4:11;SW)? Denk er aan, beste lezer, dat alleen door gehoor te geven aan Gods "Zie toe!" wij vrij kunnen zijn van al deze slavernij waarvan Christus ons bevrijdt, en helemaal in Hem rusten. Maar vandaag vinden we, aan alle kanten, de heiligen slaven voor de beginselen van de wereld, geleerd wordend door de aanwijzingen en leringen van mensen, zich te houden aan dagen, maanden, seizoenen en jaren, als middel om God een genoegen te doen, terwijl, in werkelijkheid, men Zijn waarschuwing tegen al zulke dingen negeert en de compleetheid ontkent die Hij voor hen in Christus heeft gemaakt! Het is ernstiger dan woorden kunnen uitdrukken. Maar de waarschuwing er tegen is zo onmiskenbaar duidelijk, dat niemand die zijn oor wil neigen naar Gods heilig woord, het spoor in deze hoeft kwijt te raken:

"Laat niemand dan jullie oordelen in voeding en in drinken of op het punt van een feestdag of nieuwe maan of sabbatten, wat een schaduw is van het komende, maar het lichaam is van Christus."
(Kol. 2:16,17;SW)

Denk er, ondanks deze aanklacht, aan hoe Gods heiligen aan alle kanten geoordeeld worden en verteld worden zich te houden aan dagen en zich te onthouden van voedsel en drinken als deel van hun religie! Door de edicten van mensen en foutieve vertalingen, zijn de heiligen verleid geworden te geloven dat de Zondag "de eerste dag van de week" is, of de "dag des Heren" uit de Bijbel, en dat die religieus gevierd moet worden. Het voelt als een geweldige schok te weten dat de Schrift, op juiste wijze vertaald, niets zegt over "de eerste dag van de week." Zondag, een heidense vrije dag, in overeenstemming met de aanwijzingen en leringen van mensen, is een onechte sabbat geworden, waarvan het houden er

van het kenteken is geworden van het afvallig Christendom! Laten we, ten voordele van hen die het niet weten en vragen kunnen stellen bij de waarheid van deze uitspraak, ons oor te luisteren leggen bij geschiedkundigen:

"Buiten twijfel is de eerste wet, of dat nu kerkelijk of burgerlijk is, waarbij de sabbaticale waarneming van die dag [zondag] werd opgelegd, het edict van Constantijn, 321 n.Chr." (Chambers Encyclopedia, artikel "Sabbath").

"Constantijn de Grote maakte een wet voor heel het keizerrijk (321 n.Chr.) dat de zondag als een rustdag gehouden moest worden in alle steden en dorpen; maar hij stond het volk op het platteland toe door te gaan met hun werk" (Encyclopedia Americana, artikel "Sabbath").

"De vroegste erkenning van het houden van zondag als een wettelijke taak is een regeling van Constantijn in 321 n.Chr., opleggend dat alle hoven van justitie, inwoners van steden, en werkplaatsen rust moesten nemen op zondag, venerabili die Solis, met een uitzondering ten gunste van hen die bezig waren met agrarisch werk" (Encyclopedia Britannica, negende editie, artikel "Sunday").

Laten we nu kijken naar het edict van Constantijn, dat als de originele zondagswet beschouwd mag worden, en het model waarnaar alle zondagswetten zijn gemodelleerd...

"Laat alle rechters en mensen in de steden, en die het beroep van alle handelaars uitoefenen op de eerbiedwaardige dag van de zon; maar zij die op het land gevestigd zijn, vrijelijk en met alle vrijheid, zich bezig houden met de zaken van de landbouw, omdat het vaak gebeurt dat geen andere dag geschikt is voor het zaaïen van maïs en het planten van wijnstokken, opdat niet het kritieke moment verloren zal gaan en mensen de producten die door de hemel geschonken worden zouden verliezen" (Edict van 7 maart, 321 n.Chr., Corpus Juris Civilis Cod., lib. 3, tit. 12:3).

Hier is het niet te betwijfelen getuigenis dat het houden van zondag alleen een menselijke instelling was. Zelfs niet een enkele regel uit de Schrift die gezag geeft aan het door de heiligen houden van deze dag is er te vinden van Genesis tot en met Openbaringen. Beginnend met Constantijns edict in 321 n.Chr., gevolgd door de gezamenlijke inspanningen van kerk en staat, samen met de afval binnen de kerk, is er een vrijwel algemeen aanvaarden van de dag ontstaan tegen de tijd dat de King James vertaling werd gemaakt in 1611. Toen, kennelijk om Schriftuurlijke ondersteuning te geven voor het houden er van, pasten de vertalers feitelijk de oorspronkelijke tekst op een zeer ongelofelijke manier aan. Laat de lezer iedere Griekse tekst van de Schrift onderzoeken en Mattheüs 28:1, Markus 16:1,2, Lukas 23:56-24:1, Johannes 20:1:19, Handelingen 20:7 en 1 Korinthe 16:2 bestuderen, en zien welke ondersteuning men kan vinden voor de zinsnede "eerste dag van de week," zoals die in de gebruikelijke vertalingen te vinden is. De zinsnede in het Grieks is "mia ton sabbatoon" en betekent letterlijk "een van de sabbatten." Maar het werd op de volgende manier verkeerd uitgelegd: Ze veranderden "één" zodat men "eerste" leest, voegden "dag" toe en, nog wel zo erg, veranderden het meervoud "sabbatten" in het enkelvoudige "week." Kunnen we een nog meer

trouweloze en misleidende daad van een mens bedenken? En de verbastering werd aanvaard en wordt nu door het Christendom verdedigd als een orakel van God! Sommigen denken, door de verleiding, dat zij in strikte overeenstemming zijn met de waarheid door het houden van de maaltijd van de Heer op elke zondag, gelovend dat het "de eerste dag van de week" van de Bijbel is, de dag waarop Christus opstond uit de doden en waarop de vroege discipelen bijeen kwamen om op deze dag brood te breken. Maar wanneer we met zorg nadenken over wat in de originele tekst wordt onthuld, buiten de inschoven verbasteringen van de mens om, zullen we vinden dat Christus op zaterdag uit de doden werd opgewekt, op de Joodse sabbat, en dat iedere opgeschreven ontmoeting van de discipelen in de Schrift (tijdens de Pinksterbedeling van het boek Handelingen) gehouden werd op "één van de sabbatten" en niet op zondag. Pas nadat de apostelen allen waren gestorven en Gods woord begraven was geworden onder drie honderd jaren van menselijke traditie, en Constantijns edict in werking was getreden, vindt de zondag een plaats in de aanbidding van de heiligen boven enige andere dag. Bovendien is het "de dag van de Heer" noemen gewoon het bedekken van de ene fout met de andere! De dag van de Heer, waarvan Johannes spreekt, is de toekomstige dag van JAHWEH, waarin Johannes in geest werd overgezet en toegestaan de vreselijke oordelen te zien en op te schrijven waardoor het koninkrijk van God ingewijd zal worden op de aarde. Hoe absurd is het er op te staan dat Johannes het boek Openbaringen zag en schreef op een zondag!

Wanneer we Gods "Zie toe..!" erkennen en niemand toestaan ons over feesten, nieuwe manen, of sabbatten te oordelen, die een schaduw zijn van die dingen die nog toekomstig zijn, maar vasthouden aan het Heeft - Christus - in Wie wij onze compleetheid hebben, dan, en alleen dan, zullen we onze hemelse Vader een genoeg doen in deze geheime bedeling, en geen reden hebben Zijn heilige woord te ontsieren om on-Schriftuurlijke praktijken vol te kunnen houden. Op religieuze wijze dagen, maanden, seizoenen en jaren te houden, is terugkeren van de substantie naar de schaduw. Paulus geeft de houding voor de heiligen in deze zaak aan in Romeinen veertien, vijf en zes:

"Die de ene dag boven de andere dag oordeelt, en Die iedere dag oordeelt. Laat iedereen in het eigen denken ten volle verzekerd zijn! Hij die gezind is naar de dag, hij is gezind om de Heer; en die eet, hij eet om de Heer, want hij dankt God, en degene die niet eet, eet niet om de Heer"
(Rom. 14:5,6;SW)

Er is niets verkeerd aan het afzonderen van een dag voor de Heer. Gewoonte heeft nu zondag de meest gemakkelijke gemaakt voor dit doel, maar we dienen er niet naar op te kijken als een dag die door God boven enige andere dag werd geheiligd voor goddelijke aanbidding. Het houden van een dag als een zaak van houden van wet, of als een middel tot redding, of het nu de zondag is of de zevende dag sabbat, wordt in de Schrift in deze bedeling van genade, waarin God ons compleet heeft gemaakt in Christus, veroordeeld.

U bent compleet in Hem

"want in Hem woont het hele complement van de Godheid lichamenlijk. En jullie zijn gecompleteerd geworden in Hem Die het hoofd is van iedere soevereiniteit en autoriteit"
(Kol. 2:9,10;SW)

Het schijnt moeilijk te zijn voor de heiligen te onderscheiden dat de goddelijke religie die aan Israel in het vlees werd gegeven, ofwel in een andere bedeling, de grootste hindernis kan worden naar een aanvaarding van de genade en geestelijke zegeningen die de onze zijn in Christus Jezus in de huidige, geheime bedeling. Als ons Complement is Hij de voleinding van alle religie, en iedere terugkeer naar ritualisme bevult ons en doet ons het genot verliezen van onze bezittingen door wetticisme dat ons iets oplegt. Christus Zelf is de Substantie waarvan alle ritueel slechts een schaduw was. Alleen het bloed van Christus, niet geholpen door enig hulpmiddel of helper van welke aard dan ook, buiten het houden van enige vleselijke riten of instellingen - alleen het bloed van Christus in de vrese niet geholpen vurigheid en kracht van de alleenstaande majesteit, maakt de weg vrij voor de aanwezigheid van God, perfect en compleet. Als wij dan compleet zijn in Christus, zal alles wat we doen met het oog op het bewerken van onze redding voor God alleen maar het perfecte werk dat Hij in Hem voor ons tot stand heeft gebracht besmeuren en ontluisteren. Het betekent zelfs meer, want iedere poging zich vandaag te houden aan de "eerste beginselen," maakt Christus zonder werking, doet ons uit de genade vallen en worden we schuldenaren om heel de wet te doen. Het is een overtreding die veel erger is dan die welke Adam beging in Eden. Beste lezer, geef gehoor aan Gods "Zie toe..!" en rust in de vrede die komt door de gezegende bewustwording van uw compleetheid in Zijn Gezalvde.

Besnijdenis

"in Wie ook jullie besneden werden met een besnijdenis, niet gedaan door handen, in het afstropen van het lichaam van het vlees in de besnijdenis van Christus"
(Kol. 2:11;SW)

De besnijdenis was niet meer dan een schaduw. De substantie is Christus. Het beeldde de dood uit. Hij vervulde die. Dit is inderdaad de besnijdenis; hoewel "niet gedaan door handen" - het werd bereikt op het kruis, helemaal buiten ons om - toch is het de enige echte, de enig ware besnijdenis. De zonen van Israel werden niet besneden, ze kregen een voorafschaduwing in hun verminking. Nu, zijn wij, in Christus, in werkelijkheid de besnijdenis. Paulus moedigt ons aan...

"want wij zijn de besnijdenis, degenen die, in geest van God, goddelijk dienstbetoon bieden en roemen in Christus Jezus en niet in vlees vertrouwd hebben."
(Filip. 3:3;SW)

Hier vinden we dat besnijden niet verouderd is, maar een huidige, krachtige, sterke waarheid is. Christus, de Volheid van de gelovige, of diens Complement,

daalde in de dood zelf af, door het afleggen van het vleeselijk lichaam in Zijn dood aan het kruis. In Hem zijn wij besneden met een besnijdenis die niet door handen is gedaan. Dit is een perfecte en complete besnijdenis. Als wij in dit opzicht ook maar iets zouden toevoegen, dan zou dit alleen maar een belediging van God zijn. Maar hoe heerlijk is het te denken aan de wonderlijke, de schitterende genade van God, om zulk een volledige verlossing te maken voor ons, compleet en buiten ieder voorschrift om dat wij zelf aan het vlees kunnen verrichten. Maar onze besnijdenis is alleen een deel van de waarheid over onze compleetheid in Christus. Het laat Hem achter aan het kruis, levenloos. Er moet een begrafenis en opstanding komen. Dit brengt ons bij de overdenking van de doop.

Dopen

"samen met Hem begraven zijnde in de doop. In wie ook jullie samen werden opgewekt door het geloof van de werking van God, Die Hem opwekte uit doden"

(Kol. 2:12;SW)

Hier is de doop zoals de zonen van Israel die nooit kenden. Hun ceremoniële reiniging in water was alleen een zwak type van de echte doopreiniging door Christus' begrafenis en opstanding door de krachtige werking van God. Wij zijn samen met Hem gestorven, en zijn samen met Hem begraven en opgewekt uit het graf, ook niet een waterig graf door de sterke arm van de dopen, maar in Hem, door een Almachtige arm - door geloof in de werking van God, Die Hem opwekte uit het midden van de doden. Net zoals wij niet besneden zijn in het vlees, maar in geest, zo is het ook met dopen. Zijn doop, net zoals Zijn besnijdenis, wordt ons de onze aangerekend. Hij werd begraven, en dat werden wij ook; Hij stond op, en dat deden ook wij. Hij steeg op en werd gezeten aan de rechterhand van God, te midden van de hemelingen; en dat deden ook wij. Door de kracht van Zijn geest gaan wij binnen in de gezegende sterke waarheid en hebben we toegang, compleet en perfect, tot de aanwezigheid van onze hemelse Vader. Hoe kostbaar bevredigend is deze gedachte voor het vermoeide hart!

Laten we nu de ontwikkeling van de kindertijd naar volwassenheid overdenken, van het vlees naar de geest. De bediening van Johannes de Doper en onze Heer werden gekenmerkt door één doop - die in water. Maar Johannes vermeldde over Christus

...

"Ik doop jullie inderdaad in water, tot bekering, doch Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens sandalen ik niet bevoegd ben te dragen. Hij zal jullie dopen in heilige geest en vuur"

(Matt. 3.11;SW)

En Christus, toen Hij op het punt staat om op te varen, bevestigde de uitspraak van Johannes, door te zeggen ...

"want Johannes doopte wel met water, maar jullie zullen heilig gedoopt worden in geest, niet na vele van deze dagen"

(Hand. 1:5;SW)

Dan worden van de Pinksterdag tot aan de afsluiting van de bediening van Petrus, twee dopen waargenomen - water en geest. Echter in de bedeling van het evangelie van God onder de natiën, door Paulus, tijdens de overgangsbedeling (Hand. 13-28), is water niet langer noodzakelijk, aangezien de doop in geest het deel van allen wordt.

Met Paulus' gevangenschap, voor ons, de natiën (Efe. 3.1), die de onthulling brengt van de huidige geheime bedeling (Efe. 3:9), moesten ze doorgaan met de "ene doop" (Efe. 4:5). De vraag rijst nu: Is dat water of geest? De Efezebrief geeft het antwoord: "in Wie ook, gelovend, jullie verzegeld zijn met de geest van de belofte" (Efe. 1:13;SW). Dit alleen geeft allen het recht op de geestelijke zegeningen te midden van de hemelingen in Christus Jezus. Het is nu dat 1 Korinthe 12:13 de volle erkenning vindt...

"Want ook in één geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn begoten met één geest"
(1 Kor. 12.13;SW)

Zonder de doop in de ene geest, zou er nooit één lichaam kunnen zijn. Het is door de ene geest dat we verenigd zijn met elkaar en toegang hebben tot de aanwezigheid van God. Zo zien we dat door een abrupte verandering in Handelingen 13 er een weg is gekomen, weg van de uiterlijke uitdrukking door middel van water, naar het einde - de innerlijke werkelijkheid, door middel van de geest.

Alle reiniging en heiliging (waarvan water alleen maar een beeld was) werd in werkelijkheid gedaan door geest. Water kwam eerst, om de lagere klassen in Gods school te onderwijzen; maar nu is, in geest, volwassenheid, perfectie, compleetheid, volheid, in z'n geheel, bevrediging - noem het wat u wil - gekomen (Kol. 2:9,10), en het is ons heerlijke voorrecht binnen te mogen gaan in de vreugde van de solide, bevredigende volheid van Gods voltooide werk. Welke blijdschap en heerlijkheid de toekomst voor ons klaar heeft liggen, zelfs al moeten onze lichamen nog omgevormd worden naar de heerlijkheid van Zijn lichaam bij Zijn komst, niets kan toegevoegd worden aan onze compleetheid in Christus, die, in geest, nu al ons deel is. Geen voorschrift voor het vlees, geen gebed, geen devotie, geen gewild ritueel, geen onthouding - niets kan ons meer aanvaardbaar maken, want de Geest van god heeft ons gereinigd tot Zijn perfecte bevrediging en wij zijn volledig uitgerust voor Zijn aanwezigheid, gezegend met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen, heilig en smetteloos in Zijn ogen. Niets kan ons nog dichterbij brengen, niets kan ons geliefder maken. "Voor ons, tot wie de voleindingen van de aionen zijn gekomen" (1 Kor. 10:13;SW). Hoe kunnen we hopen op meer?

Nu we compleet zijn in Hem, kan geen vleeselijke rite iets toevoegen aan onze compleetheid. Als we er wel aan toevoegen, ontkennen we dat Zijn werk ten behoeve van ons volledig voldaan heeft aan Gods eisen. Wij onteren dat werk door weg te nemen van de kracht er van en bederven het door iets van onze eigen dood toe te voegen, het vlees verrottend.

Moge door Gods "Zie toe..!" te (h)erkennen en ons bewust te zijn van onze compleetheid in Christus, door geloof in de werking van God, Zijn genade ons bewaren van vervuild te worden door filosofie en lege verleiding, in overeenkomst met menselijke traditie, in overeenstemming met de beginselen van de wereld, en ons te dringen deze voorschriften voor het vlees te weigeren - zowel de besnijdenis als de waterdoop - en alleen in Hem te rusten in Wie geen tekort is.

Complete in Christ my Saviour,
How precious is the thought!
God finds in me the pleasure,
For which He longed and sought.

Complete in Christ my Saviour,
On love alone I lean,
In self I seek no solace,
In Him alone I'm seen.

Complete in Christ my Saviour,
How can I hope for more?
His grace has brought each blessing
His love has kept in store.

Complete in Christ my Saviour,
My heart is satisfied,
For He is all sufficient,
What need for aught beside?

Hoofdstuk 14 - De komst van de Heer

"Want ons burgerschap behoort in de hemelen, waaruit ook wij de Redder verwachten, de Heer, Jezus Christus, Die het lichaam van onze vernedering zal omvormen gelijkvormig aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van Die Hem in staat stelt zelfs het al aan Zich te onderschikken" (Filip. 3:20,21;SW)

Geliefde lezer, in deze tekst van de Schrift zet God een verwachting van overstijgende heerlijkheid uiteen voor alle heiligen die zijn en geloven in Christus Jezus - de komst van de Heer.

Laat me, door middel van een inleiding, zeggen dat in mijn geestelijk leven drie belangrijke tijdperken naar voren komen, namelijk: gezegend zijn door Zijn genade om door Zijn woord de komst van de Heer te begrijpen, dan Gods doelstelling van de aionen die Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer, en het correct verdelen (of snijden) van het woord van de waarheid. Totdat deze grote Schriftuurlijke leerstellingen over onze harten komen, zal er, ook al zijn we vurige studenten van Gods woord en voelen we ons tevreden met wat we hebben, ondanks dat, een

grote mijn van rijkdommen in ons bezit zijn waarvan we in staat zijn slechts een klein deel te kunnen waarderen. Daarom, dit alles persoonlijk ervarend en me er van bewust zijnde, is het met een oprecht verlangen behulpzaam te zijn, dat ik ieder kind van God aanmoedig nijver bezig te zijn om zich deze grote leerstellingen eigen te maken.

De leerstelling ontkend

Het doet me pijn in het hart te zien en te weten hoe de leer van de Schrift met betrekking tot de komst van de Heer in het diskrediet wordt gebracht en verworpen wordt door zovelen die zeggen uitdelers van het woord van God te zijn! Sommigen gaan zelfs zo ver dat ze er over spreken als "onzin," zeggend dat ze er geen tijd aan willen verspelen. Maar voor hen van wie de harten verlicht zijn geworden door de bewustwording van het geloof dat hen verbindt met de Here Jezus, en de overstijgende geestelijke zegeningen waarmee zij begenadigd zijn te midden van de hemelingen in Christus Jezus, onze Heer, ons Leven en ons Hoofd, is het buitengewoon kostbaar.

Vaak vermeld

Naar de tweede komst van de Heer wordt 568 maal verwezen in de heilige Schrift. Er werden in de Hebreeuwse Schrift 250 verwijzingen naar gemaakt en 318 in de Griekse Schrift. In het zogeheten Nieuwe Testament gedeelte van de Schrift wordt het gemiddeld eens in iedere vijf en twintig verzen genoemd. In feite wordt de komst van de Heer van het begin tot aan het einde van de Schrift genoemd in type en beeld, in vorm en symbool, in open profetie en zinnebeeldige uitspraken, in aansporing en voordracht. U zult het genoemd vinden in verband met iedere fundamentele leerstelling:

Ten eerste: met de opstanding uit de doden, onvergankelijkheid, onsterfelijkheid, zoonschap, beloningen, en het binnen gaan in het bezit van het genieten van ons lotdeel van heerlijke genade te midden van de hemelingen.

Ten tweede: het is verbonden met iedere sublieme belofte - de belofte van gelijkenis met Christus, bevrediging van geest, overwinning over de dood en Satan, en het recht op heersen met Christus tijdens de toekomstige eeuwen.

Ten derde: het is verbonden met iedere praktische aansporing tot het liefhebben van God, tot het liefhebben van elkaar, tot geduld, tot toegewijd leven, tot waakzaamheid, tot het ijverig zijn in goede werken, tot het waardig zijn van onze roeping in Christus Jezus, tot matigheid, tot het hebben van het woord van Leven, tegen het oordelen van elkaar, tot standvastigheid, tot het woord van Christus zich rijkelijk een huis laten maken in ons, tot trouw in het uitdelen van het woord van Zijn genade, omdat Christus Jezus weer terug komt. De waarheid is: de komst van de Heer is het centrale akkoord van toegewijd leven in Christus Jezus, steeds weer aangeraakt door aanmoediging en illustratie, als de verheven aansporing voor de niet-falende impuls in het hart van het kind van God doorheen het bereik van de Schrift.

Bevestigd door de Schrift

Het getuigenis van de Here Jezus Zelf: "In het huis van Mijn Vader zijn vele verblijfplaatsen. Indien zij er niet zijn, zei Ik niet tot jullie: 'Ik ga om ruimte voor jullie klaar te maken'. En als Ik weggegaan zal zijn en Ik ruimte voor jullie zal maken, kom Ik opnieuw en zal Ik jullie meenemen tot Mijzelf, opdat waar Ik ben, ook jullie zullen zijn" (Joh. 14:2,3;SW).

Het getuigenis van hemelse wezens: "En terwijl zij ingespannen in de hemel staarden bij Zijn opvaren, zie, stonden twee mannen bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staan jullie, kijkend naar de hemel? Deze Jezus, die van jullie opgenomen is in de hemel, zal op dezelfde manier komen als jullie Hem hebben zien gaan in de hemel" (Hand. 1:10,11;SW).

Het getuigenis van Petrus: "Want niet door het navolgen van wijselijk gemaakte mythen maken wij aan jullie de kracht en aanwezigheid van onze Heer, Jezus Christus, bekend, maar door het toeschouwers geworden zijnde van de luister van die Ene" (2 Petr. 1:16;SW).

Het getuigenis van Johannes: "En nu, kindertjes, blijft in Hem, opdat, indien Hij tevoorschijn gebracht zal worden, wij vrijmoedigheid zullen hebben, en wij niet door Hem beschaamd zullen worden in Zijn aanwezigheid" (1 Joh. 2:28;SW).

Het getuigenis van de maaltijd van de Heer: "Want zo vaak als jullie dit brood zouden eten en jullie de drinkbeker zouden drinken, verkondigen jullie de dood van de Heer, totdat Hij komt" (1 Kor. 11:26;SW).

Het getuigenis van Paulus: "Want ons burgerschap behoort in de hemelen, waaruit ook wij de Redder verwachten, de Heer, Jezus Christus, Die het lichaam van onze vernedering zal omvormen gelijkvormig aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van Die Hem in staat stelt zelfs het al aan Zich te onderschikken" (Filip. 3:20;21;SW).

We zijn er zeker van dat dit voldoende bewijsmateriaal is voor allen die de heilige Schrift aanvaarden als het woord van God, dat Christus Jezus terug zal komen.

Verschillende theorieën

Er zijn twee afzonderlijke theorieën die in het Christendom worden geleerd en geloofd over de komst van de Heer. De ene school leert dat Christus pas zal terugkeren wanneer de wereld is bekeerd of gered; pas dan zal Hij komen en Zijn heerschappij vestigen. Een andere school leert dat de wereld niet in deze aion bekeerd of gered zal worden, maar dat Zijn komst deze huidige, boze aion zal afsluiten en de komende aion van het millennium zal inluiden, wanneer de kennis van de heerlijkheid van JAHWEH de aarde zal bedekken zoals de wateren de zee bedekken. De eerste school staat bekend als "post-millenniaal," terwijl de laatste "pre-millenniaal" genoemd wordt.

Maar er is slechts weinig echte vooruitgang geboekt in het bestuderen van de Schrift door te theoretiseren, dus doen we een beroep op het Woord voor wat echt is onthuld met betrekking tot Zijn komst en de afsluiting van deze aion.

Toen Christus op een dag op de Olijfberg zat, kwamen de discipelen bij Hem en stelden een dubbele vraag:

"En wat is het teken van Uw komst en van het einde van de aion?"
(Matt. 24:3;SW)

Als antwoord gaf Hij de volgende samenvatting van gebeurtenissen waar zij naar konden uitzien, leidend naar het "teken" van Zijn komst en het "einde" van de aion:

- 1 En buiten komend ging Jezus weg van het heiligdom. En Zijn discipelen benaderen Hem om Hem de gebouwen van het heiligdom te tonen.
- 2 En Hij, antwoordend, zei tot hen: "Zien jullie al deze dingen niet? Amen, Ik zeg tot jullie dat hier geen steen op een steen gelaten zal worden, die niet zal worden afgebroken."
- 3 En toen Hij op de Olijfberg zat, kwamen Zijn discipelen alleen bij Hem, zeggend: "Vertel ons, wanneer zullen deze dingen zijn? En wat is het teken van Uw komst en van het einde van de aion?"
- 4 En antwoordend zei Jezus tot hen: "Past op, dat niemand jullie zal misleiden!
- 5 Want velen zullen komen in Mijn Naam, zeggend: 'Ik ben de Christus', en zullen velen misleiden.
- 6 En jullie zullen horen van veldslagen en berichten van veldslagen. Zie toe, weest niet gealarmeerd, want het moet gebeuren, maar de voleinding is het nog niet.
- 7 Want natie zal opgewekt worden tegen natie en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen op diverse plaatsen hongersnoden en aardbevingen zijn.
- 8 Maar deze zijn het begin van de weeën.
- 9 Dan zullen zij jullie overleveren in beproeving en zij zullen jullie doden, en jullie zullen door allen van de natiën gehaat worden vanwege Mijn Naam.
- 10 En dan zullen velen ten val gebracht worden en zij zullen elkaar overleveren en zij zullen elkaar haten.
- 11 En vele valse profeten zullen opgewekt worden en zij zullen velen misleiden.
- 12 En doordat de wetteloosheid vermenigvuldigd wordt, zal de liefde van de velen verkoelen.
- 13 Maar die volhardt tot in de voleinding, deze zal gered worden.
- 14 En dit evangelie van het koninkrijk zal verkondigd worden in heel de bewoonde Aarde, tot een getuigenis aan al de natiën, en dan zal de voleinding komen.
- 15 Wanneer dan jullie de gruwel van de verwoesting zullen waarnemen, die verklaard werd door Daniël de profeet, staande in de heilige plaats (die dit leest, laat hem er aan denken!),
- 16 laten dan die in Judea zijn vluchten naar de bergen.
- 17 Die boven op het huis is, laat hem niet naar beneden gaan om de dingen uit zijn huis weg te nemen.

18 En laat hem die in het veld is niet terugkeren om zijn mantel op te halen.
19 En wee die zwanger zijn en de zuigelingen in die dagen!
20 Maar bidt dat jullie vlucht niet zal gebeuren in de winter, noch op een sabbat,
21 want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals niet is voorgekomen sinds het begin van de wereld tot op heden en ook niet meer zal voorkomen.
22 En indien die dagen niet ingekort zouden worden, zou in het geheel geen vlees gered worden, maar vanwege de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.
23 Dan, indien iemand tot jullie zou zeggen: 'Zie hier, de Christus!', of 'Hier!', zullen jullie dat niet moeten geloven.
24 Want valse Christussen zullen worden opgewekt en valse profeten, en zij zullen grote tekenen en wonderen geven, zodat zij, indien mogelijk, ook de uitverkorenen misleiden.
25 Zie, Ik heb jullie dit tevoren verklaard!
26 Indien dan zij tot jullie zullen zeggen: 'Zie, Hij is in de wildernis!', zullen jullie niet uitgaan. 'Zie, in de voorraadkamers!', jullie zullen het niet geloven.
27 Want zoals de bliksem komt van het oosten en verschijnt tot zover als het westen, zo zal de komst van de Zoon van de mens zijn.
28 Waar ook het lijk zal zijn, daar zullen de gieren verzameld zijn.
29 En onmiddellijk na de verdrukking van die dagen, zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar straal niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen geschud worden.
30 En dan zal het teken van de Zoon van de mens verschijnen in de hemel en dan zullen alle stammen van het land zichzelf slaan en zij zullen de Zoon van de mens zien, komend op de wolken van de hemel, met kracht en veel heerlijkheid."(Matt. 24:1-30;SW)

De plechtige uitspraken van onze Here Jezus Christus, schilderen een zeer beeldend plaatje van de vreselijke toestanden in de wereld die leiden naar Zijn komst en de afsluiting van de aion.

De wereld niet bekeerd

Allen die een ogenblik aandacht schenken aan de beschrijving die gegeven werd in antwoord op de vraag van de discipelen, in verband met de omstandigheden die in de tijd van Zijn verschijning in de wereld zullen heersen, zullen weinig hoop zien voor de bekering van de wereld in die periode! En het kan niet overbodig zijn andere Schriftplaatsen te geven die de omstandigheden bij de afsluiting van de aion te benadrukken.

Als de wereld bekeerd is voordat de Here Jezus terug komt, hoe moeten we dan de volgende Schriftplaats verstaan?

"En zij zeggen tegen de bergen en tegen de rotsen: "Valt op ons en verberg ons voor het aangezicht van Die zit op de troon en voor de verontwaardiging van het Lammetje, want de grote dag van Zijn verontwaardiging kwam en

wie is in staat te staan?"
(Openb. 6:15-17;SW)

Als de wereld bekeerd is voordat Christus komt, hoe moeten we dan deze passage verstaan?

"En de rest van de mensen, die niet gedood waren in deze slagen, zij bekeren zich nog niet van de werken van hun handen, zodat zij niet de demonen en de afgoden zullen aanbidden, de gouden en de zilveren en de koperen en de houten, die niet in staat zijn waar te nemen, noch te horen, noch te wandelen. En zij bekeren zich niet van hun moorden, noch van hun drugs, noch van hun prostitutie, noch van hun stelen"
(Openb. 9:20,21;SW)

Als de wereld gered moet worden voordat Christus terug komt, hoe moeten we dan de volgende tekst verstaan?

"en aan jullie, de verdrukten, verlichting geeft, met ons, in de openbaring van de Heer Jezus van de hemel, met Zijn krachtige boodschappers, in vlamvend vuur wraak gevend aan degenen die God niet waargenomen hebben en degenen die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen. Dezen zullen de boete betalen van aionische uitroeiing, weg van het gezicht van de Heer en van de heerlijkheid van Zijn sterkte"
(2 Thess. 1:7-9;SW)

Als de wereld verlost is voordat de Heer komt, wat moeten we dan met deze uitspraak doen?

"Versterft dan de leden die op de Aarde zijn: prostitutie, onreinheid, passie, kwaad verlangen en de hebzucht, wat niet anders is dan afgoderij, waardoor de verontwaardiging van God komt over de zonen van de koppigheid, in welke ook jullie eens wandelden, toen jullie in deze dingen leefden"
(Kol. 3:5-7;SW)

Indien de wereld gered is voordat Christus terug komt, wat moeten we dan van het volgende maken?

"Nu is de wereld het veld... het goede zaak...de zonen van het koninkrijk...de dolik...zonen van de boze...Nu is de oogst de afsluiting van de aion."
(Matt. 13:7-43)

"Laat beiden samen opgroeien tot de oogst"
(Matt. 7:30;SW)

Als de wereld bekeerd is voordat de Heer komt, hoe moeten we dan deze bewering verstaan?

"Want zoals de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon van de mens zijn"
(Matt. 24=37-42;SW)

"De dagen van Noach" beelden voor ons zeker iets anders uit dan een bekeerde of geredde wereld. En laat mij, beste lezer, het feit benadrukken dat de heerschappij van bloedige Mary, de gruwelen van de Spaanse inquisitie, het martelaarschap in het Romeinse colosseum, de Armeniaanse massaslachtingen, toen honderd duizend heiligen werden gedood, zullen verbleken bij de vreselijke benauwdheid die over de wereld van de mensheid komt bij de afsluiting van deze boze aion, pal voordat Christus vanuit de hemel onthuld wordt in kracht en heerlijkheid.

Twee gebeurtenissen markeren de eindtijd

Twee zwaarwegende gebeurtenissen markeren de komst van de Heer en de afsluiting van de aion - de verheerlijking van de ecclesia die het lichaam van Christus is, en de verlossing van Israel. En hier is het waar vrijwel allen de mist in gaan door het vermengen van de leer van de Schrift en het deze twee gebeurtenissen in één dooreen gooien.

Het is heel waar dat de Besnijdenisschrijvers - Petrus, Jakobus, Johannes en anderen - wisten dat de Here Jezus terug zou komen; maar die komst verstonden en verwachtten zij ná de benauwdheid van Jakob, de grote verdrukking van de toekomstige verontwaardiging, waarover een complete studie wordt gegeven in hoofdstuk XV. Maar voor zo ver het in hun geschriften is onthuld, wisten zij niets over de "eerdere komst" van de Heer om de heiligen weg te grissen die het lichaam van Christus vormen, om Hem in de lucht te ontmoeten. De waarheid over deze gebeurtenis is onderdeel van de bijzondere onthulling die aan de apostel Paulus werd toevertrouwd voor de gelovigen onder de natiën, en gaat Israel, als natie, op geen enkele wijze aan.

De twee gebeurtenissen aan elkaar tegengesteld

De twee gebeurtenissen - de verheerlijking van de ecclesia en de verlossing van Israel - markeren de afsluiting van deze aion, en worden in de Schrift duidelijk onderscheiden, als we maar luisteren naar wat is geschreven. Het vertoon van genade in de gebeurtenis van het omzetten van het lichaam van onze vernedering om overeen te komen met Zijn heerlijk lichaam, is te zien in 1 Thessalonicenzen 5:9-11...

"want God plaatste ons niet tot verontwaardiging, maar tot verkrijging van redding door onze Heer, Jezus Christus, Die voor ons stierf, opdat, of wij nu waken of wij nu dommelen, wij tegelijkertijd samen met Hem zouden leven. Daarom, bemoedigt elkaar en bouwt elkaar op, zoals jullie ook doen"

Let er op, in tegenstelling hiermee, voor de verlossing van Israel, dat Hebreëen 9:28 hen waarschuwt...

"zo zal ook de Christus, één maal geofferd zijnde voor het dragen van de zonden van velen, een tweede maal gezien worden door zij die Hem verwachten, zonder zonde, tot redding"

Er kan niet vaak genoeg de nadruk op worden gelegd dat dit Schriftdeel uit Hebreëen alleen de gelovigen in Israel ten tijde van Christus' komst voor hun verlossing aangaat. De juiste verdeling van de Schrift niet erkennend is de betreurenswaardige leer uitgezonden geworden onder de heiligen, dat alleen zij die "wachten op" of "uitzien naar" de Heer weggegrist zullen worden voor de ontmoeting in de lucht! Welk aandeel heeft genade in zulk een leer? Als deze leer voor ons is, zijn we niet door genade gered, maar door het een of andere werk van verdienste dat we zelf doen! Het verwerpt Gods soevereine genade en doet Zijn heilig woord geweld aan.

Als we op juiste wijze deze Schriftgedeelten scheiden, en ze toepassen op hen voor wie ze werden geschreven, en op de tijd waarvoor ze zijn bedoeld, zal het onze harten met bewondering en lofprijzing vullen naar onze hemelse Vader voor de heerlijke genade waarmee Hij ons begenadigd in de Geliefde.

In deze geheime bedeling van genade, heeft God de heiligen die het lichaam van Christus vormen niet aangewezen tot verontwaardiging. Wij verkrijgen redding door onze Heer Jezus Christus, Degene Die voor ons stierf, opdat, of we nu waken of dommelen, wij in dezelfde tijd samen met Hem zouden leven! Wat een hart-aangrijpende boodschap van liefde en genade draagt dit naar alle heiligen die geloven en zijn in Christus Jezus!

Maar voor Israel is het noodzakelijk dat dit "het beginnen van het oordeel van het huis van God is (1Petr. 4:17,18;SW), wat de tijd van Jakobs benauwdheid is (Jer. 30:7), de grote verdrukking, zoals die sinds het begin van de wereld tot nu niet is gebeurd, noch onder enige andere omstandigheid zal gebeuren (Matt. 24:21). Voor hen die "volharden tot de voleinding", die "uitzien" naar Hem, zal Hij "genade brengen" (1 Petr. 1:13), "verlossing" (Rom. 11:26) en "redding" (Hebr. 9:28). Dit wordt verder verhelderd en geïntensifieerd door het werk van de hogepriester in Israel, van wie Christus het grote Antitype is. Eens per jaar, op de Grote Verzoendag, ging de hogepriester binnen in het Heilige der Heiligen, en kwam naar buiten met zegeningen voor de wachtende menigte. Christus, Israels grote Hogepriester, is het hemelse heiligdom binnen gegaan en zal naar buiten komen, "genade," "verlossing" en "redding" brengend aan hen in Israel die wachten op Hem bij Zijn onthulling uit de hemel, bij de afsluiting van deze aion.

Onze verwachting

Nu, aangewezen hebbend dat de Schrift onderscheid maakt tussen deze gebeurtenissen - de verheerlijking van de ecclesia en de verlossing van Israel - stellen wij voor elk er van, in hun volgorde, te bestuderen zoals de Schrift het geeft.

Laten we, in afwachting van ons Schriftuurlijk bewijs, eerst stellen dat de ecclesia die het lichaam van Christus is" (alleen te vinden in de geschriften van Paulus),

begenadigd is geworden met een eerdere verwachting in de Christus (Efe. 1:12). Met andere woorden, Christus komt om de ecclesia weg te grissen en te verheerlijken, die Zijn lichaam is, voorafgaand aan Zijn komst om genade en verlossing te brengen aan Israel.

Om een heldere bewustwording van deze waarheid te krijgen, moeten we Paulus' afzondering in gedachten houden voor de bijzondere bediening voor de ecclesia die het lichaam van Christus is, met een hemelse bestemming. Op geen enkele manier is die verbonden met de bediening van de twaalf apostelen die verband houden met het koninkrijk.

Laten we ons dan, nogmaals, herinneren dat, van Paulus' brieven, die aan de Thessalonicenzen in feite de eerste waren van de Griekse, of het "Nieuwe Testament," Schrift die geschreven werden. En totdat Paulus de onthulling in deze brieven naar voren bracht, was de enige hoop van de heiligen die van de "verlossing" voor het volk van Daniël, Israel, "een ieder die gevonden wordt geschreven te zijn in de rol", ná de tijd van verdrukking (Dan. 12:1), en de opstanding tot aionisch leven (Dan. 12:2), een hoop die leefde in de harten van Martha (Joh. 11:24) en alle gelovigen in Israel, en later door Johannes in het boek Openbaring werd beschreven als de eerste of eerdere opstanding (Openb. 20:5), in tegenstelling tot de opstanding voor het oordeel (Dan. 12:2; Joh. 5:29; Openb. 20:11-15).

De opstanding tot aionisch leven vindt plaats bij het begin van de duizendjarige heerschappij, of het milleniale koninkrijk (Dan. 12:2; Openb. 20:4-6), ná de komende verontwaardiging of Daniels zeventigste zevener (week) (Dan. 9:24,27; 12:1,2,7,11-13), bij de onthulling van Christus uit de hemel, het overnemen van de beest-koning en de soevereiniteit er van toevertrouwend aan Israel (Dan. 7:11,26,27). De "eerste opstanding" is verbonden met het gelovige Israel, vanaf Abraham tot aan de voleinding van de huidige aion, "Al dezen stierven in geloof, de beloften niet verkrijgend, maar ze ziende en groetend van een afstand, ... opdat zij een betere opstanding zouden verkrijgen" (Hebr. 11:13,35;SW).

In tegenstelling tot dit alles heeft God, in Zijn aionische bedelingen, voorzien in een "eerdere verwachting in de Christus" voor de uitverkoren, geroepen en gerechtvaardigde leden van Zijn lichaam. Kort voordat de tijd arriveert in het doel van God om Zijn toorn uit te storten over de zonen van koppigheid in de "komende verontwaardiging," zullen wij, door Zijn overstijgende genade, van de aarde verwijderd worden en opgenomen naar ons lotdeel van heerlijkheid, te midden van de hemelingen. Deze waarheid wordt bevestigd door de volgende Schriftdelen.

"want zij berichten over ons wat voor soort intrede wij bij jullie hebben gehad en hoe jullie keren tot God, weg van de afgoden, om te slaven voor de levende en ware God, en te wachten op Zijn Zoon uit de hemelen, Die Hij opwekte uit de doden, Jezus, Die ons redt uit de komende verontwaardiging."
(1 Thess. 1:9,10;SW)

"want God plaatste ons niet tot verontwaardiging, maar tot verkrijging van redding door onze Heer, Jezus Christus, Die voor ons stierf, opdat, of wij nu waken of wij nu dommelen, wij tegelijkertijd samen met Hem zouden leven" (1 Thess. 5:9,10;SW)

"in Hem, in Wie ook ons lot werd geworpen, tevoren bestemd zijnde naar het voornemen van Die alles werkt naar de raad van Zijn wil, opdat wij zijn tot lofprijzing van Zijn heerlijkheid, die een eerdere verwachting hebben in de Christus" (Efe. 1:11,12;SW)

Deze Schriftdelen onthullen dat wij niet zijn gesteld tot verontwaardiging, maar dat we er van gered zullen worden, bestemd voor de lof van Zijn heerlijkheid, en in een toestand van eerdere verwachting in de Christus zijn, Die ons bij Zich zal verzamelen voordat de zegels verbroken worden, de bazuinen van de weeën geblazen worden en de schalen van toorn uitgegoten op de bewoonde aarde, in de toekomstige dag van Zijn verontwaardiging, zoals beschreven in het boek Openbaring.

Wat een troost, wat een vreugde, wat een blijde verwachting voor allen die zijn en geloven in Christus Jezus! Hoe zal het onze harten vullen met overvloed met dankzeggen en lofprijzing voor de bewustwording van zulke onverdiende, overstijgende rijkdommen van genade die Hij in alle wijsheid en voorzichtigheid over ons uitgiet!

De dag van de Heer en Zijn komst

op dit moment is het nodig dat we een paar belangrijke feiten van de Schrift overdenken, kennelijk over het hoofd gezien door velen die geloven en leren dat de Heer al aanwezig is. Eerst: de Schrift toont aan dat de "komst van de Heer" en de "dag van de Heer" gelijktijdige gebeurtenissen zijn - komend of beginnend op hetzelfde moment.

"Maar wat betreft de tijden en de eras hebben jullie niet nodig dat jullie geschreven wordt" (1 Thess. 5:1;SW)

"Maar jullie, broeders, zijn niet in duisternis, dat de dag jullie als dief zou overvallen" (1 Thess. 5:5;SW)

"Maar wij vragen jullie, broeders, in verband met de komst van onze Heer, Jezus Christus, en onze vereniging met Hem, dat jullie niet snel geschokt worden in het denken en niet verontrust zijn, hetzij door geest, hetzij door woord, hetzij door een brief als ware die van ons, dat de dag van de Heer aanwezig is" (2 Thess. 2:1,2;SW)

De waarheid die in deze Schriftgedeelten wordt gepresenteerd, laat zien dat voor Paulus "de komst van de Heer" en "de dag van de Heer" gelijktijdige gebeurtenissen zijn. Met andere woorden, de komst van de Here Jezus Christus zal het begin van

de dag van de Heer markeren. Ze zijn zo verbonden, dat het niet mogelijk is de ene te hebben zonder de andere.

Laten we, met deze leer in gedachten, een ander feit van waarheid in verband er mee overdenken. Wanneer de "komst van de Heer" en de "dag van de Heer" arriveren, rusten allen die dood zijn nog steeds in hun graven.

"Want dit zeggen wij in een woord van de Heer, dat wij, die leven, die overblijven, in de aanwezigheid van de Heer zeker niet die rusten zouden voorbijstreven"
(1 Thess. 4:15;SW)

En...

"Want omdat door een mens de dood er is, is er ook door een mens opstanding van doden. Want evenals in Adam allen stervend zijn, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in de eigen klasse: Eersteling is Christus, daarna die van de Christus zijn bij Zijn aanwezigheid
(1 Kor. 15:21-23;SW)

Deze Schriftgedeelten bevestigen het feit dat geen van hen die ter ruste zijn gelegd zullen opstaan tot de "komst van de Heer" en de komst van de "dag van de Heer."

Het volgende feit dat we willen aanduiden is dat de "doden in Christus" en de "levenden die overleven tot de komst van de Heer" bij het begin van de "dag van de Heer" (die de ecclesia vormen die het lichaam van Christus is), gelijktijdig weggegrist worden voor hun bijeenkomst met Hem in de lucht. Hierover zegt Paulus...

"Want dit zeggen wij in een woord van de Heer, dat wij, die leven, die overblijven, in de aanwezigheid van de Heer zeker niet die rusten zouden voorbijstreven, want de Heer Zelf zal afdalen van de hemel, met een bevelsroep, met de stem van de aartsengel en met de trompet van God, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, die leven, die overblijven, tegelijkertijd, samen met hen, weggegrist worden, in wolken, in een treffen met de Heer in de lucht. En zo zullen wij altijd samen met de Heer zijn"
(1 Thess. 4:15-17;SW)

De misleidende manier waarop sommige uitdragers van de Schrift deze woorden van de Heer hebben behandeld is bijna niet te geloven! Opdat een ieder die dit boek leest in het bezit is van alle feiten in deze zaak, zullen we de passage geven in het letterlijke Grieks, met een uniforme sublineair. Dan leest het...

KAI OI NEKROI EN CHRISTw ANASThSONTAI
EN DE DODEN IN GEZALFDE ZULLEN-ZIJN-
OPSTAANDE
PRwTON EPEITA hMeIS OI ZwNTES

EERST DAARNA WIJ DE LEVENDEN
 OI PERILEIPOMENOI AMA SUN AUtoiS
 DE die-OVERLEVEND ZIJN GELIJKTIJDIG SAMEN met-hen
 ARPAGEeSOMETHA EN NEPHHELAIS EIS
 ZULLEN-WORDEN-GEGRIST IN WOLKEN IN
 APANThSIN TOU KURIOU EIS AERA
 VANAF-ontmoeting VAN-DE MEESTER IN LUCHT

Er is hier geen tijd voor spitsvondigheden, tenzij het met God is Die de onthulling heeft gegeven. Hij zegt duidelijk en onmiskenbaar dat bij de komst van de Heer, bij aanvang van de dag van de Heer, de doden in Christus eerst zullen opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die in leven zijn, GELIJKTIJDIG, SAMEN weggegrist worden in wolken om de Heer te ontmoeten in de lucht. Hier hebben we een geïnspireerde, tautologische⁷¹⁾ nadruk, zodat niemand in deze zaak aan het dwalen gaat. Daarom, sinds wij, de levende heiligen, nog steeds hier zijn, is dit positief bewijs dat de doden in Christus nog steeds in hun graven rusten. En verder vestigt dit boven alle twijfel, dat de "komst van de Heer" en de "dag van de Heer" nog niet zijn gekomen, maar nog toekomstig zijn!

Wanneer zal het gebeuren?

De vraag die vandaag onder studenten van de Schrift over heel de aarde veel aandacht krijgt is: Wanneer zal de komst van de Heer gebeuren? Sommigen hebben geprobeerd datums vast te stellen en aantrekkelijke profetieën gemaakt over wanneer de Heer zal terugkeren, maar alles is fout gebleken. Door het niet erkennen van de juiste verdeling van de Schrift, en de "eerdere verwachting" van de ecclesia die het lichaam van Christus is in de brieven van Paulus, en probeerend alles in harmonie te brengen met Zijn verlossing van het wakend Israel na de komende verontwaardiging, wordt ervaren dat hun redeneringen gebaseerd zijn op valse vooronderstellingen, en, uiteraard, kunnen tot niets anders leiden dan foutieve, teleurstellende conclusies.

Wat betreft het geven van jaren, de maand, de week, de dag of uur van Zijn komst, het absolute dwaasheid, alsook een schaamteloze ontkenning van Gods woord! De tekenen van de eras, ons gegeven door de apostel Paulus, verzekeren ons allen dat het zeker niet zo ver in de toekomst is. Toegewijde studenten van de Schrift over heel de aarde zijn vandaag onder de indruk van de nabijheid van Zijn komst, en leven in voortdurende verwachting van Zijn roep voor de ontmoeting in de lucht. Maar dit staat ons niet toe voorspellingen te doen of te profeteren over de dag of uur van Zijn komst. Wij moeten niet profeteren, maar bedaard wachten op Zijn zoon uit de hemelen, Die ons bij Zich zal verzamelen.

Er is één uitspraak die meer licht op het onderwerp doet schijnen over wanneer het zal gebeuren dan welk ander Schriftdeel dan ook, maar het wordt gewoonlijk geheel genegeerd. Het is Romeinen 11:25-27, en vertelt precies wanneer Hij zal komen.

"Want ik wil niet dat jullie onwetend zijn, broeders, van dit geheim, opdat jullie niet eigenwijs zult zijn, dat een verharding, ten dele, over Israel is gekomen, totdat de volheid van de natiën zal binnengaan. En zo zal heel Israel gered worden, zoals het is geschreven: Uit Sion zal de Verlosser arriveren. Hij zal de oneerbiedigheden van Jakob afwenden."

De zinsnede "totdat de volheid van de natiën zal binnengaan" is van groot belang. Het woord volheid komt van het Griekse woord *pleroma*. De letterlijke betekenis er van is VULLEN, of "dat wat vult," het complement. Tot het volle complement van de natiën zal binnengaan, betekent het volle aantal van de natiën, of heidenen, dat door God is bestemd om de ecclesia "op te vullen" of "completeren" die het lichaam van Christus is. Het wordt in één keer duidelijk dat het lichaam een bepaald aantal heiligen moet bevatten, anders kan het noot vol gemaakt worden, of gecompleteerd. Daarom is Israel, ten dele, verhard geworden tot het volle complement van de natiën zal binnengaan. En, net zoals een elektrische lamp zijn stralen uitzendt, wanneer de noodzakelijke voorwaarden zijn vervuld, zo zal de Heer komen en Zijn heiligen tot Zich bijeen verzamelen op het moment dat de laatste is geroepen, gerechtvaardigd en verzegeld door de geest van de belofte, nodig om de ecclesia aan te vullen, of completeren die Zijn lichaam is.

Hoe het zal gebeuren?

De weggrissing of verheerlijking van de ecclesia, die deze geheime bedeling van genade afsluit, zal de grootste verrassing zijn die de wereld ooit heeft meegemaakt. Paulus benadrukt het feit met deze woorden:

"Maar wat betreft de tijden en de era's hebben jullie niet nodig dat jullie geschreven wordt. Want jullie zelf hebben accuraat waargenomen dat de dag van de Heer zo komt: als een dief in de nacht. Wanneer zij zullen zeggen: vrede en veiligheid, dan overkomt hen onverwacht verderf, zoals barensweeën de vrouw in de buik, en er zal geen ontsnapping zijn" (1 Thess. 5:1-3;SW)

We zijn allemaal bekend met de komst van een dief - het is altijd onverwacht en grijpt ons aan met een plotselinge verrassing wanneer we onze meest gewaardeerde juwelen en schatten missen! En zo is het als de dag van de Heer komt - onverwacht - behalve voor de heiligen, die de zonen van het licht zijn en zonen van de dag. De bazuin van God zal hen opwekken die te ruste zijn gelegd, de levenden veranderend die overleven tot aan Zijn komst, in een ogenblik, in het knippen van een ooglid, en zij zullen weggegrist worden, samen, in de wolken, voor een ontmoeting met Hem in de lucht. Luister hoe Paulus het beschrijft:

"Maar wij willen jullie niet onwetend laten, broeders, over de rustenden, opdat jullie niet bedroefd zouden zijn, zoals ook de overigen, die niet een verwachting hebben. Want indien wij geloven dat Jezus stierf en opstond, zo ook zal God die rustend zijn, door Jezus, samen met Hem meevoeren. Want dit zeggen wij in een woord van de Heer, dat wij, die leven, die overblijven, in de aanwezigheid van de Heer zeker niet die rusten zouden voorbijstreven, want de Heer Zelf zal afdalen van de hemel, met een bevelsroep, met de

stem van de aartsengel en met de trompet van God, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, die leven, die overblijven, tegelijkertijd, samen met hen, weggegrist worden, in wolken, in een treffen met de Heer in de lucht. En zo zullen wij altijd samen met de Heer zijn. Bemoedigt elkaar daarom met deze woorden!"
(1 Thess. 4:13-18;SW)

Aanvullend licht wordt als volgt gegeven aan de heiligen in Korinthe, met betrekking tot dezelfde grote vraag:

"Zie, ik zeg u een geheim! Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ogenblik, in het knippen van het oog, in de laatste trompet. Want Hij zal de trompet blazen en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt, en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid zal hebben aangedaan, en dit stervende onsterfelijkheid zal hebben aangedaan, dan zal het woord waar worden dat werd geschreven:
de dood werd verzwoegen in de overwinning.
Waar, dood, is jouw overwinning?
Waar, dood, is jouw steek?"
(1 Kor. 15:51-55;SW)

Deze Schriftgedeelten onthullen een paar schitterende waarheden die de overweging waard zijn en welkom bij alle heiligen. Wat een diepgaande gedachten voor meditatie - de doden in Christus die onvergankelijk worden opgewekt en de levende heiligen veranderd naar onsterfelijkheid! Wie is in staat zulke een blijde verwachting te beschrijven? Alleen de Geest van God kan dat, want er staat geschreven...

"Maar zoals werd geschreven: wat het oog niet waarneemt en het oor niet hoort en in het hart van de mens niet is opgerezen, dat bereidt God voor hen die Hem liefhebben. Want God onthult het ons door de geest, want de geest doorzoekt alles, zelfs de diepten van God"
(1 Kor. 2:9,10;SW)

Hier leren we dat onze essentiële nood is: een oor dat is afgestemd op Gods woord door Zijn Geest, Die alles zo helder onthult dat niemand in het duister hoeft te tasten over deze gezegende, hart-troostende heerlijkheden, die Hij klaar maakt voor hen die Hem liefhebben.

Over onze verandering schrijft Paulus...

"Want indien wij waargenomen hebben dat onze aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, een huis, niet met handen gemaakt, aionisch, in de hemelen. Want ook in dit zuchten wij: wij verlangen er naar met onze woonplaats uit de hemel bekleed te worden, indien wij tenminste bekleed en niet naakt bevonden zullen worden. Want ook die in de tent zijn zuchten bezwaard, waarop wij niet ontkleed willen worden, maar bekleed, opdat het stervende door het leven verzwoegen moge

worden."

(2 Kor. 5:1-4;SW)

"Want ons burgerschap behoort in de hemelen, waaruit ook wij de Redder verwachten, de Heer, Jezus Christus, Die het lichaam van onze vernedering zal omvormen gelijkvormig aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van Die Hem in staat stelt zelfs het al aan Zich te onderschikken" (Filip. 3:20,21;SW)

Dit bewijs opsommend vinden we dat, in een ogenblik, in het knippen van een ooglid, het sterfelijke opgeslokt zal worden door leven - veranderd naar onsterfelijkheid - omgevormd om overeen te komen met Zijn heerlijk lichaam! Wat een heerlijk vooruitzicht! Hij zal trompetten en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke (zij die rusten) moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke (de levenden) moet onsterfelijkheid aandoen. Wanneer nu dit vergankelijke (zij die rusten) onvergankelijkheid zal aandoen en dit sterfelijke (de levenden) onsterfelijkheid zal aandoen, dan zal het woord gebeuren dat is geschreven: "de dood werd verzwoegen in de overwinning. Waar, dood, is jouw overwinning? Waar, dood, is jouw steek?"

Onze verzameling bij Hem

Wanneer de Heer afdaalt uit de hemel met de "bevelsroep," zullen alle leden van de ecclesia die het lichaam van Christus is - de doden onvergankelijk opgewekt en de levenden veranderd in onsterfelijkheid, in een ogenblik tijd - in de lucht bijeen verzameld worden bij de Heer (2 Thess. 2:1).

Van alle rang en stand zullen er weg zijn: ambtenaren zullen weg zijn, boekhouders zullen weg zijn, portiers zullen weg zijn, dokters zullen weg zijn, zusters zullen weg zijn, patiënten zullen weg zijn, kinderen zullen weg zijn, vrienden zullen weg zijn, burens zullen weg zijn. Feitelijk zullen van ieder terrein en roeping, zij die leden van Christus' lichaam zijn, gerechtvaardigd door geloof in Zijn bloed en verzegeld met de heilige Geest van belofte, of zij nu rusten of in leven zijn, weggegrist worden en bijeen verzameld met de Heer bij de ontmoeting in de lucht.

Allerlei soorten handel zullen onderbroken worden, terwijl tumult en boosheid zullen heersen. Treinen, buslijnen, oceaanstomers, luchtvaartmaatschappijen, de grote industrieën over heel de wereld zullen in gevaar komen wanneer de Heer de bevelsroep geeft voor de Zijnen! De bestuurder van een snelle expresstrein, als lid van Christus' lichaam, zal de trompetstoot horen en hij, met alle andere gelovigen in Christus, die op de trein zijn, zullen onmiddellijk naar de ontmoeting in de lucht gaan! Kunnen we ons de werkelijkheid van dit alles bewust zijn en de angst die over de hele aarde zal heersen wanneer dit gebeurt?

It may be at morn, when the day is awaking,
When sunlight through darkness and shadow is breaking,
That Christ will return in the fullness of glory,
To receive from the world His own.

It may be at mid-day, it may be at twilight,
It may be perchance, that the blackness of midnight
Will burst into light in the blaze of His glory,
When Christ will receive His own.

He comes all alone with no angels attending,
The glorified saints will to Him be ascending.
His shout and His voice and His trumpet will call us,
When Christ will receive His own.

O joy! O delight! should we go without dying!
No sickness, no sadness, no dread, and no crying.
Snatched away in clouds, with our Lord into glory,
When Christ will receive His own.

Wanneer de Heer komt voor de verheerlijking van de ecclesia die Zijn lichaam is, zal de "wereld" niet eindigen, zoals velen verwachten en leren. Het zal gewoon het einde van de huidige geheime bedeling van Gods genade zijn. Er zal nog veel wereld over zijn nadat deze gebeurtenis heeft plaatsgevonden.

Er zullen drie klassen achterblijven op de aarde - de zonen van de koppigheid, de natie Israel en de heiden- of ongeciviliseerde natiën van de aarde. Dan zal de "komende verontwaardiging" komen, waaraan het volgende hoofdstuk gewijd zal zijn.

*1) - Tautologisch - herhaling van iets dat al gezegd is, bv. ik ben blij en verheugd.

Hoofdstuk 15 - De komende verontwaardiging

"Laat niemand jullie misleiden met lege woorden. Door deze komt de verontwaardiging van God op de zonen van de koppigheid."
Efe. 5:6;SW)

In ons vorige hoofdstuk over "De komst van de Heer," wezen we er door de Schrift op dat, bij de komst van de Heer en het begin van de Dag van de Heer, de doden in Christus eerst zouden opstaan, dan zullen wij, de levenden die overleven, samen met hen weggegrist worden voor de ontmoeting met de Heer in de lucht.

Met deze gebeurtenis eindigt de huidige geheime bedeling, en begint de Dag van de Heer met al z'n verschrikkingen! Grote tonelen beginnen zich af te spelen, zowel in de hemel als op de aarde. In de hemel wordt de dais van Christus klaar gezet,

waarvoor alle heiligen van Christus' lichaam zullen staan voor keuring en versterking. Michaël en zijn boodschappers mobiliseren zich om te strijden tegen de grote rode draak en zijn boodschappers, om hen uit hun plaats in de hemel te verdrijven.

Op aarde zal Gods Joodse klok - de tijden en eras - weer opnieuw gaan lopen, en de laatste, of zeventigste zevener, van de zeventig zeveners die over Israel zijn besloten (uitgesteld tot God de geheime bedeling heeft voltooid met betrekking tot de hemelse gewesten), zal z'n loop krijgen. Zoals aangeduid in hoofdstuk VI, stelt de Schrift dit voor met benamingen als de "ene zeven," "de toekomstige of komende verontwaardiging," waarvan de laatste helft de "tijd van de grote verdrukking" is, "Jakobs benauwdheid." We citeren het opnieuw uit Daniël 9:27 ...

"Dan zal hij verbondsheerschappij hebben over de velen, één zeven. En in de helft van de zeven zal hij het offer en de geschenkenaanbieding doen ophouden en op een vleugel van het heiligdom zijn er verwoesting brengende gruwelen. Tot aan de voleinding, zal wat besloten is worden uitgestort op die verlaten is."
(Dan. 9:27;SW)

Dit onthult dat "één zeven" van jaren vereist is om de "zeventig zevens," die over Israel en hun heilige stad besloten zijn, te completeren. Maar dat is nog toekomst. Het begin er van zal gekenmerkt worden door het maken van een verdrag of verbond door een persoon die beschreven wordt als de komende heerser of verwoester. Dit verbond zal hij in het midden van de ene zeven schenden, dat wil zeggen, na drie en een half jaar, wat de oorzaak is dat het oude offer en de geschenkkoffers zullen ophouden. Dan wijdt hij de grote verdrukking van het volk Israel in.

De verwoester

Het zal goed voor ons zijn eerst te overdenken wat de Schrift onthult over de persoon die de titel Verwoester draagt. We vinden hem beschreven in de Hebreeuwse Schrift (het Oude Testament) als...

- De Assyriër (Jes, 10:5,6; 30:27-33).
- De koning van Babylon (Jes. 14:4).
- Zoon van de dageraad (Jes. 14:12).
- De kleine hoorn (Dan. 7:8,9-12).
- De koning met een krachtig gezicht (Dan. 8:23).
- De komende bestuurder (Dan. 9:26).
- De koning die doet naar zijn goeddunken (Dan. 11:36).

In de Griekse Schrift wordt hij omschreven als ...

- De man van wetteloosheid (2 Thess. 2:3).
- De zoon van verwoesting (2 Thess. 2:3,4).
- De wetteloze (2 Thess. 2:8).
- Het wilde beest (Openb. 13:1,2).

Onze Heer maakte een profetische zinspeling op hem toen Hij tot de zonen van Israel sprak over Zijn eigen bediening onder hen, zeggend ...

"Ik ben gekomen in de naam van Mijn Vader en jullie nemen Mij niet aan. Indien een ander zal komen in zijn eigen naam, die zullen jullie aannemen" (Joh. 5:43;SW)

Hij zal de "Superman" zijn, zich voordoende als de grote humanitariër, de vriend van de mensen, en de speciale vriend van het Joodse volk, van wie hij velen zal overtuigen dat hij gekomen is om de gouden eeuw in te wijden zoals die door hun profeten is afgebeeld, die hem als hun Messias zullen loven. Hij zal de mensen bedwelmen met de krachtige misleiding van zijn nooit minderend succes. Wanneer hij de doodsklap van het zwaard krijgt en opgestaan is, zal hij geen van deze krachten hebben verloren, maar zal hij, als toevoeging, de belichaming worden van alle soorten van boosaardigheid en godslastering. De Schrift vertelt ons dat ...

"En hij zal uitspraken uitspreken om de Allerhoogste opzij te zetten en de allerhoogsten van de heiligen zal hij uitputten en hij is van plan om gestelde tijden en bevelen te veranderen; en zij zullen in zijn hand gegeven worden tot een tijd en tijden en een deel van een tijd" (Dan. 7:25;SW)

"die welke afgebroken wordt. En vier staan er op in zijn plaats. Vier koninkrijk zullen opstaan uit deze natie, maar niet in zijn kracht. En in het laatst van hun koninkrijk, wanneer er een eind komt aan de overtreders, zal een koning met een sterk gezicht opstaan, iemand die problemen begrijpt. En zijn kracht is sterk, maar niet door zijn kracht. En hij zal dingen die wonderbaarlijk zijn vernielen en hij vaart wel. En hij doet en hij vernielt krachtigen en het volk van heiligen. En door zijn verstand doet hij het bedrog welvaren in zijn hand. En in zijn hart zal hij zichzelf groot maken en met gemak zal hij velen vernielen. En tegen de Leider van de leiders zal hij staan, maar aan de grens van zijn hand zal hij verbroken worden" (Dan. 8:22-25;SW)

"En de koning doet naar zijn goeddunken en hij zal zichzelf verhogen en hij zal zichzelf groot maken tegenover iedere el, en tegen de El van de godheden zal hij wonderlijke dingen spreken. En het gaat hem goed, totdat zijn nijdigheid wordt afgesloten. Wat besloten is wordt gedaan" (Dan. 11:36;SW)

"Niemand zou jullie misleiden, op welke wijze dan ook. Want zou de afval niet eerst komen en de mens van de wetteloosheid niet geopenbaard worden, de zoon van de vernietiging, die tegenstander is en verheven tegen alles wat god heet of voorwerp van verering is, zodat deze in de tempel van God gezeten is, zelf tonend dat hij God is? Herinneren jullie niet dat, nog bij jullie zijnde, ik dit tegen jullie zei? En nu: jullie hebben de weerhouder waargenomen; wacht tot het openbaren van hem in zijn era. Want het

geheim van de wetteloosheid is al werkend, maar slechts tot de weerhouder uit het midden zal worden weggenomen. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, die de Heer Jezus zal vernietigen door de geest van Zijn mond en afschaffen door de verschijning van Zijn aanwezigheid, wiens aanwezigheid is naar de werking van de Satan, in alle kracht en tekenen en valse wonderen, en in allerlei verleiding van ongerechtigheid voor die vernietigd worden, in plaats waarvan zij de liefde voor de waarheid niet ontvangen voor hun gered worden. En daarom zendt God hen een werking van dwaling, zodat zij de leugen geloven, opdat allen geoordeeld zullen worden, die niet de waarheid geloven, maar zich verheugen in onrecht."(2 Thess. 2:3-12;SW)

Er is tot op heden nog nooit een persoon op aarde verschenen die beantwoordt aan de beschrijving die in voorgaande Schriftgedeelten is gegeven.

Zijn onthulling

Na de weggissing van de ecclesia die het lichaam van Christus is voor de ontmoeting in de lucht, zal dat wat "weerhoudt" uit ons midden zijn, en zal de "wetteloze" onthuld worden.

"En nu: jullie hebben de weerhouder waargenomen; wacht tot het openbaren van hem in zijn era. Want het geheim van de wetteloosheid is al werkend, maar slechts tot de weerhouder uit het midden zal worden weggenomen. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, die de Heer Jezus zal vernietigen door de geest van Zijn mond en afschaffen door de verschijning van Zijn aanwezigheid"
(2 Thess. 2:6-8;SW)

Hij zal komen in de vermomming van de "ruiter op het witte paard" van Openbaringen 6:1,2, vrede en welvaart belovend, en het verbond met velen voor één zevener bekrachtigen, dat wil zeggen, met de zonen van Israel in het land Palestina, waaronder hun oude vorm van offerende aanbidding zal worden hersteld.

Hij zal niet alleen door de Israëlieten ontvangen worden, maar de heidennatiën - de zonen van de koppigheid - zullen hem loven als hun leider, koning en redder, want hij zal het laatste hoofd zijn dat wereldheerschappij uitoefent, want aan "hem werd gezag gegeven over iedere stam en volk en taal en natie" (Openb. 13:7), die zichzelf zal zetten in de tempel van God in Jeruzalem en aanbidding of de dood zal eisen!

Dan zal de federatie gecreëerd worden, aangevoerd door de Man van Wetteloosheid, de koning die doet wat voor hemzelf aanvaardbaar is, zichzelf verhogend en zichzelf vergrotend over iedere godheid, en aan wie gezag gegeven is om te doen zoals hij wil, twee en veertig maanden, of drie en een half jaar (Openb. 13:5; Dan. 7:25).

Het hoeft geen betoog dat een nietig mens, zonder de energie schenkende kracht van een andere bron, nooit zoveel kracht en invloed zou kunnen hebben. En we hoeven ook niet te gissen naar waar hij het vandaan haalt. Paulus zegt dat zijn komst in overeenstemming is met de werking van Satan, met alle kracht en tekenen en valse wonderen (2 Thess. 2:9), terwijl Johannes ons zegt dat de draak het (het wilde beest) zijn kracht geeft en zijn troon en groot gezag (Openb. 13:2). Dit brengt ons tot een studie van Satan in de Schrift.

Orthodoxie en Satan

Het is onder de heiligen van God maar weinig bekend dat Satan vandaag niet in de "hel" van de orthodoxe theologie is, maar in de hemel! Dit komt gewoonlijk als een schok aan bij de meeste kerkleden, omdat ze voor vanzelfsprekend hebben aangenomen dat hun leer over het onderwerp, oud als de eeuwen, wel Schriftuurlijk moet zijn! Maar de waarheid over Satan, zoals God die goed vond te onthullen in de Schrift, is radicaal anders dan wat in het Christendom wordt geleerd.

De oorsprong van Satan

Ik vind het zeer behulpzaam in deze studies om mijn lezers mee terug te nemen naar de oorsprong en het doel van de dingen zoals de Schrift ze mededeelt, waardoor wij de meeste van de fouten en de valse ideeën kunnen ophelderen en de weg openen voor een helderder begrip van Gods aionische bedelingen. Bijvoorbeeld: als we spreken over het begin van Satan, wordt ons denken onmiddellijk gevuld met het traditionele idee dat hij een "perfect" schepsel was, een "aartsengel" van de hemel; dat hij en Christus de twee morgensterren waren die het volkslied zongen van de schepping, en dat door duistere motieven "Lucifer" viel, uit de hemel geworpen werd en Satan werd!

Uiteraard zijn we op de hoogte van de favoriete passage van Ezechiël acht en twintig, die wordt gebruikt om aan te tonen dat hij eerst "perfect" was en daarna "viel." Maar een nauwkeurige studie van deze passage zal een ieder duidelijk laten zien dat de prins van Tyrus nadrukkelijk een menselijk wezen was, een man. Verder raken we betrokken bij onverklaarbare problemen, tenzij de klacht verwijst naar de prins, of koning, van Tyrus, met speciale verwijzing naar zijn regering (verzen 16, 18). Als we er op staan dat het naar Satan verwijst, moeten we er op voorbereid zijn te zeggen dat hij "nu niet" is (Eze. 28:19)!

Een andere favoriete passage die beslissend bewijs schijnt te leveren dat Satan viel van een hoge plaats in de hemel, is te vinden in Jesaja 14:12. Maar de vloed van foutieve leer die onder liefhebbers van waarheid wordt verspreid, zou nooit getolereerd zijn geworden als men even had nagedacht over de context van de tekst waarop het allemaal is gebaseerd. Het wordt altijd geciteerd zoals het te vinden is in onze gebruikelijke vertaling [King James], en kennelijk stoppen er maar weinigen om vragen te stellen bij de accuraatheid er van. Daar leest het (vertaald vanuit het Engels)...

"Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, O Lucifer, zoon van de morgen."
(Jes. 14:12a)

Nu onthult een onderzoek van de Hebreeuwse tekst naar bewijs dat "Lucifer" hier verwijst naar Satan, maar heel erg weinig! Het is hetzelfde woord dat onze vertalers weergaven met "huil" in Zacharia 11:2! In de vrouwelijke vorm komt het opnieuw in dit hoofdstuk van Jesaja voor bij het begin van vers 31, en wordt weergegeven met "huil." In iets andere vormen is het tien maal in Jesaja te vinden (13:6; 15:2,3; 16:7,7; 23:1,6,14; 52:5; 65:14), en het wordt altijd weergegeven met "huil." Ten behoeve van hen die geen toegang hebben tot een correcte vertaling van het origineel, zullen we de tekst en context geven die, samen overwogen, aan allen zal bewijzen dat het niet verwijst naar een val van Satan in het verleden, maar vooruit ziet naar de toekomst, wanneer de "Verwoester," de "Man van wetteloosheid," die zichzelf boven iedere godheid verheft, neergehaald wordt.

"9 Het ongeziene van beneden is verstoord over jou, om jou bij je komst te ontmoeten. Het wekt voor jou genezers op, alle geitenbokken van het land, het doet alle koningen van de natiën opstaan.(verg. Jes. 14:4)

10 Zij allen zullen antwoorden en zij allen zullen tot jou zeggen: Ook jij bent net zo ziek zoals wij, jij bent vergelijkbaar met ons.

11 Jouw praal is neergebracht naar het ongeziene, de klank van jouw citers. Onder jou zal een made aanliggen en een worm wordt jouw bedekking.

12 Hoe viel jij van de hemelen! Huil, zoon van de dageraad! Jij werd omgehakt naar het land, overweldiger van natiën!

13 En jij, jij zei in jouw hart: Naar de hemelen zal ik opstijgen! Boven de sterren van El zal ik mijn troon verhogen, en ik zal zitten op de berg van de afspraak, in de alkoven van het noorden.

14 Ik zal opgaan op de hoge plaatsen van de dikke wolk. Ik zal zijn als de Allerhoogste!

15 Ja, naar het ongeziene zal jij gebracht worden, naar de alkoven van de crypte.

16 Die jou zien zullen naar jou gluren. Zij zullen jou overwegen: Is dit de man die het land verstoorde, die koninkrijken deed beven,

17 die de woonplaats maakte als een wildernis en hun steden vernietigde, die van zijn gevangenen het huis niet opende? "

(Jes. 14:9-17;SW)

Een studie van deze passage onthult hoe nutteloos de inspanningen zijn om een fundament te vinden voor de val van Satan; "Lucifer" is doodgewoon een verkeerde menselijke benaming, en zou geen plaats mogen hebben in de leer van hen die er naar verlangen te spreken zoals God gesproken heeft!

We zouden de Schrift in z'n zuiverheid en exactheid van uitdrukking moeten aanvaarden, dat ...

"de duivel zondigt van het begin"
(1 Joh. 3:8;SW)

"Deze was mensendoder vanaf het begin en staat niet in de waarheid, want in hem is geen waarheid ... want hij is leugenaar en de vader daarvan."
(Joh. 8:44;SW)

"Ik schiep de vernietiger om schade aan te brengen."
(Jes. 54:16;SW)

Hier is voldoende bewijs dat Satan een zondaar en moordenaar was *vanaf het begin*, dat hij niet in de waarheid stond, omdat dat de waarheid niet in hem is, hij een leugenaar is en de vader daarvan, geschapen werd als een vernietiger om te vernietigen! Verder zijn we veilig wanneer we vasthouden aan de titels waarmee de Schrift hem benoemt, maar we zijn op weg naar verwarring en problemen wanneer we ons richten naar de on-Schriftuurlijke titels van de traditie.

Satans oorsprong

De Schrift omschrijft hem als de oude slang, Tegenstander, Lasteraar en Satan, titels die duidelijk zijn karakter en werk benadrukken. Het is niet iets dat over hem kwam na een vermeende "val," maar wat in hem was vanaf zijn begin. Toen hij begon, kwam hij voort uit de handen van zijn Schepper, een kronkelende slang en de belichaming van alle hebzucht, bedrog, jaloersheid, egoïsme, trots en verkeerd verlangen, waardoor en waarmee hij toegang vindt in de harten van de mensheid, hen misleidend en vernietigend, testend en ziftend. Een overdenking van wat de Schrift zegt over zijn oorsprong, verifieert deze leer.

"Door Zijn geest werden de hemelen gepast gemaakt. Zijn hand zwoegde met de vluchtende slang."
(Job 26:13;SW)

In dit couplet vinden we onmiddellijk de tegenstelling van het prachtig maken van de hemelen door Zijn geest, en de pijnlijke productie van de "vluchtende slang" door Zijn hand. De geest wordt gebruikt voor intieme en vitale associatie, terwijl de hand het werk op afstand houdt en kracht en vakmanschap veronderstelt, en niet zozeer eenheid.

Deze lijnen vinden onmiddellijke toepassing op het fysieke universum, maar niemand die een gewetensvolle studie heeft gemaakt van de sterren en hun relatie met de Schrift, zal falen het veel diepere belang van hun betekenis te zien. De sterren worden in de Schrift vaak gebruikt als beelden van hemelse wezens, terwijl de oude sterrenbeelden, Draken en Slangen, altijd de Satan van de Schrift hebben vertegenwoordigd.

In Openbaringen lezen we ...

"En zijn staart sleept het derde van de sterren van de hemel en werpt ze op de Aarde."
(Openb. 12:4;SW)

We zien onmiddellijk dat de tekst boodschappers of engelen veronderstelt van de hemel, en niet zozeer echte sterren, zoals de verzen zeven, negen en tien van hetzelfde hoofdstuk onthullen. In een andere plaats lezen we ...

"En ik nam een ster waar, gevallen zijnde uit de hemel op de Aarde. En hem werd de sleutel gegeven van de bron van de afgrond"
(Openb. 9:1;SW)

Net zoals de "sterren" beelden zijn voor hemelse wezens, precies zo vinden we dat de "vluchtende slang" een beeld voor Satan is. En we hebben nog een stuk bewijs dat de zaak boven alle twijfel zal verheffen. Het is een studie van het gebruik van het Hebreeuwse *nachash*, wat "slang" betekent. Niet alleen is het de naam van de verleider van Eva in de hof van Eden (Gen. 3:1,2,4,13,14), maar Jesaja gebruikt precies dezelfde term bij het beschrijven van de afsluitende dagen van de toekomstige verontwaardiging, wanneer JAHWEH uit Zijn plaats naar voren komt om Satan straf op te leggen. Het lees

"Ga, Mijn volk, ga binnen in je kamers en sluit je dubbele deuren achter je. Verberg je een kort moment totdat de verontwaardiging voorbij zal zijn. Want zie!, JAHWEH trekt uit van Zijn plaats om de verdorvenheid van die verblijft op het land aan hem te bezoeken. En het land zal haar bloed ontbloten en het zal niet langer haar gedoden bedekken. In die dag zal JAHWEH met zijn harde en grote en standvastige zwaard de draak bezoeken, de vluchtende slang, ja de draak, de kronkelende slang, en Hij doodt het monster dat in de zee is."
(Jes. 26:20-27:1;SW)

Dit Schriftdeel laat duidelijk zien dat dit alles zal gebeuren wanneer de Heer komt om de "vluchtende slang" te straffen, een beeldspraak die naar niemand anders dan Satan kan verwijzen, die dan op de aarde zal zijn en de opstokende aanleiding van de grote verdrukking zal zijn, in de grote "zee" - "volken en menigten en natiën en talen" (Openb. 17:15; 13:1-3).

Satan is nu in de hemel

Na het identificeren van de "oude slang" als de Lasteraar en Satan, een schepsel van God, geschapen voor het bijzondere werk dat belichaamd is in de titels waarmee hij beschreven wordt, zullen we vervolgens onze aandacht richten op de overweging van wat de Schrift onthult met betrekking tot zijn verblijfplaats en werkzaamheid.

Zoals we al eerder hebben gesteld, is het nutteloos blind achter de traditie aan te lopen in de hoop dat we met dit onderwerp ergens terecht komen. Onze enige koers voor een helder verstaan van waar Satan is, en wat hij aan het doen is, is eerbiedig aandacht te schenken aan de Schrift. In Job wordt ons een verslag gegeven van een hemelse raad met Satan daarbij aanwezig, dat veel licht werpt op zijn positie en werkzaamheid.

"6 En het was de dag dat de zonen van de Elohim komen om zichzelf voor JAHWEH te plaatsen, en ook de Tegenstander kwam in hun midden.
7 En JAHWEH sprak tot de Tegenstander: 'Van waar kom jij?' En de Tegenstander antwoordde JAHWEH en hij zei: 'Van heen en weer gaan in het land en van er in te wandelen.'

8 En JAHWEH zei tot de Tegenstander: 'Plaatste jij jouw hart op mijn dienaar Job? Want er is niemand zoals hij in het land, een smetteloos en oprecht man, Elohim vrezend en wijkend van het kwade.'

9 En de Tegenstander antwoordde JAHWEH en hij zei: 'Vreest Job Elohim om niet?

10 Heeft U geen beschutting gezet om hem en om zijn huis en om al wat van hem is, rondom? U zegende het werk van zijn handen en zijn bezit breekt door in het land.

11 Maar toch, strek alstublieft Uw hand uit en raak alles wat van hem is aan. Indien dat gebeurt zal hij U niet voor Uw aangezicht zegenen."

(Job 1:6-11;SW)

Iedereen is op de hoogte van het verslag van de rampspoed die door JAHWEH via de Tegenstander over Job werd gebracht (Job. 2:3; 42:11). Maar het bijzondere punt waar ik hier de aandacht op wil vestigen is dat de oude slang, de Lasteraar, Satan en de Tegenstander genaamd - de vernier, geschapen om te vernieren - toegang heeft tot de aanwezigheid van JAHWEH, en verrichtte het werk waarvoor hij werd geschapen door de vernietiging van alles wat Job had tot stand te brengen!

Satan valt uit de hemel

Juist hier zal het goed zijn een uitspraak van onze Heer te overwegen die in Lukas 10:17-20 te vinden is, in verband met de bediening van de twee en zeventig die Hij eerder voor Zich uitzond naar iedere stad en plaats waar Hij op het punt stond binnen te gaan. Nu zien we ze jubelend terugkeren, zeggend: "Heer! Ook de demonen worden in Uw naam aan ons onderschikt!". Toch zei Hij tot hen...

"Ik zag de Satan als een bliksem uit de hemel vallen. Zie! Ik heb jullie het gezag gegeven om te treden op slangen en schorpioenen en over heel de macht van de vijand. En niets zal jullie beschadigen"

(Luk. 10:18,19;SW)

Dit is geen verwijzing naar de zogeheten "val" van Satan in het verleden, waarvan de Schrift niets weet, maar heeft een onmiddellijke en bijzondere toepassing op Satans handelen in antwoord op de spanning onder zijn demonische onderdanen onder de kracht van Christus' naam in de bediening van de twee en zeventig discipelen. Hij schiet als een bliksemflits uit de hemel naar de aarde om ze te helpen. De uitdrukking "vallen" geeft hier geen verwijzing naar het "uitwerpen" van Satan, maar wordt vaak gebruikt voor het neerdalen van het een of andere hemelse wezen uit de hemel, zo snel dat er gesproken wordt van "bliksemflits" of van "een vallende ster." Let op het volgende Schriftdeel...

"En de vijfde boodschapper trompettert. En ik nam een ster waar, gevallen zijnde uit de hemel op de Aarde. En hem werd de sleutel gegeven van de bron van de afgrond. En hij opende de bron van de afgrond en rook steeg op uit de bron als de rook van een grote oven. En de zon en de lucht zijn verduisterd door de rook van de bron."

(Openb. 9:1,2;SW)

Maar laten we terugkeren naar de overdenking van Satans verblijfplaats en werkzaamheden. Een ander prachtig uitzicht op zijn verblijfplaats en werkzaamheden, samen met de "de geestelijke machten van de boosheid onder de hemelingen" onder zijn heerschappij, kan verkregen worden door een studie van de onthullingen die aan Daniël werden gegeven toen hij in Babylón was. Hij zegt ...

"20 En terwijl ik sprak en bad en mijn zonde beleed en de zonde van mijn volk, Israël, en mijn smeekbeden wierp voor het aangezicht van JAHWEH, mijn Elohim, op de berg van heiligheid van mijn Elohim,

21 en terwijl ik sprak in gebed, raakte de man Gabriël, die ik zag in het gezicht in het begin, snel flauwvallend, mij aan ten tijde van het naderingsgeschenk van de avond.

22 En hij legde uit en hij sprak met mij en hij zei: 'Daniël, nu kwam ik uit om jou verstandelijk begrip te geven.

23 Bij het begin van jouw smeekbeden ging een woord uit en ik kom om jou te vertellen dat jij begeerd bent. En overweeg wat in het woord is en begrijp wat in het gezicht is.'"

(Dan. 9:20-23;SW)

Dit geeft een duidelijk verslag van Gabriël, de boodschapper die voor God staat (Luk. 1:19), uitgezonden met een boodschap voor Daniël, om hem meer begrip te geven over dat waarvoor hij bad. De kortheid van Daniëls gebed overwegend, laat het zien dat het de hemelse boodschapper maar een hele korte tijd vergde om van de troon van God tot bij Daniël te komen.

Laten we nu dit alles eens contrasteren met een andere ervaring van Daniël, toen hij zijn hart zette op het verstaan van wat zijn volk zal overkomen in de laatste dagen. Het volgt in het tiende hoofdstuk.

"In jaar drie van Cyrus, koning van Perzië, werd een zaak onthuld aan Daniël, wiens naam genoemd wordt Belteshazzar; de zaak is waar en de menigte is groot. En hij begreep de zaak en hij had verstand van het gezicht.

In die dagen was ik, Daniël, drie perioden van zeven dagen aan het treuren. Begeerd brood at ik niet en vlees en wijn kwamen niet in mijn mond en ik wreef mij niet in tot de drie maal zeven dagen vervuld waren. En op de vierentwintigste dag van de eerste maand kwam ik aan de zijkant van de grote stroom, de Hiddekel. En ik hief mijn ogen op en ik keek, en zie!, een man gekleed in linnen. En zijn middel was omgord met gewaarmerkt goud van Ofaz. En zijn lichaam was als topaas en zijn gezicht was als de verschijning van bliksem en zijn ogen waren als vuurtoortsen en zijn armen en zijn voeten als het blinken van schitterend koper en het geluid van zijn woorden was als het geluid van een menigte.

En hij zei tot mij: "Daniël, begeerde man, begrijp de woorden die ik tot jou spreek; en sta op jouw plaats, want nu werd ik tot jou gezonden." En toen hij dit woord tot mij sprak, stond ik op, bevend. En hij zei tot mij: "Het moet niet zo zijn dat jij bang bent, Daniël, want vanaf de eerste dag dat jij jouw hart gaf om te begrijpen en jezelf nederig te maken voor het aangezicht van jouw Elohim, werden jouw woorden gehoord en ik kwam

vanwege jouw woorden. En de leider van het koninkrijk van Perzië stond eenentwintig dagen voor mij en zie!, Michaël, een van de eerste leiders, kwam om mij te helpen; en ik werd daar gelaten, naast de koningen van Perzië. En ik kwam om jou uit te leggen wat zal gebeuren met jouw volk in het laatste der dagen, want het gezicht is toekomst, nog vele dagen."

En hij zei: "Weet jij waarom ik tot jou kwam? Nu zal ik terugkeren om te vechten met de leider van Perzië. En ik ga uit en zie!, de leider van Griekenland komt. Echt, ik zal jou zeggen wat is opgetekend in het geschrift van de waarheid. En er is niemand die in deze standvastig is met mij, dan alleen Michaël, jullie leider"
(Dan 10; SW)

Zoals we uit Efeziërs leren is Satan de "leider van het gezag van de lucht, de geest die nu werkzaam is in de zonen van de koppigheid," het hoofd of de leider van de soevereiniteiten en gezaghebbers, de wereldmachten van deze duisternis, de geestelijke krachten van boosaardigheid onder de hemelingen (Efe. 2.2; 6:12,13). En hier in Daniël wordt ons een blik gegund op zijn werkzaamheden door zijn leiders, die tegen boodschappers als Gabriël opstaan, van de troon van God, een en twintig dagen!

Maar er zou aan gedacht moeten worden dat Satan in zijn handelen niet beperkt is tot hemelen, maar, zoals we van Job leerden, dat hij contact houdt met de gang van zaken op aarde door heen en weer te gaan en die te bewandelen! Hij is de god van deze aion (2Kor. 4:4), het gezag en de heerlijkheid van de koninkrijken die onder zijn beheer staan, een waarheid die het moderne Christendom heftig verwerpt!

"En Hem omhoog leidend, toont hij Hem in een oogwenk al de koninkrijken van de Aarde. En de duivel zei tot Hem: "Ik zal u al dit gezag geven en hun heerlijkheid, die aan mij werd gegeven. En aan wie ik maar wil geef ik het."
(Luk. 4:5,6;SW)

Sommigen die meer door patriottisme geïnspireerd zijn dan door waarheid, ontwijken handig dit Schriftdeel door het een van Satans leugens te noemen, kennelijk zich er niet van bewust zijnde dat ze Gods woord leeg maken door de verleiding van onze Heer hier in de meest lege, hypocriete lastering te maken die men maar kan bedenken. Tot welk een afgrijselijk geweld zet het ons aan om het op te leggen aan Gods heilige woord om er zo steun voor te vinden!

In plaats van dat het een leugen is, brengt deze uitspraak van Satan een vreselijke waarheid voort, waarvan de bewustwording zo overweldigend kolossaal is dat allen die nadenken over de werkelijkheid er van er verbaasd van staan. Hiermee zal hij, ik bedoel dezelfde Tegenstander die de koninkrijken van de bewoonde aarde aanbood aan onze Heer, een man met groot gezag en heerlijkheid bekleeden in de eindtijd - de Verwoester, de Mens van wetteloosheid, het Wilde Beest - die het gezag en de heerschappij zal aannemen als de meest godslasterlijke, snode tiran die de wereld ooit heeft gekend.

"En de draak geeft hem zijn kracht en zijn troon en groot gezag ... hem werd gezag gegeven over iedere stam en volk en taal en natie"
(Openb. 13:2,7;SW)

Met dit alles is het duidelijk dat Satan niet in de "hel" van de orthodoxie is, maar in de hemelen, met toegang tot de aanwezigheid van God.

Satan zal uitgeworpen worden

Rond het midden van de "ene zeven," waarin het verbond bekrachtigd is met velen van Daniëls volk (Dan. 9:27), overeenkomend met de tijd waarin het vijfde zegel is verbroken in Openbaringen (6:9), worden Satan en zijn menigte van boosaardige krachten onder de hemelingen uit hun plaats in de hemel gezet en neer geworpen op de aarde.

"En er gebeurde een veldslag in de hemel. Michael en zijn boodschappers strijden met de draak, en de draak strijdt en zijn boodschappers. En hij is niet sterk genoeg, noch werd nog langer hun plaats gevonden in de hemel.

En de grote draak werd uitgeworpen, de oude slang die duivel en Satan wordt genoemd, die de hele bewoonde Aarde misleidt. Hij werd geworpen op de Aarde en zijn boodschappers werden met hem geworpen.

En ik hoor een luide stem in de hemel, zeggend: "Nu kwam de redding en de kracht en het koninkrijk van onze God en het gezag van Zijn Christus, dat de beschuldiger van onze broeders werd uitgeworpen, die hen beschuldigt voor onze God, dag en nacht. En zij overwinnen hem vanwege het bloed van het Lammetje en vanwege het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun ziel niet lief, tot de dood toe. Daarom, weest vrolijk, hemelen en die in hen wonen! Wee de Aarde en de zee, want de duivel daalde neer naar jullie, grote woede hebbend, waargenomen hebbend dat hij nog korte tijd heeft."
(Openb. 12:7-12;SW)

Een vergelijking van Daniël 7:25; 9:27 en Openbaringen 12:6; 13:2-5, onthult dat de "korte tijd" die aan Satan is toegewezen na zijn uitzetting uit de hemel, de laatste helft van de "ene zeven" van Daniëls profetie is, een periode van drie en een half jaar, twee en veertig maanden, of twaalf honderd en zestig dagen.

Satan, neergeworpen op de aarde, bedenkt in zijn "grote woede" verscheidene manieren om het heilige volk te vernietigen, Israel. Staande aan het zand van de zee, wat "volken en menigten en natiën en talen" uitbeeldt (Openb. 17:15), brengt hij uit de zee een zeven hoofdig, tien hoornig wild beest naar voren. Dit is de verwezenlijking van de droom die mensen vandaag dromen, die al vorm heeft gekregen in de Volkerenbond en het wereldhof. Het zal een religieus-politieke federatie van de natiën zijn, een wereld heerschappij die door de Verwoester wordt aangevoerd, de koning van een krachtige aanwezigheid, de mens van wetteloosheid, en ...

"En het wilde beest dat ik waarnam was als een luipaardin en zijn voeten waren als van een berin en zijn mond was als de mond van een leeuwin. En de draak geeft hem zijn kracht en zijn troon en groot gezag. En een van zijn hoofden was als geslagen, tot de dood, en zijn doodslag werd genezen en heel de Aarde verwondert zich achter het wilde beest. En zij aanbidden de draak, omdat hij het gezag geeft aan het wilde beest en zij aanbidden het wilde beest, zeggend: "Wie is als het wilde beest?" en "Wie is in staat met hem te strijden?" En hem werd een mond gegeven, grote dingen en godslasteringen sprekend. En hem werd gezag gegeven om te doen, twee-en-veertig maanden. En hij opent zijn mond met godslasteringen tegen God om Zijn Naam te lasteren en Zijn tabernakel en die in de hemel wonen. En hem werd gegeven strijd te voeren met de heiligen en hen te overwinnen; en hem werd gezag gegeven over iedere stam en volk en taal en natie. En allen die op de Aarde wonen zullen hem aanbidden, iedereen van wie zijn naam niet geschreven is geworden in het boek van het Leven van het Lammetje, Dat geslacht werd vanaf de nederwerping van de wereld" (Openb. 13:2-8;SW)

Menselijke inbeelding is niet in staat zich de vreselijkheid bewust te worden van deze grote verdrukking die zeker over de wereld zal komen onder de tirannieke heerschappij van de Verwoester. Het is een ergere tijd dan de wereld ooit zal kennen, en indien die dagen niet zouden worden ingekort, zou er in het geheel geen vlees gered worden; maar vanwege hen die uitverkoren zijn, zullen die dagen ingekort worden (Matt. 24.22).

Dit brengt ons bij de studie van de veldslag van de grote dag van God Almachtig, waardoor de dagen worden ingekort en aan het wachtende Israel verlossing wordt gebracht, de heerschappij van de Verwoester beëindigt, zijn wereldkoninkrijk vernietigd en Satan gebonden.

Harmageddon

Vele jaren lang hebben studenten, staatsmannen en soldaten geleefd in de sombere schaduw van een komende wereldoorlog die zij gemeend hebben de "slag van Armageddon" te noemen. Toen de grote wereldbrand uitbarstte in 1914, drukten de hoofdstedelijke dagbladen met de vlamme koppen: "Armageddon!," "Is dit de slag van Armageddon?," "De slag van Armageddon wordt uitgevochten!"

Nadat de oorlog voorbij was en dingen zich aan het normale begonnen aan te passen, begonnen sprekers en predikanten een serie van boodschappen aan het volk, waarvan vele de titel droegen "De slag bij Armageddon is gestreden."

Het komt gewoonlijk als een grote verrassing aan bij vrijwel alle studenten van de Schrift als hen verteld wordt dat er geen "slag bij Armageddon" zal zijn. Voor zover de Schrift onthult (en dat is zover als we durven gaan), is "Harmageddon" gewoon de Hebreeuwse naam voor de plaats waar de koningen van de aarde en hun legers van de natiën bijeen zullen komen voor de "slag van de grote dag van God Almachtig."

Daarom, opdat wij met voordeel overdenken, wijs verstaan en gunstig oordelen, zullen we onze studie vervolgen onder drie kopjes: (1) waar de slag gestreden zal worden, (2) wanneer die gestreden zal worden, en (3) door wie de gestreden zal worden.

I. Waar de slag gestreden zal worden

De term "Harmageddon" komt slechts een maal in de Schrift voor en die is te vinden in de Openbaring, hoofdstuk zestien, vers zestien. De tekst met onmiddellijke context leest ...

"En de zesde goot zijn schaal uit over de grote rivier, de Eufraat. En het water daarvan is opgedroogd, opdat zij de weg klaar maken voor de koningen, die van het opgaan van de zon. En ik nam drie onreine geesten waar, als kikkers, komend uit de mond van de draak en uit de mond van het wilde beest en uit de mond van de valse profeet, want zij zijn geesten van demonen, tekenen doende naar de koningen van de hele bewoonde Aarde, hen samenbrengend voor de veldslag van de grote dag van God, de Almachtige. "Zie!, Ik kom als een dief! Blij die waakt en zijn klederen in orde houdt, opdat hij niet naakt zal wandelen, en zij niet zijn onfatsoenlijkheid zouden zien." En zij brachten hen samen op de plaats die in het Hebreeuws Harmageddon wordt genoemd"
(Openb. 16:12-16;SW)

Deze grote vallei wordt in de Schrift, door middel van onderscheid, de "grote vlakte" genoemd, ook het veld van Esdraelon, het veld van Megiddo, de Galilesche vlakte, en is een uitgebreide weide, bedekt met het rijkste gras over heel z'n breedte en lengte. Ze ligt aan het begin van de grote trog, die door vallei van Jehosafat naar Bozra loopt, een afstand van ongeveer 183.86 mijlen (271.69 Km). Deze lange diepte is het echte veld van de strijd.

Harmageddon is de gekozen plaats geweest voor het opslaan van een kamp in iedere strijd vanaf de dagen van Sargon 11, koning van Assyrië (2750 v.Chr.) tot aan de desastreuze mars van Napoleon Bonaparte in Syrië (1799 n. Chr.). Het was hier dat Barak de Kanaänieten versloeg (Richt. 5:19), Gideon de Midianieten versloeg, en Farao Nechoch Josia doodde (2 Kon. 23:29).

Heidense natiën, Joden, Saracenen, Christelijke kruisvaarders, anti-christelijke Fransen, Egyptenaren, Perzen, Druzen, Turken, Arabieren - allen sloegen ze hun tenten op op de vlakte van Esdraelon, het veld van Megiddo, in het Hebreeuws "Harmageddon" genaamd, en zagen ze hun banieren nat worden van de dauw op de Tabor en Hermon.

II. Wanneer de slag gevochten zal worden

De Schrift onthult niet de datum van de slag, geen jaar, maand of dag, maar ze specificeert de tijd in relatie met andere gebeurtenissen. We vinden na nauwkeurige studie van het verslag zoals opgeschreven in de Schrift, dat de slag net voor de duizendjarige heerschappij begint, bij de onthulling van de Here Jezus

Christus uit de hemel. Bewijs hiervoor is het feit dat de drie machten die instrumenteel zijn bij het mobiliseren van de koningen van de aarde en hun legers voor de slag - de draak, het wilde beest en de valse profeet - als gevolg van de slag alle gevangen genomen worden, waarop volgend de millenniaalse heerschappij van Christus en Zijn heiligen komt.

Laten we, voordat we het Schriftuurlijke bewijs hiervoor presenteren, opmerken wat onthuld is over de krachten die aanzetten tot de mobilisatie voor de slag. We hebben de oude slang al overwogen, de grote rode draak, die de Lasteraar en Satan wordt genoemd. Hij is, uiteraard, de leider van het gezag van de lucht, de geest die nu werkzaam is in de zonen van de koppigheid (Efe. 2:2), en de leider van de koninkrijken van de aarde (Luk. 4:5,6; Openb. 13:1-8).

Het wilde beest

Na Satan geïdentificeerd te hebben is onze volgende zorg te weten wie het wilde beest is, aan wie Satan zijn kracht en troon geeft en groot gezag. Door terug te verwijzen naar hoofdstuk V, zullen we een concordante vertaling vinden van heel het hoofdstuk zeven van Daniël, dat zich bezig houdt met de eindtijd en het herstel van het koninkrijk aan Israel. In dit hoofdstuk ziet Daniël vier immense dieren opkomen uit de grote zee, die van elkaar verschillen. Het eerste is een leeuw, en het tweede lijkt op een beer, het derde is als een luipaard en had vier hoofden, en het vierde werd niet beschreven, vreselijk en verschrikkelijk als het was, en het verschilde van de alle dieren er voor (wat positie betreft), en had tien horens, en het eet heel de aarde en vertrapt en verpulvert die.

Daniël raakte bevreesd door het visioen en ging naar de boodschapper toe en vroeg om een exacte interpretatie van dit alles; en de boodschapper maakte hem de interpretatie van de uitspraken bekend. Daarom hoeven we over deze zaak geen theorieën te ontwikkelen. De grote zee is een beeld van de volken en natiën van de aarde, duidelijk gemaakt door de ondubbelzinnige uitspraken van de boodschapper dat de beesten koningen en koninkrijken zijn.

"Deze immense dieren, deze vier, vier koningen zullen opstaan van de Aarde."

(Dan. 7:17;SW)

"Zo sprak hij: Het vierde dier is het vierde koninkrijk dat op de Aarde zal zijn. Dat zal verschillen van ieder koninkrijk, en het zal heel het land verslinden en het zal haar vertreden en het zal haar verpulveren. De tien hoornen. Van zijn koninkrijk zullen tien koningen opstaan en een ander zal na hen opstaan en hij zal verschillen van de oostelijken en hij zal drie koningen afzetten. En hij zal uitspraken uitspreken om de Allerhoogste opzij te zetten en de allerhoogsten van de heiligen zal hij uitputten en hij is van plan om gestelde tijden en bevelen te veranderen; en zij zullen in zijn hand gegeven worden tot een tijd en tijden en een deel van een tijd."

(Dan. 7:23-25;SW)

Daniël bewaart deze uitspraken in zijn hart, en later, wanneer de boodschapper hem verdere visioenen geeft over de afsluitende gebeurtenissen van de eindtijd, roept hij uit ...

En ik hoorde en ik begreep het niet. En ik zei: "Mijn heer, wat is er na deze dingen?" En hij zei: "Ga, Daniël, want de woorden zijn opgesloten en verzegeld tot aan het einde van de era."
(Dan. 12:8,9;SW)

Maar aan Johannes, in de Openbaring van Jezus Christus, werd het "einde van de era" bekend gemaakt, dus keren we ons naar een studie van zijn visioenen over de dag van zijn Heer en krijgen een onthulling van wat Daniël vroeg om te mogen zien maar niet werd toegestaan. Met andere woorden, Daniël zag in zijn visioenen vier immense beesten op aarde waar in de era van het einde, met het vierde - het vreselijke en verschrikkelijke, niet omschreven beest - etend, vertredend en verpulverend, maar hem wordt niet toegestaan het resultaat van zijn werk te zien. Aan Johannes wordt het visioen van het beest gegeven nadat het zijn werk had voltooid. Hij beschrijft het als volgt ...

"En ik stond op het zand van de zee en ik nam een wild beest waar, oprijzend uit de zee, hebbende tien horens en zeven hoofden, en op zijn horens tien diademen en op zijn hoofden namen van godslastering. En het wilde beest dat ik waarnam was als een luipaardin en zijn voeten waren als van een berin en zijn mond was als de mond van een leeuw. En de draak geeft hem zijn kracht en zijn troon en groot gezag. En een van zijn hoofden was als geslagen, tot de dood, en zijn doodslag werd genezen en heel de Aarde verwondert zich achter het wilde beest."
(Openb. 13:1-3;SW)

Hier geeft Johannes ons een samengesteld beeld van de vier wilde beesten van Daniël, die als volgt opgesomd kunnen worden ...

1. De leeuw - 1 hoofd - 0 horens
 2. De beer - 1 hoofd - 0 horens
 3. De luipaard - 4 hoofden - 0 horens
 4. De niet beschrevene - 1 hoofd - 10 horens
- Het wilde beest - 7 hoofden - 10 horens

Met andere woorden, Johannes' visioen stelt ons de laatste daad van het werelddrama voor ogen in de eindtijd, nadat het vreselijke en verschrikkelijk niet-beschreven beest van Daniël's visioen de andere drie beesten heeft verslonden die er vóór waren.

Laten we nu niet vergeten, terwijl deze wilde beesten koninkrijken zijn, dat het, net zoals het was in Nebukadnessars dagen, "religie" het oogmerk van de heerschappij is. Aanbidding en niet zozeer heerschappij zal de heersende toon zijn. En we kunnen er zeker van zijn dat het wilde beest hier ons grafische beelden voor ogen brengt van koninkrijken en confederaties die samengebonden zijn door een gezamenlijke religie. De roep van het uur is federatie in regering en zaken, religie

en samenleving. En de drang zal sterker worden naarmate de eindtijd dichterbij komt. De drie oostelijke beesten zullen koninkrijken zijn die gedomineerd zullen worden door de drie grote religies van die landen - Boedisme met 460 miljoen volgelingen in China en Japan; Brahmanisme met 230 miljoen communicanten in India, en de Islam met 220 miljoen aanbidbers in Turkije en aanliggende landen. Maar het vreselijke en verschrikkelijke niet-beschreven beest, met z'n tien horens, ten westen van de andere drie beesten, kan geen ander zijn dan het federatieve Christendom met tien geallieerde Christelijke militaire machten!

Daarom zullen volgens Daniël en Johannes, als de tijd daar is, de drie oostelijke beesten veroverd worden en door het Christendom geabsorbeerd worden in één grote wereld-religio-politieke-monarchie, die de draak zal aanbidden en het wilde beest, dat de Verwoester is, de koning met een krachtig aangezicht, de Man van wetteloosheid, het achtste hoofd van het wilde beest, en het laatste hoofd van de afvallige wereld heerschappij.

En het zal van de grootst mogelijk hulp zijn in gedachten te houden dat dit rijk niet beperkt zal zijn tot welke oude grenzen dan ook, maar iedere stam en volk en taal en natie zal omvatten - allen die op de aarde verblijven zullen onder de heerschappij er van zijn.

De valse profeet

Dit brengt ons bij een overdenking van de "valse profeet," die zo'n belangrijke rol speelt in de religieuze fase van het rijk, aanbidding veilig stellend voor het eerste wilde beest, door tekenen en valse wonderen die het gegeven wordt te doen.

"En ik nam een ander wild beest waar, opstijgend uit het land en het had twee horens, zoals een lammetje en het sprak als de draak. En het doet al het gezag van het eerste wilde beest voor diens ogen en het zorgt er voor dat de Aarde en die op haar wonen het eerste wilde beest zullen aanbidden, van wie de doodslag was genezen.

En het doet grote tekenen, zodat het ook vuur zou maken, neerdalend op de Aarde voor de ogen van de mensen. En het misleidt die op de Aarde wonen door de tekenen die het was gegeven te doen voor de ogen van het wilde beest, zeggend tot die op de Aarde wonen een beeld te maken van het wilde beest dat de slag van het zwaard heeft en leeft. En het werd gegeven geest te geven aan het beeld van het wilde beest, zodat het beeld van het wilde beest ook zou spreken en zou veroorzaken dat wie het beeld van het wilde beest niet zou aanbidden, gedood zal worden."
(Openb. 13:11-15;SW)

Hier kunnen we zien dat het tweede wilde beest, dat de "valse profeet" wordt genoemd (Openb. 16:13), iedere inspanning doet om aanbidding te krijgen voor het eerste wilde beest. We weten dat in de dagen van Elia, de test voor Godheid was om vuur van de hemel naar beneden af te roepen. Elia zei: "'En jullie roepen in de naam van jullie elohim en ik zal roepen in de Naam van JAHWEH. En het gebeurt dat de elohim die zal antwoorden met vuur, Hij is de Elohim.'" En heel het volk

antwoordt en zij zeggen: 'Het woord is goed.'"(1 Kon. 18:24). Zo vinden we hier de valse profeet die vuur doet neerdalen van de hemel voor de ogen van de mensheid. Hier worden de "kracht en tekenen en valse wonderen" gedemonstreerd, waarvan Paulus verklaarde dat God die zou zenden aan de zonen van de koppigheid, "de krachtige dwaling," opdat zij de valsheid zouden geloven, opdat allen geoordeeld zouden worden die niet de waarheid geloven, maar een genoeg hebben in ongerechtigheid (2 Thess. 2:11,12).

Zo vinden we dat de federatieve krachten die op aarde de strijd beginnen tegen het lammetje, Die Heer der heren is en Koning der koningen, Satan, het wilde beest en de valse profeet zijn. Het wilde beest zal een aardse monarch zijn, die energie ontvangt van Satan, de alleenheerser over de federatie van koninkrijken van de wereld; en de valse profeet zal een paus zijn, die het federatieve religieuze systeem van de wereld aanstuurt, aanbidding veilig stellend voor het eerste wilde beest door de kracht en de tekenen en de valse wonderen die het gegeven wordt te doen voor de ogen van de mensheid.

De mobilisatie

" En ik nam drie onreine geesten waar, als kikkers, komend uit de mond van de draak en uit de mond van het wilde beest en uit de mond van de valse profeet, want zij zijn geesten van demonen, tekenen doende naar de koningen van de hele bewoonde Aarde, hen samenbrengend voor de veldslag van de grote dag van God, de Almachtige. ... En zij brachten hen samen op de plaats die in het Hebreeuws Harmageddon wordt genoemd."
(Openb. 16:13,14,16;SW)

"En de tien horens die jij waarnam zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben, maar verkrijgen een uur gezag als koningen, met het wilde beest. Dezen hebben één mening, en hun kracht en gezag geven zij aan het wilde beest. Dezen zullen met het Lammetje strijden en het Lammetje zal hen overwinnen, want Hij is Heer der heren en Koning van koningen, en die met Hem komen zijn geroepenen en gekozenen en getrouwen"
(Openb. 17:12-14;SW)

"En ik nam de hemel waar, geopend, en zie, een wit paard en Die er op zit wordt genoemd Trouw en Waar en Hij oordeelt en strijdt in rechtvaardigheid. Zijn ogen nu zijn als een vuurvlam en op Zijn hoofd zijn vele diademen, hebbende een naam geschreven die nog niemand heeft waargenomen dan Hij. En Hij is gekleed met een kleding dat ondergedompeld is in bloed, en Zijn Naam wordt genoemd: Het Woord van God. En de legers die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gekleed zijnde in schone, witte batist. En uit Zijn mond gaat een scherp zwaard uit, opdat Hij daarmee de natiën zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de trog van de wijn van de woede van de verontwaardiging van God, de Almachtige. En op Zijn kleding en op Zijn dij heeft Hij een naam geschreven: "Koning van koningen en Heer van heren.

En ik nam het wilde beest waar en de koningen van de Aarde en hun legers, verzameld om de strijd te voeren met Die zit op het paard en met Zijn leger"
(Openb. 19:11-16,19;SW)

Deze opsomming uit de Schrift mobiliseert de legers voor de slag van de grote dag van God Almachtig op de vlakte van Esdraelon, in het Hebreeuws "Harmageddon" genoemd.

De slag

Vrijwel allen die geprobeerd hebben een uiteenzetting over deze slag te maken, zijn in verwarring gekomen door er van alles in te lezen, in plaats van vast te houden aan de waarheden van de Schrift. De strijd is niet tussen natie en natie, kapitaal en werklieden, of regering en religie, maar het is de "dag van wreke," wanneer Christus, als Koning der koningen en Heer der heren, de wijnpers zal treden van de furieuze verontwaardiging van God, de Almachtige (Openb. 19:15). Hij verslaat de koningen van de aarde en de legers van de zonen van de koppigheid die hun energie ontvangen van Satan! Zo groot en vreselijk zal de vernietiging van menselijk leven zijn in de slag van de grote dag van God Almachtig, dat God er tevoren op zal voorbereiden, door de rovers van de lucht en van het veld te laten komen om het vlees te eten, anders zou de stank van onbegraven doden pestziekten veroorzaken in het land. Laten we luisteren naar de roep van de boodschapper naar de vogels die midden in de hemel vliegen...

"En ik nam een boodschapper waar, staande in de zon, en hij schreeuwt met luide stem, zeggend tot alle vogels die vliegen in het midden van de hemel: "Komt hier! Wordt vergaderd voor het grote diner van God, dat jullie het vlees van koningen mogen eten en het vlees van kapiteins en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen die op hen zitten en het vlees van alle vrijen, zowel als van slaven en van kleinen en van groten."
(Openb. 19:17,18;SW)

Alleen zij die bevooroordeeld zijn door de een of andere theorie zouden ooit denken aan het vergeestelijken van deze passage in de Schrift. In feite worden de details zodanig gegeven dat het geen vergeestelijking toelaat. Het vlees van koningen, het vlees van kapiteins, het vlees van paarden en zij die er op zitten, het vlees van alle vrijen en slaven, klein en groot, stelt ons een slachtpartij voor ogen van de machtigste slagorde van legers, die bezocht worden door vraatzuchtige rovers voor het verwijderen van vieze overblijfselen van de aarde. Een nog beeldender beschrijving van het grote diner wordt gegeven in de Hebreeuwse Schrift.

"En jij, zoon van de mensheid,
zo zegt mijn Heer JAHWEH,
zeg tot de vogel, iedere vleugel
en alle dieren van het veld:
Wordt verzameld en komt,
komt bijeen van rondom
voor Mijn offer dat Ik voor jullie offer.
Een groot offer op bergen van Israel.
En eet vlees
en drinkt bloed.
Jullie zullen vlees van krachtige mannen eten

en bloed van prinsen van het land zullen jullie drinken,
van rammen, van lammeren en mannelijke geiten,
zij allen zijn het gemeste van Bashan.
En jullie eten vet tot je verzadigd bent
en jullie drinken bloed tot je dronken bent
van Mijn offer dat Ik voor jullie offer.
En jullie zullen verzadigd worden aan Mijn tafel,
met paard en strijdswagen,
de krachtige man en iedere oorlogsman,
is de verzekering van mijn Heer JAHWEH"
(Eze. 39:17-20;SW)

In dit zelfde hoofdstuk wordt ons verteld dat het "huis van Israel," de bewoners van Palestina in die dag, zeven maanden lang de beenderen zullen begraven van de doden waarvan de vogels en dieren het vlees van gegeten hebben! Ons wordt ook verteld dat die in de steden van Israel verblijven, vuren zullen maken van de oorlogswapens, zeven jaren lang, zonder hout van het veld te nemen of het uit de bossen weg te kappen!

De profeet Jesaja geeft ons een majestueuze beschrijving van Christus Die de grote wijntrog treedt ten tijde van deze slag, met kracht en veel heerlijkheid wraak nemend op Zijn tegenstanders, en de krachten van het kwaad vernietigend.

Wie is het die komt van Edom,
met geverfde kledingstukken van Bozra,
deze die geëerd wordt in zijn kleding,
die met de lans stoot door de grootheid van zijn kracht?
Ik ben het, sprekend in rechtvaardigheid,
overvloedig om te redden.
Waarom is er rood op Uw kleding
en zijn Uw kledingstukken als getreden in de wijnpers?
Ik trad Zelf de wijnpers
en van de volken was er niemand met Mij.
En Ik trad ze in Mijn boosheid
en Ik vertrapte ze in Mijn furie
en hun geronnen bloed spetterde op Mijn kledingstuk,
en al Mijn kleding bezoedelde Ik.
Want de dag van wraak is in Mijn hart
en het jaar van Mijn verlossen is gekomen.
En Ik kijk en er is niemand die helpt.
En Ik ben verlaten en er is niemand die steunt.
En Mijn arm is redding voor Mij
en Mijn furie ondersteunt Mij.
En Ik vertrap volken in Mijn boosheid
en Ik maak ze dronken in Mijn furie.
En Ik breng hun geronnen bloed over het land.
(Jes. 63:1-6;SW)

Er zijn veel beledigingen geweest op de heilige Schrift door hen die de zinsnede "Ik trad Zelf de wijnpers" er uit haalden en die toepasten op Christus' werk aan het

kruis. Er was geen wraak in Christus' hart op het kruis. Maar de profeet voorzegt hier de dag van Christus' wraak op Zijn vijanden en de verlossing van Zijn gekozen volk Israel van de macht van het wilde beest.

"En de trog werd getreden, buiten de stad, en er kwam bloed uit de trog tot de bitten van de paarden, duizend-zes-honderd stadiën ver"
(Openb, 14:20;SW)

Het zou tijdverspilling zijn om commentaar te geven op de belachelijke uiteenzettingen die vanuit deze tekst getrokken zijn door er schimmige visioenen in te lezen waar alle vergeestelijkende interpretaties toe leiden. We hebben het al vaak gezegd, het is veel gemakkelijker en veel veiliger te geloven wat God heeft geschreven, dan te proberen de interpretaties na te volgen van mensen. Waarom aanvaardt men niet zoals God het heeft gesproken en gelooft men niet dat het letterlijk waar is? Van Harmageddon, door de vallei van Jehosafat (Joël 3:1,2,9-16) naar Bozrah (Jes. 34:6-8; 63:1-60), loopt een lijn van ongeveer 183.86 mijlen - de lengte wordt gegeven in de Schrift. Het wordt vergeleken met een enorme trog voor het treden van druiven, zoals die te vinden was in vrijwel iedere wijngaard in Palestina. De slachtpartij in die dagen zal zo groot zijn, dat het bloed door de trog zal lopen en aan het eind van de vallei zal staan tot aan de bitten van de paarden! Over deze tijd vertelt Jesaja ons dat het land "doorweekt van bloed" zal zijn (Jes. 34:1-8). Het wordt de vallei van de beslissing genoemd, want het is daar waar het geschil tussen JAHWEH and de natiën wordt beslecht.

Hoe de vernietiging tot stand zal komen

Zonder twijfel zal deze vreselijke vernietiging van de menigte aan legers van het wilde beest en de valse profeet, geleid door Satan, tot stand gebracht worden door de grote hagelramp onder de "zevende schaal van toorn," ten tijde dat de slag wordt uitgevochten.

"En de zevende boodschapper goot zijn schaal uit op de lucht en er kwam een luide stem uit de tempel, van voor de troon, zeggend: "Het is gedaan." En er kwamen lichtflitsen en stemmen en donders en er gebeurde een grote aardbeving, zoals die niet gebeurde sinds de mens op de Aarde kwam, zo ontzaglijk en zo groot was de aardbeving. En de grote stad werd verdeeld in drie delen en de steden van de natiën vielen. En het grote Babylon wordt voor God in herinnering gebracht, om haar de drinkbeker van de wijn van de woede van Zijn verontwaardiging te geven. En ieder eiland vluchtte, en bergen werden niet gevonden. En grote hagel, als een talent zo zwaar, viel neer uit de hemel op de mensen, en de mensen lasteren God vanwege de slag van de hagel, want groot is haar slag, verschrikkelijk!"
(Openb. 16:17:21;SW)

Hagel is van oudsher gebruikt als Gods vernietigingsmiddel. Hij gebruikte het tegen de vijanden van Israel in de dagen van Jozua, bij de slag om Beth-Horon (Joz. 10:1-11). Als Hij het toen kon, waarom zou Hij het dan nu niet opnieuw letterlijk doen in deze grote slag? JAHWEH van menigten herinnerde Job aan Zijn schatten aan

hagel die Hij gereserveerd heeft voor de dag van de aanval en oorlog, toen Hij vroeg...

"Ging jij binnen in de schatkamers van de sneeuw en heb jij de schatkamers van de hagel gezien,
die Ik achter heb gehouden voor de tijden van benauwdheid,
voor de dagen van aanval en oorlog?"
(Job. 38:22,23;SW)

De mensheid lijkt vrijwel niet in staat de werkelijkheden van de ontzettende gruwelen te begrijpen die horen bij de afsluiting van de huidige boze aion. De draak, het wilde beest, de valse profeet en de koningen van heel de bewoonde aarde, zijn met hun legers aanwezig in het hart van Palestina, tussen de bergen van Israel, om te strijden met de Witte Ruiter en Zijn legers uit de hemel, Die Heer over de heren en Koning over de koningen is. Laten nu onze gedachten gaan naar de Schriftgedeelten die al gepresenteerd zijn, die dit vreselijke toneel beschrijven. Denk aan een verduisterde zon, en aan de maan die haar stralen niet geeft, en de zwartheid van de lucht die gestoken wordt door miljoenen dreigende meteoren, zo dicht als een spervuur van kogels in een strijd, wanneer de sterren vallen! Tegelijkertijd wordt de aarde heen en weer bewogen door een aardbeving zoals die nooit heeft plaatsgevonden sinds de mensheid op aarde kwam, zodat de bergen en eilanden hun plaatsen verlaten! Denk aan de grote steden van de natiën met hun prachtige wolkenkrabbers die omvallen! Denk aan de ramp met hagel, waarvan elke steen zo groot is als een talent (40-50 kilo), uit lucht op de mensen vallend! Kunnen we ons een meer wanhopige toestand indenken? Is het dan een wonder dat de koningen van de aarde en de magnaten en de leiders en de rijken, de sterken en vrijen zich naar de grotten haasten en tot de rotsen van de bergen roepen om op hen te vallen?

Toch zijn al deze dingen maar een voorbode van het meest gewichtige dat de aarde ooit zal zien! Plotseling zal de zwarte omhulling die de aarde in duisternis verpakt, terugrollen en het teken van de Zoon van de mensheid zal in al Zijn heerlijkheid onthuld worden. Als een nieuwe lichtbrenger, die de zon doet verbleken door de helderheid er van, verschijnt daar de meest heerlijke majesteit van de epifanie van de komst van Christus, de Ruiter op het witte paard uit de hemel. Net zoals de bliksem flitst uit de dikke wolken, zo zal de komst van de Zoon van de mensheid zijn. Het gordijn van diepe duisternis zal terugrollen als een boekrol, en de Heerlijke zal vanuit de hemel onthuld worden in al Zijn macht en majesteit.

Één machtige slag van boven, één flits van heerlijkheid en de man van wetteloosheid, de verwoester, het wilde beest, en de valse profeet worden machteloos gemaakt, gevangen genomen en in de poel van vuur en zwavel geworpen, terwijl de koningen van de aarde en hun legers van de zonen van de koppigheid vernietigd worden, en een feestmaaltijd worden voor de vogels en de dieren van het veld. De Steen van Daniël twee zal gevallen zijn en met één slag worden de heerschappij en verkeerde leiding van de heidenen beëindigd, en ...

"Het koninkrijk van de wereld werd van onze Heer en van Zijn Christus en Hij zal heersen in de aionen van de aionen."
(Openb. 11:15;SW)

Wanneer Satan, de prins van het gezag van de lucht (Efe. 2:2), de opperheerser van de wereldmachten en geestelijke krachten van boosaardigheid onder de hemelingen (Efe. 6:11,12) gebonden zal zijn en in de afgrond geworpen, opgesloten en verzegeld zodat hij de natiën niet kan misleiden, tot de duizend jaren voltooid zullen zijn (Openb. 20:3), dan zal het Jubeljaar van de aarde beginnen, wanneer ...

"En het koninkrijk en de rechtsbevoegdheid en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen werd geschonken aan het volk van de allerhoogsten van de heiligen. Zijn koninkrijk is een aionisch koninkrijk en alle gezaghebbers zullen het dienen en zij zullen luisteren."
(Dan. 7:27;SW)

Hoofdstuk 16 - Beoordeling

De aankondiging van doem en de Dag des Oordeels" is een zinsnede die een sombere schaduw werpt over de harten van veel van Gods geliefde heiligen, hun vrede verstorend en hun levens vullend met een vreesachtig dreigende dag en nacht. Van alle verdraaide leerstellingen van de Schrift die in het Christendom worden onderwezen en geloofd, betwijfel ik of er een zo ver verwijderd is van de waarheid als die over het "oordeel." Het verdorven idee van de natuurlijke religie van de mens is dat op een bepaald toekomstig moment de aankondiging van de doem zal klinken en het einde van de wereld gekomen zal zijn, wanneer er een algemene en finale zitting van allen zal zijn voor de rechtbank van God, waar een ieder een rechtszaak zal hebben, en de goeden beloond zullen worden en naar de hemelse velden van zaligheid gebracht worden, maar de slechten worden veroemd naar eindeloos lijden in de platonische regionen van de veroemden! Gods rechtvaardige oordeel, dat over al Zijn werken is, verbonden met mededogen, geloof en liefde (Matt. 23:23; Luk. 11:42), is gedegradeerd tot het

lage niveau van een politie-rechtbank, waar de crimineel veroordeeld wordt met de straf van de wet. O, het afschuwelijke geweld dat mensen de heilige Schrift en Gods karakter hebben aangedaan door hun vereerde tradities!

Laat me, bij het begin van deze studie, helder en ondubbelzinnig zeggen dat de heilige Schrift niet zoiets leert als een "algemene" opstanding en oordeel. Het is een puist van oppervlakkig onderwijs, met meer kennis van en eerbied voor de tradities dan voor Gods woord.

De Schrift, juist verdeeld en zonder iets ingevoegd, leert vele oordelen. In het bereik van deze studie wensen we er vijf naar voren te brengen, één dat al voorbij is, de andere zijn nog toekomst. Ze kunnen als volgt benaamd worden: (1) Het oordeel van het kruis, (2) De dais van Christus, (3) Het oordeel over het huis van God, (4) Het Heerlijkheidstroon oordeel, en (5) Het grote witte troon oordeel. Elk van deze oordelen verschilt van de andere in vijf bijzonderheden: tijd, plaats, betrokkenen, basis van oordeel en resultaat. We zullen nu een studie over de eerste vier geven.

Tijd: Rond 33 n.Chr.

Plaats: Golgotha

Betrokkenen: De mensheid

Basis van oordeel: Christus' dood

Resultaat: Rechtvaardiging en verzoening

Dit oordeel is voorbij, en de Schrift onthult dat de heiligen niet in het grote witte troon oordeel zullen komen, met de doden, groot en klein. Voor hen regelde Christus aan het wrede kruis de zondevraag volkomen. Maar het probleem is de mens lang genoeg weg te krijgen van zijn natuurlijke religie en de gevolgen er van, om zijn troost te vinden in de verlossing die God op Golgotha in Christus bewerkte.

De straf van de zonde

Denk er aan dat het bevel aan Adam was: "Want in de dag dat jij van deze eet zul jij stervend sterven" (Gen. 2:17;SW). Deze wet van JAHWEH Elohim werd door Adam overtreden, en Paulus beschrijft het gevolg er van op de mensenwereld, zeggend ...

"Daarom dit: net zoals door één mens de zonde de wereld is binnen gekomen, en door de zonde de dood, zo ging de dood door in alle mensen, waarop allen zondigden"(Rom. 5.12;SW)

Hier hebben we in duidelijke taal dat door Adams wetteloosheid, zonde de wereld van de mensheid binnendrong en door zonde de dood. De dood is de straf voor de zonde, opgelegd aan Adam in de hof. De dood drong tot heel de mensheid door. Maar toch beveelt God Zijn liefde aan ons aan, ziende dat toen wij nog zondaren waren, Christus ten behoeve van ons stierf (Rom. 5:8,9).

Maar stellen we werkelijk het belang op prijs van het sterven van Christus ten behoeve van ons - wat het inhield en wat het voortbracht? Ten eerste hield het Gods veroordeling in van de zonde in het vlees...

"Want het onmogelijke van de wet, waarin ze zwak was door het vlees, deed God, Zijn Zoon zendend in gelijkenis van het vlees van de zonde, en om de zonde - Die de zonde veroordeelt in het vlees, opdat de rechtseis van de wet vervuld zou worden in ons die niet naar het vlees wandelen, maar naar de geest."
(Rom. 8:3,4;SW)

Ten tweede handhaafde het Gods rechtvaardigheid en maakte het een verzoening voor de lasterende belediging tegen Zijn karakter. God, vanuit Zijn enorme liefde, nam Zijn eniggeboren Zoon en maakte Hem tot zonde offer, waardoor zonde uit het verleden, heden en toekomst werd berecht, met rechtvaardiging ten leven voor heel de mensheid; en Hij maakte vrede door het bloed van Zijn kruis voor het wederverzoenen van het universum met Hem. Laten bestuderen wat over deze leer staat geschreven...

"Doch wij zien Jezus, een beetje minder gemaakt zijnd dan de boodschappers, vanwege het lijden van de dood gekroond zijn geworden met heerlijkheid en met eer, zodat door de genade van God, Hij zou proeven van de dood ten behoeve van iedereen"
(Hebr. 2:9;SW)

"Want Degene die geen zonde kende, maakte Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem"
(2 Kor. 5:21;SW)

"Die, de schittering zijnde van de heerlijkheid en embleem van Zijn aanneming, daarbij het al dragend door de kracht van Zijn woord, reiniging van de zonden makend, gezeten is aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogten"
(Hebr. 1:3;SW)

"Zo dan, omdat het door één overtreding voor alle mensen kwam tot veroordeling, zo komt het door één rechtvaardige daad voor alle mensen tot rechtvaardiging van leven. Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens, de velen tot zondaren aangesteld werden, zo zullen ook, door de gehoorzaamheid van Een, de velen tot rechtvaardigen aangesteld worden"
(Rom. 5:18,19;SW)

"Die werd overgeleverd om onze overtredingen en werd opgewekt om onze rechtvaardiging"(Rom. 4:25;SW)

"Want allen zondigden en hebben gebrek aan de heerlijkheid van God, om niet gerechtvaardigd wordend in Zijn genade, door de verlossing die is in Christus Jezus, Die God bedoeld heeft als zoendeksel, door geloof in Zijn bloed, als een tentoonspreiding van Zijn rechtvaardigheid, vanwege het voorbij gaan aan de straffen voor zonden die tevoren gebeurden, in de verdraagzaamheid van God, voor de tentoonspreiding van Zijn

rechtvaardigheid in de huidige tijd, zodat Hij rechtvaardig is, en
Rechtvaardiger van degene die is uit het geloof van Jezus."
(Rom. 3:24-26;SW)

"En dit alles is uit God, Die ons met Zich verzoent door Christus en ons de
bediening van de verzoening geeft, hoe dat God in Christus de wereld
verzoenend was naar Zichzelf, aan hen niet hun overtredingen toerekenend
en in ons het woord van de verzoening plaatsend"
(2 Kor. 5:18,19;SW)

"Want indien wij, vijanden zijnde, verzoend werden naar God door de dood
van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, gered worden in Zijn
leven"
(Rom. 5:10;SW)

"en door Hem het al met Zich terug te verzoenen, vrede makend door het
bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij dat op de Aarde, hetzij dat in de
hemelen"
(Kol. 1:20;SW)

Deze grootse opsomming van Schriftgedeelten plaats de heerlijke transactie op
Golgotha voor onze harten, waar God ten behoeve van ons de Zondeloze
vervloekte, en door de verdienste van die ene rechtvaardige daad rechtvaardiging
ten leven geeft voor heel de mensheid, tegelijkertijd vrede makend door het
bloed van Zijn kruis voor het wederverzoenen van het universum met Hemzelf.
Het werk van Christus aan het kruis was Gods veroordeling van zonde in het vlees,
de handhaving van Zijn rechtvaardigheid, en de basis voor de wederverzoening
van het universum. En we benadrukken het feit dat, wanneer de mensheid voor
Hem staat voor berechting, het niet over zonde zal gaan. De zondenvraag werd
volkomen afgehandeld aan het kruis, en, na een reiniging van zonden gemaakt te
hebben, is Hij nu gezeten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogten
(Hebr. 1:3). Onthoud dat allen, op het een of andere moment, voor Hem zullen
komen voor berechting, maar wanneer en waar hun lot gevonden moge worden,
hetzij als gelovigen, ongelovigen of zonder enige onthulde kennis van God, de
berechting zal gebaseerd zijn op hun *werken, handelingen of daden* die zij door
het lichaam verricht hebben, of die nu goed zijn of slecht, en niet over de zaak
van de zonde. Dit is een belangrijk onderscheid dat de Schrift maakt, dat in het
denken van de heiligen verdraaid is geworden tot het punt waar het offer van
Christus niet meer is dan een farce. Maar met de opsomming uit de Schrift
geciteerd, onthullend dat God Christus tot zonde maakte ten behoeve van ons,
toen we nog zondaren waren, en Hem opwekte voor onze rechtvaardiging, is het
dan redelijk te denken dat wij opnieuw in een oordeel gebracht worden om ons
te verantwoorden voor onze zonden? Nee! Duizend maal nee! Moge Hij ons de
genade schenken te geloven dat Christus, als de Zonedrager, eens en voor altijd
volledig de zondes Schuld droeg voor allen, door het zwoegen van Zijn ziel in het
vervloekte lijden van die vreselijke uren, terwijl Hij aan het kruis hing. Hij
bevredigde God en handhaafde Zijn rechtvaardigheid, en opende de vloeddeuren
van altijd durende vrede voor de wederverzoening van het universum.

Dit brengt ons bij de overweging van het tweede oordeel...

II. De daïs van Christus

Tijd: Nadat de heiligen verzameld zijn bij Christus

Plaats: In de hemel, voor de daïs van Christus

Betrokkenen: De ecclesia die het lichaam van Christus is

Basis van oordeel: Hun daden, houding en dienstbetoon

Resultaat: Beloning en verlies

We hebben gezien dat berechting voor zonden werd gedaan in Christus, aan het kruis. Toch leert de Schrift een "oordeelszetel" van Christus, nog toekomstig, waarvoor alle heiligen van de ecclesia die het lichaam van Christus is, moeten verschijnen, nadat zij weggegrist zijn voor de ontmoeting in de lucht. Paulus brengt die voor ons in deze woorden:

"Want wij allen moeten verschijnen voor de daïs van Christus, opdat een ieder terug betaald zal krijgen wat hij doorheen het lichaam deed, met het oog op wat het tot stand brengt, hetzij goed, hetzij slecht"
(2 Kor. 5:10;SW)

Sommigen leren dat dit één groot, algemeen oordeel is, maar een schrander onderzoek van wat hier in de context staat geschreven onthult dat alleen de heiligen die lid zijn van het lichaam van Christus, gekleed met het gebouw van God, een huis dat niet met handen is gemaakt, aionisch in de hemelen (2 Kor. 5:1), gelijkend op het heerlijke lichaam van onze Heer Jezus Christus (Filip. 3:21), daar zullen zijn. Dat dit waarheid is zou duidelijk moeten zijn aan allen die aandacht schenken aan de context:

"Want indien wij waargenomen hebben dat onze aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, een huis, niet met handen gemaakt, aionisch, in de hemelen. Want ook in dit zuchten wij: wij verlangen er naar met onze woonplaats uit de hemel bekleed te worden, indien wij tenminste bekleed en niet naakt bevonden zullen worden. Want ook die in de tent zijn zuchten bezwaard, waarop wij niet ontkleed willen worden, maar bekleed, opdat het stervende door het leven verzwolgen moge worden. Maar die ons voor dit bereidt is God, die ons het voorschot van de geest geeft. Daarom altijd moed hebbend, en waargenomen hebbend, thuis zijnd in het lichaam, dat wij ver van huis zijn, ver van de Heer. Want wij wandelen door geloof, niet door waarneming. Maar wij hebben moed, en wij verlangen des te meer weg te zijn van huis, uit het lichaam, en thuis te zijn bij de Heer. Daarom ook zijn wij ambitieus, hetzij thuis, hetzij van huis, Hem welgevallig te zijn. Want wij allen moeten verschijnen voor de daïs van Christus, opdat een ieder terug betaald zal krijgen wat hij doorheen het lichaam deed, met het oog op wat het tot stand brengt, hetzij goed, hetzij slecht."
(2 Kor. 5:1-10;SW)

De voornaamwoorden "wij" en "ons" komen ongeveer vijf en twintig maal in de context voor, en telkens verwijzen ze naar de gelovigen in Christus Jezus, zo de berechting beperkend tot alleen heiligen. Bovendien staan wij er op dat dit niet een oordeel is in de zin van een rechtszaak, om te zien of de beoordeelden onschuldig (gered) of schuldig (verloren) zijn. Het is een bijzondere beloning van dat wat door het lichaam heen in praktijk is gebracht, of het nu goed of slecht is.

Er schijnt veel misverstand te bestaan over het woord dat met "oordeel" wordt weergegeven. Als we over oordeel spreken roepen we onmiddellijk de gang van zaken bij een politierechter in gedachten! Maar het woord dat met "rechterstoel" wordt vertaald, en "dais" in de Concordante vertaling, is letterlijk bêma, en is zeer opmerkelijk. Het veronderstelt op zich niets van een tribunaal, zoals de rechterstoel van Pilatus (Matt. 27:19), of die van Caesar (Hand. 25.10). Het is een verwijzing naar het verhoogde platform van waar de regels van de spelen werden gehandhaafd, en waar de deelnemers kwamen om hun beloning te ontvangen. Wij, die in Christus Jezus zijn, zijn absoluut vrijgesproken van alle veroordeling (katakrima, NAARBENEDEN-OORDEEL, Rom. 8:1), maar wij komen in aanmerking voor een beloning voor verdienstelijk leven en dienstbetoon.

Houding

Het is verwonderlijk hoe weinig tijd er tegenwoordig wordt besteed aan het onderwerp van zelf-beoordeling. En echte hartebewustwording van onze relatie met Christus als Heer en alles wat dat inhoudt, zou veel van het loszinnige leven, verlies van overdenking en ware broederlijke aanhankelijkheid corrigeren die zo verschrikkelijk aanwezig is onder de heiligen. Vaak wordt ons de vraag gesteld: Zullen er verschillende graden of gebieden van heerlijkheid zijn in de hemel? Zulke vragen roepen om serieuze antwoorden, en het is van weinig voordeel meningen uit te spreken, maar van de uiterste wijsheid en verstandig denken om Gods woord te geloven. Wat betreft onze redding en positie in Christus, keer op keer wordt wij er van verzekerd dat allen dezelfde hoge plaats en voorrechten hebben - er is "geen Jood en geen Griek. In Hem is geen slaaf en geen vrije. In Hem is geen mannelijk en vrouwelijk. Want jullie zijn allen één in Christus Jezus" (Gal. 3:27,28;SW). Maar in de Heer worden de fysieke verschillen allemaal erkend en onze beloning bij de dais van Christus zal voor onze houding en dienstbetoon zijn en in overeenkomst daarmee. Allen die zich volledige gehoorzaamheid aan de wil van God geven vanuit de ziel, slavend met eenvoud van hart voor de Here Christus, en niet voor mensen, zullen beloond worden voor welk goed ze elk gedaan mogen hebben, en hij die beschadigt zal beloond worden voor wat hij beschadigt, en is geen partijdigheid. Ter bevestiging van deze leer, vinden we dat staat geschreven:

"Slaven, weest gehoorzaam aan de heren naar het vlees, met vrees en beven, in eenvoud van jullie harten, als aan Christus, niet naar ogenlavernij, als mensenbehagers, maar als slaven van Christus, doende de wil van God vanuit de ziel, met goed gemoed slavend als voor de Heer en niet voor mensen, waargenomen hebbend dat al wat een ieder goed zou doen, dit zal hij terugontvangen van de Heer, hetzij slaaf, hetzij vrije"

(Efe. 6:5-8;SW)

"De slaven: gehoorzaamt in alles de heren naar het vlees, niet in ogenlavernij, als mensenbehagers, maar in eenvoud van hart, vrezend de Heer. Wat jullie ook mogen doen, werkt uit de ziel, als voor de Heer en niet voor mensen, waargenomen hebbend dat jullie van de Heer de compensatie van het lotdeel zullen ontvangen. Jullie slaven voor de Heer, Christus. Want die beschadigt zal wat hij beschadigt terugontvangen en er is geen partijdigheid."

(Kol. 3:22-25;SW)

"Want wij allen moeten verschijnen voor de daïs van Christus, opdat een ieder terug betaald zal krijgen wat hij doorheen het lichaam deed, met het oog op wat het tot stand brengt, hetzij goed, hetzij slecht"

(2 Kor. 5:10;SW)

Als hier geen aionisch onderscheid wordt gemaakt voor houding en dienstbetoon, is taal zonder betekenis! Bovendien, waarom berispt Paulus dat wij ambitieus moeten zijn Hem een genoeg te doen? Dat is vanwege de bewustwording dat elk beloond zal worden, ontvangen, terug krijgen of terug betaald, wat zij tot stand gebracht hebben door het lichaam, of dat nu goed of slecht is, en het wegdragen voor hun aionische heerlijkheid of verlies. Velen gaan beloond worden voor dat wat zij hier door het lichaam hebben gedaan, iets waarvan zij nooit droomden het weer te zien, en het wegdragen voor hun verlies en spijt voor de toekomstige aionen. We hebben van deze Schriftdelen geen interpretatie nodig. Gewoon een harte-erkenning en bewustwording er van en de serieuze werkelijkheid die zij op ons drukken, dat wij ijverig bezig zullen zijn met onze sociale relaties, dat alles gedaan mag worden uit een ongeveinsd geloof en genade, met eenvoud van hart, voor onze Here, Christus, en niet voor mensen, wetend dat een ieder beloond zal worden voor dat wat hij tot stand brengt door het lichaam, of dat nu iets goeds of iets slechts is, en er is geen partijdigheid.

Volharding in dienstbetoon

Het is vrijwel onmogelijk de serieusheid uit te drukken die verbonden is aan de oproep tot volharding in dienstbetoon. Paulus stelt in de Filippenzenbrief ons Timotheüs voor ogen als iemand die echt bezorgd is voor dat wat Christus Jezus aangaat; net als Epafroditus, die volhardde in het dienstbetoon van de Heer, zelfs tot het riskeren van zijn ziel om het tekort aan te vullen van de dienst van de heiligen aan Paulus (Filip. 2:20,21,29,30). En ons wordt door Paulus zelf verteld hoe hij alles doorstond vanwege hen die uitverkoren zijn, dat ook zij de redding zullen krijgen die is in Christus Jezus, met aionische heerlijkheid (2 Tim. 2:10), die dan presenteert wat nodig is om de aionische heerlijkheid te hebben met de redding.

Trouw is het woord:

"want indien wij samen stierven, zullen wij ook samen leven, indien wij volhardden zullen wij ook samen heersen; indien wij ontkennen zal Hij ook

ons ontkennen, indien wij ontrouw zijn, Hij blijft trouw, want Hij is niet in staat Zichzelf te ontkennen" (2 Tim. 2:11-13;SW).

Dit trouwe woord laat zien dat onze redding en leven en alles wat daarbij hoort, voortkomt uit Zijn onveranderlijke genade, en alleen afhankelijk is van Zijn trouw, maar voor volharding in dienstbetoon zal er een erkende plaats van gezag zijn in Zijn hemelse gebieden - het recht om samen met Hem te regeren. Als wij Hem ontkennen kunnen we niet van Hem verwachten dat Hij ons een publieke plaats van macht geeft in het hemelse koninkrijk. Maar dit doet op geen enkele wijze inbreuk op onze redding of leven of iets dat, door Zijn genade, van ons is.

Trouw in onderwijzen

Er zullen ook beloningen zijn voor hen die de heiligen dienen in het uitdelen van het woord van waarheid, ofwel het evangelie. Paulus legt dit met deze woorden plechtig op de harten van allen die onderwijzen:

"Naar de genade, die mij is gegeven, van God, plaats ik als wijs voorman het fundament waarop een ander verder bouwt, maar laat een ieder toezien hoe hij verder bouwt! Want een ander fundament kan niemand plaatsen dan dat er ligt, dat is Jezus Christus. En als iemand op het fundament verder bouwt met goud, zilver, kostbare stenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal duidelijk worden, want de dag zal het duidelijk maken, omdat het onthuld wordt met vuur, en wat voor soort ieders werk is, het vuur zal het testen. Indien iemands werk, dat hij verder bouwt, zal blijven bestaan, dan zal hij loon krijgen. Indien iemands werk zal verbranden, dan zal hij het verliezen, maar hijzelf zal gered worden, maar zo: als doorheen vuur."
(1 Kor. 3:10-15;SW)

Paulus legde in Korinthe het fundament. Apollos en anderen bouwden er op. Het goud en zilver, kostbare stenen, hout, gras en stro vertegenwoordigen het karakter van hun onderwijs waarmee zij probeerden de ecclesia op te bouwen en stichten. Het is niet een vraag van kwantiteit, maar van kwaliteit. Hout, gras en stro zullen gemakkelijk een imposante stapel maken, maar ze zullen niet blijven in die dag wanneer het vuur het werk van ieder mens zal testen - wat voor soort het is. Ongetwijfeld staat het goud voor dat wat goddelijk is, zilver voor verlossing en de kostbare stenen voor die juwelen van genade die hen versieren, in het bijzonder de "geheimen" waarop Paulus hintte en die hij later onthulde; terwijl het hout, gras en stro staan voor filosofie en lege verleiding, in overeenstemming met menselijke traditie en lage toevoegingen aan de waarheid, die vandaag vrijwel de grote waarheden van goddelijke onthulling bedekken.

Laten we dit alles ter harte nemen: Het zal beter zijn een weinig over te hebben na het vuur dan veel er voor. Hoe vurig oprecht zouden we moeten zijn in het hebben van Gods woord in z'n zuiverheid en echt nauwgezet in wat we onderwijzen, opdat wij het juiste materiaal zouden bouwen, zodat het de test

van het vuur in die dag zal doorstaan.

III. Het oordeel over het huis van God

Tijd: De komende verontwaardiging

Plaats: Klein Azië en Palestina

Betrokkenen: Het huis van God - de Joodse ecclesias

Basis van oordeel: Christus als Koning en Priester

Resultaat: Een overblijfsel ontvangt Hem als Messias

Terwijl de lichaam ecclesia voor de dais van Christus in de hemel is, zullen de oordelen van het boek Openbaring geopend worden met als doel het uitvoeren van het recht van Christus om Potentat en Priester te zijn van heel de aarde. Dit oordeel moet beginnen vanuit het huis van God (1 Petrus 4.17), en als Profeet vinden we Christus Zijn rechten opeisend, eerst onder de synagogen van Zijn eigen volk Israel, in de boodschappen aan de zeven ecclesias van Openbaring (hoofdstukken twee en drie), die te vinden zijn in de verschillende aangeduide plaatsen in Klein-Azië.

Anderen, hoewel verstrooid onder alle natiën, zelfs vandaag nog, worden teruggebracht naar Palestina, onbekeerd, waar zij gedwongen worden onder de knuppel door te gaan (Eze. 20:34-38). Ze zullen in Gods "smeltketel" gestort worden (Eze. 22:19-22), en door de ervaring gaan waarvan Jeremia en Daniël spraken als de "tijd van Jakobs verdrukking" (Jer. 30:4-7; Dan. 12:1). Christus, in Zijn afsluitende toespraak onder hen op aarde, noemde het de "grote verdrukking" of "benauwdheid," en Hij en Zacharia verbinden het met Zijn terugkomst (Matt. 24:21-31; Zach. 14:1-11).

Onder de vreselijke heerschappij van de Verwoester zullen zij gehaat worden door alle natiën, vervolgd en zonder mededogen geslagen (Matt. 24:9-13). Het gevolg van deze vreselijke verdrukkingen zal zijn dat de Joden, vanuit hun ellende, zullen roepen naar de Heer (Zach. 12:10). Christus zal terugkeren, in die dag staande op de Olijfberg, tegenover Jeruzalem aan de oostzijde (Zach. 14:3), en zij zullen opzien naar Hem Die zij doorstoken hebben (Zach. 12:10), en zeggen: "Gezegend die komt in de naam van de Heer!" (Luk. 13:35;SW), en de nieuwe natie (Jes. 66:7,8) zal de soevereiniteit van het koninkrijk ontvangen onder alle hemelen, voor de aion (Dan. 7:27).

IV. Het oordeel van de heerlijkheidstroon

Tijd; De openbaring van Christus in kracht en met veel heerlijkheid

Plaats: De troon van Zijn heerlijkheid op de aarde, in de vallei van Jehosafat

Betrokkenen: De levende natiën (heidenen)

Basis van oordeel: Hun behandeling van Christus' broeders, de Joden, tijdens de komende verontwaardiging

Resultaat: Enkele natiën "gered," andere "gekastijd"

Vrijwel iedere predikant die probeert een preek te maken over het "oordeel,"

neemt zijn tekst uit Mattheüs 25:31-46, en legt die uit als het "laatste oordeel," waarin hij heel de mensheid opstelt (de levenden en de opgewekte doden) voor Degene Die op de troon zit, om hun bestemming over hen uitgesproken te horen worden! Onze Internationale Zondagschool literatuur maakt deze vreselijke blunder steeds wanneer zij proberen een uitleg over dit onderwerp te maken, duizenden en duizenden van Gods heiligen wegleidend van de onthulde waarheid. Hoe dit "oordeel" verward kan worden met het "Grote Witte Troon oordeel" uit Openbaring 20:11-15 (als leraren alleen maar deze twee verslagen zouden lezen, om maar niet te spreken van bestuderen), presenteren een verbijsterend probleem.

Laten we een eenvoudige vergelijking maken.

DE HEERLIJKHEIDSTROON

Mattheüs 25

1. Bij de openbaring van Christus
2. Op de aarde (Joël 3:2)
3. Levende natiën geoordeeld
4. Geen opstanding
5. Drie klassen: schapen, bokken en broeders
6. Geen boeken genoemd

DE GROTE WITTE TROON

Openbaring 20

1. Duizend jaar later
2. Hemel en aarde zijn vergaan
3. De doden
4. Allen opgestaan
5. Één klasse: de doden
6. Boeken geopend: het boek des levens geopend

Deze vergelijking onthult feiten die het onmogelijk maken dat deze oordelen identiek zijn. Het ene is op deze aarde, en het andere vindt plaats nadat de hemelen en de aarde zijn gevluht, en de twee worden gescheiden door een periode van tijd van meer dan duizend jaren!

Een andere getuige tegen hun identiteit is het Griekse woord ethnos, hier in Mattheüs 25 vertaald met "natiën." Het komt 164 maal voor in de Griekse Schrift, en wordt in onze gewone vertaling 93 maal met "heidenen," 64 maal met "natie" of "natiën," 5 maal met "heidense," en 2 maal met "volk" vertaald. Maar nooit, in geen enkele plaats, wordt het of op de doden of de opgestanen toegepast. Met het oog op dit feit, geverifieerd door het interne bewijs van de Schrift zelf, zullen we toch niet schuldig willen zijn aan het opnieuw één maken van deze twee oordelen?

Dit alles wordt veroorzaakt door te proberen van het Heerlijkheidstroon-oordeel over natiën een oordeel van individuen te maken. De schapen staan voor een klasse natiën en de bokken voor een andere klasse, terwijl de broeders de Joden vertegenwoordigen, Christus' eigen broeders naar het vlees.

Als we de Schrift tot ons laten spreken zoals ze geschreven zijn, zal alles helder worden:

"En onmiddellijk na de verdrukking van die dagen en zij zullen de Zoon van de mens zien, komend op de wolken van de hemel, met kracht en veel heerlijkheid"
(Matt. 24:29,30;SW)

Dit is Zijn heerlijke Onthulling, uit de hemel, wanneer ieder oog Hem zal zien (Matt. 24:27; Openb. 1:7; 19:11-21), "wanneer Hij zal komen om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven, ziende dat het getuigenis van ons bij jullie werd geloofd, in die dag" (2 Thess. 1:6-10;SW). Het is dan dat deze woorden van onze Heer hun vervulling zullen krijgen:

"Wanneer nu de Zoon van de mens zal komen in Zijn heerlijkheid en al de boodschappers met Hem, dan zal Hij gezeten zijn op de troon van Zijn heerlijkheid. En voor Hem zullen al de natiën verzameld worden en Hij zal hen van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt."
(Matt. 25:31,32;SW)

Voor zover het dit verslag betreft (en niets anders is hier toegestaan), bestaat de bemensing van dit oordeel uit de Rechter en Zijn boodschappers (Matt. 25:31), "de "natiën" (Matt. 25:32; Joël 3:2,3), en Zijn "broeders" (Matt. 25:40). Dezen, niet meer, niet minder. Indien er daar opgestane mensen zijn, dan heeft men dat in de tekst ingedrongen, want door de geest worden ze niet gegeven.

Dit oordeel over de natiën wordt keer op keer in de Hebreeuwse Schrift gehoord, van Jesaja tot en met Maleachi. Bekendheid met deze verslagen en hun relatie met Israel en het Millenniale koninkrijk, zou allen er van weerhouden er een "laatste oordeel" van te maken. In Joël 3:1-21 wordt ons een zeer beknopte setting gegeven van dit oordeelstoneel:

"Want zie!, in die dagen en in die tijd,
wanneer Ik de gevangenschap van Juda en Jeruzalem zal terugdraaien,
dan breng Ik alle natiën bijeen
en voer ze af naar de vallei van Jehosafat
en Ik word daar met hen geoordeeld
over Mijn volk en Mijn lotdeel Israel,
die zij verstrooiden onder de natiën.

Mobiliseert en komt, alle natiën van rondom,
en wordt bijeen gebracht.
Breng daar Uw krachtige mannen, JAHWEH!
De natiën zullen gewekt worden en optrekken naar de vallei van Jehosafat,
[JAHWEH-Rechter]
want daar zal Ik zitten om alle natiën van rondom te oordelen. "
(Joël 3:1,2; 3:11:12;SW)

Het is duidelijk dat dit alles verwijst naar de natiën die leven op de aarde in die dag wanneer Christus terugkeert om Zijn koninkrijk van heerlijkheid te vestigen op de aarde. Het heeft helemaal niets te maken met de kerk of de boze doden.

Christus zal de natiën van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt, de schapennatiën aan Zijn rechterhand zettend en de

bokkennatiën aan Zijn linkerhand. Kennelijk bestaan deze natiën grotendeels uit de onbeschaafde landen van de aarde in die dag, omdat ze niets van Christus schijnen te weten. De schapennatiën zullen "rechtvaardig" geoordeeld worden omdat ze Zijn broeders naar het vlees goedgezind waren, hen vriendelijkheid tonend, bescherming en hulp gevend terwijl zij onder de Verwoester de vreselijke benauwdheid lijdend, en zullen doorgaan in het Milleniaal koninkrijk, en gezegend worden met alle overvloed van zielse zegeningen van die era, onderschikt aan Israël. De natiën die niet uit of om keken naar het lijden en de wanhoop van Zijn broeders tijdens deze vreselijke benauwdheid, zullen weggezonden worden naar een aionische kastijding (Matt. 25:46).

Deze passage van de Schrift wordt gewoonlijk gebruikt om eeuwig leven te bewijzen voor de rechtvaardige en nooit eindigende bestraffing voor de boosaardige - hemel en hel. Maar noch hemel of hel, eeuwig leven of altijd durende straf zijn in deze passage in beeld!

Een ander bezwaar dat gewoonlijk wordt geopperd met betrekking tot het geven van aionisch leven aan de schapennatiën, is dat dit redding door "goede werken" zal zijn; en we stemmen er van harte mee in dat dit inderdaad hier het geval is, want geloof schijnt hier op geen enkele wijze aan de orde te zijn. De oorzaak van zulk een bezwaar, echter, is een falen in te zien dat tijdens Gods aionische bedelingen, Hij verschillende methoden gebruikt voor het geschikt maken van de mensheid voor gemeenschap met Zichzelf. Men zou er aan moeten denken dat de ecclesia die het lichaam van Christus is, begenadigd is met een redding die meer overstijgend heerlijk is dan alle anderen, en in de tijd van dit oordeelstoneel reeds het genot geniet van hun lotdeel in de hemel, te midden van de hemelingen. De aionische redding die in dit oordeel het deel wordt van de natiën, is op geen enkele wijze te vergelijken met het lotdeel van heerlijkheid dat uitgegoten wordt over de ecclesia (Efe. 2).

Hoofdstuk 17 - Het milleniaal Koninkrijk - Israels hoop

"Want jouw dagen worden vervuld en jij ligt neer bij jouw vaderen en Ik doe na jou zaad van jou opstaan, dat uit jouw buik zal uitgaan; en Ik vestig mijn koninkrijk. Hij zal een huis bouwen voor Mijn Naam en Ik vestig de troon van mijn koninkrijk tot de aion"
(2Sam. 7:12,13;SW)

"Hij nu was profeet en waargenomen hebbend dat God hem deze eed zweerde: Uit de vrucht van zijn lendenen zal Een zitten op zijn troon, dit tevoren waarnemend, sprak hij over de opstanding van Christus, dat Hij niet overgelaten werd aan het ongeziene, noch dat Zijn vlees ontbinding waarnam"
(Hand. 2:30,31;SW)

"Deze zal groot zijn en Hij zal Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. En de Heer God zal Hem de troon van David geven, Zijn vader. En Hij zal heersen over het huis van Jakob in de aionen en Zijn koninkrijk zal geen voleinding hebben"
(Luk. 1:32,33;SW)

"Wanneer Hij nu opnieuw de Eerstgeborene in het bewoonde zal brengen, zegt Hij: 'En laten zij Hem aanbidden, alle boodschappers van God!'"
(Hebr. 1:6;SW)

"Want niet aan boodschappers onderschikt Hij het toekomstige bewoonde, waarover wij spreken"
(Hebr. 2:5;SW)

"En de zevende boodschapper trompettert. En er kwamen luide stemmen in de hemel, zeggend: 'Het koninkrijk van de wereld werd van onze Heer en van Zijn Christus en Hij zal heersen in de aionen van de aionen.'"
(Openb. 11:15;SW)

"Zie! Hij komt met de wolken en ieder oog zal Hem zien, ook die Hem staken en al de stammen van het land zullen over Hem rouwen. Ja! Amen!"
(Openb. 1:7;SW)

"Ik was aan het waarnemen in de gezichten van de nacht en zie!, met wolken van de hemelen arriveert iemand als een zoon van een sterveling. Hij reikte tot aan de Verplaatser van Dagen en men bracht Hem dichtbij, voor Hem. En Hem werd rechtsbevoegdheid geschonken en achting en een koninkrijk, en alle volken en natiën en taalgroepen zullen Hem dienen. Zijn rechtsbevoegdheid is een aionische rechtsbevoegdheid, die niet voorbij zal gaan en Zijn koninkrijk zal niet ingeperkt worden."
(Dan. 7:13,14;SW)

"En het koninkrijk en de rechtsbevoegdheid en de majesteit van het koninkrijk onder alle hemelen werd geschonken aan het volk van de allerhoogsten van de heiligen. Zijn koninkrijk is een aionisch koninkrijk en alle gezaghebbers zullen het dienen en zij zullen luisteren."
(Dan. 7:27;SW)

Het Schriftuurlijke bewijs dat hierboven is gepresenteerd zou alle liefhebbers van waarheid moeten tonen dat God een koninkrijk zal oprichten dat alle koninkrijken onder de hemelen zal omvatten, met Messias ben David zittend op de troon van zijn Vader, waarin God wil gedaan zal worden zoals in de hemel. In hoofdstuk IV wezen we al aan in de Schrift dat dit een letterlijk koninkrijk zal zijn, in de primaire zin van het woord, waarvan Jeruzalem de hoofdstad is en de vreugde van heel de aarde, Israel het heersende volk, de Bergrede de koninkrijkscode, met alle landen en volken onder de hemelen onderschikt aan hun soevereiniteit. Omdat ons onderwerp gaat over Israel en de natiën aan hen onderschikt, moeten we nu naar de Besnijdenisschriften gaan voor het getuigenis over de waarheid die verband houdt met de vestiging er van.

Schriftuurlijke chronologie

In hoofdstuk XV vroegen we om aandacht voor het feit dat de Verwoester van Daniël 9:27 een verbond zou bekrachtigen met velen van Israel in het land Palestina, zeven jaren, en in het midden van deze jaren het verbond zal verbreken, er voor zorgend dat hun slachtoffer en geschenkoffers ophouden en een tijd van moeite inluiden zoals die er niet was sinds er een natie was tot die tijd (Dan. 12:1). Nu is een van de meest behulpzame punten om aan te denken dat alle tijdmetingen in verband met de onthulling van Christus, de verlossing van het waakzame Israel, de hervatting van de offers, de opstanding van de getrouwen in Israel, en de inwijding of zalving van een heilige der heiligen in het Millenniale heiligdom, berekend wordt vanuit het verbreken van het verbond in het midden van de zeventigste zevener. Een bewustwording hiervan zal het liefhebbers van waarheid mogelijk maken in te gaan in het onthulde doel van God in Zijn woord, en duidelijk de vervulling zien van Zijn vaderlijke beloften aan Israel.

De tijdsperiode van het verbreken van het verbond tot aan de onthulling van Christus, is drie en een half jaar, en wordt in de Schrift aangeduid als "een tijd, en [twee] tijden en een deel van een tijd" (Dan. 7:25;SW - ook Openb. 12:14), "twee en veertig maanden" (Openb. 11:2; 13:5;SW). "twaalf honderd en zestig dagen" (Openb. 11:3;SW), en verwijst naar de laatste helft van de zeventigste zevener [week] van Daniëls profetie.

De onthulling van Christus en de verlossing van Israel

Aan het einde van de twaalf honderd en zestig dagen (of misschien een paar dagen eerder - Matt. 24:22), zal Christus vanuit de hemel onthuld worden met macht en grote heerlijkheid, verlossing brengend aan het wachtende Israel (Rom. 11:26,27; Hebr. 9:28). Over deze zelfde gebeurtenis vertelt de boodschapper aan Daniël: "En in deze era zal jouw volk ontkomen, een ieder die gevonden wordt geschreven te zijn in de rol" (Dan. 12:1;SW).

Nu moet er aan gedacht worden dat dit exclusief spreekt van Daniëls volk, Israel. Indien we verwachten de inspiratie te krijgen in deze zaken van onthulling, is het absoluut noodzakelijk op te merken over wie de Schrift spreekt, en niet iets anders in de tekst te lezen.

Het offer hervat

Ons wordt vervolgens een periode van 1290 dagen voorgesteld, met verwijzing naar de hervatting van de offers die ophielden bij het verbreken van het verbond door de Verwoester. Maar let er op dat wij deze dagen niet toevoegen aan de 1260, maar ze rekenen vanaf het midden van de zeventigste zevener, wanneer het verbond verbroken zal worden en de offers weggenomen worden. Het leest:

"En van de era wordt het voortdurende weggenomen om een gruwel te geven die verwoest, duizend tweehonderd en negentig dagen"
(Dan. 12:11;SW)

Dit brengt ons dertig dagen voorbij Christus' onthulling vanuit de hemel, naar de tijd wanneer de offers hervat zullen worden en Israels gang van zaken met de aanbidding wordt hersteld.

De opstanding naar aionisch leven

In Daniël 12:12 wordt ons een uitspraak gegeven die van nog groter belang is in verband met de getrouwen in Israel, die in het geloof stierven, nog niet beloond met de beloften. Het is de "betere opstanding" en leest:

"Blij is die wacht en raakt tot aan duizend driehonderd vijf en dertig dagen"
(Dan. 12:12;SW)

Denkend aan ons beginpunt van berekening - het verbreken van het verbond in het midden van de zeventigste zevener - brengen de 1335 dagen ons twee en een halve maand, of vijf en zeventig dagen, voorbij de onthulling van Christus naar de eerste, of eerdere opstanding en het begin van de heerlijke heerschappij van de duizend jaren. Daarom is dit het doel van dit Schriftdeel om de heiligen van Israel in die era te troosten, martelaarschap lijdend door de handen van de Verwoester, met de blijde verwachting van de "betere opstanding." Johannes schrijft er in Openbaring over, zeggend:

"Blij en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over dezen heeft de tweede dood geen gezag, maar zij zullen priesters van God zijn en van Christus en zij zullen met Hem de duizend jaren heersen"
(Openb. 20:6;SW)

Dit is de opstanding ten leven (Joh. 5:29), de opstanding van de rechtvaardigen (Luk. 14:14), in tegenstelling tot de opstanding ten oordeel (Openb. 20:12), die door Daniël "een verwijt voor aionische weerzin" wordt genoemd (Dan. 12:2;SW).

Het millennium of de duizendjarige heerschappij

De opstanding van de heiligen in Israel markeert het begin van het millenniaale koninkrijk, want ons wordt verteld dat zij die opgestaan zijn "zullen priesters van God zijn en van Christus en zij zullen met Hem de duizend jaren heersen" (Openb. 20:6;SW). De Hebreeuwse Schrift, net als de verslagen van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, spreken over deze tijd als over het "koninkrijk," of meer specifiek in Mattheüs, "het koninkrijk van de hemelen," en heeft betrekking tot de heerschappij van Israel over de andere natiën onder de hemelen. We zullen nu een beroep doen op de Schrift voor bewijs van hun herstel en vestiging in hun koninkrijk.

Israels herstel

Ondanks de overvloed aan Schriftplaatsen die Israels herstel naar hun soevereine macht en heerlijkheid in de toekomstige bewoonde aarde in detail weergeven, is het Christendom over het algemeen misleid geworden om te geloven dat alle beloften een geestelijke toepassing hebben voor de hedendaagse kerk; dat de discipelen het gewoon bij het verkeerde einde hadden toen zij de vraag

stelden: "Heer, herstelt U in deze tijd het koninkrijk voor Israel?" Maar zij die willen luisteren naar wat staat geschreven, zullen vinden dat het waanidee niet ligt bij Israel dat gelooft dat hun God de beloofde beloften zou uitvoeren die Hij zwoer te zullen vervullen, maar bij de onwetenden die wijs zijn in eigen ogen, die God tot leugenaar maken door de Schrift te verdraaien om te passen bij hun vergeestelijkte theorieën. Paulus schreef over het "mysterie" of geheimenis van Israels blindheid tot het volle complement van de natiën zou ingaan (wat spreekt van de completering van de ecclesia die het lichaam van Christus is), "En zo zal heel Israel gered worden, zoals het is geschreven" (Rom. 11:26;SW). Daarom doen we nu een beroep op wat staat geschreven met betrekking tot hun herstel, redding en koninkrijksheerlijkheid.

Het eerste Schriftgedeelte dat we voor studie presenteren is Zacharia 8:1-8.

"En er kwam een woord van JAHWEH van menigten, zeggend:

Zo zegt JAHWEH van menigten:

Ik ben jaloers voor Zion; met grote jaloezie
en met grote woede ben Ik jaloers voor haar.

Zo zegt JAHWEH:

Ik keer terug naar Zion
en Ik tabernakel in het midden van Jeruzalem.

En Jeruzalem zal stad van de waarheid genoemd worden,
en de berg van JAHWEH van menigten
de berg van de heiligheid.

Zo zegt JAHWEH van menigten:

Opnieuw zullen oude mannen en oude vrouwen zitten op de pleinen van
Jeruzalem

en een ieder met zijn staf in zijn hand, vanwege de veelheid van dagen.

En de pleinen van de stad zullen gevuld worden met jongens
en meisjes die spelen in haar pleinen.

Zo zegt JAHWEH van menigten:

Indien het wonderlijk is in de ogen van het overblijfsel van dit volk in die
dagen,

zal het ook in Mijn ogen wonderlijk zijn, is de verzekering van JAHWEH van
menigten.

Zo zegt JAHWEH van menigten:

Zie!, Ik red Mijn volk uit een land van de zonsopgang
en uit een land van de ondergang van de zon.

En Ik breng hen

en zij tabernakelen in het midden van Jeruzalem.

En zij worden voor Mij tot volk,

en Ik, Ik zal voor hen tot Elohim worden,
in waarheid en in rechtvaardigheid. "

Laten we nu overdenken hoe de kwade gevolgen van Israels verstrooiing verwijderd moeten worden door hun herstel en de overvloedige zegeningen in het koninkrijk:

"En het woord van JAHWEH kwam tot mij, zeggend:

17 Zoon van de mensheid. Het huis van Israel, toen het verbleef op hun
grond, vervuilde het door hun weg en door hun praktijken; als de onreinheid

van de afgezonderde vrouw werd hun weg voor Mijn aangezicht.

18 En Ik goot Mijn woede over hen uit, vanwege het bloed dat zij uitgoten over het land; en met hun drekafgoden vervuilden zij het.

19 En Ik zal hen verspreiden onder de natiën en zij zullen in de landen geworpen worden; naar hun wegen en naar hun praktijken oordeel Ik hen.

20 Toen zij tot de natiën kwamen waarheen zij gingen, ontheiligden zij de Naam van Mijn heiligheid, toen van hen gezegd werd: Dezen zijn het volk van JAHWEH, en zij gingen uit van Zijn land.

21 En Ik heb mededogen met Mijn Naam van heiligheid, die zij ontheiligen, het huis van Israel, onder de natiën waar zij kwamen.

22 Daarom, zeg tot het huis van Israel: Zo zegt mijn Heer JAHWEH! Niet vanwege jullie doe Ik het, huis van Israel, maar veeleer voor de Naam van Mijn heiligheid, die jullie ontheiligen onder de natiën, daar waar jullie kwamen.

23 Ik heilig Mijn grote Naam, die ontheiligd wordt onder de natiën, die jullie ontheiligen in hun midden. En de natiën weten dat Ik JAHWEH ben, is de verzekering van mijn Heer JAHWEH, wanneer Ik voor hun ogen in jullie geheiligd wordt.

24 En Ik neem jullie van de natiën en Ik breng jullie bijeen uit alle landen en Ik breng jullie naar jullie grond.

25 En Ik sprenkel schoon water op jullie en jullie zijn rein van al jullie onreinheid. En van al jullie drekafgoden zal Ik jullie reinigen.

26 En Ik geef aan jullie een nieuw hart en Ik zal jullie een nieuwe geest geven in jullie binnenste. En Ik neem het hart van steen weg uit jullie vlees en Ik geef aan jullie een hart van vlees.

27 En Mijn Geest zal Ik in jullie binnenste geven, en Ik maak het zo dat jullie in Mijn inzettingen zullen wandelen. En Mijn oordelen zullen jullie waarnemen en doen.

28 En jullie zullen verblijven in het land dat Ik aan jullie vaders gaf. En jullie worden voor Mij tot volk en Ik zal voor jullie tot Elohim worden. [Jer. 24:7]

29 En Ik red jullie uit al jullie onreinheden. En Ik roep tot het graan en doe het toenemen en Ik zal over jullie geen hongersnood brengen.

30 En Ik doe de vrucht van de boom en de opbrengst van het veld toenemen, zodat jullie niet langer de minachting van hongersnood ontvangen onder de natiën.

31 En jullie herinneren je jullie boze wegen en jullie daden, die niet goed waren, en jullie walgen van jezelf vanwege jullie verdorvenheden en jullie gruwelen.

32 Niet vanwege jullie doe Ik dit, is de verzekering van mijn Heer JAHWEH, weet dat wel. Schaamt je en wordt schaamrood over jullie wegen, huis van Israel!

33 Zo zegt mijn Heer JAHWEH: In de dag dat Ik jullie reinig van jullie verdorvenheden en Ik de steden bewoond doe worden en de verlaten plaatsen herbouwd worden,

34 en het land, dat verlaten was, bewerkt zal worden, in plaats van dat het een verlatenheid was voor een ieder die voorbij ging,

35 en zij zeggen: Dit verlaten land werd als de tuin van Eden en de verlaten steden en het verlatene en het vernietigde, zijn bewoond en versterkt,

36 dan weten de natiën die rondom overblijven, dat Ik, JAHWEH, het afgebroke herbouwde, Ik het verlatene beplante. Ik, JAHWEH, spreek het

en doe het.

37 Zo zegt mijn Heer JAHWEH: Verder zal dit gevraagd worden door het huis van Israel om voor hen te doen: Ik zal hen doen toenemen als een menselijke kudde,

38 als een kudde van heiligen, als een kudde van Jeruzalem bij haar afgesproken tijden. Zo zullen de verlaten steden gevuld worden met een menselijke kudde. En zij weten dat Ik JAHWEH ben. "

(Eze. 36:16-38;SW)

Laten we verder studeren in het vijf en dertigste hoofdstuk van Jesaja, dat spreekt van de tijd wanneer het land verlost zal worden van haar vloek, om te bloeien in gejubel, wanneer de vrijgekochten van JAHWEH zullen terugkeren naar Zion, met aionische blijdschap in hun harten.

"1 De wildernis en de droge plaats zullen uitgelaten zijn en de vlakke zal jubelen en uitbotten als een narcis.

2 Uitbotten zal ze, ja uitbotten en het zal jubelen, ja met gejubel. En de jubel van de heerlijkheid van Libanon wordt er aan gegeven, de eer van de Carmel en de Sharon. Zij, zij zullen de heerlijkheid van JAHWEH zien, de eer van onze Elohim.

3 Maakt de handen van de slappen standvastig en maakt de knieën van die struikelen vastberaden.

4 Zegt tot die haastig van hart zijn: Weest standvastig. Het moet niet zo zijn dat jullie bang zijn. Zie!, jullie Elohim zal komen met wraak, een vergelding van Elohim. Hij zal zeker komen en Hij zal jullie redden.

5 Dan zullen ogen van de blinden ontsloten worden en de oren van de doven zullen geopend worden.

6 Dan zal de lamme springen als het hert en de tong van de stomme zal jubelen. Want in de wildernis worden wateren open gescheurd en er zijn waterlopen in de vlakke.

7 En het droge wordt tot een vijver en de dorstige grond tot fonteinen van water, in de woonplaats van monsters, een omgeving voor riet en papyrus.

8 En er komt daar een snelweg en een weg, en die zal weg van heiligheid genoemd worden. Geen onreine zal er over gaan. En Hijzelf is bij hen die de weg gaan en dwazen zullen niet dwalen.

9 Daar zal geen leeuw komen en verscheurend gedierte zal er niet op klimmen, het zal daar niet gevonden worden, maar de verlost en zullen er op gaan.

10 En de vrijgekochten van JAHWEH zullen terugkeren en zij gaan Zion binnen met gejubel en de vreugde van de aion is op hun hoofd.

Uitgelatenheid en blijdschap zullen hen overnemen, en benauwdheid en zuchten vluchten weg. "

(Jes. 35;SW)

We hebben ruimte vrijgemaakt voor deze lange passages, vanwege het niet aan te tasten getuigenis dat zij dragen en de heldere licht dat zij laten schijnen op de toekomstige verwachting van Israel, wanneer de Heer JAHWEH hen zal herstellen in hun eigen land en alle beloften zal vervullen, wanneer zij Zijn volk zullen worden Hij hun God zal zijn in waarheid en rechtvaardigheid.

Ezechiël beschrijft hoe Israel en Juda in het land tot één natie gemaakt zullen worden, met David als hun koning en prins voor de aion, wanneer een aionisch verbond van vrede met hen gemaakt zal worden, en JAHWEH Zij heiligdom in hun midden zal plaatsen.

"spreek tot hen: Zo zegt mijn Heer JAHWEH: Zie!, Ik neem de zonen van Israel van tussen de natiën waarheen zij gingen en Ik breng hen bijeen van rondom, en Ik breng hen naar hun grond. En Ik maak hen tot één natie in het land, op de bergen van Israel, en één koning zal voor hen tot koning zijn voor hen allen. En zij zullen niet langer tot twee natiën zijn, en zij zullen niet langer verdeeld zijn twee koninkrijken, niet weer. En zij zullen zich niet langer verontreinigen met hun drekafgoden en met hun gruwelen en met al hun overtredingen. En Ik red hen uit al hun verblijfplaatsen, waarin zij zondigden. En Ik reinig hen en zij worden voor Mij tot volk. En Ik, Ik zal voor hen tot Elohim zijn.

En Mijn dienaar David zal koning over hen zijn en één zal herder voor hen allen zijn, en in Mijn oordelen zullen zij gaan en Mijn inzettingen zullen zij waarnemen en ze doen. En zij verblijven op het land dat Ik gaf aan Mijn dienaar, aan Jakob, waarop jullie vaders verbleven. En zij verblijven er op, zij en hun zonen en de zonen van hun zonen, tot aan de aion. En David, Mijn dienaar, is prins voor hen, voor de aion.

En Ik snij met hen een verbond van vrede, een aionisch verbond zal het met hen worden. En Ik plaats hen en Ik doe hen toenemen, en Ik plaats Mijn heiligdom in hun midden, voor de aion. En Mijn tabernakel komt over hen en Ik word voor hen tot Elohim en zij worden voor Mij tot volk. En de natiën weten dat Ik, JAHWEH, Israel heilig, wanneer Mijn heiligdom in hun midden is, voor de aion. "
(Eze. 37:21-28;SW)

Er is geen onzekerheid over de taal van dit Schriftgedeelte. De zonen van Israel en Juda zullen tot één natie en koninkrijk gemaakt worden in het land dat JAHWEH aan Jakob gaf, en waarin hun vaders verbleven - het land Palestina - waar zij, en hun zonen, en de zonen van hun zonen zullen verblijven voor de aion. David zal de prins over hen zijn voor de aion, een plaats van hoog gezag en achting onder hen innemend als de vice-koning van de Messias, met geëerde voorrechten in het heiligdom, die aan geen ander toegewezen zullen worden (Eze. 37:24,25).

De herverdeling van het land

Het land zal verdeeld worden onder de twaalf stammen in parallelle secties, beginnend bij Hamath in het noorden, met een deel eerst voor Dan, het volgende voor Asher, dan delen voor Naftali, Manasse, Efraïm, Ruben en Juda (Eze. 48:1-7). Dan komt de heilige offerande.

Oost en west van de heilige offerande worden twee delen toegewezen aan de Prins, in breedte overeenkomend met de heilige offerande (Eze. 45:7-17; 48:21,22). Onmiddellijk ten zuiden van de heilige offerande en de delen die aan de

Prins zijn toegewezen, zullen delen volgen voor de stammen van Benjamin, Simeon, Issakar, Zebulon en Gad (Eze. 48:23-29).

De heilige offerande

De heilige offerande zal verdeeld worden in drie parallelle delen, van oost naar west. Het noordelijk deel zal het deel van de Levieten zijn.

Onmiddellijk ten zuiden er van zal het deel van de priesters zijn, overeenkomend in afmeting (Eze. 48:10-12), waarin JAHWEHs heiligdom zal zijn.

Dan zal ten zuiden van het deel van de priesters het deel van de stad zijn, met z'n voorsteden, tuinen en landbouwdelen.

Het fysieke herstel van de aarde

De maat van de nieuwe stad en de locatie van het heiligdom en de diepte van de Dode Zee vragen om grote fysieke veranderingen in oppervlak van Palestina, net als van de hele aarde in die dag. We denken terug aan onze studie van de Komende Verontwaardiging en aan de vreselijke aardbeving die plaatsvindt bij de onthulling van Christus uit de hemel in Zijn macht en heerlijkheid. Laten we het nu overdenken in verband met wat de profeet Zacharia over dezelfde gebeurtenis heeft te zeggen:

en er gebeurde een grote aardbeving, zoals die niet gebeurde sinds de mens op de Aarde kwam, zo ontzaglijk en zo groot was de aardbeving. En de grote stad werd verdeeld in drie delen en de steden van de natiën vielen. En het grote Babylon wordt voor God in herinnering gebracht, om haar de drinkbeker van de wijn van de woede van Zijn verontwaardiging te geven. En ieder eiland vluchtte, en bergen werden niet gevonden."
(Openb. 16:17-21;SW)

"Zie!, een dag komt voor JAHWEH
en jouw buit zal in jouw midden verdeeld worden.
En Ik breng alle natiën bijeen naar Jeruzalem voor de strijd.
En de stad wordt ingenomen
en de huizen worden leeg gehaald
en de vrouwen zullen geschonden worden.
En de helft van de stad trekt uit in een deportatie,
maar de rest van het volk zal niet van de stad worden afgesneden.
En JAHWEH trekt uit en Hij vecht tegen die natiën,
als in de dag van Zijn gevecht, in een dag van de aanval.
En Zijn voeten staan in die dag op de Olijfberg,
die voor Jeruzalem is naar het oosten.
En de Olijfberg scheurt in twee delen,
naar het oosten en naar de zee, een zeer groot ravijn.
En de helft van de berg wijkt naar het noorden
en zijn andere helft naar het zuiden."

En heel het land zal rondom worden als de vlakte van Geba tot Rimmon, zuid van Jeruzalem. En het zal hoog zijn en verblijft in haar plaats, vanaf de poort van Benjamin tot aan de plaats van de eerste poort tot aan de poort van de hoeken, en van de toren van Hananel tot aan de wijnvaten van de koning. En men zal er in verblijven en er zal geen doem meer zijn. En Jeruzalem verblijft in vertrouwen (Zach. 14:1-4, 10, 11)

Terug in de oude dagen van Peleg (Gen. 10:25) werd de aarde verdeeld, en het gevolg was dat er zeven grote continenten ontstonden en vele eilanden van de zee, waarmee we vandaag geografisch bekend zijn. Maar hier wordt ons een blik gegund van de grote fysieke veranderingen die plaats zullen vinden in de toekomstige renaissance van de aarde, die herstellend naar de eenheid en de orde die in Genesis 1:9,10 bestond. De eilanden van de zee zullen vluchten en de bergen zullen niet gevonden worden!

De Olijfberg, die vanuit Jeruzalem gezien in het oosten ligt, zal in tweeën gescheurd worden - de ene helft van de berg bewoog naar het noorden en de andere helft naar het Zuiderland - een groot ravijn vormend van het oosten naar de zee. Jeruzalem zal verhoogd worden en de berg van JAHWEH genoemd worden. Door de grote fysieke vernieuwing wordt de aarde mogelijk opnieuw één groot continent, omgeven door de zee, Palestina het geografische middelpunt, met Jeruzalem als de hoofdstad en zetel van de regering, waarheen de natiën van jaar tot jaar zullen opgaan om de Koning, JAHWEH van menigten, te aanbidden (Zach. 14:16-19; Jes. 2:2,3).

De hoofdstad en de zetel van de regering

In het centrum van het stadsdeel van de heilige offerande zal Jeruzalem herbouwd worden in haar heerlijke, schitterende schoonheid, inclusief de stad van destijds.

"En het gebeurt in het laatste van de dagen, dat de berg van het huis van JAHWEH gevestigd zal zijn op de top van de bergen en verheven is boven de heuvels; en alle natiën stromen er heen. En vele volken komen en zeggen: Gaat, dan zullen wij opgaan naar de berg van JAHWEH, naar het huis van de Elohim van Jakob, en Hij zal ons richting geven over Zijn wegen, en wij zullen op Zijn paden wandelen; want uit Zion zal de wet uitgaan en het woord van JAHWEH uit Jeruzalem." (Jes. 2:2,3;SW)

De stad op zich zal elf mijlen in het vierkant zijn, met voorsteden van een halve mijl aan elke zijde, bij elkaar twaalf mijl. Dit zal een oppervlakte geven van 121 vierkante mijlen voor de stad zelf, of 144 vierkante mijlen inclusief de voorsteden. Er zal een muur zijn die de stad omringt met drie poorten aan elke zijde, genoemd naar de stammen van Israel. Aan de noordzijde zijn de poorten van Ruben, Juda en Levi; aan de oostzijde die van Jozef, Benjamin en Dan; aan de zuidzijde die van Simeon, Issakar en Zebulon, en aan de westzijde die van Gad, Asher en Nafatali (Eze. 48:30-34).

Ezechiël vertelt ons dat de naam van de stad in die dag zal zijn JAHWEH-SHAMMAH - JAHWEH is daar (Eze. 48:35). In Zacharia wordt ons verteld dat in die dag levende wateren zullen uitgaan van Jeruzalem, vloeiend naar het oosten en het westen, kennelijk door het grote ravijn aan de zuidelijke kant van de stad, veroorzaakt door de grote aardbeving die de Olijfberg verdeelt.

"En het gebeurt in die dag dat levende wateren zullen uit gaan van Jeruzalem,
de helft naar de oostelijke zee
en de helft naar de achterste*1) zee.
In de zomer en in de winter zal het gebeuren"(Zach. 14:8;SW)

Omdat de dag van de Heer staat voor het Melchizedekse priesterschap van Christus, beelden deze wateren zonder twijfel Zijn koninklijke instellingen uit die uitgaan van Jeruzalem en alle mensen treffen.

De heerschappij van rechtvaardigheid

Hoewel de Messias in die dag zal regeren als de Prins van Vrede, zal het toch een heerschappij zijn die gebaseerd is op rechtvaardigheid en wet. De minste inbreuk op de koninkrijkscode, zoals uiteengezet in de Bergrede, zal onmiddellijk oordeel ontvangen. De hele catalogus van zonden zal berecht worden in overeenstemming met de onbuigzame wet van rechtvaardigheid, die deze heerschappij van het koninkrijk kenmerkt, wanneer oordeel onmiddellijk en kort zal zijn.

We hebben een duidelijk beeld van de zware orde van berechting in die dag in Ananias en Saffira, tijdens de Pinksterbedeling, toen het koninkrijk gepreikt werd in aanwezigheid van het hemelse gezag. Onmiddellijk, zonder toevlucht te nemen tot mededogen, toen zij logen tegen de heilige geest, werden ze voor de ogen van Petrus gedood! En er staat over de koninkrijksbedeling geschreven:

"Die misleidt zal niet verblijven in mijn huis.
Die valsheden spreekt zal niet bevestigd worden voor mijn ogen.
In de morgen zal ik alle boosaardigen van het land uitwissen,
uit de stad van JAHWEH allen afsnijdend die wetteloosheid bedenken."
(Psalm 101:7,8;SW)

Dit onthult dat rechtvaardigheid zal heersen en zonde onderdrukt zal worden. Het "oordeel van Gehenna" zal in die dag hersteld worden. Dit is een waarheid die voor de meeste heiligen verloren is gegaan door de inaccuraten vertaling en door het

woord van waarheid niet juist te snijden. In Israel hadden verschillende uitvoerende organen de macht om te oordelen en de diverse wetten uit te voeren. In Mattheüs 5 verwijst onze Heer naar hen wanneer Hij de koninkrijkscode uiteenzet in de Bergrede.

"Jullie horen dat aan de ouden gezegd was: "Jij zal niet moorden." Doch wie ooit zou moorden zal blootgesteld worden aan het oordeel. Doch Ik zeg tot jullie dat iedereen die boos is op zijn broer, blootgesteld zal worden aan het oordeel. En wie ooit tot zijn broer zal zeggen 'Raka!' zal blootgesteld worden aan het Sanhedrin. En wie ooit zal zeggen 'Stommeling!' zal blootgesteld worden aan het Gehenna van het vuur."
(Matt. 5:21,22;SW)

Hier vinden we twee uitvoerende lichamen en drie misdaden van verschillend niveau van gruwelijkheid, waarvan Christus verklaarde dat ze verdienen bestraft te worden met drie verschillende graden van zwaarte. Eerst: lichtvaardigheid en nodeloze boosheid naar een broer zijn onderschikt aan het oordeel van een lagere rechtbank. Deze lagere rechtbank bestond uit een raad van drie en twintig - die de macht hebben in bepaalde gevallen op milde wijze de dood op te leggen.

De tweede misdaad was die van het gebruiken van offensieve termen naar een broeder, zoals 'raka,' een Aramees woord, dat leeg betekent, wat een bestraffing verdient die het Sanhedrin, de grote raad van de natie, bestaande uit twee en zeventig leiders, zou oplegen, zelfs tot die van het stenigen tot de dood.

De derde misdaad, die van een waardige broeder uitmaken voor 'Stommeling,' wat verworpene betekent, verstoken van alle geestelijke of goddelijke kennis, verdiende van het Sanhedrin de zwaarste straf, de dood door steniging en zijn lichaam geworpen in het vuur van Gehenna, de vallei van de zoon van Hinnom, juist ten zuiden van de stad Jeruzalem, waar het afval van de stad werd verbrand.

In de toekomstige dag van het koninkrijk zal het opnieuw de verbrandingsoven van de stad zijn en de vergaarplaats van de lichamen van misdadigers en overtreders van de wet. De wet zal zo strikt gehandhaafd worden, dat als een lid van het lichaam zondigt, het geheel in doodsgevaar zal zijn en bestemd voor het Gehennavuur, als een voorbeeld tegen de wetteloosheid in die dag. Wij hebben dit bevestigd door Jesaja, die ons een visioen geeft over de ernst waarmee het oordeel tegen wetteloosheid zal worden toegemeten aan overtreders:

"En het gebeurt van maand tot maand
en van sabbat tot sabbat,
dat alle vlees zal komen
om voor Mijn aangezicht te aanbidden,
zegt JAHWEH.
En zij gaan uit en zij zien op de lijken
van de stervelingen die tegen Mij overtraden,
want hun worm zal niet sterven
en hun vuur zal niet geblust worden
en zij worden een afgrijzen voor alle vlees"
(Jes. 66:23,24;SW)

Hier vinden we dat allen die van maand tot maand en van sabbat tot sabbat naar Jeruzalem komen om voor JAHWEH te aanbidden, uit zullen gaan om te kijken naar de lijken van mensen die JAHWEH's wet overtreden hebben; en daar in het Gehennavuur, dat voortdurend, dag en nacht, brandend wordt gehouden, zullen de delen van de lichamen die niet verbrand zijn, geteisterd worden door de afschuw wekkende maden.

Israël geoordeeld door de twaalf apostelen

De regering van de natie Israël, op de toekomstige aarde, zal in de handen zijn van de apostelen, wat deels verklaart waarom er twaalf moeten zijn, één voor elke stam. Met betrekking hiermee deed de Here Jezus aan hen een profetische belofte in de afsluitende dagen van Zijn aardse bediening, zeggend:

"Amen! Ik zeg tot jullie, dat jullie, die Mij volgen, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon van de mens zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook jullie zullen zitten op twaalf tronen, oordelend de twaalf stammen van Israël"
(Matt. 19:28;SW)

Net zoals twaalf het getal van regering en het koninkrijk is, en twaalf apostelen werden gekozen om de twaalf stammen van Israël te regeren, zo zijn er ook twaalf maal twaalf duizend (144.000) verzegeld uit iedere stam van de zonen van Israël (Openb. 7:4) als koninkrijksheerders, die in die dag gezag zullen hebben over de natiën van de aarde, hen hoedend met een ijzeren staf (Openb. 12:5).

JAHWEHs heiligdom

Het millennialle heiligdom zal niet in de nieuwe stad Jeruzalem gebouwd worden, maar in het midden van de heilige offerande (Eze. 45:1-6; 48:10,20,21), die ongeveer achttien mijlen ten noorden van de stad ligt, in de buurt van Shiloh, waar de tabernakel rustte nadat de zonen van Israël het land veroverd hadden, en waar die bleef tot de dood van Eli.

Een studie van de afsluitende hoofdstukken van Ezechiël geeft een prachtig visioen van goddelijke wijsheid in de planning van alles voor die heerlijke tijd. Niets zal te druk zijn, maar alles zal z'n plaats vinden naar de specificaties die behoren bij de verheven bediening van die aion. Het nieuwe heiligdom zal een ruimte beslaan van 500 rieten aan elke zijde (Eze. 42:15-20), wat gelijk staat aan ongeveer negen Engelse furlongs (1 furlong = 201.1 meters), of iets meer dan een mijl in het vierkant.

Het heiligdom ingewijd

Juist hier worden we begunstigd met een zeer interessante set beelden van Daniël, met betrekking tot de zalving van een heilige der heiligen in het millennialle heiligdom. In zijn visioen vraagt hij:

"Tot wanneer is het gezicht over het voortdurend ritueel en de verwoestende overtreding, om het heiligdom en de menigte over te geven om vertrapt te worden?' En hij zei tot mij: 'Tot tweeduizend en driehonderd avonden en morgens, dan wordt het heiligdom gerechtvaardigd.'" (Dan. 8:13,14;SW)

Nu 2300 avonden-morgens of dagen tellend vanaf het verbreken van het verbond, brengt ons 2 jaren, 10 maanden en 20 dagen voorbij de onthulling van Christus, of 956 dagen (32 maanden en 5 dagen) na de opstanding en het begin van de duizendjarige heerschappij, tot aan de inwijding of "zalving van het heilige der heiligen" (Dan. 9:24). Met andere woorden, vanaf de tijd dat de millenniaalse heerschappij begint tot aan de inwijding van het heiligdom, zijn kennelijk 2 jaren, 8 maanden en vijf dagen verbruikt voor het bouwen van het heerlijke bouwwerk, dat de bewondering zal krijgen van heel de wereld voor z'n geheiligde locatie en architectuur.

De shekinah heerlijkheid

In de dagen van Ezechiël beschrijft hij hoe de shekinah heerlijkheid van JAHWEH vertrok uit Israel. Er staat:

"En de heerlijkheid van JAHWEH vertrok van boven de dorpel van het huis en stond boven de cherubs. En de cherubs tilden hun vleugels op en zij worden, voor mijn ogen, hoog opgeheven van het land toen zij weg gingen, en de wielen gingen met hen mee. En zij stonden bij de ingang van de poort van het huis van JAHWEH, de oostelijke, en de heerlijkheid van de Elohim van Israel was hoog boven hen. Het was het dier dat ik zag onder de Elohim van Israel bij de rivier de Chebar. En ik wist dat zij cherubs waren." (Eze. 10:18-20;SW)

"En de cherubs tilden hun vleugels op, met de wielen die naast hen waren, en de heerlijkheid van de Elohim van Israel was boven over hen. En de heerlijkheid van JAHWEH steeg op uit het midden van de stad en stond boven de berg die ten oosten van de stad is" (Eze. 11:22,23;SW)

Maar in de komende dag van JAHWEH, wanneer Zijn heiligdom weer opgebouwd zal zijn in het midden van Zijn oude volk, zal Hij Zijn heerlijkheid laten terugkeren en het heilige des heiligen vullen ten tijde van de inwijding.

"En hij leidde mij naar een poort, de poort die naar de weg naar het oosten ziet. En zie!, de heerlijkheid van de Elohim van Israel kwam van de weg van het oosten en het geluid van Zijn stem was als van vele wateren. En het land werd verlicht door Zijn heerlijkheid. En de verschijning was als de verschijning die ik zag, zoals de verschijning die ik zag toen ik kwam bij de ruïne van de stad, en de verschijning was zoals de verschijning bij de rivier Chebar. En ik viel op mijn aangezicht. En de heerlijkheid van JAHWEH ging het huis binnen via de weg van de poort die uitzielt op de weg naar het

oosten. En de Geest tilde mij op en bracht mij naar de binnenste hof. En zie!, de heerlijkheid van JAHWEH vulde het huis."
(eze. 43:1-5;SW)

Ezechiël, verder zijn visioen van het heiligdom beschrijvend, vertelt hoe hij meegenomen werd naar de oostelijke deur, waar hij levend water zag uitstromen van onder de drempel van het heiligdom, vloeiend voorbij het altaar aan de zuidzijde, naar het oosten, totdat de stroom een waterloop werd die diep en breed genoeg was om in te zwemmen, een waterloop die niet overgestoken kon worden.

"1 En hij bracht mij terug naar de deur van het huis, en zie!, er stroomde water van onder de drempel van het huis, naar het oosten, want de voorzijde van het huis is naar het oosten. En de wateren daalden af naar beneden, van de rechter schouder van het huis, ten zuiden van het altaar.
2 En hij bracht mij uit via de poort van het noorden en hij leidde mij buitenom op de buitenweg, naar de buitenste poort, de weg die naar het oosten ziet, en zie!, er was opborrelend water van de rechterschouder.
3 Toen de man uit ging naar het oosten, met het meetlint in zijn hand, mat hij duizend ellen en hij deed mij door het water gaan, water tot aan de enkels.
4 En hij mat duizend en hij deed mij door het water gaan, water tot aan de knieën. En hij mat duizend en hij deed mij door water tot aan het middel gaan.
5 En hij mat duizend, een waterloop die ik niet in staat was over te steken, want het water zwelde aan, water om in te zwemmen, een waterloop die niet over te steken is.
6 En hij zei tot mij: Zie jij het, zoon van de mensheid? En hij leidde mij en bracht mij terug naar de oever van de waterloop.
7 Toen ik terugkeerde, zie!, er waren zeer veel bomen aan de oever van de waterloop, aan deze zijde en aan die zijde.
8 En hij zei tot mij: Deze wateren gaan uit naar het oostelijk gebied en zij dalen af naar de vlakte en zij gaan de zee in; naar de zee worden zij gebracht, en de wateren worden genezen.
9 En het gebeurt dat iedere levende ziel die overal zwerft waar de waterlopen komen, zal leven. En er zal heel veel vis zijn, want deze wateren komen daar en zij zullen genezen worden. En alles zal leven waar de waterloop komt.
10 En het gebeurt dat daaraan vissers staan, van En-Gedi tot aan En-Glaïm, een uitspreidplaats voor de netten. Naar hun soort zal hun vis zijn, zoals de vis van de grote zee, heel veel.
11 Zijn moerassen en poelen zullen niet genezen worden; zij zijn aan het zout gegeven.
12 En aan de waterloop, aan deze kant en aan de andere kant, zal iedere soort van voedselboom opschieten. Zijn blad zal niet vergaan en aan zijn vrucht zal geen einde zijn. Naar zijn maanden zal hij eerstelingen maken, want zijn wateren zijn die uit gaan van het heiligdom. En zijn vrucht wordt tot voedsel en zijn blad tot genezing."
(Eze. 47:1-12;SW)

Deze levende wateren, vloeiend vanuit het heiligdom, beeldt kennelijk de overvloedige geestelijke zegeningen uit die in die dag naar de mensheid zullen vloeien, wanneer ieder hart tevreden zal zijn.

De snelweg

Dan zal de vaak verdraaide passage uit Jesaja 35:8,9 vervuld worden:

"En er komt daar een snelweg en een weg,
en die zal weg van heiligheid genoemd worden.
Geen onreine zal er over gaan.
En Hijzelf is bij hen die de weg gaan en dwazen zullen niet dwalen.
Daar zal geen leeuw komen
en verscheurend gedierte zal er niet op klimmen,
het zal daar niet gevonden worden,
maar de verlostten zullen er op gaan."
(Jes. 35:8,9;SW)

Deze snelweg zal een prachtige, verhoogde boulevard zijn, ongeveer 18 mijlen lang, reikend van de stad tot aan het heiligdom, genoemd "de weg van heiligheid," waarover de vrijgekochten van JAHWEH zullen wandelen, met aionische vreugde op hun hoofden.

De orde van goddelijk dienstbetoon

Kennelijk wordt er door leraren maar weinig aandacht geschonken aan de orde van goddelijk dienstbetoon die tijdens de millenniaalse heerschappij de overhand zal hebben. Het Christendom, niet de leer van de Schrift erkennend met betrekking tot de aanpassing van de aionen, heeft geprobeerd het toekomstige koninkrijk tot een hedendaagse werkelijkheid te maken. Door de huidige geestelijke tegenspelers te verwarren met toekomstige vervullingen, hebben ze het feitelijk wegvergeestelijkt.

Maar laten we in gedachten houden dat de twee grote aionen van heerlijkheid nog toekomst zijn in Gods aionische doelstelling. De eerste, de "toekomstige aion," zal heerlijk gemaakt worden door Christus' heerschappij als Priester-Koning naar de orde van Melchizedek, alle vaderlijke beloften die aan Israel werden gemaakt bevestigend, en door hen heen alle families van de aarde zegenend. In de laatste, "de aion van de aionen," die "de bedeling van het complement van de eras" is, zal het universum samengebracht worden in de Christus, als de Zoon van Zijn liefde, en zal Hij regeren tot alle dingen met Hem verzoend zijn door de vrede die gemaakt werd door het bloed van Zijn kruis, of het nu op de aarde of in de hemelen is.

Maar in de komende aion zal Israel hersteld worden in het land van hun vaders, en zal JAHWEHs heiligdom in hun midden opgericht worden; het "betere verbond," gebaseerd op betere beloften, zal bevestigd worden en hun priesterlijke orde van aanbidding zal definitief hervat worden.

Het betere verbond

Weinig zinsneden zijn meer verwarrend en misleidend dan "het Nieuwe Testament." De meerderheid van de liefhebbers van waarheid hebben in hun harten de foutieve gedachte geplant gekregen die hen aan de Griekse Schrift doet denken als "het Nieuwe Testament" en de Hebreeuwse Schrift als "het Oude Testament." Maar in waarheid is het "nieuwe testament" in het Oude Testament te vinden! Het is nog niet van kracht geworden, en "het Nieuwe Testament" zal pas komen nadat de komende verontwaardiging gekomen is, wanneer JAHWEH Israel en Juda terugroept naar Zichzelf en naar het land van hun vaders, zoals we in dit hoofdstuk hebben bestudeerd, en Zijn heiligdom opricht in hun midden, voor de eeuwen. Jeremia geeft het volledig weer:

"Zie!, de dagen komen, is de verzekering van JAHWEH,
dat Ik een nieuw verbond snij met het huis van Israel
en met het huis van Juda,
niet zoals het verbond dat Ik sneed met hun vaders
in de dag dat Ik Mij vasthield aan hun hand bij het hen uitbrengen uit het
land van Egypte,
Mijn verbond dat zij teniet deden,
terwijl Ik hen bezat, is de verzekering van JAHWEH.
Want dit is het verbond dat Ik na deze dagen zal snijden
met het huis van Israel, is de verzekering van JAHWEH.
Ik geef Mijn wet in hun binnenste
en op hun hart zal Ik die schrijven.
En Ik wordt voor hen tot Elohim
en zij zullen voor Mij tot volk worden.
En zij zullen niet langer onderwijzen, een ieder aan zijn naaste
en een ieder aan zijn broeder, zeggend: Kent JAHWEH!,
want zij allen zullen Mij kennen,
van de kleine tot aan de grote, is de verzekering van JAHWEH.
Want Ik zal hun verdorvenheid
en hun zonde vergeven,
Ik zal er niet meer aan denken."
(Jer. 31:31-34;SW)

Een diepgaande studie van dit Schriftdeel onthult dat het "nieuwe verbond" er niet is voor de natiën, maar voor "het huis van Israel en het huis van Juda." Het wordt bevestigd aan de "getrouwen" in Hebr. 8:8-12, wat spreekt van "de toekomstige bewoonde aarde" (Hebr. 1:6; 2.5), wanneer zij hersteld zullen zijn in hun eigen land en hun Messias hebben ontvangen. Dat zal Hij Zijn wet in hun harten schrijven en zij zullen wandelen naar Zijn inzettingen, en Zijn oordelen houden en ze doen.

Aanbidding

De priesterlijke orde van nadering tot JAHWEH zal opnieuw ingesteld worden. De Leviëten zullen, als een klasse, toegestaan worden dienst te doen in de tempel, maar uitgesloten zijn van priesterlijke taken vanwege het feit dat ze het huis van Israel in het verleden verleid hebben om afgoden te dienen.

"maar veeleer de Levieten, die ver van Mij dwaalden, toen Israel dwaalde; die van Mij afdwaalden, achter hun drekafgoden aan. En zij dragen hun verdorvenheid. En zij komen in Mijn heiligdom, dienaren, opziensers voor de poorten van het huis en dienaren van het huis. Zij, zij zullen het opstijgoffer doden en het offer voor het volk, en zij, zij zullen staan voor hen staan om hen te dienen. Omdat zij hen dienen voor hun drekafgoden en zij voor het huis van Israel tot een struikelblok werden, daarom hief Ik Mijn hand tegen hen op, is de verzekering van mijn Heer JAHWEH, en zij dragen hun verdorvenheid. En zij zullen niet dichtbij Mij komen om priester voor Mij te zijn en om dichtbij iets van Mijn heiligheid te komen, tot de heiligheden van de heiligheden. Zij dragen hun schaamte en hun gruwelen die zij deden. En Ik maak hen tot wachters van de wacht van het huis, voor al het dienstbetoon er van en voor alles wat er in gedaan zal worden."
(Eze. 44:10-14;SW)

Uit de "zonen van Zadok" zullen priesters gekozen worden om te dienen in de heilige plaatsen van het heiligdom:

"En de priesters, de Levieten, zonen van Zadok, die de wacht van Mijn heiligdom hielden toen de zonen van Israel van Mij afdwaalden, zij, zij zullen tot Mij naderen om Mij te dienen en zij staan voor Mijn aangezicht om aan Mij vet en bloed te offeren, is de verzekering van mijn Heer JAHWEH. Zij, zij zullen naar Mijn heiligdom komen en zij, zij zullen naderen tot Mijn tafel om Mij te dienen, en zij houden Mijn wacht"
(Eze. 44:15,16;SW)

De offers

Van de offers in die era zal er een dagelijks ochtend-opstijgoffer zijn, maar kennelijk geen avondoffers. Dit wordt door Ezechiël als volgt beschreven:

"En een mannelijk lam, zoon van zijn jaar, smetteloos, zal jij offeren, een dagelijks opstijgoffer voor JAHWEH. Morgen na morgen zal jij het brengen. En een geschenkoffer zal jij er bij brengen, morgen na morgen, een zesde van de efa en een derde hin olie, om het meel te bevochtigen. Het is een geschenkoffer aan JAHWEH, een aionische inzet, voortdurend. En zij zullen het mannelijke lam en het geschenkoffer en de olie morgen na morgen brengen, een voortdurend opstijgoffer."
(Eze. 46:13-15;SW)

Er zullen zes offers zijn in verband met de aanbidding van die dag - het "opstijgende" (brand), het "geschenk" (vlees), het "drank" (drank), het "zonde," het "vrede," en het "schuld" (overtreding) offer. Deze worden opgesomd in de volgende Schriftplaatsen, in verband met hun aanbidding:

"En hij zei tot mij: De kamers van het noorden en de kamers van het zuiden, die voor de verbreking zijn, zij zijn kamers van de heiligheid waar de priesters die tot JAHWEH naderen het heilige van het heilige zullen eten. Daar zullen zij het heilige van het heilige achterlaten, en het geschenkoffer

en het zondoffer en het schuldoffer, want de plaats is heilig."
(Eze. 42:13;SW)

"Maar aan de prins zullen de opstijgoffers en het geschenkoffer zijn en het drankoffer bij de vieringen en bij de nieuwe manen en bij de sabbatten, bij alle afspraken van het huis van Israel. Hij, hij zal het zondoffer en het geschenkoffer brengen en het opstijgoffer en het vredeoffer om een verzoenende bedekking te maken over het huis van Israel."
(Eze. 45:17;SW)

Kennelijk zullen er maar twee feesten gehouden worden tijdens de millenniaalse heerschappij - het Paasfeest en het Loofhuttenfeest. Deze zijn van groot belang en onze overdenking meer dan waard.

Het Paasfeest

Zij zullen het Paasfeest vieren, maar er zal geen paaslam geslacht worden, omdat Christus dat type al vervulde in Zijn offer aan het kruis. Laten we overdenken wat over dit feest staat geschreven:

"In de eerste maand, in de veertiende dag van de maand, zullen jullie het pascha houden, een viering van zeven dagen. Ongezuurde broden zullen gegeten worden. En de prins zal in deze dag voor zichzelf en voor heel het volk van het land een jonge stier tot zondoffer maken. En in de zeven dagen van de viering zal hij een opstijgoffer aan JAHWEH brengen: zeven jonge stieren en zeven rammen, smettelozen, per dag, zeven dagen, en per dag een harige geit als zondoffer. En hij zal een geschenkoffer van een efa voor de jonge stier en een efa voor de ram brengen en een hin olie per efa."
(Eze. 45:21-24;SW)

Het is dan dat de woorden van Christus hun vervulling zullen vinden die Hij tot Zijn discipelen sprak toen zij het laatste Pesachmaal met Hem aten:

"Terwijl zij eten, neemt Jezus brood en zegenend breekt Hij het; en gevend aan de discipelen zei Hij: "Neem, eet, dit is Mijn lichaam." En de beker nemend en dank gevend, geeft Hij deze aan hen, zeggend: "Drinkt allen hiervan, want dit is Mijn bloed van het verbond, het voor velen vergoten zijnde, tot losmaking van zonden. Nu zeg Ik tot jullie: 'Ik zal vanaf nu niet drinken van het product van de wijnrank, tot die dag, wanneer Ik het nieuwe zal drinken in het koninkrijk van Mijn Vader.'" En liederen zingend* kwamen* zij op de Olijfberg."
(Matt. 26:27-30;SW)

Hier, in het koninkrijk, bij het Paasfeest, zullen zij de beker van het nieuwe verbond drinken, een herinnering aan de grote verlossing die Christus' offer op Golgotha bereikte. Het zal het denken en de harten van het volk terug richten op het kruis.

Het feest van de hutjes

Het feest van de hutjes, het Loofhuttenfeest, zal door vertegenwoordigers van alle natiën bijgewoond worden, en zal een grote, universele dankzegging zijn voor de niet falende en vruchtbare seizoenen. In opdracht van Koning Messias zullen eens per jaar alle natiën die onder banden zijn hun vertegenwoordigers naar Jeruzalem zenden om te aanbidden en dank te brengen aan JAHWEH voor Zijn overvloedige zegeningen over hen.

"En het gebeurt dat een ieder die overblijft van alle natiën die tegen Jeruzalem kwamen, per verplichte groep opgaan, van jaar tot jaar, om de Koning te aanbidden, JAHWEH van menigten, en om het feest van de tenten te vieren. En het gebeurt dat wie van de families van het land niet zal opgaan naar Jeruzalem om de Koning te aanbidden, JAHWEH van menigten, dat over hen de neerslag niet zal komen. En indien een familie uit Egypte niet opgaat en de neerslag niet op hen komt, dan is het de slag waarmee JAHWEH de natiën zal slaan die niet opgaan om het feest van de tenten te vieren."
(Zach. 14:16-19;SW)

De zendingsonderneming

De zendingsonderneming zal uitgevoerd worden door de dienaren van God volgens het programma van de grote opdracht die voor die dag is bevolen. De reden van het trieste falen dat door onze zendingsbewegingen vandaag wordt ervaren, is omdat zij niet in harmonie zijn met Gods programma. Zij proberen Israels toekomstige zendingswerk nu uit te voeren, in plaats van gehoor te geven aan onze eigen opdracht als ambassadeurs van Christus, om het evangelie van de genade van God en de verzoening te verkondigen.

In die dag zullen de zonen van Israel door de natiën de "priesters van JAHWEH en de dienaren van onze God" genoemd worden (Jes. 61:6), en zullen ze uit gaan met het gezag van de heersende Messias en de grote opdracht vervullen zoals staat geschreven:

"En naderend spreekt Jezus tot hen, zeggend: 'Mij werd gegeven alle gezag in de hemel en op de Aarde. Gaande, dan, maak alle natiën tot discipelen, hen dopend in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest, hen lerend alles te houden wat Ik jullie gebied. En zie, Ik ben met jullie al de dagen, tot de afsluiting van de aion.'
(Matt. 28:18-20;SW)

Dit Schriftdeel, toebedeeld aan z'n juiste plaats in Gods aionische bedelingen, verklaart hoe dienaren van de priesternatie Israel zullen uitgaan naar heel de wereld in de dag van de Heer en alle natiën tot discipelen maken - niet slechts een paar individuen uit de natiën, hen lerend zich te houden aan alles wat de Messias

hen beveelt. Dan zullen mannen van verre steden en sterke natiën naar Jeruzalem komen om te aanbidden voor JAHWEH.

"Zo zegt JAHWEH van menigten:
Nog zullen volken komen
en die in vele steden verblijven.
En die verblijven in de ene gaan naar een andere, zeggend:
Wij zullen gaan, ja gaan om te smeken voor het aangezicht van JAHWEH
en om JAHWEH van menigten te zoeken.
Ik ga, ook ik!
En vele volken komen en vele sterke natiën,
om JAHWEH van menigten te zoeken in Jeruzalem
en om het aangezicht van JAHWEH te smeken.
Zo zegt JAHWEH van menigten:
In die dagen zullen tien stervelingen van alle talen van de natiën
vasthouden,
en zij houden vast aan de zoom van een man, een Jood, zeggend:
Wij zullen met jullie gaan,
want wij horen dat Elohim met jullie is."
(Zach. 8:20-23;SW)

Dit geeft ons een blik op hoe gretig de natiën, in die dag, de blijde boodschap van de heersende Messias in Jeruzalem zullen ontvangen en komen om voor Hem te aanbidden.

De aarde verlost van haar vloek

Toen Adam zondigde sleepte hij heel de schepping met zich mee en zes millennia lang is de schepping onderschikt aan ijdelheid en de slavernij van vergankelijkheid, kreunend en zwoegend tot op heden, zoals Paulus uiteen zet in Romeinen:

"Want ik reken er op dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet op kan tegen de heerlijkheid die in ons geopenbaard* zal worden, want vol spanning verwacht de schepping de openbaring van de zonen van God. Want aan de vruchteloosheid was de schepping ondergeschikt geworden, niet vrijwillig, maar door Hem Die onderschikt, in de verwachting dat ook deze schepping bevrijd zal worden van de slavernij van de vergankelijkheid, tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij hebben waargenomen dat de hele schepping, tot nu toe, tezamen kreunt en tezamen zwoegt."
Rom. 8:18-25;SW)

Maar op de toekomstige bewoonde aarde, onder de weldadige heerschappij van de Messias, zal de schepping zelf, bevrijd van de slavernij en vergankelijkheid, antwoorden op Zijn verlossend werk. De woestijn zal bloeien als de roos, boomgaarden zullen buigen onder het gewicht van het fruit, wijnstokken zullen hun paarse trossen laten hangen in de zon; de aarde zal opnieuw een paradijs zijn en de mens zijn blij onderhouder. Over deze tijd zegt JAHWEH:

"Ik zal stromen openen op de heuvelruggen
en bronnen in het midden van de valleien.
Ik zal wildernis maken tot een watervijver en dor land tot waterbronnen.
Ik zal een ceder geven in de wildernis,
een acacia en een mirrestruik en een wilde olijf.
Ik zal een dennenboom en
een beuk en een buxus samen plaatsen in de vlakte,
zodat zij zullen zien en zullen weten,
en bedenken en samen verstandig handelen.
Want de hand van JAHWEH deed dit
en de Heilige van Israel schiep het."
(Jes. 41:18-20;SW)

De wedergeboorte van de aarde in de dag van de Heer zal zo onmiskenbaar de
Almacht van JAHWEH tentoonspreiden, dat allen aan Hem de heerlijkheid en de lof
zullen erkennen en toeschrijven, samen met bewondering en aanbidding.

Het rijk van de dieren gezegend

Het dierenrijk, hoewel onschuldig aan de overtreding van de mens, heeft toch
passief onder dit alles te lijden gehad. Maar in de heerlijke era van het millennium
zal het delen in de zegen van de heerschappij van de Prins van Vrede.

"En de wolf zal bijwonen bij het lam
en de luipaard zal rusten bij het geitenbokje.
En de kalf en de jonge leeuw en het vetgemeste zullen samen zijn
en een kleine jongen is het die hen leidt.
En de jonge koe en de beer zullen samen grazen en hun kinderen zullen
rusten.
En de leeuw zal gekneusd stro eten zoals de os.
En de zuigeling zal feest maken bij het hol van een cobra,
en de hand van een gespeende zal de lichtkoker van de gele adder
binnendringen.
Zij zullen geen kwaad doen en zij zullen geen vernieling brengen
over heel Mijn heilige berg,
want het land is vol van kennis over JAHWEH,
zoals de wateren de zee bedekken"
(Jes. 11:6-9;SW)

Het is duidelijk, vanuit wat staat geschreven, dat alles in die gezegende era de
weldaad zal voelen van Zijn heerlijke aanwezigheid, behalve de slang, het middel
waardoor Satan Adam en Eva verleidde in Eden. Daarover wordt verteld:

"De wolf en het lammetje zullen als één grazen.
En de leeuw zal gekneusd stro eten als de os,
en de slang zal grond hebben als zijn brood.
Zij zullen geen kwaad doen
en zij zullen geen vernieling brengen

op heel Mijn berg van heiligheid, zegt JAHWEH."
(Jes. 65:25;SW)

De hele schepping, doorweekt met de vloek van de zonde, zal hersteld worden naar haar hele oorspronkelijke schoonheid en harmonie, behalve de slang, die, ook al doet hij geen kwaad meer, kennelijk voortgaat z'n weg kruipend over de grond te vinden, mogelijk als teken van de oude verleiding door Satan, en als waarschuwing voor zijn toekomstige vrijlating voor een korte tijd, aan het einde van de duizend jaren.

De zegeningen van de mensheid

De mensheid zal volledig delen in de algemene zegen van die lange milleniale dag. Lichamelijke vitaliteit zal sterk zijn en milddadig, en voortijdige dood zal onbekend zijn.

"Niet langer zal er daar een zuigeling van dagen zijn
en een oude man die niet zijn dagen zal vullen,
want de jongeman zal sterven als een zoon van honderd jaren
en de zondaar zal als zoon van honderd jaren weinig achting hebben."
(Jes. 65:20;SW)

Iemand kan sterven als honderdjarige en nog steeds jongeling genoemd worden, terwijl een zondaar van honderd jaren geminacht zal worden, en behandeld zal worden naar JAHWEHs rechtvaardig oordeel.

De tijdgebonden welvaart brengt een heerlijk vooruitzicht met zich mee voor de zonen van Israel in die dag.

"En zij bouwen huizen en zij verblijven er in,
en zij planten wijngaarden en zij eten van hun vrucht.
En zij zullen niet bouwen en een ander daar verblijven.
En zij zullen niet planten en een ander er van eten,
want zoals de dagen van een boom, zo zijn de dagen van Mijn volk.
En de daden van hun handen zullen Mijn gekozen ten volle gebruiken.
En zij zullen niet voor niets werken
en zij zullen niet verwekken voor problemen.
Want zij zijn het zaad van de gezegende van JAHWEH
en hun nageslacht is bij hen.
En het gebeurt voordat zij roepen dat Ik, Ik zal antwoorden terwijl zij nog spreken, en Ik, Ik zal luisteren."
(Jes. 65:21-24;SW)

En opnieuw staat geschreven:

"In die dag zal Ik de gevallen tent van David oprichten
en Ik zal hun breuken dichtten,
en hun afgebroken plaatsen zal Ik oprichten
en Ik herbouw haar als in de dagen van de aion,

zodat zij het overblijfsel van Edom zullen bezitten
en alle natiën over wie Mijn Naam is uitgeroepen,
is de verzekering van JAHWEH, Die dit doet.
En Ik keer de gevangenschap van Mijn volk Israel om
en zij herbouwen verlaten steden en zij verblijven daar.
En zij planten wijngaarden en zij drinken van hun wijn.
En zij maken tuinen en zij eten van hun vrucht.
En Ik plant hen op hun grond
en zij zullen niet weer uitgerukt worden van hun grond,
die Ik aan hen geef, zegt JAHWEH, jouw Elohim."
(Amos 9:11-14;SW)

Het zal een grote verandering zijn wanneer Christus Koning zal zijn over de aarde,
want dan zal de winst gaan naar de zwoeger. Het is echter goed er aan te denken
dat wanneer Israel in hun land komt als het koninklijke priesterschap van JAHWEH,
alle natiën, stammen en volken onderschikt zullen zijn aan hun heerschappij,
dienend als herders, boeren en wijngaardeniers.

"Zo zegt mijn Heer JAHWEH:
Zie!, Ik zal Mijn hand opheffen tegen de natiën
en tegen de volken zal Ik Mijn banier hoog opheffen.
Dan zullen zij jouw zonen in hun boezemzak brengen
en jouw dochters zullen zij op hun schouders dragen.
En koningen worden jouw pleegvaders en hun leidsters jouw vroedvrouwen.
Zij zullen de neusgaten voor jou buigen naar het land
en de grond van jouw voeten zullen zij likken.
En jij weet dat Ik JAHWEH ben.
Zij die Mij verwachten zullen niet beschaamd worden."
(Jes. 49:22,23;SW)

En nogmaals:

"En vreemden staan en grazen jullie schaapskudden
en zonen van de buitenlander zijn jullie boeren en jullie wijngaardeniers.
En jullie, jullie zullen priesters van JAHWEH genoemd worden,
dienaren van onze Elohim zal men jullie noemen.
Jullie zullen het vermogen van de natiën eten
en in hun heerlijkheid zullen jullie je omkleden."
(Jes. 61:5,6;SW)

Met het koninkrijk onder de hemelen toevertrouwd aan de soevereiniteit van Israel
(Dan. 7:27), zal de belofte aan Abraham (Gen. 12:3) vervuld worden, en "alle
families van de aarde gezegend worden." Recht en veiligheid van leven zullen zeker
zijn voor allen, van de minste tot de grootste, onder deze heerlijke regering van
rechtvaardigheid.

"Hij zal de nederigen van het volk oordelen.
Hij zal redding brengen voor de zonen van de behoeftige
en hij zal de afperser verbrijzelen."
(Psalm 72:4;SW)

"En de zuigeling zal feest maken bij het hol van een cobra,
en de hand van een gespeende zal de lichtkoker van de gele adder
binnendringen"

(Jes. 11:8;SW)

"En de pleinen van de stad zullen gevuld worden met jongens
en meisjes die spelen in haar pleinen."

(Zach. 8:5;SW)

Wat is hier het grote ideaal van de Koning voor het kinderleven? Spelen! Maar waarmee zullen zij spelen? Met dat waarvoor we nu zorgvuldig en noodzakelijk onze kleintjes bewaken. Zonder te denken aan schade, zal in die heerlijke dag de kleine sproetjeshand de manen van de grote machtige leeuw strelen en hem rondleiden als zijn koninklijke speelkameraad!

De heerlijke era van het millennium houdt een beeld in het vooruitzicht van het meest gunstige en perfecte milieu dat ooit door de mens is genoten, maar we moet het feit benadrukken, tegengesteld aan de gedachte die er door veel heiligen op wordt nagehouden, dat het afsluit met de grootste afval van alle aionen! In plaats van dat de heerlijkheid en eer en welvaart en welzijn ons naar een harteverbintenis met God leidt, loopt het uit op ontelbare menigten, talloos als het zand van de zee, de eerste gelegenheid uitbatend die komt om hun sluimerende vijandigheid te laten zien tegen Hem en Zijn heiligen.

Laat ons in gedachten houden dat alle aionen, behalve de laatste, eindigen in falen en rampspoed, en elk in toenemende mate. De eerste bracht de nederwerping tot stand, de tweede de zondvloed. De huidige boze aion sluit af met de verschrikkelijke gerichten van de Apocalyps. Maar het ergste falen van alles zal de afsluiting van het millennium zijn.

Wij moeten voorbij het millennium zien, voorbij de grote witte troon, voorbij de nieuwe hemelen en aarde - voorbij naar de voleinding, voor perfectie en het eindresultaat, wanneer God Alles in allen zal zijn.

Hoofdstuk 18 - Het Grote Witte Troon Gericht

Tijd: Tijdens de herschepping van de hemelen en de aarde door vuur

Plaats: Voor de Grote Witte Troon

Betrokkenen: De rest van de doden en zondigende boodschappers

Basis van oordeel: In overeenstemming met hun daden

Gevolg: Oordeel en vernietiging (2 Petrus 3:7)

Dit oordeel voor de Grote Witte Troon moet beslist onderscheiden worden van andere gerichten in Gods aionische doelstelling, zoals we in hoofdstuk XVI opgesomd hebben en de Schrift die met ieder verband houdt zorgvuldig onderscheiden. De geest heeft duidelijk deze gerichten onderscheiden, maar menselijke tradities hebben ze één gemaakt, het karakter van de God van liefde belasterend door Hem tot een vijand te maken, zonder mededogen of recht. Kennelijk denken allen die over dit oordeel lezen er aan als een zwarte troon en niet als een Grote Witte Troon, waar recht, mededogen en liefde zullen overwinnen (Matt. 23:23; Luk. 11:42). Alleen een meedogenloze logica, ontzield van de liefde van God, zal er op staan dat dit oordeel zal bestaan uit het uitdelen van benauwdheid en wanhoop, pijnen en ellende zonder passende verdienste. Moge de God van liefde ons de genade schenken het onderwerp te overdenken in overeenstemming met het gezonde verstand en de soberheid van de waarheid, zonder de traditie.

De tijd van dit gericht

De Schrift is helder en uitgesproken over het onthullen van de tijd van dit oordeel in relatie met andere gebeurtenissen in Gods aionische bedelingen. Onmiddellijk na de afsluiting van de duizendjarige regering en de vernietiging van de rebellerende menigte van de natiën onder Satan, zal de Grote Witte Troon en Hij Die er op zit verschijnen, voor Wiens gezicht aarde en hemel vluchten, en er wordt voor hen geen plaats gevonden (Openb. 20:7-11). Petrus brengt het gericht in verband met dezelfde gebeurtenissen, zeggend:

"Maar de hemelen nu en de Aarde, door hetzelfde woord weggelegd met vuur, worden behouden in de dag van oordeel en van vernietiging van de oneerbiedige mensen. Van dit ene nu, laat het bij jullie niet onbekend zijn, geliefden, dat één dag bij de Heer is als duizend jaren en duizend jaren als één dag. De Heer is niet traag met de belofte, hoewel sommigen dat traagheid vinden, maar Hij is geduldig met jullie, niet willend dat iemand vernietigd wordt, maar dat allen ruimte maken voor bekering. De dag van de Heer nu zal komen als een dief, waarin de hemelen met een dreunend geluid voorbij zullen gaan, en de elementen zullen ontbonden worden door verbranding, en de Aarde en de werken in haar zullen gevonden worden"
(2 Petr. 3:7-10;SW)

Dit deel van de studie dat verband houdt met de herschepping van de nieuwe hemelen en aarde moet wachten tot hoofdstuk XX. Hier citeren we slechts de Schrift om te laten zien dat het Grote Witte Troon oordeel plaats vindt terwijl de nieuwe schepping wordt uitgewerkt. En het zal goed zijn in gedachten te houden dat deze dag van oordeel niet moet worden gezien als een dag van vier en twintig uren, maar een tijdsperiode die voor God voldoende is om rechtvaardig al het verkeerde te berechten.

De plaats van het gericht

Ons wordt beslist verteld dat de plaats van het gericht voor de troon is. Dan komt de vraag op: Waar zal de troon staan? In ons zijn en denken zijn we zo onlosmakelijk aards, dat het voor ons vrijwel onmogelijk schijnt in te denken dat we overgeplaatst zijn in de gebieden van de ruimte, weg van de aarde. Maar een overdenking van de beschrijving door de geest van een oordeelstroon in de eerdere hoofdstukken van Openbaring zou behulpzaam kunnen zijn. Daar lezen we:

"Na deze dingen nam ik waar en zie, een deur was geopend in de hemel en het eerste geluid dat ik hoor is als een trompet, sprekend met mij, zeggend: "Stijg op naar hier en Ik zal jou tonen wat na deze moet gebeuren."
Onmiddellijk kwam ik, in geest, en zie, een troon, gesitueerd in de hemel en op de troon zit iemand. En Die zit is, in mijn ogen, gelijk aan een Jaspis steen en Sardion, en een regenboog omringde de troon, zoals in mijn ogen een smaragd

En vanuit de troon gaan bliksems uit en stemmen en donders, en zeven toortsen brandend van vuur zijn voor de troon, dezen zijn de zeven geesten van God. En voor de troon is het als een glazen zee, zoals kristal, en in het midden van de troon en rondom de troon zijn vier levende wezens, vol van ogen, van voren en van achteren

En ik nam waar en ik hoorde het geluid van vele boodschappers rond de troon en van de levende wezens en van de oudsten en het aantal van hen was tienduizenden tienduizenden en duizenden duizenden."
(Openb. 4:1-3,5,6; 5:11)

Kennelijk presenteert deze beschrijving de grootse oordeelstroon die door Daniël werd gezien "als een vurige vlam" (Dan. 7:9) en door Ezechiël "als saffier" (Eze. 1:26). Majestueus als hij is, ontbreekt hier de grootsheid van de oordeelstroon die we nu bestuderen. De geest van God benadrukt twee kenmerken van deze troon die bij de andere niet worden genoemd - afmeting en kleur. De velen tronen die hiervoor werden beschreven hielden verband met de levenden. Maar deze troon moet, uit noodzaak, groter zijn dan alle andere, wanneer we de uitgebreidheid van het rechtsgebied er van beschouwen. Denk alleen voor een ogenblik aan de ontelbare menigten doorheen de eeuwen, verleden en toekomst, teruggekeerd naar de grond van de aarde en in de zee, wachtend op de stem van Degene Die zit op de Grote Witte Troon! De grootheid er van moet echt wonderbaarlijk zijn om binnen het rechtsgebied er van de immense menigte aan doden te omvatten die er voor zullen staan voor berechting. Met de aarde en hemel vergaan, zal de universele grootheid van de troon onbetwistbaar Gods macht en heerlijkheid laten zien aan allen die daar staan, zodat iedere jota aan twijfel en ongeloof voor altijd volkomen uitgebannen zal zijn.

Nu, met verwijzing naar de plaats van het gericht, heeft ons verdraaide idee dat alle bestraffing in een "hel" zal zijn, ons weggeleid van wat de Schrift onthult over dit oordeel van de Grote Witte Troon. Daar lezen we:

"En ik nam de doden waar, de groten en de kleinen, staande voor de troon. En rollen werden geopend. En een ander rolletje werd geopend, dat is van het leven, en de doden werden geoordeeld naar het geschrevene in de

rollen, naar hun werken."
(Openb. 20:12;SW)

Dit Schriftdeel laat zien dat het oordeel zal plaatsvinden voor de troon, in aanwezigheid van Hem Die nooit onrechtvaardig of wraakzuchtig zal zijn, of zal straffen alleen maar om leedvermaak te hebben over het lijden en de ellende van Zijn schepselen.

De betrokkenen bij dit gericht

We hebben nu een gedachte voor ons om te bestuderen, verwant aan dit oordeel, die zeker roept om ons nauwkeurige onderscheidingsvermogen, opdat we er zeker van mogen zijn hen niet in te brengen die welke God niet heeft bevolen daar te zijn, of weg te laten die Hij in Zijn wijsheid geacht heeft om er wel te zijn. Sommigen zien het als heel de mensheid, goed en slecht, rechtvaardig en onrechtvaardig, gelovig en ongelovig. Maar, zoals we al in hoofdstuk XVI hebben geleerd, de Schrift kent geen plaats voor één algemene opstanding en gericht. In tegendeel, er zijn vele gerichten opgetekend, waarvan de Grote Witte Troon de laatste is. Daarom is het van het grootste belang onderscheid te maken tussen de verschillende gerichten.

In de eerste plaats dienen we onderscheid te maken tussen levendmaking en opstanding. Lezers van [Unsearchable Riches Magazine](#) zijn gezegend geworden met broeder Knochs uiteenzettingen over dit onderwerp. In het januarinummer van 1927, stelt zijn artikel "Raise, Rouse and Vivify" duidelijk ons de leer van Gods woord over het onderwerp voor ogen. In de Schrift heeft "raise" [opwekken] te maken met het lichaam, "rouse" [opstaan] met de ziel en "vivify" (levendmaken) met de geest, in verband met hun terugkeer uit de ontbinding van de dood. Levendmaking heeft altijd een speciale verwijzing naar de terugkeer van de geest uit de dood, leven gevend voorbij het bereik van de dood door het overdragen van onvergankelijkheid of onsterfelijkheid. Aan de andere kant hebben "opwekken" of "opstanding" een bijzondere verwijzing naar het lichaam, maar uiteraard niet zonder de ziel en de geest. Maar het belangrijke onderscheid waar we hier aan willen herinneren is dat er "opstandingen" uit de dood kunnen zijn, en ook al zijn geweest, zonder dat er levendmaking voorbij de macht van de dood aan te pas kwam. Neem, bijvoorbeeld, de zoon van de weduwe van Nain, Lazarus, en anderen tijdens de bedieningen van onze Heer en de apostelen, die teruggebracht werden naar het leven, maar niet levendgemaakt, en, natuurlijk, opnieuw stierven. In contrast hiermee is Christus de Eerstgeborene van de "levendmaking," "Die alleen onsterfelijkheid heeft"(1 Tim. 6:16). Met dit in gedachten bestuderen we de bijgaande kaart. Daar zien we beeldend de drie "levendmakingen" uitgebeeld en de drie "opstandingen" van de Schrift. Van de "levendmakingen" is Christus de "Eersteling" (1 Kor. 15:23), daarna "zij die van Christus zijn bij Zijn komst" (1 Kor. 15:23,24), daarna de voleinding (1 Kor. 15:24).

Van de "opstandingen" omvat de eerste groep alle heiligen die samen de "ecclesia die het lichaam van Christus" vormen, geroepen en verzegeld met de heilige geest van belofte door het evangelie waarvan Paulus de uitdeler werd, vanaf zijn afscheiding in Handelingen dertien tot de komst van de Heer voor hun

bijeenroeping met Hem bij de ontmoeting in de lucht. Allen in deze opstanding zullen, uiteraard, "levend gemaakt" worden en leven buiten de macht van de dood bezitten. De volgende groep "opgestanen" zal allen omvatten die genieters van het lotdeel van rechtvaardigheid worden die in overeenstemming zijn met geloof, van Adam tot de "eerste" of "eerdere" opstanding van Openbaring 20:6, het begin van de millenniaalse heerschappij markerend. Allen in deze "opstanding" zullen "levend gemaakt" worden, want ons wordt nadrukkelijk verteld dat zij die deel hebben aan deze opstanding, "Over dezen heeft de tweede dood geen gezag"(Openb. 20:6;SW). Zij zullen leven bezitten dat buiten het bereik van de dood is. Voor de derde groep "opgestanen" geldt: "De rest van de doden leven niet, totdat de duizend jaren voltooid zullen zijn"(Openb. 20:5;SW). Het wordt gecontrasteerd met de "eerste" of "eerdere" opstanding, bij het begin van de duizendjarige heerschappij. Het houdt geen "levendmaking" in, en allen die naar voren komen in deze grote berechting, zullen onderschikt worden aan het gezag van de tweede dood. Het omvat de mensheid in het algemeen, groot en klein, van Kaïn tot aan de Grote Witte Troon, waarvan de grote meerderheid buiten enige geschreven onthulling waren, verbonden, beloften, en keuzen van God die gemaakt werden voorbereidend aan het grote geheim van Zijn wil - het beheer van het complement van de eras (Efe. 1.10), de laatste aion.

De basis van het gericht

De Schrift onthult dat alle berechting bij de Grote Witte Troon voortgang zal hebben in overeenstemming met hun daden. De rechtvaardige Rechter zal, uiteraard, de mentale en lichamelijke uitrusting van een ieder in overweging nemen, de gelegenheid die geleverd werd door de omstandigheden die hen omringden, en de aion en de bedeling waarin zij leefden. Sommigen zullen beoordeeld worden voor de oneerbiedigheid en het onrecht dat tegen hun kennis van God in begaan werd, door Zijn onzichtbare eigenschappen die vanaf de schepping van de wereld beschreven werden, begrijpelijk door wat Hij bereikt heeft, net als Zijn onwaarneembare kracht en goddelijkheid, zodat zij geen verdediging hebben (Rom. 1:18-23). Anderen zullen beoordeeld worden door de zichtbare manifestaties van Christus, de bediening van boodschappers, de Wet, de vleeswording, de heilige geest, het evangelie van de genade van God, de verzoening, de komende verontwaardiging, en de heerschappij van Messias ben David.

"En ik nam de doden waar, de groten en de kleinen, staande voor de troon. En rollen werden geopend. En een ander rolletje werd geopend, dat is van het leven, en de doden werden geoordeeld naar het geschrevene in de rollen, naar hun werken. En de zee geeft de doden die in haar zijn en de dood en het ongeziene geven de doden die in hen zijn en zij werden ieder geoordeeld naar hun werken."
(Openb. 20:12,13;SW)

In Romeinen hebben we de basis van dit gericht zo duidelijk afgebakend dat niemand zal verdwalen als we er geen vereisten in lezen waarvan de rechtvaardige Rechter niet spreekt. Er staat geschreven:

"Maar in overeenstemming met je hardheid en onbekeerlijk hart vergaar je voor jezelf verontwaardiging in de dag van de verontwaardiging en onthulling van het rechtvaardige oordeel van God, Die iedereen zal vergelden, in overeenstemming met zijn daden"
(Rom. 2:5,6;SW)

Dit Schriftdeel, overdacht in z'n context, zo herhalen we, spreekt over de mensheid in het algemeen, waarvan de grote meerderheid buiten enige geschreven onthulling is. God zal een ieder betalen naar de persoonlijke en sociale daden van boosaardigheid onder elkaar, net als naar hun oneerbiedige beledigingen tegen Hem. Het oordeel zal in overeenstemming zijn met de kennis die zij over God bezaten gedurende de tijd en de omstandigheden waarin zij leefden, of zij nu hun instinct volgden van hun geweten voor goede daden, of zichzelf overgaven aan de corrupte en lustvolle praktijken van de wereld. Te midden van de grote modderpoel van menselijk verderf, overgegeven aan een onbekwaam denken om te doen wat niet passend is, hebben we de nadrukkelijke verklaringen van de Schrift dat er een paar waren die geïnspireerd waren door betere motieven, die niet deelnamen aan de grote catalogus van zonde en kwaad, die in dit gericht erkenning zullen ontvangen voor hun goede daden. Laten we het verslag over de Nineviëten opmerken, die zich bekeerden bij de verkondiging van Jona, in tegenstelling tot de "boze generatie" in de dag van onze Heer, die geen gehoor gaven aan Zijn verkondiging. Christus zei van hen:

"Mannen, Nineviëten, zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht en zij zullen het veroordelen, want zij bekeerden zich op de verkondiging door Jona, en zie, meer dan Jona is hier"
(Luk. 11:32;SW)

En dan is er het verslag van de koningin van het zuiden, die een karavaan kamelen uitrustte en mogelijk duizend mijlen reisde om de wijsheid van Salomo te leren kennen, en onze Heer zei van haar:

"De koningin van het zuiden zal opgewekt worden in het oordeel met dit geslacht en zal hen veroordelen, want zij kwam uit de einden van de Aarde om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo man van vrede is hier"
(Luk. 11:31;SW)

Deze Schriftdelen spreken zonder twijfel over de erkenning die toegewezen zal worden in de dag van het gericht aan hen die, uit het instinct van hun harten, de werking van de wet in hun goede daden hebben laten zien. Over hen schreef Paulus:

"Want wanneer de natiën, die geen wet hebben, van nature de dingen van de wet doen, dezen, die geen wet hebben, zijn een wet voor zichzelf, die de werking van de wet laten zien, geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigend, en hun redeneren onder elkaar, hen beschuldigend of verdedigend, in de dag waarin God het verborgene van de mensen zal oordelen, naar mijn evangelie, door Jezus Christus."
(Rom. 2:14-16;SW)

Dit verzekert iedereen van een rechtvaardige berechting in overeenstemming met zijn daden.

Het gevolg van het gericht

Het gevolg zal een gericht en veroordeling zijn die in overeenstemming zijn met hun daden. En zwaar oordeel zal uitgedeeld worden aan allen die met genoeg deelgenomen hebben in de daden van kwaad en onrecht, zoals staat geschreven:

"Maar voor hen die van partijschappen zijn en koppigen, zeker voor wat betreft de waarheid, en overtuigd van onrecht, verontwaardiging en woede, verdrukking en benauwdheid op iedere mensenziel die het kwaad voortbrengt, zowel eerst voor de Jood en voor de Griek,"
(Rom. 2:8,9;SW)

"En de zee geeft de doden die in haar zijn en de dood en het ongeziene geven de doden die in hen zijn en zij werden ieder geoordeeld naar hun werken."
(Openb. 20:13;SW)

Het is hier dat alle oneerbiedigheid en onrecht van mensen een rechtvaardige beoordeling zal krijgen, en alle kromme dingen zullen recht gemaakt worden. Nadat het recht z'n volle gang heeft gehad aan allen die buiten het gebied van geloof zijn, zal de tweede dood gezag over hen krijgen (Openb. 2.11; 20:6).

"En de dood en het ongeziene werden in het meer van het vuur geworpen; dit is de tweede dood: het meer van het vuur. En indien iemand niet werd gevonden geschreven zijnde in de rol van het leven, werd hij in het meer van het vuur geworpen"
(Openb. 20:14,15;SW)

"Doch voor vreesachtigen en ongelovigen en gruwelbedrijvers en moordenaars en ontuchtigen en tovenaars en afgodendienaars en al de leugenaars, hun deel is in het meer, het brandende met vuur en zwavel, dat de tweede dood is"
(Openb. 21:8;SW)

De poel des vuurs, zoals getoond in ons volgende hoofdstuk, is niet een plaats van bewust lijden voor de mensheid, maar is de tweede dood. Noch is het enig deel van het oordeel van de Grote Witte Troon. De berechtende tuchting van de oneerbiedigen en boosdoeners zal uitgevoerd worden door de rechtvaardige rechter, voor de troon.

Hoofdstuk 19 - Dood en hel

Het Christendom is zo grondig geïndoctrineerd geraakt met de heidense ideeën over dood en hel, dat het praktisch onmogelijk is de heiligen zover te krijgen dat ze het onderwerp overdenken zoals het echt in de Schrift staat. Ze worden gewaarschuwd om met achterdocht alles te beschouwen en alle leer over het onderwerp te verwerpen die ook maar iets anders is dan wat hen is geleerd. In feite komt denken over de eerbiedwaardige leerstellingen van de kerk over dit onderwerp als zijnde fout, bij hen over als godslastering. Ik herinner mij mijn eigen ervaring. Omdat ik van mijn kindertijd af was onderwezen met de bekende ideeën over dood en hel, was het een geweldige schok toen ik in Gods woord een

gewetensvolle studie deed naar het onderwerp en vond dat wat daarin onthuld was geworden radicaal anders was. Maandenlang mediteerde ik, studeerde ik en herbestudeerde ik de Schrift met als doel het vinden van steun voor mijn oude ideeën; maar hoe nauwkeuriger ik studeerde, des te meer bewijs ik vond dat ik van de waarheid was afgeleid. Uit mijn persoonlijke ervaringen wordt deze studie gepresenteerd met een oprecht doel, biddend dat het door de Heer gebruikt kan worden om allen die het met een helder verstaan van het onderwerp lezen te zegenen naar Zijn heilig woord.

Andere meningen

Het onderwerp van de dood presenteert een raadsel, een mysterie, een ondoordringbare duisternis, waarop de ontelbare meningen en filosofieën van de mensen niet geslaagd zijn een enkel verlichtende straal licht te werpen. De wetenschapper, met al zijn instrumenten voor het met een verbazingwekkende precisie onderzoeken en oogsten van feiten van de natuur, heeft op het gebied van de dood niets te bieden. De filosoof neemt theorieën over evolutionaire veranderingen en ontwikkelingen die in de natuur opgemerkt zijn, en stelt, vanuit zijn gevoelens en natuurlijke instincten, een filosofie van vooruitgang naar perfectie van bestaan samen, en verklaart uit deze vage veronderstellingen dat er geen dood is. Anderen maken de dood tot slechts een veranderde toestand - de deur naar een grotere, vollere uitdrukking van leven. De spiritisten leveren hun bewijs voor een toekomstig bestaan na de dood door hun on-Schriftuurlijke claim dat ze communiceren met de geesten van de doden.

Er is een eindeloze variëteit aan oplossingen voor het probleem dat uit het heidendom voortkomt, maar daarin is geen bevredigende hoop te vinden. Chaos en rusteloosheid heersen, niet zekerheid en vrede.

Dan komt het Christendom, dat, meer dan alle anderen, verenigd zou moeten zijn in het aan de wereld geven van de bevredigende verklaring. Maar we vinden het weggeleid van de Schrift die ze zeggen te leren, verdeeld in fracties, samen met de orthodoxe meerderheid Satans leugen nasprekend: "Jullie zullen zeker niet sterven," lerend dat alle mensen een onlosmakelijke onsterfelijkheid bezitten, en dat wanneer de dood komt, hun zielen vereeuwigd zullen zijn in een eindeloos bestaan, de goeden in een paradijs van gelukzaligheid, en de kwaden in een hel van ellende en kwelling.

Met de wereld zo vol met babbelende stemmen, zo'n enorme variëteit aan elkaar tegensprekende meningen voortbrengend, vindt de waarheidszoeker zichzelf verwonderd terug, en niet verlicht. Wat moet er gedaan worden? Het zou de grootste dwaasheid zijn om met onze niet geholpen redeneringen te proberen vast te stellen of de verschillende theorieën waar of vals zijn. Daarom is het voor iedere serieuze denker vanzelfsprekend dat, tenzij er een ultieme, gezaghebbende standaard is waarop we een beroep mogen doen voor de oplossing van dit probleem, het meer dan zinloos zal zijn onze studie voort te zetten. En nogmaals, het is voor allen duidelijk dat het onderwerp niet geregeld kan worden door een beroep te doen op het geloof van enig mens, gemeenschap, denominatie, of bevel

van kerkenraden. Onze enige hoop ligt in het voorzetten van de studie met de enige gezaghebbende - de heilige Schrift - door God gegeven als oplossing.

De heilige Schrift

Alle Schrift is door God geïnspireerd en is weldadig voor onderwijs, voor overtuiging, voor correctie, voor tuchtiging in rechtvaardigheid, dat de mens van God toegerust kan worden, passend voor iedere goede daad (2 Tim. 3:16,17).

Door dit zonder voorwaarden te geloven, worden we verzekerd dat God een volledige onthulling heeft gedaan over dit onderwerp, en daarom noemen we niemand meester of leraar, maar zullen we voorbij gaan aan de orakels van het heidendom, het lege babbelen van de filosofie, de verleiding door menselijke traditie, en eerbiedig en nauwkeurig onze studie voortzetten in overeenstemming met dit hof van beroep.

De leer van de onsterfelijkheid

Door een kijkje te nemen in de Christelijke literatuur en gezangen, en het voortdurende gebruik van termen als "onsterfelijke ziel," "nooit stervende ziel," "vertrokken ziel," "eindeloos wee," "eeuwigdurende kwelling," opmerkend, krijgt iemand die op dit onderwerp nooit de Schrift heeft bestudeerd, de gedachte dat die vol staat met dit soort uitdrukkingen. Maar wat een schok krijgt men als men te weten komt dat zulke leer in de Schrift geen enkele plaats heeft. Neem bijvoorbeeld het woord "onsterfelijk." Het is in de King James Bijbel maar één maal te vinden en daar wordt het toegepast op God. Het woord us aphtartoo in het Grieks, en zou met "onvergankelijk" vertaald moeten worden. De tekst zou moeten lezen:

"De koning nu van de aionen, de onvergankelijke, onzichtbare, enige God, zij eer en heerlijkheid in de aionen van de aionen. Amen."
(1 Tim. 1:17;SW)

Omdat het woord "onsterfelijk," of beter "onvergankelijk," hier als een van Zijn kenmerken wordt toegepast op God, is het een afschuwelijke verwaandheid het toe te passen op de mensheid. In de Schrift wordt over de mens nooit gesproken als zijnde onsterfelijk. Ook wordt van de ziel of van de geest van de mens in Gods woord nooit gezegd dat die onsterfelijk is. Het woord ziel naspeurend in de King James vertaling, zien we dat het 488 maal voorkomt - 430 maal in het zogeheten Oude Testament, en 58 maal in het Nieuwe - maar in geen enkel geval wordt het ooit in verband gebracht met onsterfelijkheid of doodloosheid. In tegendeel, de Schrift spreekt over de "ziel" als verflauwend, stervend, uitblazend, in handen van het graf, begraven in het graf, vernietigd, met negen teksten sprekend van dode zielen!

Het is een feit dat de Schrift nooit spreekt van een mens, of enig deel van een mens, als onsterfelijk. In tegendeel, waar in het universum leven getoond wordt, van welke soort dan ook, daar is God er altijd de bron van. Paulus benadrukte deze waarheid aan de Atheense filosofen toen hij zei: "Hij is niet ver van ieder van ons.

Want in Hem leven wij en bewegen wij en bestaan wij, zoals ook sommige van jullie poëten verklaard hebben: "Want ook wij zijn van dat ras." (Hand. 17:27,28;SW). Daarom is leven, het zijn of bestaan, in absolute zin, een kenmerk van God, en alle schepselen zijn van Hem afhankelijk voor het leven dat ze hebben.

Ons denken is zo volledig gevuld geraakt met de gedachte aan onsterfelijkheid, dat wij er afkerig van zijn te denken dat het niet een grote plaats heeft in de Schrift. Maar ondanks alles dat ons is geleerd, moeten we het feit onder ogen zien dat het woord onsterfelijkheid in onze gewone Bijbel maar vijf maal wordt gebruikt - Rom.2:7; 1 Kor. 15:53,54; 1 Tim.6:16; 2 Tim.1:10. Drie van deze plaatsen hebben het Griekse athanasia, wat doodloosheid betekent of onsterfelijkheid (1 Kor. 15:53,54; 1 Tim. 6:16), terwijl de andere twee het Griekse aptharsia hebben, wat met onvergankelijkheid weergegeven zou moeten worden (Rom. 2:7; 2 Tim. 1:10). Een verwijzing is bovendien afdoende om de vraag te beantwoorden voor allen die de Schrift als beslissend aanvaarden. Het is 1 Tim. 6:13-16, waar staat:

"tot de komst van onze Heer, Jezus Christus, Die de blijde en enige Potentaat op Zijn tijd zal tonen: de Koning van de koningen, en de Heer van de heren, de enige Die onsterfelijkheid heeft, wonend in een ontoegankelijk licht, Die niet één van de mensen waarnam* of in staat is waar te nemen*. Hem zij aionische eer en macht! Amen!"
(1 Tim. 6:14-16;SW)

De enige Die onsterfelijkheid heeft, spreekt van Christus. Hij werd opgewekt vanuit de doden, Eersteling van hen die rusten, werd opgericht, levend gemaakt, en alleen Hij heeft onsterfelijkheid, met de heerlijkheid van doodloosheid stralend van Hem met een intensiteit die buiten de mogelijkheid van menselijke waarneming valt. Dit zou de vraag moeten beantwoorden over onsterfelijkheid. Christus alleen, als de grote Eersteling van hen die rusten, heeft onsterfelijkheid.

Waar en hoe is deze leer van de "onsterfelijkheid van de ziel," "doodloze ziel," "nooit-stervende ziel" tot stand gekomen? Het werd geïntroduceerd bij het prille begin van onthulling. In de hof zei JAHWEH God: "Indien jij eet van deze boom, zal jij zeker sterven." Maar in antwoord hierop zei Satan: "Je zal zeker niet sterven!" En de mens werd de onnozele hals door Satans leugen te geloven en niet Gods waarheid. Moge onze God verlossing brengen uit deze fout!

Paulus zegt:

"Daarom dit: net zoals door één mens de zonde de wereld is binnen gekomen, en door de zonde de dood, zo ging de dood door in alle mensen, waarop allen zondigden"
(Rom. 5:12;SW)

Dit Schriftgedeelte onthult dat JAHWEHs bevel uit de hof nog steeds overeind staat, ondanks Satans leugen en de misleiding van de mens. Twee Timotheüs een vers tien toont dat Christus door Zijn komst bekend werd gemaakt om de dood af te schaffen en door het evangelie licht te laten schijnen op leven en onvergankelijkheid. Al wat wordt aangetoond is dat de mens sterfelijk is,

onderschikt aan de dood, en alleen onsterfelijkheid of onvergankelijkheid zal ontvangen door Christus.

De schepping van de mens

Om een duidelijk begrip te krijgen van de Schriftuurlijke betekenis van "dood," moeten we terug gaan naar de prille schepping van de mens en iedere handeling en elk element overwegen dat bij de operatie te pas kwam waardoor de mens een "levende ziel" werd. God zei: "Laat ons mensen maken." In het scheppingstoneel dat volgt neemt God de aarde van de grond en vormt er een man uit, perfect en compleet in al z'n delen, maar zonder leven. Het hart is er, maar het klopt niet; het bloed is er, maar het vloeit niet; de hersenen zijn er, maar ze denken niet: hij heeft ogen, maar ziet niets; oren, maar hoort niets. Er is geen gevoel, geen verbeelding, geweten, geheugen, rede of aanhankelijkheid, gewoon een levenloos lichaam.

Maar als God de levensadem ademt in de neus van dit levenloze lichaam, lezen we: "en de mens werd een levende ziel." Dat wil zeggen: hij kon zien, ruiken, horen, proeven en voelen. Hij was een waarnemend, verstandelijk wezen - een levende ziel. En mogen we het feit benadrukken dat de "ziel" niet in de mens geademd werd, maar het gevolg was van de eenwording van levensadem, de geest, met het lichaam. Met andere woorden, volgens de Schrift is er geen bestaan van de ziel zonder de eenheid van de levensadem met het lichaam. De levensadem moet met het lichaam verenigd worden voordat er een ziel, of gevoel, kan zijn.

Wat is "dood"?

Na kort de volgorde van de schepping van de mens gevolgd te hebben, kunnen we nu voordeel verkrijgen door een eerbiedige overdenking van de Schriftuurlijke uitleg van zijn ontbinding in de dood. In de Schrift wordt ons verteld dat bij de dood "de geest terugkeert naar de Elohim, Die hem gaf" (Pred. 12:7;SW), de "terugkeer in de grond vanwaar jij genomen werd" (Gen. 3:19;SW), en de ziel terugkeert naar het ongeziene [sheol of hades] (Psalm 9:17; Hand. 2:27,31). Job zegt: "ik weet dat U mij doet terugkeren naar de dood" (Job 30:23;SW). Daarom is de dood een complete ontbinding en terugkeer naar de oorspronkelijke staat waarin de elementen bestonden vóór hun eenwording om de mens een levende ziel te maken. Paulus' begrip over dit onderwerp was met dit alles in overeenstemming, want wanneer hij spreekt over zijn eigen dood, zegt hij: "het tijdstip van mijn °ontbinding is aanstaande" (2 Tim. 4:6;SW).

Deze terugkeer naar de dood, de toestand van complete uiteenvalling en onbewustheid, wordt in de Schrift vergeleken met een slaap, waaruit allen opgewekt zullen worden bij de "opstanding."

"Kijk! Antwoord mij, JAHWEH, mijn Elohim. Verlicht mijn ogen, anders zal ik de dood slapen."
(Psalm 13:3;SW)

"Want in de dood is er geen herinnering aan U. Wie zal in het ongeziene U loven?"

(Psalm 6:5;SW)

"Zijn geest zal uit gaan, hij keert terug naar zijn grond. In die dag vergaan zijn weerspiegelingen."

(Psalm 146:4;SW)

"Want de levenden weten dat zij zullen sterven, maar de doden weten niets, en zij hebben geen verdere beloning, want de herinnering aan hen is vergeten."

(Pred. 9:5;SW)

"En velen van die slapen in het stof van de grond zullen wakker worden, deze tot aionische levens en deze tot een verwijt voor aionische weezin."

(Dan. 12:2;SW)

"Verwondert je hierover niet, want het uur komt waarin allen in de graven Zijn stem zullen horen. En die het goede doen zullen uitgaan in een opstanding van leven, maar die de slechte dingen begaan in een opstanding ten oordeel."

(Joh. 5:28,29;SW)

"Maar nu: Christus werd opgewekt uit doden, als Eersteling van de ontslapenen ... Maar ieder in de eigen klasse: Eersteling is Christus, daarna die van de Christus zijn bij Zijn aanwezigheid"

(1 Kor. 15:20,23;SW)

"Want indien wij geloven dat Jezus stierf en opstond, zo ook zal God die rustend zijn, door Jezus, samen met Hem meevoeren ... want de Heer Zelf zal afdalen van de hemel, met een bevelsroep, met de stem van de aartsengel en met de trompet van God, en de doden in Christus zullen eerst opstaan."

(1 Thess. 4:14,16;SW)

De zaak van de dood van onze Heer bevestigt al deze Schriftdelen tot op de letter. Hij beval Zijn geest aan de Vader en "blies de adem uit" (Luk. 23:46), Petrus spreekt over Zijn ziel in Hades, het Ongeziene (Hand. 2:27,31), en Zijn lichaam was in Jozefs nieuwe graftombe, maar zag toch geen verderf, want er was geprofeteerd dat het niet bekend zou zijn met verval (Hand. 2:27,31). Op dit speciale punt verschilde de dood van de Heer met die van anderen. Uitgezonderd dit was er een complete ontbinding en onbewustheid, dat Hij door Zijn eigen woorden bevestigde, nadat de Vader Hem opwekte uit de doden, zeggend:

"en Ik werd dood, en neem waar: Ik ben levend voor de aionen van de aionen, en Ik heb de sleutels van de dood en van het ongeziene"

(Openb. 1:18;SW)

"Dit nu zegt de Eerste en de Laatste, die dood werd en leeft"

(Openb. 2:8;SW)

Volgens de Schrift gaat noch een mens als geheel, noch enig deel van hem, in de dood een nieuwe of onbekende toestand binnen, maar alles keert terug naar de toestand van waaruit het voortkwam toen leven werd toebedeeld. Alleen door deze

feiten te erkennen en er aan vast te houden in onze studie, kunnen we hopen het ware belang van de opstanding te zien die Christus en Paulus in hun onderwijs zo krachtig benadrukten.

De feiten in gedachten houdend die we in onze studie verkregen, zullen we nu het tweede deel van ons onderwerp op gelijke wijze overdenken, waardoor we in staat gesteld zullen worden de termen te verstaan en op prijs te stellen in overeenstemming met hun gebruik in goddelijke onthulling.

Hel

Hebreeuws

SHEOL - komt 65 maal voor in de King James vertaling. Vertaald met: **GRAF** - 31 maal. Gen.37:35; 42:38; 44:29,31; 1 Sam.2:6; 1 Kon. 2:6,9; Job 7:9; 14:13; 17:13; 21:13; 24:19; Psa. 6:5; 30:3; 31:17; 49:14,14,15; 88:3; 89:48; 141:7; Spreuk. 1:12; 30:16; Pred.9:10; Hoog. 8:6; Jes.14:11; 38:10,18; Eze.31:15; Hosea 13:14,14.

HEL - 31 maal. Deut.32:22; 2 Sam.22:6; Job 11:8; 26:6; Psa.9:17; 16:10; 18:5; 55:15; 86:13; 116:3; 139:8; Pred. 5:5; 7:27; 9:18; 15:11,24; 23:14; 27:20; Jes.5:14; 14:9, 15; 28:15,18; 57:9; Eze.31:16,17; 32:21,27; Amos 9:2; Jona 2:2; Hab.2:5. **DE AFGROND** 3 maal. Num.16:30,33; Job 17:16.

Grieks.

HADES - komt 11 maal voor in de King James vertaling. Vertaald met: **HEL** - 10 maal: Matt.11:23; 16:18; Luk. 10:15; 16:23; Hand. 2:27,31; Openb.1:18; 6:8; 20:13,14. **GRAF** - 1 maal: 1 Kor. 15:55 (niet in het Grieks).

GEHENNA - komt 12 maal voor in de King James vertaling. Vertaald met: **HEL** - 12 maal: Matt.5:22,29,30; 10:28; 18:9; 23:15,33; Marc. 9:43,45,47; Luk. 12:5; Jakobus 3:6.

TARTARUS - komt 1 maal voor. Vertaald met: **HEL** - 1 maal: 2 Petrus 2:4.

THE LAKE OF FIRE - komt 5 maal voor in de King James vertaling. Voor het wilde beest, valse profeet en Satan, het is een aionische kwelling (Openb. 19:20; 20:10). Voor de oneerbiedige mensheid - zij die niet geschreven staan in het boek des levens, het is de tweede dood: Openb. 20:14,15; 21:8.

Het is verbazingwekkend de verschillende ideeën op te merken die in de Engelse taal zijn verbonden met het woord hel. Het is een smerig, verachtelijk, stinkend, lasterlijk, vervloekend smaadwoord geworden, verbonden aan vrijwel iedere platte uitdrukking die maar denkbaar is. Maar wij houden ons in deze studie bezig met het woord in z'n originele betekenis, en er zal geen tijd verspild worden met de gebruiken waarin het verdorven is. Het is van Saksische oorsprong, en afgeleid van het werkwoord helan, en werd gespeld als hele, helle, hell, heile en helan. In z'n oorspronkelijke staat had het woord een zeer milde en schadeloze betekenis. Het betekende gewoon bedekken, verbergen. Het woord in z'n primitieve vorm is nog

steeds behouden, in het bijzonder in de westerse graafschappen van Engeland, en betekent zoiets als verborgen, bedekt, het graf. Iets "hele" betekent het bedekken. Dr. Clarke zegt dat dakpannen of leien op een dak leggen in Cornwall tot op vandaag "heling" wordt genoemd; en in Lancashire worden de kaften van een boek zo genoemd. Zonder twijfel gebruikten de vertalers van onze Engelse Bijbel het woord hell in de betekenis van een bedekte of ongeziene plaats, het graf, of misschien de toestand van de dood.

Maar vandaag is het vrijwel algemene geloof van de verschillende afdelingen van het Christendom dat er nu ergens iets bestaat - een enorme oven of meer van vuur, brandend van zwavel, dat zij met genoeg "hel" menen te mogen noemen, het met hoofdletters spellend, het **vet** afdrukkend! In deze plaats, zo gelooft men, worden alle zielen van de boosaardigen, bij hun dood gescheiden van hun lichamen, geworpen voor kwelling, waar de brandende worstelingen van de vlammen nooit, nee nooit zullen ophouden of geblust worden, waarvan de pijnen zo intens zijn dat de gruwelen van een oven er een paradijs bij schijnen.

Ik herinner me dat mij als kind werd verteld (en we horen het soms ook vandaag nog), dat de vuren van de hel "zeven maal heter zijn dan de heetste vuren die op aarde gebouwd konden worden!" Dit is, uiteraard, het gevolg van een onwetende verwarring er van met het verslag van Nebukadnessar, die, in zijn woede, opdracht gaf de vurige oven veel heter te stoken dat die gewoonlijk gestookt werd, waarin de drie Hebreërs Shadrach, Mesach en Abednego levend geworpen werden vanwege hun weigering het gouden beeld te aanbidden naar zijn bevel. Het heeft in het geheel niets te doen met het onderwerp van de hel, en hoe sneller we onze gedachten vrijmaken van zulke misleidende fouten, des te eerder zullen we in staat gesteld worden de waarheid over dit onderwerp te ontvangen.

Stuitende geloven die vroeger geleerd werden

Gelovend dat het behulpzaam zal zijn om kort op te merken tot hoe ver mensen in het verleden zijn gegaan om het geloof van de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel hoog te houden, verbonden met het heidense geloof in een hel, zullen we nu een paar citaten geven voordat we gaan bezien wat de Schrift echt leert. Deze citaten zijn genomen uit belijdenissen en preken van zulke beruchte predikanten als Jonathan Edwards, Isaac Ambrose, Samuel Hopkins, John Whittaker, Spurgeon, Ebenezer Erskine en anderen:

"Van deze boosaardige mensen die vele jaren geleden zijn gestorven, gingen hun zielen naar de hel ... Zij die in vroeger tijden naar de hel gingen, zijn sinds die tijd in de hel bewaard, al die tijd lijdend onder kwellingen; ... Zij worden daar bewaard voor geen andere reden."

"De verdoemden zullen als stenen in een steenoven opgestapeld liggen, en zo gebonden zijn dat ze geen arm of been kunnen bewegen, zelfs geen ooglid; en terwijl ze zo gefixeerd zijn, zal de Almachtige voor altijd de vuren van de hel door hen heen blazen."

"Kijk alleen naar de arme stakker in de vlammen. Zie hoe zijn tong tussen zijn beblaaide lippen hangt! Hoe het zijn verhemelte van zijn mond ontvelt en verbrand, als ware het een vuurstorm! Zie hem schreeuwen om een

druppel water! Ik zal het toneeltje niet verder uitbeelden. ... Wanneer de verdoemden de brandende ijzers van hun kwellingen laten rinkelen, zullen zij zeggen: "Voor altijd!"

"De lichamen van de verdoemden zullen met vuur gezouten worden, zo gehard wordend en voorbereid om des te heftig te branden, en toch nooit te verteren."

"Denk nu, o zondaar, wat zal uw beloning zijn wanneer u uw Rechter zal ontmoeten? ... De dronkaard zal genoeg van zijn bekers hebben, wanneer gloeiend heet lood door zijn keel gegoten zal worden, en zijn adem vuurvlammen aantrekt in plaats van lucht ... De boosaardigen zullen als stenen bij elkaar gevoegd worden in een vurige oven. ... Wat een geschreeuw, gehuil, geroep, zullen de hemel, de aarde en de hel vullen!"

"De rook van hun kwelling zal voor altijd opstijgen voor de ogen van de gezegenden en dienen als een zeer helder glas dat altijd voor hun ogen is om hen een blijvende, heldere en zeer aangrijpende blik te geven ... Dit vertoon van het goddelijke karakter en heerlijkheid zal ten gunste zijn van de verlostten, en zeer amuserend zijn, en het hoogste genot geven aan hen die God liefhebben en hun blijdschap verhogen tot onuitsprekelijke hoogten ... Zou deze eeuwige straf en dit vuur geblust worden, dan zou dat in grote mate het licht van de hemel dempen en een eind maken aan een groot deel van de blijdschap en heerlijkheid van de gezegenden."

Denk er aan, beste lezer, dat deze citaten slechts de wilde, misleidde, godslasterlijke dweperijen zijn van mensen die verstrikt zijn geraakt in de mazen van hun eigen net van speculaties. Ik ben er zeker van dat het een opluchting zal zijn om terug te keren naar de gezegende waarheid van de heilige Schrift, en te zitten aan de voeten van de Ene Die sprak zoals geen mens sprak, en de waarheid te leren over dit onderwerp.

Laten we, na de oorspronkelijke betekenis van het woord hel geleerd te hebben, opmerken dat het woord gebruikt is geworden om vier verschillende woorden in de Schrift te vertalen - één Hebreeuws en drie Grieks - sheol, hades, Gehenna en Tartarus. We zullen ze nu elk bestuderen.

Sheol

Het woord sheol komt vijf en zestig maal voor in de Hebreeuwse Schrift, en werd in het Engels een en dertig maal weergegeven met "graf," een en dertig maal met "hel," en drie maal met "de put." Nu zal een vergelijkende studie van de voorkomende plaatsen in de King James vertaling allen in staat stellen dat het gebruik, ongeacht de weergave er van, betrekking heeft tot de doodstoestand, waarin alle menselijke activiteiten ophouden - het ongeziene of onwaarneembare.

In de Griekse Schrift, of Nieuwe Testament, vinden we hades door de heilige geest gebruikt om de gedachte van sheol in het Hebreeuws over te brengen. Hebreeuws, zoals we ons bewust zijn, had geen menselijk gebruik om het te verdraaien voordat ingesloten werd in de Schrift. Alle kennis van het Hebreeuws start met de Schrift. Die is de bron van die taal, en er is geen eerdere lectuur die er achter zit. Daarom

stelt het gebruik van Hebreeuwse woorden hun betekenis vast, buiten alle twijfel of twist. Maar wanneer we het Griekse woord hades bestuderen, worden we geconfronteerd met het feit dat het bij de Grieken al eeuwen in gebruik was, en, als gevolg daarvan, in harmonie was met hun mythologische tradities. Het was de belichaming geworden van Satans leugen - "jullie zullen zeker niet sterven". Voor de Grieken was hades de wereld van duisternis, de geestenwereld of tussenstaat, zoals het tegenwoordig door de spiritisten wordt gebruikt, wat is doorgedrongen tot de orthodoxe theologie van het Christendom.

Maar de voor ons liggende vraag is: Verwacht de heilige geest van ons dat we deze verdraaiing volgen, of de waarheid in al z'n zuiverheid? Een overweging van het bewijs dat de heilige geest voor ons neerlegt zou de vraag moeten beantwoorden voor iedere waarheidszoeker. Neem de bekende passage uit Handelingen 2:27,31, waarin hades door de heilige geest wordt gebruikt om de betekenis van sheol in de Hebreeuwse Schrift te belichamen. Met andere woorden, toen God dit woord hades ademde als een synoniem voor Zijn eigen woord sheol in het Hebreeuws, zuiverde Hij dat het woord van al z'n heidense gedachten, en gaf het voor eens en altijd de betekenis waarin wij, die de liefde voor de waarheid ontvangen, het dienen te verstaan.

We kunnen ook voordeel verkrijgen door een studie van de letterlijke betekenis van het Griekse woord hades, buiten alle traditie om, door de elementen waarmee het is gebouwd. Het bestaat uit het element a, wat een voorzetsel is, gelijk aan ons "on" of "niet," en "idein," wat waarnemen betekent. Deze verenigd geven ons de onwankelbare betekenis van het woord in al z'n zuiverheid, "het ongeziene." Deze definitie is in strikte overeenstemming met het goddelijk gebruik van de woorden, zowel sheol als hades, in de Schrift.

Om deze feiten nog krachtiger te bevestigen, moeten we het origineel overdenken, de samenstelling, de uiting en de ontbinding van de mens bij zijn terugkeer in de dood, zoals verbonden met sheol en hades, en letten op de overeenkomst.

OORSPRONG	SAMENSTELLING	UITING	ONTBINDING
grond	mens	lichaam	grond
God	adem	geest	God
Ongeziene	adem lichaam	en ziel of gevoel	Ongeziene

Het lichaam keert terug naar de grond; de geest, de bron van leven, keert terug naar God, en de ziel of het gevoel, keert terug naar het Ongeziene - sheol of hades. Een punt dat ons zeer in deze studie zal helpen is het feite dat de "ziel" alleen verbonden is met sheol of hades. De geest is nooit verbonden met of sheol of hades. Het lichaam wordt nooit in verband gebracht met sheol en hades, behalve in de buitengewone gevallen van de zonen van Korach, Dathan en Abiram, die levend in sheol verdwenen, en Jona die zijn sheol vond in de grote vis. In tegenstelling hiermee wordt beslist over die ziel gesproken als zijne in sheol in tenminste zes passages (Psa.16:10; 30:3; 49:15; 86:13; 89:48; Spreuk. 23:14), en in hades in twee gevallen (Hand. 2:27,31). Ter bevestiging van dit bewijs is er het feit

dat, in iedere context, de gedachte altijd betrekking heeft op het gevoel (wat overeenkomt met de ziel), wanneer de verwijzing is naar de mensheid.

Een zeer praktische analogische vergelijking kan getrokken worden uit elektrisch licht. Elektriciteit kan vergeleken worden met geest, het levensprincipe, de lamp zelf met het lichaam en het licht met de ziel. Indien we de stroom afsluiten, gaat het licht naar het "ongeziene." De lamp blijft. Zo is het ook met de mens. Wanneer de levensdraad bij de dood wordt afgebroken, verdwijnt de mens van tussen de levenden. De geest, de zetel van leven, keert terug naar God Die hem gaf; het lichaam keert terug naar de grond, en de ziel - alle gevoel en bewustzijn - keert terug naar het ongeziene, sheol/hades. Schriftuurlijk ondergaat heel de mensheid, zowel heiligen als zondaren, deze ontbinding en keert terug naar de dood, de staat waarin zij verblijven tot de opstanding.

Gehenna

Ons volgend woord in de Griekse Schrift in de studie over de hel is Gehenna. Het komt twaalf maal voor en werd in alle gevallen met hel vertaald. Het is duidelijk niet een Grieks woord, want het komt bij geen enkele klassieke schrijver voor. Het schijnt een Griekse vorm van spelling te zijn van een Hebreeuws woord dat "Het ravijn van Hinnom" betekent. Er is niets Grieks aan, behalve de letters. Onze vertalers hadden niet meer gezag om Gehenna met hel te vertalen dan zij gehad zouden hebben om Sodom of Gomorrah met hel te vertalen. In buitenlandse vertalingen wordt het zelden met hel vertaald.

Oorspronkelijk was het ravijn van de zonen van Hinnom een heerlijke vallei aan de zuidwestelijke zijde van Jeruzalem, beplant met bomen en verfraaid met fonteinen die hun water ontvingen uit de Kedron stroom. Later richtten de koningen van Juda, voor de afgodendienst, er een bronzen beeld op, van Moloch, dat het gezicht van een kalf had, en een lichaam van een man in zittende positie, met uitgestrekte armen. Hier offerden de Joden, die gewoon waren duiven, rammes, kalveren en stieren te offeren, hun eigen kinderen. De vallei wordt ook Tofet genoemd, wat een verfoeiing betekent, een gruwel, van tof - overgeven met walging. Anderen leiden het af van tof, wat een trommel betekent, omdat de uitvoerders van deze vreselijke offer op trommels sloegen, zodat het geschreeuw van de kinderen, die verbrand werden in de armen van het beeld, niet gehoord konden worden.

Later was de vrome koning Josia er de oorzaak van dat de plaats vervuild werd en een plaats van ontheiliging werd. Het werd een verbrandingsoven voor al het vuil en afval van de stad, samen met de karkassen van beesten en de onbegraven lichamen van criminelen die geëxecuteerd waren. Voortdurende branden waren nodig om deze te verteren, anders zou verrotting de lucht besmetten. Daar voedden de wormen of maden altijd op de delen van de vergane lichamen die niet door het vuur waren verteerd, wat de oorsprong van de uitdrukking "waar hun worm niet sterft en hun vuur niet geblust wordt" is.

Verder onderscheidt de vallei zich door twee opmerkelijke gebeurtenissen. Het leger van Sennacherib, bestaande uit 185.000 mannen, werd daar in één nacht gedood, en hun lichamen werden met vuur verteerd. Ook de Babyloniërs maakten

een grote slachting onder de afgoden dienende Joden in de vallei, en hun karkassen, meer dan begraven konden worden, werden tot prooi voor de roofdieren van de lucht en het veld.

Door dit alles werd de vallei een plaats van walging en gruwel. Het is met deze betekenis dat Christus het verbond met de overtreders van JAHWEHs wet in de toekomstige dag van het millennialle Koninkrijk. Zoals we al eerder hebben aangetoond in onze studie van de millennialle heerschappij, zal de minste verbreking van de wet, onmiddellijk berecht worden, en zij die de dood verdienen zullen geëxecuteerd worden en heel het lichaam zal in het Gehennavuur geworpen worden (Matt. 5:22,29,30; Jes. 66:24). Vandaar het belang van Christus' uitspraak:

"Wees niet bang voor hen die het lichaam doden, doch niet in staat zijn de ziel te doden! Vrees veeleer Die in staat is én ziel én lichaam te vernietigen in Gehenna"
(Matt. 10:28;SW)

Met het Koninkrijk van de hemelen op komst, in de dagen van onze Heer en in de toekomst, gedurende de tijd van de vreselijke verdrukking, zullen velen van de zonen van Israel gedood worden "vanwege het getuigenis van Jezus en vanwege het woord van God." Maar bij de oprichting van het Koninkrijk zullen zij opstaan tot priesterlijke soevereiniteit en hun zielen verzadigen met de weldaad van goede dingen die voor die era zijn beloofd. Maar onder de heerschappij van de Messias zullen overtreders van de wet niet alleen geëxecuteerd worden, maar de ziel (de zetel van de gevoelens waarmee zij de volheid genoten van de zegeningen van het Koninkrijk) en het lichaam zullen in Gehenna vernietigd worden. Zo'n oordeel geeft hen geen verder recht op de zegeningen van het Koninkrijk, en de Joden, aan wie deze leringen van Christus werden gericht, begrepen de waarheid die het inhield en de schaamte en de gruwel die het deel zou zijn van hen die onder het vervloekte oordeel komen.

De conventionele gedachte van een hel zou nooit opgekomen mogen zijn in verband met de passages waar Gehenna wordt gebruikt. Dit wel doen is een monsterlijke perversie van de gedachte die door de oorspronkelijke term wordt uitgedrukt.

Tartarus

Het woord Tartarus komt maar één maal voor in de Griekse Schrift en is door onze vertalers met hel vertaald geworden. Laten we een bestudeerde overweging geven aan een concordante weergave van het vers:

"Want indien God niet de zondigende boodschappers spaart, maar hen in de duistere grotten van Tartarus werpt, hen overgeeft om vastgehouden te worden voor oordeel"
(2 Pet. 2:4;SW)

En van dezelfde boodschappers spreekt Judas duidelijk:

"En ook boodschappers, die niet de eigen soevereiniteit hielden, maar de eigen woonplaats verlieten, heeft Hij in onwaarneembare banden gehouden, onder duisterheid, voor het oordelen van de grote dag,"
(Judas 6)

Laten we nu waarnemen dat deze passages spreken van boodschappers, of engelen, en niet van mensen; en dat zij niet verwijzen naar een uiteindelijke staat, maar naar een plaats waar zij bewaard worden in onmerkbare banden, onder duisternis, voor het oordeel van de grote dag. Er is niet de zwakste aanduiding van enige kwelling in Tartarus, maar het is een gewone kerker waar zondigende boodschappers vastgehouden worden voor een kastijdend oordeel voor de Grote Witte Troon. Er is niet de zwakste veronderstelling in de tekst of context van de Schrift dat Tartarus het vreselijke begrip meedraagt dat hel in gedachten brengt in het denken van mensen in het algemeen, en er is niet de minste rechtvaardiging om het zo te vertalen. Het is gewoon een opdringen van ideeën in Gods woord die Hij daar nooit bedoelde, en daarvoor zal verantwoording afgelegd moeten worden door hen die, het beter wetend, voortgaan deze fout te verspreiden onder de heiligen. Moge God allen die dit lezen redden van het nog verder verspreiden van deze verdraaiing, en hen inspireren om te helpen het uit te wissen door de positieve leer van het woord in z'n zuiverheid te benadrukken.

Het meer van vuur

De zinsnede "het meer van vuur" komt vijf maal voor in de rol van de Openbaring, en in slechts twee daarvan wordt gezegd dat het een bewuste kwelling is. Daarom, met dit onderscheid benadrukt door de heilige geest, zal het wijsheid voor ons zijn om dit onderwerp vanuit dit standpunt te bestuderen.

"En het wilde beest wordt gearresteerd en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen doet, waarmee hij hen misleidt die het teken van het wilde beest krijgen en het beeld van hem aanbidden. De twee werden levend geworpen in het meer van het vuur, het brandende met zwavel."
(Openb. 19:20;SW)

"En de duivel, die hen misleidt, werd geworpen in het meer van het vuur en zwavel, waar ook het wilde beest en de valse profeet zijn. En zij zullen dag en nacht beproefd worden, voor de duur van de aionen van de aionen"
(Openb. 20:10;SW)

In deze Schriftdelen vinden we drie individuen - Satan, het Wilde Beest en de Valse Profeet - die nooit voor de Grote Witte Troon zullen komen. Zij zijn de enigen waarvan gezegd wordt dat ze voor de aionen van de aionen gekweld worden in het meer van vuur. Het Beest en de Profeet zijn bovenmenselijk, gunstelingen van Satan - want hij geeft hen al hun kracht en gezag. Het Wilde Beest is dood geweest en tot leven herroepen (Openb. 13:3). De Valse Profeet wordt macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het Wilde Beest (Openb. 13:11-15). Dit is bewijs dat zij een levenskracht genieten die aan andere stervelingen onbekend is, en dit wordt zeker gesteld door het zich wetteloos overgeven aan Satan. Deze bovenmenselijke, wonderlijke levenskracht, waardoor zij in staat worden gesteld de bewonderende aanbidding van de mensheid te bevelen, wordt de oorzaak van

de zwaarste en langste bestraffing in de Schrift. Zij worden gearresteerd en levend in het vurige meer geworpen, en bestaan in de kwelling daarvan voor de aionen van de aionen, dat wil zeggen, tot de voleinding, wanneer de dood wordt afgeschaft.

Maar het is het toppunt van dwaasheid er op te staan en te leren, zoals over het algemeen wordt gedaan, dat dit het aandeel of de doem van alle ongelovigen zal zijn, zelfs voor kinderen, en de heiden, waarvan het leven en weldadigheid van sommigen de heiligen beschaamd doen staan. Allen zullen geoordeeld worden en het hunne betalen naar het rechtvaardige oordeel van God, zoals we in ons vorige hoofdstuk over dit onderwerp hebben laten zien. Maar hier leren we, door een onderscheidende studie van de Schrift, de doem van hen die niet in de rol van leven geschreven gevonden worden. Hierover staat geschreven:

"En de dood en het ongeziene werden in het meer van het vuur geworpen; dit is de tweede dood: het meer van het vuur. En indien iemand niet werd gevonden geschreven zijnde in de rol van het leven, werd hij in het meer van het vuur geworpen"
(Openb. 20:14,15;SW)

"Doch voor vreesachtigen en ongelovigen en gruwelbedrijvers en moordenaars en ontuchtigen en tovenaars en afgodendienaars en al de leugenaars, hun deel is in het meer, het brandende met vuur en zwavel, dat de tweede dood is."
(Openb. 21:8;SW)

Deze Schriftdelen vertellen ons dat, nadat de groten en de kleinen geoordeeld zijn voor de Grote Witte Troon en ontvangen wat hen toekomt, zij die niet geschreven staan in de rol van het leven geworpen worden in het meer van vuur - wat de tweede dood is. Nu is het voor ons niet nodig onszelf hier te beschuldigen over de leerstelling van "eeuwige kwelling" voor de boosaardige mensheid, wanneer de Schrift luid en duidelijk zegt dat zij teruggezonden worden naar de dood. Noch is het voor ons wijsheid of eerbiedigheid om een uitleg te zoeken voor het meer van vuur in de commentaren en filosofieën van mensen, wanneer God Zelf ons Zijn eigen uitleg heeft gegeven. Het is de tweede dood en daarom kan het niet meer zijn dan een herhaling van de eerste, en omdat de eerste dood simpelweg een complete ontbinding en terugkeer naar de staat van onbewustheid is, zo zal ook de tweede dood dat zijn. Er wordt nooit in de Schrift van gezegd dat het een straf is. Zo'n leer is voortgekomen uit een misleide vurigheid van leraren ten behoeve van het on-Schriftuurlijke, heidense idee van de "onsterfelijkheid van de ziel," verbonden met een verdraaide leer van eeuwige straf in een hell waarvan het woord van God in z'n zuiverheid niets weet. God zegt dat het de tweede dood is. Dit zou beslissend moeten zijn voor alle waarheidliefhebbers.

Samenvatting

Door deze onderscheidende studie van Gods woord met betrekking tot de dood en de hel, vinden we dat de dood een terugkeer is; de geest keert terug naar God Die hem gaf, het lichaam keert terug naar de grond, en de ziel keert terug naar het ongeziene. In de dood is een mens in een toestand van complete ontbinding en onbewustheid - de doden weten in het geheel niets. Heel de mensheid, zowel

heiligen als zondaren, worden zo teruggezonden naar de dood, wanneer God de adem van het leven van hen terugneemt. Zij blijven in deze staat tot ze de stem horen van Hem Die hen terug tot leven zal roepen bij de opstanding.

In de Griekse Schrift betekent hades het ongeziene, of onwaarneembare, en in het Hebreeuws gebruikt de heilige geest sheol als het gelijke woord voor hades. Alleen de ziel, of het gevoel, is met hades verbonden; de geest is dat nooit.

Gehenna spreekt van het ravijn van Hinnom, aan de zuidzijde van Jeruzalem, waar het afval en de lichamen van dode dieren werd verbrand. Criminelen, geëxecuteerd voor het overtreden van de wet, werden in de vuren van Gehenna geworpen. De delen van de lichamen die niet door de vuren werden verteerd, werden verpest door wormen of maden, die een gruwel werden voor alle vlees. Het zal weer terug ingevoerd worden in de millenniaalse heerschappij, volgens de leer van Christus en Jesaja.

Tartarus is de tijdelijke kerker of gevangenis van zondigende boodschappers, gereserveerd voor een kastijdend oordeel voor het Grote Witte Troon oordeel.

Het meer van vuur is een aionische kwelling voor het Wilde Beest, de Valse Profeet en Satan, en de tweede dood is voor oneerbiedige mensen, zij die niet gevonden worden in het boek des levens.

De Schrift leert geen bewuste tussenstaat tussen dood en opstanding. Noch leert ze dat er op dit moment een plaats is waar de boosaardige doden worden gekweld. Bovendien: de passages die verwijzen naar een toekomstig oordeel geven positieve uitspraken dat in het rechtvaardig gericht van God allen uitbetaald zullen worden, of geoordeeld, in overeenstemming met hun werken. In geen enkel geval wordt er in de Schrift ook maar gehint op nooit eindigende bestraffing of eeuwige kwelling. Het heidense idee van een hel had nooit toegestaan mogen worden om de bladen van de heilige Schrift te verontreinigen. Er is in heel de oorspronkelijke Schrift - Hebreeuws of Grieks - geen enkel woord dat de betekenis van een hel in zich meedraagt volgens de ideeën zoals die onderwezen en geloofd worden in het Christendom van vandaag. Zulke leringen zijn aan de Bijbel opgedrongen door heidense dogmas en foutieve vertalingen, en daarop steunt de orthodoxie om de fout verder te propageren. En het ergste van alles is dat, door deze leer, zij het karakter van de God van liefde uitgewist hebben.

Hoofdstuk 20 - De nieuwe hemelen en aarde

"... de eerdere dingen gingen weg...
Zie, Ik maak alles nieuw!"
(Openb. 21:4,5;SW)

Dit Schriftgedeelte spreekt van het voorbij gaan van de orde van dingen die behoren tot de oude schepping en het inluiden van de nieuwe. De dag van de Heer sluit af met de grote ramp waaruit de nieuwe schepping voortkomt - de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde - de dag van God. Johannes zegt:

"En ik nam een nieuwe hemel en een nieuwe Aarde waar, want de eerdere hemel en de eerdere Aarde gingen weg en de zee is niet langer"
(Openb. 21.1;SW)

Petrus geeft ons een meer complete beschrijving van hoe de nieuwe schepping tot stand gebracht zal worden:

"Maar de hemelen nu en de Aarde, door hetzelfde woord weggelegd met vuur, worden behouden in de dag van oordeel en van vernietiging van de oneerbiedige mensen.[de Grote Witte Troon]

...

De dag van de Heer nu zal komen als een dief, waarin de hemelen met een dreunend geluid voorbij zullen gaan, en de elementen zullen ontbonden worden door verbranding, en de Aarde en de werken in haar zullen gevonden worden. Als dan zo dit alles ontbonden wordt, bij welk soort mensen moeten jullie dan behoren in heilig gedrag en vroomheid, en ijverig hopen op de dag van God, tijdens welke de hemelen, in brand staande, ontbonden zullen worden en de elementen ontleed worden door verbranding? Maar wij hopen, naar Zijn belofte, op nieuwe hemelen en een nieuwe Aarde, waarin rechtvaardigheid woont."

(2 Pet. 3:7, 10-13)

De drie dagen van de Schrift

Het zal goed voor ons zijn ten eerste de drie grote dagen van de Schrift te (h)erkennen en hun relatie met Gods aionische bedelingen. Vanaf de uitzetting van Adam uit [de hof van] Eden tot aan de "komst," of aanwezigheid van de Heer, is de dag van de mensheid(1 Kor. 4:3). Tijdens deze periode is aan de mens gezag en suprematie gegeven, en is hem toegestaan zijn eigen wegen te gaan om zijn onvermogen te bewijzen. De aanwezigheid van de Heer markeert het begin van de Dag van de Heer (Openb. 1:10), die afsluit met het voorbij gaan van de hemelen met een dreunend geluid, de elementen ontbonden door verbranding en de aarde en de werken er in ontdekt, gevolgd door de nieuwe schepping en de Dag van God (2 Pet. 3:12). In de Dag van de Heer zal JAHWEH alleen verheerlijkt worden, terwijl in de Dag van God, God tabernakelt bij de mensheid; zij zullen Zijn volken zijn en Hij zal bij hen zijn. Zo hebben we een goddelijke rangschikking onthuld, beginnend met de vervreemding in Eden, waardoor de Godheid steeds dichterbij komt met elke verandering, totdat er verzoening is tussen schepsel en Schepper in de Dag van God, waarin rechtvaardigheid zal verblijven.

De nieuwe schepping

De grootse era van de nieuwe schepping - de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde - wordt, volgens het tijdelement in de Schrift, aangeduid met "de aion van de aion" (Hebr. 1:8), en "de aion van de aionen" (Efe. 3:21), en is de laatste van de grote aionen van tijd in Gods Aionische Doelstelling.

Wat de wereldleer betreft zijn het de derde van de hemelen en aardes die in de Schrift zijn onthuld. De eerste komt ons voor ogen in Genesis 1.1, maar verging bij de grote nederwerping, waarin "land werd chaos en leegstaand en er was duisternis over oppervlakten van afgrond"(Gen. 1.2;SW), de "er vanouds hemelen waren en land, staande uit het water en doorheen het water, door het woord van God, waardoor de toenmalige wereld, overstromd zijnde, door water werd vernietigd" (2 Petr. 3:5,6;SW)

Wij leven in de tweede hemelen en aardes, waarover Petrus zegt:

"Maar de hemelen nu en de Aarde, door hetzelfde woord weggelegd met vuur, worden behouden in de dag van oordeel en van vernietiging van de oneerbiedige mensen"
(2 Petrus 3:7;SW)

Wanneer de hemelen en aardes die er nu zijn vluchten van het aangezicht van Hem Die zit op de Grote Witte Troon (Openb. 20:11), zullen zij vergaan in de grote smeltkroes van de Goddelijke Alchemist en nieuw gemaakt worden, onverwoestbaar, onveranderlijk, permanent en blijvend - de derde en laatste van de hemelen en aardes in Gods aionische doelstelling.

De nieuwe aarde zal vele dingen gemeen hebben met de eerste, in het bijzonder omdat er in de eerste geen zee was. Water, in de vorm van zeeën, is alleen op de huidige aarde te vinden. Het veranderende karakter van de aarde waarop we leven is grotendeels te danken aan de aanwezigheid van water. Het doet de grootste rotsen uiteen vallen. In de vorm van gletsjers slijt het de bergen af. In beken, stromen en rivieren, wast het de grond naar de zee. Ongetwijfeld is dit alles een gelijkenis van het niet blijvende proces waardoor de mensheid moet gaan. Maar in de nieuwe schepping zal de nieuwe aarde tot een blijvende woonplaats voor het menselijk ras gemaakt worden.

Het paradijs van God

Het is verbazingwekkend hoe het woord paradijs verdorven is geworden door het wensdenken van de mens, meer heen en weer geschud door hun gevoelens dan door onthulling. Zelden is er een begrafenispreek uitgesproken waarin de overledene niet in het paradijs is geplaatst! Maar er moet opgemerkt worden dat er veel verwarring heerst over de plaats waar het zich bevindt. Sommigen maken het deel van hades, ergens in het hart van de aarde! Anderen zeggen dat het in de hemel is, terwijl anderen denken dat het de heilige stad is!

Het woord paradijs is Perzisch en betekent park of tuin gevuld met vruchtdragende planten. In de Septuagint wordt het gebruikt als er gesproken wordt over de hof van Eden. In de Griekse Schrift vinden we het maar drie maal gebruikt, waarvan er twee ongetwijfeld verwijzen naar het millennialle koninkrijk op de herstelde aarde (Luk. 23:43; Openb. 2:7), en één naar de nieuwe aarde van de derde hemel en aarde in de nieuwe schepping van de laatste aion (2 Kor. 12:4). Met de inspiratie onveranderlijk het woord toepassend op de aarde, zouden liefhebbers van

waarheid gedwongen moet zijn alle huidige ideeën af te wijzen die niet in harmonie zijn met het goddelijk gebruik.

Wanneer de eerdere dingen voorbij zijn gegaan en alle dingen nieuw zijn gemaakt, zal er voor hen van wie het lot te vinden is op de nieuwe aarde een zeer aangenaam vergezicht open gaan - het paradijs van God. Johannes schrijft dat hij een luide stem uit de troon hoorde zeggen:

"En ik hoor een luide stem vanuit de troon, zeggend: "Zie, de tabernakel van God is bij de mensen en Hij zal bij hen tabernakelen, en zij zullen Zijn volken zijn en Hij zal bij hen zijn en Hij zal hun °God zijn. En Hij zal iedere traan uitwissen uit hun ogen, en de dood zal niet langer zijn, noch treurnis, noch geschreeuw, noch ellende zal er langer zijn, want de eerdere dingen gingen weg"
(Openb. 21:3,4;SW)

De nieuwe stad, Jeruzalem

"En ik nam* de heilige stad waar, nieuw Jeruzalem, neerdalend uit de hemel van God, gereed gemaakt zoals een bruid versierd is voor haar man."
(Openb. 21:2;SW)

Het kan hier niet te krachtig benadrukt worden dat de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, niet de hemel is in welke zin van het woord dan ook, zoals gewoonlijk vandaag geleerd en geloofd wordt. Het is hemels wat het karakter betreft, maar is te vinden op de nieuwe aarde. Het komt naar beneden van God, *uit* de hemel, en daarom kan het niet de hemel zijn. En ook zal het niet de verblijfplaats van allen zijn. De meerderheid, oppervlakkig hun gevoelens volgend, hebben in de Schrift zulke ruwe ideeën over de hemel in de Schrift begrepen en gelezen, tot er maar betrekkelijk weinigen zijn die weten wat de Schrift werkelijk over het onderwerp zegt. Daarom zijn we in deze studie nauwgezet, en lezen we de beschrijving van de stad zoals de boodschapper die heeft gegeven, opmerkend voor wie ze is voorbereid:

"9 En een van de zeven boodschappers die de zeven schalen hebben die vol zijn met de zeven laatste slagen, kwam en hij sprak met mij, zeggend: "Kom hier! Ik zal jou de bruid tonen, de vrouw van het Lammetje."
10 En hij draagt mij weg, in geest, op een grote en hoge berg, en hij toont mij de heilige stad Jeruzalem, neerdalend uit de hemel van God,
11 hebbend de heerlijkheid van God. Haar lichtsterkte is als een zeer kostbare steen, als een kristalachtige jaspissteen,
12 hebbend een grote en hoge muur, hebbend twaalf poorten, en op de poorten twaalf boodschappers. En namen zijn ingegraveerd, welke de namen zijn van de twaalf stammen van de zonen van Israel. 13 Van het oosten: drie poorten en van het noorden: drie poorten en van het zuiden: drie poorten, en van het westen: drie poorten.
14 En de muur van de stad heeft twaalf funderingen en op hen de twaalf namen van de apostelen van het Lammetje.
15 En die met mij spreekt had een gouden meetlint, opdat hij de stad zou

meten en haar poorten en haar muur. 16 En de stad ligt vierkant, zowel haar lengte, als haar breedte. En hij meet de stad met het lint op: twaalfduizend stadia. Haar lengte en breedte en hoogte is gelijk.

17 En hij meet haar muur: honderd-vier-en-veertig ellen van menselijke maat, die van een boodschapper is.

18 En het bouwmateriaal van haar muur is jaspis en de stad is schoon goud, zoals glas schoon is.

19 De funderingen van de muur van de stad werden versierd met iedere kostbare steen. De eerste fundering met jaspis, de tweede met saffier, de derde met chalcedon, de vierde met smaragd,

20 de vijfde met sardonix, de zesde met sardius, de zevende met chrysoliet, de achtste met beryl, de negende met topaas, de tiende met chrysopraas, de elfde met hyacint, de twaalfde met amethyst.

21 En de twaalf poorten zijn twaalf parels. Ieder van de poorten respectievelijk was uit één parel. En het plein van de stad was van helder goud, zoals doorschijnend glas."

(openb. 21:9-21;SW)

Deze beschrijving van de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, is weergaloos groots. "Maar," zo zegt iemand, "je denkt toch niet dat dit letterlijk waar is? Toch?" Nee, in dit werk "denken" we niets! We geloven dat het letterlijk waar is, omdat we ondervonden hebben dat het eenvoudiger is God te geloven dan te proberen menselijke interpretaties te begrijpen. In deze hele omschrijving zijn de hemelen zijn letterlijk, is de aarde letterlijk, en is de zee letterlijk, waarom kan dan de stad niet ook letterlijk zijn? Het is waar, dit is de stad waar Abraham naar uitzag, waarvan God de Handwerksman en de Architect is (Hebr. 11:10). Het zal het aionische thuis zijn van het "geredde Israel," de "vrouw van het Lammetje."

Een overdenking van de afmetingen van de stad onthult waarom de huidige aarde opnieuw geschapen moet worden en de zee er niet meer zal zijn wanneer ze naar beneden komt. Ze is 12.000 stadia of 2206.4 kilometer in het vierkant. Begrijpen we de immense maat van een stad van zulke proporties? Ze zal 3.042.482 vierkante kilometer aan oppervlak hebben! Ze zal een gebied beslaan van meer dan de helft van de maat van de Verenigde Staten!

Vorm van de stad

Ons wordt verteld dat de lengte en breedte en hoogte gelijk zullen zijn. Dit houdt niet noodzakelijk in dat het een kubus zal zijn, want er is een geometrische figuur die gelijke afmetingen heeft, en dat is een piramide. In de milleniale aion zal de geliefde stad verhoogd zijn op de top van een grote berg, en het is zeer wel mogelijk dat de nieuwe stad piramidaal van vorm zal zijn, als een grote berg, wanneer ze haar plaats op de nieuwe aarde inneemt, in het bijzonder wanneer we de troon van God en het Lammetje en de verlichting van de stad overdenken.

"En de stad heeft de zon niet nodig, noch de maan, dat zij zouden schijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar en het Lammetje is haar lamp"
(Openb. 21:23;SW)

"En er zal niet langer nacht zijn en zij hebben geen lamplicht nodig en licht van de zon, want de Here God zal hen verlichten en zij zullen regeren voor de eonen van de eonen"
(Openb. 22:5;SW)

Het lijkt er op dat de troon van God en het Lammetje prominent geplaatst zullen zijn aan de top van deze grote piramidale stad, van waaruit de lichtgevende stralen van heerlijkheid de hele stad zullen bestralen, en daarom zal er geen noodzaak zijn voor zon-, maan- of lamplicht, en er zal geen nacht meer zijn. Dit verwijst duidelijk alleen naar de stad en omgeving, en niet naar de veraf gelegen gebieden op de nieuwe aarde, want er zal dag en nacht zijn waar het licht van de grote stad niet komt.

Het materiaal van de stad

"En het bouwmetaal van haar muur is jaspis en de stad is schoon goud, zoals glas schoon is"
(Openb. 21.18;SW)

"En het plein van de stad was van helder goud, zoals doorschijnend glas"
(Openb. 21:21;SW)

Als deze beschrijving verwijst naar de huizen van de inwoners, zal het inderdaad een stad zijn van alles overstijgende schoonheid en pracht. Denk aan leven in paleizen van doorschijnend goud, zoals doorschijnend glas, met de straten en pleinen van goud als doorschijnend glas, de stadsmuren versierd met allerlei kostbare stenen, en poorten van parels! Het is heerlijk hierover na te denken!

Het kan hier goed zijn een paar van de tegenwerpingen op te merken die gewoonlijk tegen het aanvaarden van de letterlijk beschrijving van deze stad worden ingebracht. Critici hebben de gedachte belachelijk gemaakt van een stad die gebouwd is in overeenstemming met de specificaties die de boodschapper heeft gegeven, en velen, die menen de Schrift te leren, staan er op dat dit slechts een woordbeeld is en niet een werkelijkheid. Maar chemie en metallurgie hebben in de afgelopen jaren veel bijgedragen aan het verklaren van de werkelijkheden van de hier gebruikte taal. Het is een aangetoond feit dat koolstof, van variërende graden van zuiverheid, lampzwart, houtskool, grafiet, maar ook diamant kan vormen. En men heeft geleerd dat goud, onderworpen aan intense hitte, blijvend doorzichtig gemaakt kan worden! Daarom is dit niet een denkbeeldig woordbeeld, zoals velen ons willen doen geloven, maar een goddelijke beschrijving van een heerlijke werkelijkheid, gereed gemaakt voor een voorbereid volk, en zal door de zonen van Israel op de nieuwe aarde genoten worden in de bedeling van het complement van de eras.

De tempel

"En een tempel nam ik in haar niet waar"
(Openb. 21:22;SW)

Duidt dit aan dat er geen aanbidding zal zijn in die tijd van de nieuwe schepping? Zeer zeker niet! Maar waarom zouden we een tempel hebben als Degene Die we aanbidden willen aanwezig zijn - de Here God Almachtig en het Lammetje?

Er zijn tijdens de aionen zes tempels geweest, "gemaakt door handen," waarin JAHWEH verbleef. De eerste was de "tabernakel in de wildernis"(Exo. 25:8). De tweede werd door Salomo opgericht (2 Sam, 7:13), en werd door Nebukadnessar verwoest (2 Kon. 25:9). De derde werd gebouwd door Ezra, op bevel van Cyrus (Ezra 6:3). Herodes' tempel was de vierde en stond er nog in de dagen van onze Heer. De vijfde wordt "de tempel van God" genoemd (2 Thess. 2:4), en zal opgericht worden voor de afsluiting van de huidige aion, en is de tempel die in Openbaring wordt opgemeten (Openb. 11:1), waarin, als de gruwel der verwoesting, waarvan door Daniël werd gesproken, de profeet zich zal zetelen en aanbidding of anders de dood zal opeisen(Dan. 9:27; Matt. 24:15). De zesde wordt door Ezechiël beschreven, die in het millennium zal worden gebouwd (Eze. 40-43), zoals we in hoofdstuk XVII hebben beschreven. En daar, op de nieuwe aarde, in de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, hebben we de zevende! Nee, geen zevende tempel, maar de ware Tempel, God Zelf, en het ware Offer, het Lammetje, waarvan alle eerdere tempels en offers slechts typen waren, leidend naar de werkelijkheden.

De rivier van levend water

"En hij toont mij een rivier van water van leven, glanzend als kristal, komend uit de troon van God en van het Lammetje."
(Openb. 22:1;SW)

Deze rivier van levend water kan teruggevoerd worden naar het wasvat van de tabernakel (Exo. 30:18), door de tien wasvaten en de gegoten zee van Salomos tempel (2 Kron. 4:2-6), en het water dat zal vloeien uit het millenniaal heiligdom (Eze. 47), naar de kristallen stroom die hier wordt beschreven. Deze heerlijke rivier wordt "het water van leven" genoemd, vanwege de leven gevende eigenschappen. Aardse stromen hebben hun bron gewoonlijk in de een of andere bergbron, maar deze rivier van levend water heeft z'n bron in de troon van God en het Lammetje. Ergens in die grote piramidale berg, in het midden van de stad, mogelijk op de top, zal de troon van God en het Lammetje staan, waaruit de rivier van levend water zal voortkomen, helder als kristal, neervloeiend in cascades van terras naar terras, een toneeltje van buitengewone schoonheid vormend dat alleen de Goddelijke Handwerker en Architect kon ontwerpen en bouwen.

De boom des levens

"In het midden van haar plein en aan deze en de andere kant van de rivier, staan bomen van leven, die twaalf vruchten geven, in overeenkomst met iedere maand haar vrucht gevend, en de bladeren van de boom zijn voor de

genezing van de natiën."
(Openb. 22:2;SW)

In het midden van het stadsplein en aan beide zijden van de rivier zullen bomen groeien. Deze bomen zijn niet alleen schaduwbomen, maar prachtige vruchtdragende bomen, en heten "de boom des levens"(letterlijk: xulon zoes - hout van-leven), twaalf maal vrucht gevend, iedere maand de juiste vrucht. Dit herinnert ons aan de belofte voor de overwinnaars uit de ecclesias uit de hoofdstukken twee en drie van Openbaring:

"Wie een oor heeft, laat hem horen wat de geest zegt tot de ecclesias: Aan de overwinnende. Ik zal hem te eten geven van de boom van het leven, die is in het paradijs van God."
(Openb. 2:7;SW)

Deze belofte schijnt een speciaal voorrecht met zich mee te dragen voor allen in Israel die tegen het Wilde Beest en de valse Profeet overwinnen tijdens de vreselijke tijd van verdrukking die zij geroepen zijn te doorstaan, voorafgaand aan het millennium. Op de vernieuwde aarde van de milleniale aion, zal Palestina als de hof van Eden gemaakt worden (Eze. 36:35), met JAHWEHs heiligdom in het midden van Zijn volk geplaatst, en levende wateren komen er uit voort met genezing voor alles waar de waterloop komt.

"En aan de waterloop, aan deze kant en aan de andere kant, zal iedere soort van voedselboom opschieten. Zijn blad zal niet vergaan en aan zijn vrucht zal geen einde zijn. Naar zijn maanden zal hij eerstelingen maken, want zijn wateren zijn die uit gaan van het heiligdom. En zijn vrucht wordt tot voedsel en zijn blad tot genezing."
(Eze. 47:12;SW)

Dit is het paradijs waarvan Christus sprak toen Hij antwoord gaf aan de misdadiger aan het kruis (Luk. 23:43), en waarin de overwinnaars het bijzondere voorrecht zullen toegewezen krijgen om te eten van de boom des levens tijdens de lange milleniale dag. De meerderheid van de zonen van Israel, net als de natiën, zullen niet van deze bijzondere zegen genieten. Maar in de laatste aion, die van de nieuwe schepping, zal dit het gezegende voorrecht zijn van heel Israel, die dan de burgers van het nieuwe Jeruzalem zullen zijn.

"In het midden van haar plein en aan deze en de andere kant van de rivier, staan bomen van leven, die twaalf vruchten geven, in overeenkomst met iedere maand haar vrucht gevend, en de bladeren van de boom zijn voor de genezing van de natiën"
(Openb. 22:2;SW)

Hier wordt ons een uitspraak gegeven die laat zien dat de "vloek" niet helemaal weg zal, in het bijzonder onder de natiën van die era, anders waren de bladeren van de boom nutteloos. Het voorrecht van toegang tot de boom, waarvan de bladeren tot genezing zijn, toegewezen aan die overwinnen tijdens het millennium, wordt nu duidelijk het voorrecht van de natiën op de nieuwe aarde.

Het woord "genezing" is letterlijk *therapeian*, WARM-VANAF. In plaats van heling, wat ziekte onderdrukt, schijnt het te spreken van het aanleveren van de nodige eigenschappen voor uniforme temperatuur en energie, nodig voor het bewaren van het menselijk lichaam in een toestand van vitale, krachtige gezondheid voor de eon. Er moet aan gedacht worden dat de natiën op de nieuwe aarde in hun vleselijke, zielse staat zullen zijn, en het zal hun gezegende voorrecht zijn om deel te hebben aan de bladeren van de boom des levens, voor het handhaven van perfecte gezondheid die past bij hun niveau van heerlijkheid in die era. Kennelijk zullen de natiën van de nieuwe aarde een lichamelijke zegen genieten die gelijk is aan die van het herboren Israel in het millennialle koninkrijk.

En nu mogen we zien dat in dit alles er niet de minste hint is aan "onsterfelijkheid." Toegang tot de boom des levens is geen onsterfelijkheid. Het doet een beroep op ons om na te denken over het verlies dat over gelovigen is gekomen door te falen het woord van waarheid recht te delen en onderscheid te maken tussen de verschillende, onthulde, heerlijkheden. Voor de meerderheid staat toegang tot de boom des levens gelijk aan onsterfelijkheid! Maar dit is een zeer ernstige vergissing, want er kan geen onsterfelijkheid bestaan zonder het leven van God. Alleen Christus heeft onsterfelijkheid (1Tim. 6:16). Het zal het deel worden van alle gelovigen die bij Zijn komst opgewekt zullen worden (1 Kor. 15:23). Maar het zal niet het bezit zijn van allen die hier op de nieuwe aarde zullen zijn tot de voleinding, wanneer de dood, de laatste vijand, zal zijn afgeschaft.

Hoewel er geen dood meer zal zijn op de nieuwe aarde, is dat niet omdat allen onsterfelijkheid hebben, maar vanwege de bewarende actie van de vruchten en bladeren van de boom des levens.

Kwaad en het meer van vuur

Kwaad, hoewel niet helemaal afwezig in die era, wordt op z'n minst afgescheiden naar het meer van vuur en zwavel, wat de tweede dood is.

"Doch voor vreesachtigen en ongelovigen en gruwelbedrijvers en moordenaars en ontuchtigen en tovenaars en afgodendienaars en al de leugenaars, hun deel is in het meer, het brandende met vuur en zwavel, dat de tweede dood is."

(Openb. 21:8;SW)

Dit zal niet op de nieuwe aarde zijn, maar op de een of andere goddelijk aangewezen plaats, weg van de nieuwe orde van dingen van de nieuwe schepping. Ook is het niet de "hel" waarover de orthodoxie zo vurig preekt en waarvan de Schrift niets zegt. Het heilig verslag zegt dat het de tweede dood is. En hoewel het een tirannieke vijand is, regerend over een enorme menigte van de mensheid, worden we er door Paulus van verzekerd dat dit niet eeuwig of altijd durend zal zijn. Het zal als de laatste vijand in Christus' volkomen heerlijke heerschappij afgeschaft worden, en die er aan onderschikt zijn zullen bevrijd worden in de volheid van leven in het koninkrijk van God, waaraan geen einde komt. Maar dit moet wachten op ons laatste hoofdstuk over "het doel van het universum."

De troon van God en het Lammetje

In de brief aan de Hebreeën hebben we een prachtige uitspraak van de Schrift, geciteerd uit Psalm 45,6 en 7, waar staat:

"maar tot de Zoon:

"Uw troon, o God, is in de aion van de aion,
en de staf van de rechtschapenheid is de staf van uw koninkrijk.
U hebt rechtvaardigheid lief en u haat wetteloosheid.
Door dit zalft U, God, Uw God met olijfolie van gejubel,
meer dan Uw gezellen! "
(Hebr. 1:8,9;SW)

Het is hier in de nieuwe schepping dat we dit Schriftdeel vervuld zien worden, wanneer de Zoon van Zijn liefde de troon gaat bezitten en heerst voor de aion van de aion, waarin rechtvaardigheid verblijft. Dit Schriftdeel bewijst overtuigend dat aion niet "eeuwig" betekent, anders zou er geen enkele voleinding kunnen zijn, wanneer de Zoon het koninkrijk overdraagt aan God de Vader (1 Kor. 15:25,28).

"En alle vervloeking zal niet langer zijn. En de troon van God en van het Lammetje zal in haar zijn. En Zijn slaven zullen hem goddelijk dienstbetoon geven."
(Openb. 22:3;SW)

Hier leren we dat er niets meer zal zijn dat voor God toegewijd is voor vernietiging, maar dat dit plan zo ver geperfectioneerd zal zijn en Zijn doel zo dichtbij verwerkelijking zal zijn, dat Zijn heerlijkheid vereist dat er geen enkele doem meer zal zijn. Hoewel er niemand meer zal zijn die verdoemd is als vat van verontwaardiging, maar allen gezegend zijn als vaten van mededogen, verzoend en met vreugde ontvangen in Zijn aanwezigheid, is toch de dag van absolute perfectie nog niet gekomen. Drie dingen staan er op dat het ultieme doel nog in de toekomst ligt: de bladeren van de boom des levens zijn voor de genezing van de natiën; er is heerschappij nodig; de tweede dood is nog steeds werkzaam. Hoewel het boek afsluit met een toneel van hemelse gelukzaligheid, staan we er op dat dit niet het einde is, en ook omvat het niet het universum als geheel in het bereik. Er is door gelovigen zwaar verlies geleden door de wijdverspreide fout van predikanten die naar dit deel van Gods woord gaan om de treurende te troosten over de bestemming van alle verlost. Er wordt hier met geen woord gerept over de nieuwe hemelen en de toedeling van alles overstijgende heerlijkheid voor de ecclesia die het lichaam van Christus is, te midden van de hemelingen. En laat me opnieuw het feit benadrukken dat de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, niet de hemel zelf is, want ons wordt nadrukkelijk verteld dat het naar beneden komt, van God, *uit* de hemel. Bovendien, als we gehoor willen geven aan wat staat geschreven, en niet volharden met het in de Schrift lezen van menselijke tradities, is de stad exclusief voor de zonen van Israel.

Ons is geleerd te zingen en praten over onze plaats in de heilige stad, maar het is een zeer misleidende vergissing, want er is zelfs geen hint in heel het boek van God, dat de natiën enig aandeel of lotdeel zullen hebben in het nieuwe Jeruzalem.

Het werd aan Abraham beloofd, en ons wordt specifiek verteld dat dit het aionisch huis zal zijn van de twaalf stammen van Israel. En als er van de natiën gesproken wordt in verband met de stad, zijn zij er altijd buiten, hun heerlijkheid en eer er binnen brengend.

"En de natiën zullen bij haar licht wandelen en de koningen van de Aarde dragen hun heerlijkheid in haar. En haar poorten zullen zeker niet gesloten zijn, want er zal daar geen dag of nacht zijn. En zij zullen de heerlijkheid en de eer van de natiën in haar dragen. En zeker zal er niets besmettends of die gruwel doet of de leugenaar in haar binnen gaan, maar die geschreven zijn in het rolletje van het leven van het Lammetje."
(Openb. 21:24-27;SW)

Laten we er nu, in de hoofdstukken 21 en 22 van de Openbaring van Jezus Christus, aan denken dat we voorbijgaande tonelen van dat heerlijke koninkrijk van de Zoon van Gods liefde op de nieuwe aarde aan het overdenken zijn, voorbij het millennium en het Grote Witte Troon oordeel. Niets is voltooid, aangegeven door de *tijdelijke* aard van Gods woonplaats, want ons wordt verteld dat God zal tabernakelen bij de mensheid (Openb. 21:3). Tabernakels betekenen *tijdelijke* verblijfplaatsen (Hebr. 11:9). Daarom zijn we gedwongen te zoeken naar het karakter van deze aion en de uitkomst van dit alles waar Johannes hier van spreekt, in de onthullingen die aan de apostel Paulus werden toevertrouwd. Hij was bevoorrecht niet alleen over de aionische tijden te schrijven, maar ook over de tijden vóór en na de aionen, en omvat heel het universum, waarvan de nieuwe aarde slechts een klein deel zal zijn! Over deze gezegende tijd schrijft Paulus aan de Efeziërs:

"aan ons het geheim bekend makend van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, dat Hij in Hem had voorgenomen, in de bediening van de volheid van de eras, om het al in de Christus samen te vatten, al dat is in de hemelen en dat op de Aarde"
(Efe. 1:9,10;SW)

Dit beschrijft de "bedeling van de volheid van de tijden," zoals onze gewone vertaling het vertaalt, wanneer alle dingen in het universum - in de hemelen en op de aarde - samengevat worden in de Christus, Die zal heersen tot het doel van de aionen compleet gemaakt is. Het koninkrijk van de hemelen, de millenniaale heerschappij, waarin Christus heerst als de Zoon van de mensheid, wordt nu het koninkrijk van God, waarin de Zoon de troon bestijgt in de aanvaarding van God, en heerst "voor de aion van de aion"(Hebr. 1:8).

Het millenniaale koninkrijk zal de era zijn van herstel, waarin Israel, als het koninklijke priesterschap, Gods zegening zal uitdelen aan alle families van de aarde, maar in de laatste aion zal het priesterschap verdwijnen en zullen de zonen van Israel heersen als koningen. Dan, met alle dingen in de hemelen en op de aarde samengevat in de Christus, zal de zoete verwezenlijking van de vrede die gemaakt werd in het bloed van het kruis gerealiseerd worden. In dit beheer van het complement van de eras zal het evangelie van de verzoening gebracht worden naar ieder schepsel van het universum, totdat iedere knie buigt, hemels, aards en

onderaards, en iedere tong Jezus Christus als Heer belijdt, tot heerlijkheid van God, de Vader (Filip. 2:9-11).

In de hemelse fase van het koninkrijk, zal de ecclesia die het lichaam van Christus is, bekend maken: "de veelkleurige wijsheid van God, naar het doel van de aionen dat Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer"(Efe. 3:10,11;SW), terwijl Israel, dan de vrouw van het Lammetje, in het aardse koninkrijk op de nieuwe aarde, de natiën onderwijzen in alle wegen en wijsheid van God. Dit geeft ons een blik op de toekomstige bediening van deze grote kanalen waardoor God heeft gekozen werkzaam te zijn, in de hemelen en op de aarde, totdat heel het universum aan Hem onderschikt zal zijn door Christus, door de vrede die gemaakt is in het bloed van Zijn kruis. Geen gedeeltelijke vervulling van dit grote doel zal het Goddelijk hart bevredigen. Er moet een complete verzoening van het universum zijn - alle dingen - en die verzoening, zo benadrukken we, zal komen door de krachtige potentie van het bloed van Zijn kruis, waardoor Hij uiteindelijk allen tot Zich zal trekken (Joh. 12:32). Alleen zo zal Gods hart tevreden gesteld worden. Alleen zo zal Zijn Zoon de beloning ontvangen die alleen kan compenseren voor Zijn grote offer. Alleen zo kunnen we ons verheugen in God en in het succes van Zijn grote onderneming, die nooit op toeval gebaseerd was. Alles was door Hem voorzien vanaf het prille begin.

En nu, mogen alle geroepenen die zijn en geloven in Christus Jezus, zich verheugen en jubelen in het gelukzalige vooruitzicht dat door de apostel Paulus naar voren gebracht wordt over die heerlijke era van de volheid van de tijden, waar staat geschreven:

"Hem nu, Die in staat is meer dan overvloedig te doen boven al wat wij vragen of begrijpen, naar de kracht, die in ons werkt, Hem zij de heerlijkheid in de ecclesia en in Christus Jezus in al de generaties van de aion van de aionen. Amen! "
(Efe. 3:20,21;SW)

Hoofdstuk 21 - Het doel van het universum

Het doel van het universum - wat een thema om over na te denken! En er zijn er zeker een paar die de tijd gehad hebben voor volwassen overdenking, maar niet over dit grootse onderwerp hebben nagedacht. En bij wie zijn vragen als deze niet opgekomen? Ben ik gewoon "gebeurd" of ben ik een deel van de verwezenlijking van

het een of andere grote ontwerp, een minuscule uitdrukking van een oneindige gedachte, atomair in afmetingen, maar goddelijk in grootse potentie? Indien er achter de fenomenen van schepping een Macht zit die niet uit onszelf is, heb ik dan een plaats in Zijn doelstelling? Ben ik besloten geworden in de brede veeg van Zijn uitgebreide plannen, of ben ik van net zoveel waarde voor Hem als het stof is op het wiel van een kar, of als het stofje in het pad van een zonnestraal? Dat is het probleem waar het het individu betreft; en het volle bewijs van het universele belang kan gevonden worden in de nimmer eindigende pogingen om die mysteries op te lossen die hun oplossing verbergen voor de ogen van de mensen.

"Wanneer we opstaan uit het probleem zoals het het individu betreft met het probleem in verband met het ras, verbaast de immensiteit van de vraag ons. Alleen al de gedachte aan een oceaan van zielen, golvend met een oneindige stroom over de vallen van de dood, maakt ons bewust hoe krachteloos wij zijn om een oplossing te vinden voor het enigma door alleen het proces van logica" (Citaat uit "All in all")

Nadenkend over de grote vraag, presenteert Sir Robert Anderson zo het probleem voor zichzelf in zijn *Human Destiny*:

"Volgens de meest zorgvuldige schatting overtreft de bevolking van de wereld één duizend en vier honderd miljoen. Noch geen derde van deze zijn zelfs maar in naam Christen; en van hoeveel van deze kleine minderheid zijn er van wie de levens bewijs geven dat zij naar de hemel aan het reizen zijn? En wat is de bestemming van de rest? Iedere schatting van hun aantal moet wel inaccuraat en denkbeeldig zijn; en accuraatheid, als die al te krijgen is, zou in de praktijk nutteloos zijn. Als een zaak van rekenkunde is het net zo gemakkelijk om met miljoenen om te gaan als met tientallen, wanneer we ons bewust worden dat iedere eenheid een menselijk wezen is, met een kleine wereld van vreugden en verdrietjes van zichzelf, en een ongelimiteerd vermogen voor blijdschap of ellende, wordt het denken totaal verlamd door de inspanning zich het probleem bewust te worden."

"En deze veertien honderd miljoen zijn maar een enkele golf van het grote getij van menselijk leven dat, generatie na generatie, breekt op de kust van de ongekende wereld. Welke toekomst wacht dan deze ongetelde myriaden van miljoenen van de mensheid? De meesten van ons zijn opgevoed in het geloof dat hun deel een bestaan in eindeloze, hopeloze kwelling zal zijn. Er zijn er zeker maar weinig die dit geloof tot aan middelbare leeftijd onbetwijfeld meegedragen hebben. Soms is het het enorme aantal van wiens lot er bij betrokken is dat ons verbijstert in scepticisme. Soms is het de herinnering aan nu overleden vrienden, die onboetvaardig geleefd hebben en gestorven zijn. Wanneer we denken aan een eeuwigheid waarin zij "dag en nacht voor altijd gekweld zullen worden," wordt ons denken droevig en raakt het hart ziek; en we vragen onszelf: "Is God niet oneindig in liefde? Is niet de grote Verzoening oneindig in waarde? Is het dan geloofwaardig dan zulk een toekomst het vervolg zal zijn op een kort en zwaar verleid leven van zonde? Is het geloofwaardig dat in alle eeuwigheid - de eeuwigheid waarin de triomf van het kruis compleet zal zijn en God Alles in allen zal zijn - er

nog steeds een onderwereld van kokende zonde en ellende en gruwelen zal zijn?"

Tot zover Sir Robert.

Maar dank gaat uit naar onze hemelse Vader voor het ons niet overlaten aan de hart ziekmakende onzekerheid van vragende theologen of de uitgewerkte speculaties van filosofen over dit grootse onderwerp. God heeft genadevol Zijn heerlijke doelstelling voor de aionen onthuld in Zijn gezegende woord, ons volle zekerheid gevend over heel Zijn wil met betrekking tot het doel van het universum. We citeren uit "All in all."

"Het tilt de sluier op tussen hedendaagse dingen en dingen die nog moeten komen, zonder het minste spoor van die verlegenheid die van nature opkomt uit de onzekerheid van denken. Het duwt het materialisme terzijde als niets anders dan de vreemde fantasie van ongeordende breinen en verharde harten, toont aan dat de mens meer is dan een product van blinde krachten met een oorsprong in het onbekende en een bestemming in chaos, en speurt in plaats daarvan z'n genesis terug naar de God van liefde die geen einde kent, een geduld dat nooit op raakt, en een wijsheid die in staat is ieder obstakel te overwinnen waarmee rebellerende willen zouden proberen Zijn doelstelling van genade te dwarsbomen. Het verklaart dat deze aarde niet een wervelend klontje materie is, afgescheiden van alle andere sferen van bestaan, maar veeleer dat het verleden en de toekomst er van intiem verbonden zijn met de geschiedenis en de bestemming van alle andere werelden, en dat in plaats van dat - als een strootje in een wervelwind - het plezier van gigantische krachten is, het geleid wordt op z'n voortgaande koers door de vinger van God naar een plaats van regering en heerschappij in de reconstructie van het universum. Ook moeten we ons niet indenken dat de plannen van de Schepper alleen de meerderheid van de mensen betreft, want de God van de nietige mus zal geen blijvend 'vuilnis' hebben bij de vervulling van Zijn wil... "

"Als een geloof niet ten volle harmonieert met het onderwijs van de Schrift en het onthulde karakter van God, of als het een van Gods kenmerken benadrukt zodat het over Zijn andere perfecties de overhand krijgt, dan moet het ergens niet waar zijn. Als er bij het lezen van een gedicht niet een perfecte balans onderhouden wordt tussen de verschillende zinnen, worden we ons bewust van de imperfectie er van of van het gebrek aan ritme dat het verraadt, en weten we dat metriek uit balans is geraakt, of door de aanwezigheid van een overbodig woord of de afwezigheid van een noodzakelijk woord. God is de grote Poëet van het universum, en Zijn wegen zijn niet anders dan de poëzie van Zijn kenmerken in hun activiteit. Wanneer wij, daarom, Zijn wegen proberen te vertalen in de termen van leerstellige uitspraken, en onze vertaling verraadt een gebrek aan houding en balans die behoort bij Zijn perfecties, dan zouden we moeten weten dat zo'n gebrek aan harmonie z'n bestaan ontleend aan het feit dat wij in onze uitspraken iets hebben ingelegd dat er niet in thuis hoort, of iets weggelaten hebben dat we er juist in hadden moeten aanbrengen."

"Bij het bestuderen van de menselijke bestemming vinden we, in plaats van deze symmetrie en balans in hen te vinden, het omgekeerde; en omdat deze doctrine niet op zich staat maar nauw verbonden is met zulke vitale onderwerpen als redding, verzoening en wederverzoening, enz., zijn we niet verbaasd te vinden dat gebrek aan overeenstemming zich heeft uitgestraald naar deze andere geloofsartikelen. En we mogen als gevolg daarvan verwachten dat helderheid van inzicht in een van deze doctrines een verhelderende invloed moet uitoefenen op onze inzichten met betrekking tot die andere onderwerpen.... "

"De drie grote theorieën over de menselijke bestemming kunnen zonder meer beschreven worden als drie grote overdrijvingen. De Augustijnse overdrijft de duur van de bestraffing. De Vernietigers overdrijven de aard van de straf. En de Universalist overdrijft bepaalde elementen van de aard van God. Al deze beelden illustreren voldoende waar we eerder naar verwezen als "foutvertalingen van de goddelijke perfecties in de termen van onze leerstellige uitspraken." Voor de uiteindelijke waarheid moeten we elders zoeken, bevredigd dat, wanneer gevonden, ze de waarheid die in alle gevonden wordt zal combineren, terwijl de fouten die aan elk vast zitten weggenomen worden...."

"We kunnen over het recht van de Schepper om te doen zoals Hij wil met hen die Hij scheidt zoveel praten en schrijven als we willen, maar we moeten niet vergeten dat de wil van God niet iets is dat begrepen kan worden buiten de aard van God om. "Toon mij Uw heerlijkheid" was Mozes vraag, en God onthulde die aan hem in de uitspraak over Zijn kracht en vrijheid om vergeving te brengen over zich vergissende schepselen. God is niet aan het experimenteren met menselijk leven. Hij is niet bezig met een avontuur ten koste van het schepsel. Hij gokt niet op een kansje of vertrouwt op een gelukkige draai van het rad van het wiel van leven om een mogelijke handvol van Zijn schepselen bij Zich terug te krijgen. Om één ziel te redden is Hij niet, door de een of andere afschuwelijke noodzaak, gedwongen er honderd te verdoemen. Wanneer Zijn doel met het menselijk leven is voltooid, zal er geen puin overblijven om de voltooide perfectie van Zijn werk te ontsieren. De cirkel van menselijke vrijheid is zelf omsloten door de grotere cirkel van goddelijke bevelen. "God kent al Zijn werken." De intrede van de zonde in het universum was geen ongeluk, noch verraste het God. God wist wat het zou doen toen Hij haar toestond binnen te komen; en wanneer de zonde uiteindelijk het toneel zal verlaten, zal ze dat op alle manieren compleet verslagen doen, zelfs niet een gedeeltelijk overwinnaar zijn over iets dat God voor Zichzelf tot stand bracht. Zonde zal niet blijven bestaan in het universum, of ze nu de zweep van eindeloze kwelling hanteert of de scepter vasthoudt van de eindeloze dood. De dood zelf zal sterven, en vernietiging zelf zal vernietigd worden. Omdat zo'n heerlijk einde de grootse climax zal zijn van de aionische tijden, is het nu ons voorrecht dit te laten zien vanuit de voorraadkamers van Gods onthulde waarheid." (Citaten uit "Alles in allen")

En zij die de ontvouwing van Gods Aionische Doelstelling gewetensvol gevolgd hebben tot aan deze afsluitende studie, zijn voorbereid binnen te gaan in de

kostbare, hart bevredigende waarheid van de heerlijke voleinding die de grote, almachtige God van liefde vanaf het begin voor ogen had. Maar laten we, voor de nadruk, ons geheugen verfrissen van de fundamentele bewijzen die in hoofdstuk III uit Gods woord bijeen gebracht zijn - Het Begin van de Schepping.

Het begin van alle dingen

Onze God en Vader heeft er een genoeg in gehad ons niet in twijfel of onzekerheid te laten over hoe het allemaal begon, maar heeft in heldere, ondubbelzinnige taal de Bron en het Doel van alle dingen voorgesteld, voor onze zekerheid en blijdschap. Laten we het lezen:

"Want al zijn er zelfs die goden genoemd worden, hetzij in de hemel, hetzij op de Aarde, zoals er goden in menigte en heren in menigte zijn, er is voor ons maar één God, de Vader, uit Wie het al is en wij in Hem, en één Heer, Jezus Christus, door Wie het al is en wij door Hem. Maar niet in allen is de kennis, maar sommigen maken tot op heden gebruik van de afgod, en eten het als afgodenoffer; hun geweten, zwak zijnde, wordt vervuild"
(1 Kor. 8:5-7;SW)

"O diepte van rijkdom en wijsheid en kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie kende het denken van de Heer, of wie werd Zijn raadgever? En wie geeft eerst aan Hem, en het zal hem terug betaald worden? Want uit Hem en door Hem en tot Hem is het al. Hem zij de heerlijkheid tot in de eonen. Amen."
(Rom. 11:33-36;SW)

Verzekerd door de Schrift dat er Eén God is, de Vader, uit Wie alles is, wordt de vraag naar de bron van alle dingen tot in de puntjes geregeld. En ongeacht hoe ver we onze gedachten terug kunnen voeren, de almachtige, alaanwezige, alwetende God, de Vader, is daar. En wat ook een begin had, Hij had er geen, want alles is uit Hem.

Gods scheppende origineel

God zelf, hoewel aanwezig en krachtig, is, omdat Hij geest is, onzichtbaar, ontastbaar, onwaarneembaar en moest noodzakelijkerwijs een Beeld hebben om Zichzelf aan Zijn schepselen te onthullen. Hierover is geschreven dat Christus "de Amen, de trouwe en ware Getuige, het Begin van de schepping van God" is (Openb. 3:14;SW), de "Zoon van Zijn liefde ... het Beeld van de Onzichtbare God, Eerstgeborene van ieder schepsel" (Kol. 1:14,15). Als het Beeld van de Onzichtbare God, de Zoon van Zijn boezem, onthult Hij de Vader in al Zijn liefde en heerlijkheid (Hebr. 1:3).

Gods aionische doelstelling

We leerden ook dat Gods doelstelling met de eonen werd gemaakt in Christus Jezus (Efe. 3:8-12; Hebr. 1.2), en dat Hij, als Eerstgeborene van de schepping, de straling van Gods heerlijkheid en het Embleem van Zijn aanvaarding, de Geliefde

van Vaders boezem is en de Genieter van het lotdeel van het universum, dat Hij voortzet door Zijn eigen krachtige uitspraken (Kol. 1:14-20; Hebr. 1:2,3; Joh. 3:35; 1 Kor. 15:27).

De nederwerping van de wereld

Nadenkend over de schepping van de hemelen en de aarde - het universum - vers uit de handen van de Schepper in al z'n oer-heerlijkheid, God alwijs en almachtig zijnde, dringt de vraag zich aan ons op: Waar kwam de zonde en het kwaad vandaan? Waarom stond God ze toe de schepping binnen te komen? Waarom de nederwerping van de oerwereld?

Dit zijn terechte vragen, en het is pas wanneer we proberen het echte doel te weten van de aionen die God in Christus Jezus onze Heer maakte, zoals onthuld in de Schrift, dat we in staat gesteld zullen worden een passend en bevredigend antwoord er op te geven.

Zoals eerder gezegd, en we benadrukken het opnieuw, zonde en kwaad kwamen niet per ongeluk in het universum terecht. Ze spelen een essentiële, hoewel voorbijgaande, rol in Gods doelstelling, en Hij maakte ruime voorbereiding er voor voordat ze ooit toegestaan werden binnen te treden. Dit krijgen we bevestigd door de volgende Schriftdelen:

"Christus ... een vlekkeloos en onbesmet lam, tevoren gekend, ja vóór de nederwerping van de wereld..."
(1 Petr. 1:19,20;SW)

"... het Lammetje, Dat geslacht werd vanaf de nederwerping van de wereld."
(Openb. 13:8;SW)

Hier worden we goddelijk geïnformeerd dat Christus, in de doelstelling van God, een vlekkeloos en onbesmet Lam was, tevoren gekend, en geslacht vanaf de nederwerping van de wereld, toen zonde en kwaad binnentrad.

Zo mogen we beseffen dat de schepping in al z'n perfectie en heerlijkheid iets van Gods kracht en wijsheid kan onthullen, maar Zijn liefde kan alleen getoond worden waar zonde de zaden van haat heeft gezaaid. Er kon zonder zonde geen Redder zijn. Er kon zonder vijandschap geen verzoening zijn.

Een perfect universum waarin schepselen geen God en Zijn genadevolle bedeling nodig hebben, zou heerlijkheid en kracht en wijsheid kunnen laten zien, maar het gebrek aan antwoordende liefde zou het koud en harteloos maken. Daarom, als God de diepe bevrediging van belonende liefde wil hebben van schepselen die het kostbare gevoel van vaderlijke afhankelijkheid kennen, moet er eerst afstand, spanning en veroordeling zijn, om zo het veld te vormen voor de uitoefening van Zijn gunst. Op geen andere manier kon Hij de zoete reactie van liefde proeven van Zijn schepselen.

Dit is het waarom van de aionen die God in Christus Jezus onze Heer maakte. Vóór de aionen was er geen zonde, of kwaad, of veroordeling, of dood, of ellende. En

wanneer de aionen voltooid zullen zijn, zullen al deze dingen verdwenen zijn, want bij de voleinding zal de dood afgeschaft zijn, zonde afgewezen en allen verzoend in perfecte harmonie, liefde en gelukzaligheid. De aionen presenteren de tijdsperiodes waarin God Zijn grootse doelstelling uitwerkt - al Zijn schepselen op Hem afstemmend en elkaar in antwoordende liefde die uitdrukking zal vinden in een universele terugkaatsing van lofprijzing voor alle eeuwigheid.

Na zonde en kwaad overdacht te hebben in hun relatie met de nederwerping, merken we nu de intrede er van op in de wereld van de mensheid. Het is hier dat we nog duidelijker het doel kunnen verstaan dat het goddelijk opgedragen heeft gekregen te dienen in de aionische tijden.

De kennis over God

Na de grote nederwerping herstelt God de aarde voor de bewoning door de mensheid. En met de schepping van de mens maakt Hij een tuin van genoeg - een paradijs - en plaatst de mens in het midden er van. Het goede lag rondom, onvermengd met het kwaad. Gezondheid, kracht, eer, heerlijkheid en kameraadschap met elkaar en met God waren het voortdurend bezit en voorrecht van Adam en Eva. Toch wisten zij niets van de gezegendheid van alle deze gunsten. Dit kunnen we leren door nauwkeurige bestudering van Gods woord. Voor de meesten was de boom waarvan Adam verboden was te eten kwaad. Maar eerst en bovenal was het de boom van kennis van het goede!

Zo vinden we aan de voorzijde van de onthulling het principe veronderstelt dat de sleutel is om de grote problemen te ontsluiten die ons het meest perplex doen staan. Het is dit: *Alle kennis is relatief*, het is gebaseerd op contrast. De kennis van goed is afhankelijk van de kennis van kwaad. Daarom was de boom in de hof niet, zoals we gewoonlijk denken, alleen het middel om kwaad te kennen, maar in de eerste plaats de kennis van goed.

Zonde en dood

Toen Adam in de hof was geplaatst, stelde JAHWEH God een wet in, met betrekking tot de boom van kennis van goed en kwaad, zeggend:

"... in de dag dat jij van deze eet zul jij stervend sterven."
(Gen. 2:17;SW)

Dit brengt ons oog in oog met de vraag naar de straf voor zonde, waarover een ongehoord grote hoeveelheid verwarring heerst. Maar Gods woord, in al z'n zuiverheid, is helder en uitgesproken. Het is dood. "Niet "Adamische dood," noch "fysieke dood" - termen die de Schrift niet gebruikt - maar simpel dood in de Schriftuurlijke zin: een complete staat van ontbinding en onbewustheid tot aan de opstanding.

De Schrift bevestigt herhaaldelijk dat de dood de straf voor de zonde is, en we zullen er een paar delen van bekijken:

"De ziel die zondigt, die zal sterven"
(Eze. 18:4;SW)

"Daarom dit: net zoals door één mens de zonde de wereld is binnen gekomen, en door de zonde de dood, zo ging de dood door in alle mensen, waarop allen zondigden"
(Rom. 5:12;SW)

"de zonde heerst in de dood"
(Rom. 5:20;SW)

"het rantsoen van de zonde is de dood"
(Rom. 6:23;SW)

"De zonde nu, volkomen voltooid zijnd, brengt de dood voort."
(Jak. 1:15;SW)

"Er is een zonde tot de dood"
(1 Joh. 5:16;SW)

Deze Schriftdelen zeggen eenvoudig en nadrukkelijk dat de dood het loon, de voleinding van zonde is. Zij beelden zonde uit als een tirannieke monarch die heerst in de dood.

De doelstelling van Christus' openbaarmaking

Er niet in slagend de Schrift altijd en over alle dingen die verband houden met Gods aionische doelstelling te volgen, kunnen we weggeleid zijn van het heerlijke licht van de waarheid over het doel van het universum. Maar aan het prille begin van de onthulling begrijpend dat zonde en dood een *voorbijgaand* deel uitmaken van Gods doelstelling van de aionen, worden we in staat gesteld binnen te gaan in de gezegende bewustwording van de doelstelling van Christus' openbaarmaking.

Omdat er zonder zonde geen Redder zou kunnen zijn en geen verzoening zonder vijandschap, daarom was de zonde een noodzakelijk voorspel voor redding, en vervreemding moet vooraf gaan aan verzoening, en het is door deze dat Gods hart blootgelegd kon worden en Zijn aanhankelijkheden gedeeld met al Zijn schepselen. Maar het ambt van zonde en vervreemding wordt pas afgeschaft wanneer ze teniet gedaan en vervangen zijn door rechtvaardigheid en vrede. Zo leren we de doelstelling waarvoor de Zoon van God openbaar werd gemaakt, om teniet te doen wat de Lasteraar had gedaan. Laten we de volheid van de Schrift grijpen die relateert aan deze waarheid:

"Hiertoe werd de Zoon van God tevoorschijn gebracht, opdat Hij de werken van de duivel teniet zou doen"
(1 Joh. 3:8;SW)

"Aangezien dan de kleine kinderen deelgenomen hebben aan bloed en aan vlees, heeft ook Hij op dezelfde wijze daar aan deelgenomen, opdat, door de dood, Hij degene buiten werking zou stellen die de macht van de dood heeft - dit is de Lasteraar, en hen zou vrijmaken zovelen als vrezers voor de dood, die doorheen heel hun leven blootgesteld waren aan slavernij"
(Hebr. 2:14,15;SW)

"Maar nu één maal, bij de afsluiting van de aionen, tot vergeving van de zonden, door Zijn offer, is Hij openbaar geworden."
(Hebr. 9:26;SW)

"maar nu openbaar gemaakt zijnd door de komst van onze Redder, Christus Jezus, inderdaad de dood afschaffend, onvergankelijk leven verlichtend, door het evangelie."
(2 Tim. 1:10;SW)

"De laatste vijand wordt afgeschaft: de dood"
(1 Kor. 15:26;SW)

Met deze heerlijke Schriftplaatsen voor ogen, kunnen we eenvoudig zien dat zolang de dood nog één individu in z'n omarming houdt, koning Zonde nog steeds zal heersen, en het doel waarvoor Christus in Zijn offer openbaar werd gemaakt nog niet bereikt is!

Het evangelie van de heerlijkheid van Christus

Hoe weinig mensen zijn zich het afschuwelijke geweld bewust dat zij het evangelie van de heerlijkheid van Christus hebben aangedaan door hun traditionele leer, die Zijn werk beperkt en Hem berooft van de heerlijkheid die Hij aan het kruis heeft bereikt! Volgens de Schrift zal Christus allen redden en moet allen redden, anders is Zijn missie en offer een mislukking! En dit is het evangelie van de heerlijkheid van Christus, zoals staat geschreven:

"Doch wij zien Jezus, een beetje minder gemaakt zijnd dan de boodschappers, vanwege het lijden van de dood gekroond zijn geworden met heerlijkheid en met eer, zodat door de genade van God, Hij zou proeven van de dood ten behoeve van iedereen"
(Hebr. 2:9;SW)

En in Romeinen 5:18 en 19 lezen we:

Zo dan, omdat het door één zo overtreding voor alle mensen kwam tot veroordeling,	<i>komt het</i>	door één rechtvaardige daad voor alle mensen tot rechtvaardiging van leven.

Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens, de velen tot zondaren aangesteld werden,	<i>zo zullen ook</i>	door de gehoorzaamheid van Een, de velen tot rechtvaardigen aangesteld worden

Deze Schriftgedeelten plaatsen de zaak voorbij de ontkenning dat Christus' ene rechtvaardige daad de basis is waarop heel de mensheid eens bevrijd zal worden van alle gevolgen van Adams overtreding. Echt, God sluit allen op in koppigheid, opdat Hij aan allen genadig kan worden (Rom. 11:32). Hij scheidt de voorwaarden waarin Hij Zijn liefde aan Zijn schepselen kan onthullen, en wanneer de aionen voltooid zijn zullen allen met Hem verenigd worden in antwoordende liefde en gelukzaligheid die onder geen andere omstandigheden niet mogelijk is.

Passende vrijkoopsom voor allen

Een andere heerlijke waarheid die via Paulus werd gegeven is de passende vrijkoopsom voor allen. Deze waarheid wordt genegeerd en afgewezen door de orthodoxe theologie, terwijl anderen ze gebruiken als een zweep voor anderen die zich niet hun speciale vorm van onderwijs houden, maar tegelijkertijd schuldig zijn aan het ontkennen van alle essentiële feiten die er mee verbonden zijn. Ons pogen is consistent te zijn met al Gods woord, maar we zijn in het bijzonder krachtig in ons geloof in de passende vrijkoopsom voor allen, zoals staat geschreven:

"Want er is één God en één Middelaar van God en van mensen: de Mens Christus Jezus, Die Zichzelf geeft als een passende losprijs ten behoeve van allen"
(1 Tim. 2:5,6;SW)

Dit Schriftdeel is er helder en duidelijk over dat Christus een Mens is, en de Ene Middelaar tussen God en de mensheid, en geeft Zichzelf als een passende vrijkoopsom voor allen. Eerbied voor Gods woord en geloof zal dit aannemen, precies zoals God het goed vond het te stellen, en verwerpt alle menselijke filosofie die er over gaat.

Wat is de wil van God?

"want dit is goed en welkom in de ogen van onze Redder, God, Die wil dat alle mensen gered worden en komen in de bewustwording van de waarheid"
(1 Tim. 2:3,4;SW)

Aangezien God het universum doet werken in overeenstemming met de raad van Zijn wil (Efe. 1:11), en Hij wil (niet slechts dat Hij het fijn zou vinden) dat alle mensen gered zouden worden, is de zaak geregeld: heel de mensheid zal gered worden. Het is hier opnieuw dat de vraag geregeld wordt door geloof, niet door theologie.

Maar we hebben andere Schriftplaatsen die verder gewicht toevoegen aan wat al eerder werd overdacht. Er is 1 Timotheüs 4:9-10:

"Trouw is het woord en alle welkom waardig, want hierom zwoegen wij en worstelen wij dat wij vertrouwd hebben op de levende God, Die redder is van alle mensen, speciaal van gelovigen."
(1 Tim. 4:9-10;SW)

Hier is een waarheid die we opgedragen krijgen om te bevelen en te leren. God is de Redder van heel de mensheid, in het bijzonder van de gelovigen. *Dit is een redding binnen een redding.* Redding is voor allen bij de voleinding, wanneer Christus' werk op Golgotha gerealiseerd zal worden door de afschaffing van de dood, de verwerping van zonde en het levend maken van allen. Zij die geloven hebben deze speciale redding - leven tijdens de aionen van de aionen - vóór de voleinding. Zo kunnen we het belang zien van Christus' uitspraak:

"En Ik, als Ik verhoogd zal zijn van de Aarde, zal allen tot Mij trekken"
(Joh. 12:32;SW)

Tegengesteld aan het conventionele idee dat dit spreekt van mensen die "Christus verhogen in de prediking," daarmee het grootse werk van Zijn offer beperkend, stelt het onmiddellijk daarop volgende vers dat Hij aangaf welke dood Hij zou gaan sterven. Daarom werd Christus verhoogd van de aarde door de boom op Golgotha, en zal eens allen naar Zich toe trekken.

Zo hebben we ondubbelzinnig bewijs in het woord van waarheid dat Christus kwam om de werken van de Lasteraar af te schaffen, waarvan de dood de kroondrager is. Hij proefde, door de genade van God, de dood ten behoeve van allen, opdat Hij de dood zou afschaffen en leven brengen en onvergankelijkheid aan het licht brengen door het evangelie; want God wil dat alle mensen gered worden en Hij is de Redder van heel de mensheid.

Dit opent de weg voor onze overdenking van de volgorde waarin Gods aionische doelstelling - om Alles in allen te zijn - bereikt zal worden, er aan denkend dat ...

"zoals door één mens de zonde de wereld is binnen gekomen, en door de zonde de dood, zo ging de dood door in alle mensen, waarop allen zondigden"
(Rom. 5:12;SW)

We worden ook er van verzekerd dat...

"Want omdat door een mens de dood er is, is er ook door een mens opstanding van doden. Want evenals in Adam allen stervend zijn, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden"
(1 Kor. 15:21,22;SW)

(Helaas is hier een plaatje verloren gegaan. Daardoor is een kort stukje van de tekst die met dit plaatje in verband staat niet weergegeven. Het maakt voor het verhaal niet veel uit.)

De universaliteit van de opstanding

"Want omdat door een mens de dood er is, is er ook door een mens opstanding van doden"
(1 Kor. 15:21;SW)

"De dood, zoals die er vandaag is in het universum, werd door de mensheid binnen en verder gebracht. Niet alleen kwam hij door Adam tot zijn nageslacht, maar z'n donkere stroom overstroomde naar de schepselen beneden en ook naar de schepselen boven. Deze waarheid helpt de primitieve lezing van Hebreeën 2:9 te herstellen, die ons vertelt dat Christus de dood smaakte voor allen, uitgezonderd God. Niet alleen mensen, maar allen. Daarom ondergaat de mensheid de dood niet alleen zelf, maar kanaliseert ze die naar heel het universum.

"En het omgekeerde is net zo waar. Opstanding komt door de mensheid, want Christus werd groot gebracht als een Mens. Maar het zal niet ophouden met de mensheid; met een veeg zo wijd als de dood zal het heel het universum omvatten. De Korinthiërs ontkenden de opstanding van enkelen; de apostel staat op de opstanding van allen.

"De dood werd door een mens het universum binnen gebracht; en opstanding zal op gelijke wijze door een Mens aan allen gebracht worden. Want zoals in Adam allen sterven, zo ook zullen in Christus allen levend gemaakt worden. Het is leerzaam op te merken dat er niet wordt gezegd dat allen opgewekt worden, hoewel dat vervuld zal worden bij het oordeel voor de Grote Witte Troon. Zij worden levend gemaakt, zoals we zullen zien, bij de voleinding. Maar het belangrijke punt waar we hier de nadruk op leggen is de universaliteit in beide gevallen. In Adam sterven allen. Daarom zullen in Christus allen levend gemaakt worden. Dit wordt bestreden door de bewering dat alleen zij die "in Christus" zijn worden bedoeld. Maar de passage draagt die kracht over zonder de toevoeging van "allen" en het zou ook zeer overbodig zijn.

Drie klassen in levendmaking

Er worden drie klassen levend gemaakt. Het zijn:

- I. Christus als Eersteling (in het verleden)
- II. Zij die van Christus zijn (bij Zijn komst)
- III. De rest van de mensheid (bij de voleiding)

"Dit is de 'verklaring' van "zoals in Adam allen sterven, zo, in Christus ook, zullen allen levend gemaakt worden". Maar wanneer zal dit gebeuren? Net zoals er drie klassen zijn, zo zijn er ook drie onderscheiden tijden waarin zij levend gemaakt zullen worden. Christus is reeds opgewekt, om nooit weer te sterven. Anderen zijn opgewekt, zoals Lazarus en de zoon van de weduwe en het dochtertje van Jäirus en de zoon van de Sunamitische (2 Kon. 4:35), en de weduwe van Zarefat (1 Kon. 17:22), maar de opstandingen waar hier naar wordt verwezen zijn niet van deze aard. Velen stonden na Zijn opstanding op, maar zij worden hier niet geteld, want, in de meest strikte zin van het woord werden zij niet levend gemaakt, buiten het bereik van de dood. Indien sommigen zouden zeggen dat "het de mens bepaald is één maal te sterven" (Hebr. 9:27), hoeven we hen alleen maar te herinneren aan het feit dat dit woord "één maal" in twee van de gevallen dat het wordt genoemd gevolgd wordt door "twee maal" (Filip. 4:16; 1 Thess. 2:18), en dat de uitdrukking "tweede dood" het ontkent. Zij die van Christus zijn zullen worden opgewekt bij Zijn komst. Deze uitdrukking "parousia" is geen bijzondere uitdrukking om een speciale gebeurtenis aan te geven die met Zijn komst verbonden is. Zoals hier geeft het gewoon Zijn aanwezigheid aan. Het omvat ook onze uit-opstanding en ook de leegmaking van Israëls tombes. Allen die van Christus zijn worden dan opgewekt, om nooit weer te sterven.

"Dood is dood, of het nu de eerste of de tweede dood is. Je indenken dat de afschaffing van de doodstoestand het meer van vuur tot gevolg heeft, wat de

tweede dood is, is een belediging van Gods onthulling. Waarom zou de tweede dood niet net zo goed dood zijn als de eerste? Was de tweede wacht (luk. 12.38) dan helemaal geen wacht? Of het tweede teken (Joh. 4:54)? En was de Heer niet een Mens omdat Hij de tweede Mens is (1 kor. 15:47)? Zo is ook de tweede dood dood.

"Trouwens, nadat de eerste dood in het meer van vuur geworpen is, wat de tweede dood is, welke dood is er dan over om afgeschaft te worden? Na de voleinding, wanneer dit plaatsvindt, is de tweede dood de enige dood die afgeschaft kan worden. Als deze passage niet exclusief verwijst naar de eerste dood, heeft het er totaal niets mee te maken. Het verwijst alleen en exclusief naar de tweede.

" De volgende opstanding is bij het oordeel van de Grote Witte Troon. Maar er wordt hier niet eens op gezinspeeld, want, zoals in de gevallen die we al aangevoerd hebben, zij die voor haar doordringende licht verschijnen zullen niet leven, maar de tweede dood sterven. Wanneer, dan, wordt de derde klasse "levend gemaakt?" Bij de voleinding, want dan zal de doodstoestand zelf afgeschaft worden, het duidelijk maken dat "in Christus alleen levend gemaakt zullen worden." (Citaten uit "All in all").

Als afsluitend bewijs voor dit alles stellen we drie Schriftgedeelten voor die beslissend zullen zijn voor alle liefhebbers van waarheid. Ze lezen als volgt:

"Maar nu één maal, bij de afsluiting van de aionen, tot vergeving van de zonden, door Zijn offer, is Hij openbaar geworden"
(Hebr. 9:26;SW)

"de zonde heerst in de dood"
Rom. 5:21;SW)

"De laatste vijand wordt afgeschaft: de dood"
(1 Kor. 15:21;SW)

Christus werd in Zijn offer openbaar gemaakt voor de verwerping van zonde bij de afsluiting van de aionen. Zonde heerste voordien in de dood; met de afschaffing van de dood bij de voleinding, als laatste vijand, zal zonde verworpen worden, allen levend gemaakt in Christus, en het heerlijke werk van Zijn kruis voltooid.

De grote aftreding

Vaak hebben we gelezen van het aftreden van aardse monarchen - sommigen vanwege een zwakke gezondheid en lichamelijke zwakte, sommigen vanwege verkeerd heersen, en anderen vanwege gebrek aan kracht om de gehoorzaamheid en trouw van hun onderdanen vast te houden. Maar bij de voleinding van Gods Aionische Doelstelling lezen we van een heerlijk aftreden, een aftreden waaraan geen enkele van de monarchen van de aarde ooit heeft gedacht. Denk aan een heerschappij die zo weldadig is, waarin alles in zo'n staat van perfectie wordt

gebracht, dat de noodzaak voor inperking door regeringen verdwijnt. En zo zal het zijn in de laatste aion van de bedeling van het complement van de era's, wanneer heel het universum is samengevat in de Christus - in de hemelen en ook op de aarde (Efe. 1:10,11). Dan, regerend als de Zoon van de liefde van de Vader tot allen, of het nu op aarde of in de hemelen is, verzoend zijn met God door de vrede gemaakt in het bloed van Zijn kruis (Kol. 1:14-20), zal de gezegend rijpheid van Zijn verhoging op het kruis van Golgotha verwezenlijkt zijn. Iedere knie zal hebben gebogen, hemels en aards en onderaards, en iedere tong zal Jezus Christus hebben beleden als Heer, tot heerlijkheid van God, de vader (Filip. 2:5-11), en dan zal de grote aftreding komen, naar staat geschreven:

"daarna de voleinding, wanneer Hij het koninkrijk overdraagt aan Zijn God en Vader, wanneer Hij alle soevereiniteit en alle gezag en kracht zal hebben afgeschaft. Want Hij moet heersen totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal plaatsens. De laatste vijand wordt afgeschaft: de dood. Want alles onderschikt Hij onder Zijn voeten. Maar wanneer Hij zou zeggen dat alles onderschikt is geworden, dan is dat duidelijk buiten Hem die Hem het al Onderschikt. En wanneer Hem het al zal zijn onderschikt, dan zal Hij, de Zoon, worden onderschikt aan Hem die Hem het al Onderschikt, opdat God zij alles in allen"
(1 Kor. 15:24-28;SW)

Al voordat er een creatief fiat uitging, was het overstijgende doel dat God Alles in allen zou worden. Niet alles in een paar, niet veel in allen, maar Alles in allen. Is het een wonder dat de ogen van geloof soms geknipperd hebben als zij geroepen werd te staren naar dat wonderlijke doel van het universum?

God is nu alles in Christus. Hij zal alles in Zijn heiligen zijn wanneer we levend gemaakt zijn, bij Zijn komst. Hij zal alles in allen zijn wanneer de dood afgeschaft is, bij de voleinding. En God zal het allemaal hebben; Hij heeft het allemaal geschreven; Hij bedoelde het allemaal te schrijven, en niet een zwakker woord. En zij die geloof hebben om Hem op Zijn woord te geloven zullen het hebben: God, Alles in allen.

Wat een schitterende uitkomst van Gods doelstelling! Wat een Christus hebben we, Die zo'n complete verzoening tot stand kan brengen! Alle schepselen verzoend met de grote God van liefde, in het koninkrijk van de Vader, waaraan geen einde zal komen. Dat is het doel van het universum!